

Bogusław Kołodziej

KOPALNIA ANNA NA DAWNEJ I WSPÓŁCZESNEJ FOTOGRAFII 1832-2004

Bogusław Kołodziej

KOPALNIA ANNA

na dawnej i współczesnej fotografii
1832 - 2004

*Dawnym i obecnym pracownikom
poświęcam*

Pszów 2010

Bibliografia

Wykorzystano publikacje: „Zarys dziejów kopalni Anna na tle rozwoju górnictwa węglowego w Górnośląskim Zagłębiu Węglowym 1832 – 1997” – Eugeniusza Ottawy, „Kopalnia Węgla Kamiennego Anna w latach 1832 – 2002” – Marii Jenczmionka i Mariusza Urbasika, „Historia górnictwa węglowego w Zagłębiu Górnośląskim do 1914 r.” - Jerzego Jarosa, „Historia Kopalni Anna w Pszowie w latach 1832 - 1970” - praca magisterska napisana przez Marię Gołębicką pod kierunkiem dr Janiny Molendowej, „Pierwsza pięciolatka 1961 – 1965” - dziennik Jerzego Kozłowskiego, „Kopalnia Węgla Kamiennego Anna 1832 – 1982” – praca zbiorowa, „Osiedle robotnicze w Radlinie i Pszowie” – Pawła Porwoła, oraz z materiały archiwalne kopalni Anna.

Prezentowane fotografie pochodzą ze zbiorów: Działu Historii i Kultury Regionu Muzeum w Rybniku, które przygotowała do druku Aleksandra Grabiec, Sali Tradycji przy Kopalni Rydułtowy – Anna, Straży Pożarnej Kopalni Anna, Foto Gawęda, Foto Łękawski, Andrzeja Korbicy, Andrzeja Frydrycha, Grzegorza Świerczka, Józefa Cegieli, Janusza Fibica, Marka Ostrowskiego, Mariana Dzierżawy, Bogdana Janosza, Edmunda Zająca, Jana Kuźnika, Romana Polaka, Józefa Kołka, Ernestyna Kubka, Piusa Walenko, Elżbiety Gorzelnik, Jana Sprysza, Hildegardy Grychnik, Henryka Żydka, Antoniego Grzegorzycy, Józefa Konsika, Zygmunta Krakowczyka, Franciszka Grzegorzka, Szczepana Grzegorzka, Tadeusza Wysłuchy, Rajmunda Grychnika, Huberta Włoczka, Haliny i Jana Krzykała, Jana Zieleźnego, Marii Jenczmionka, Jerzego Jasity, Bogusławy Bugła, Huberta Misza, Jerzego Ziętka, Andrzeja Ziarko, Kazimierza Komarka, Jerzego Lippy, Pawła Kowola, Józefa Krakowczyka, Witolda Praszelika, Andrzeja Godoja, Piotra Brawańskiego, Stanisława Tytko, Marii Szymańskiej, Stanisława Mikety, Jana Bieska, Andrzeja Szczepaniaka, Andrzeja Likosa, Jana Stopyry, Anny Jeżyszek, Antoniego Zysiek, Aleksandry Fojcik, Stanisława Dzierżęga, Jacka Sowy, Eugeniusza Krzyżaka, Stanisława Myśliwca, Doroty Ankudowicz, Wiktora Drozda, Kazimierza Miguły, Lucjana Siedloka, Joachima Kłosa, Wiktora Siodmoka, Konrada Drobrego, Andrzeja Piątka, Danuty Barteczko, własnych autora.

Grafiki Leszka Wolnego, malarstwo Maksymiliana Hojki.

Konsultacje merytoryczne:	<i>Andrzej Adamczyk, Jerzy Lippa, Zygmunt Krakowczyk, Ludwik Patas, Kazimierz Miguła, Franciszek Grzegorzek, Rajmund Grychnik, Paweł Kowol.</i>
Współpraca techniczna:	<i>Bogusława Bugła, Paweł Kowol</i>
Tłumaczenie z języka niemieckiego:	<i>Eryk Markiewka, Jerzy Lippa, Andrzej Adamczyk</i>
Projekt okładki:	<i>Katarzyna Kołodziej</i>
Opracowanie graficzne:	<i>Agnieszka Lepiorz</i>
Korekta:	<i>Agnieszka Lepiorz, Bogusława Bugła, Paweł Kowol, Zygmunt Krakowczyk</i>
Skład, druk i wydanie:	<i>Drukarnia LEGIS, 44-300 Wodzisław Śląski, ul. Jastrzębska 157</i>
ISBN:	978-83-61800-77-4

Copyright by Bogusław Kołodziej, Pszów 2010

Wydanie I

Wszelkie prawa zastrzeżone

Spis treści

1.	Taki był początek	6
2.	Rybnickie Gwarectwo Węglowe	26
3.	Lata międzywojenne	38
4.	Lata wojny 1939 - 1945	53
5.	45 lat Polski Ludowej	55
6.	Kopalnia Anna w strukturach organizacyjnych Rybnickiej Spółki Węglowej w latach 1993 - 2004	88
7.	Właściciele i dyrektorzy kopalni Anna	100
8.	Szyby kopalni Anna	104
9.	Podziemia kopalni Anna	110
10.	Zalania, tapnięcia i wybuchy	128
11.	Święta Barbara	135
12.	Ratownicy kopalni Anna	140
13.	Straż Pożarna kopalni Anna	146
14.	Orkiestra Dęta kopalni Anna	153
15.	Zasadnicza Szkoła Górnicza	161
16.	Wydarzenia sierpnia 1980 roku	169
17.	Dzień Górnika	181
18.	Pracownicy kopalni w pochodach pierwszomajowych	193
19.	Dom Kultury Kopalni Anna	204
20.	Klub Sportowy Górnik Pszów	212
21.	Wczasy, kolonie, wycieczki	228
22.	Rekultywacja i zagospodarowanie terenów	240
23.	Kopalnia "Rydułtowy - Anna" Ruch Anna 2004 - 2010	245

Od autora

Nie przypuszczałem, że doczekam czasu, kiedy nasza Anna przestanie fedrować. To co wydawało się tak odległe stanie się w końcu rzeczywistością. Nikt z nas nie brał pod uwagę faktu, iż kiedyś zabraknie jej w naszym codziennym życiu. Dla nas jest częścią naszego lokalnego świata. Wydaje się, że odchodzi wtedy, gdy akurat najbardziej jest nam potrzebna. W przyszłym roku ostatnie dwie ściany mają zakończyć wydobycie węgla z jej podziemi. Czas rozpocznie pisanie dla niej nowej historii bez węgla i górników. W najśmielszych marzeniach do głowy by mi nie przyszło, że będzie mi dane opracować album o jej historii, z którą byłem związany zawodowo, aż do uzyskania emerytury. Zgromadzony bogaty materiał ilustracyjny nadaje książce charakter albumowy. Podział na rozdziały zaplanowany został w taki sposób, by można było stopniowo „odkrywać” poszczególne etapy powstawania i rozwoju kopalni, jak też jej działalność kulturalną, oświatową, sportową oraz socjalno – bytową na rzecz pracowników i ich rodzin.

W albumie zawarte są podstawowe informacje, najważniejsze daty oraz wiele ciekawostek, ale przede wszystkim umożliwi on poznanie prawie stu osiemdziesięcioletniej historii kopalni.

Mam nadzieję, że niniejsze opracowanie rozbudzi zainteresowanie jej przeszłością i przyczyni się do utrwalenia pamięci o kopalni, z którą związane były losy naszych dziadków, ojców i nas samych.

Jako autor albumu poczuwam się do miłego obowiązku podziękowania wszystkim tym, bez których życzliwości oraz merytorycznego i technicznego wsparcia niniejsza praca nie mogłaby powstać, ani też ukazać się drukiem. Szczególne podziękowanie chciałbym złożyć Bogusławie Bugli i Pawłowi Kowolowi, którzy niestrudzenie pomagali gromadzić zdjęcia z przeszłości kopalni.

Serdeczną podziękowanie kieruję również do członków Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa za cenne informacje i uwagi, które nader korzystnie wpłynęły na kształt opracowania.

Bogusław Kołodziej

Niniejszy album powstał, by ocalić od zapomnienia ludzi, którzy tworzyli historię kopalni „Anna”.

Swą ciężką pracą, z zaangażowaniem poświęcając swoją młodość, zdolności i umiejętności stworzyli nowoczesny zakład górniczy, który w połączeniu z bardzo dobrą jakością węgla pozwolił na wyeksploatowanie złoża w całości.

Początki górnictwa w Pszowie datują się na rok 1832 kiedy to zarejestrowane zostało pole górnicze o nazwie „Anna” a eksploatację rozpoczęto od wychodni pokładów tj. bezpośrednio z powierzchni.

Od tamtego czasu upłynęło wiele lat w czasie których, eksploatując kolejne pokłady schodzono z eksploatacją na coraz niższe poziomy wydobywcze by ostatecznie uruchomić poziom wydobywczy 1000m.

Obecnie eksploatacja złoża „Anna” odbywa się ostatnimi już ścianami tj. ścianą G-1 w pokładzie 713/1-2 oraz ścianą R-16 w pokładzie 707/1-2, a zakończenie ich eksploatacji planowane jest w 3 kwartale 2011 roku.

Kopalnia „Anna” na stałe wpisała się w historię ziemi śląskiej i miasta Pszów.

Wszystkim, którzy przekazali materiały do tej książki oraz pomogli w ich zgromadzeniu składam serdeczne podziękowania w szczególności członkom komisji seniora Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa.

Główny Inżynier Górniczy

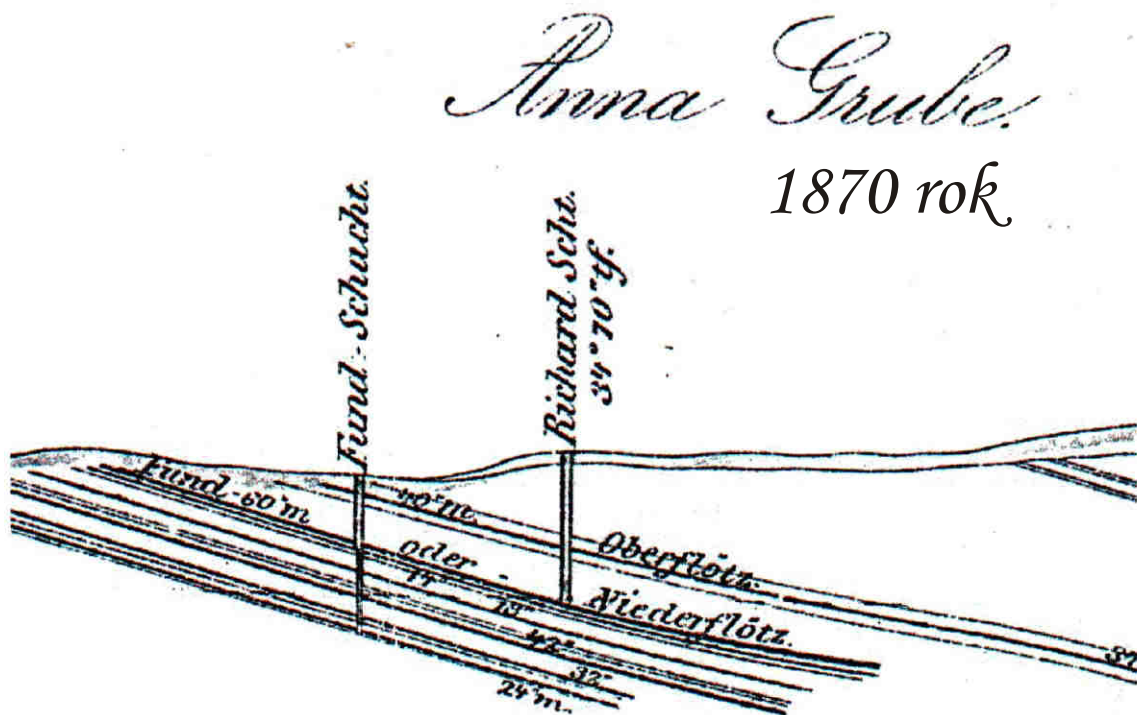
Jerzy Grycman

Taki był początek...

28 lipca 1832 roku rybnicki aptekarz Augustyn Ferdynand Fritze otrzymał zezwolenie na eksploatację pierwszego na terenie Pszowa pokładu węgla. Kopalnię o nazwie „Anna” właściciel zgłosił w Urzędzie Górniczym w Tarnowskich Górach. Rozpoczęto od wydrążenia 40 m głębokiego szybu, który nazwano „Ryszard”. W szybie na głębokości 8 m natrafiono na pokład o grubości 1 m, który nazwano „Ober” (Górny), natomiast na głębokości 31 m osiągnięto pokład 1,5 m nazwany „Nieder” (Dolny). Szyb zaopatrzone w ręczny kołowrót, którym wydobywano urobek na powierzchnię.

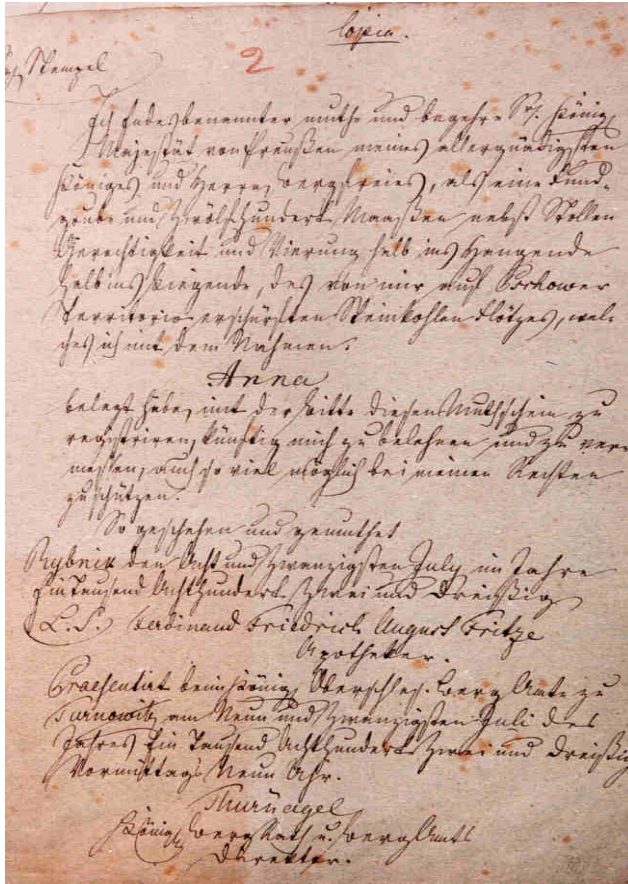
Przekrój przez kopalnię „Anna” wg „Geologie von Oberschlesien” Ferd. Roemer’a
wymiary: łatr (°) 2,09 m, cal (”) 25,4 cm, skrót: m. = mächtig – grubość

Sprawy proceduralne związane z założeniem kopalni trwały dosyć długo. Oficjalne nadanie kopalnia uzyskała 24 listopada 1840 roku w Królewsko - Pruskim Wyższym Urzędzie Górniczym dla Prowincji Śląskiej w Brzegu.

Eksploatację rozpoczęto w 1842 roku, po zainstalowaniu na szybie „Ryszard” odwadniającej maszyny parowej. Szyb zwano często Maszynowym, a po latach całą okolicę Starą Maszyną.

W Archiwum Państwowym we Wrocławiu zachowały się dwa roczne sprawozdania z ruchu kopalni. Jedno z 1847 roku, drugie zaś z 1849 rok. Można się z nich dowiedzieć jak prowadzono wydobywanie w tamtych czasach i z jakimi trudnościami borykał się właściciel, by utrzymać kopalnię w ruchu.

Następny właściciel, kupiec z Raciborza Józef Doms rozpoczął głębienie drugiego szybu do poziomu 60 m nazwanego „Jan”. Rok później wydobyto ogółem 7000 ton węgla przy zatrudnieniu blisko 70 osób.

Akt zgłoszenia kopalni dla Ferdynanda Augusta Fritze.
z 28.07.1832 roku

**ZGŁOSZENIE
KOPALNI ANNA
(Mutung)**

pieczęć
lakowa

Ja, wymieniony na końcu, proszę jego królewski majestat Prus, mego najłaskawszego Króla i pana wolnych obszarów górniczych [Bergfreier] o przyjęcie zgłoszenia kopalni, z polem podstawowym i tysiąc dwieście miarami [Maassen] wraz z prawem do sztolni i prowadzeniem robót w połowie do części wznoszącej, w połowie do upadu, w odkrytym przeze mnie na terytorium Pszowa pokładzie węgla kamiennego. Zarezerwowałem dla niej nazwę:

Anna

Proszę o zarejestrowanie niniejszego zgłoszenia. W przyszłości o nadanie i obmierzenie, oraz o ile możliwe o ochronę moich praw.

Tak zrobiono i zgłoszono.

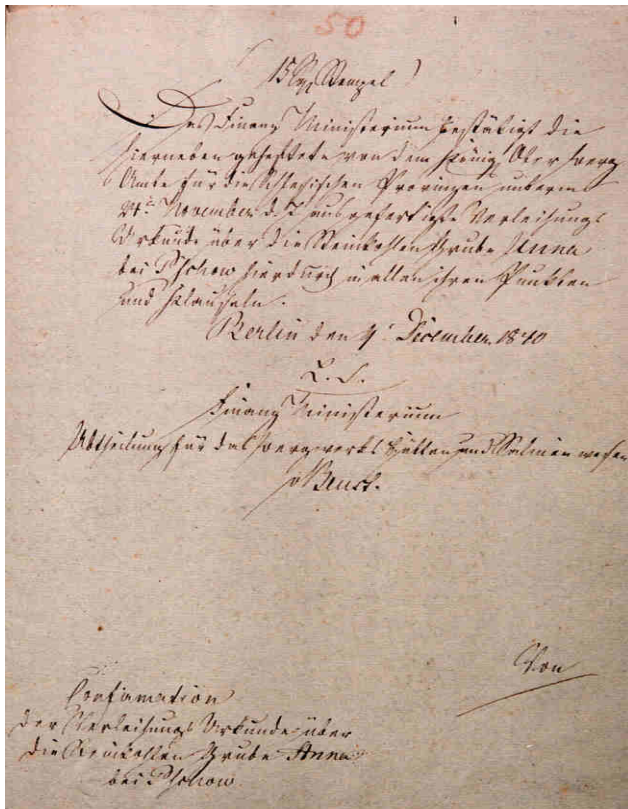
Rybnik, dwudziestego ósmego lipca, roku tysiąc osiemset trzydziestego drugiego.

/ - / Ferdinand Friedrich August Fritze
aptekarz

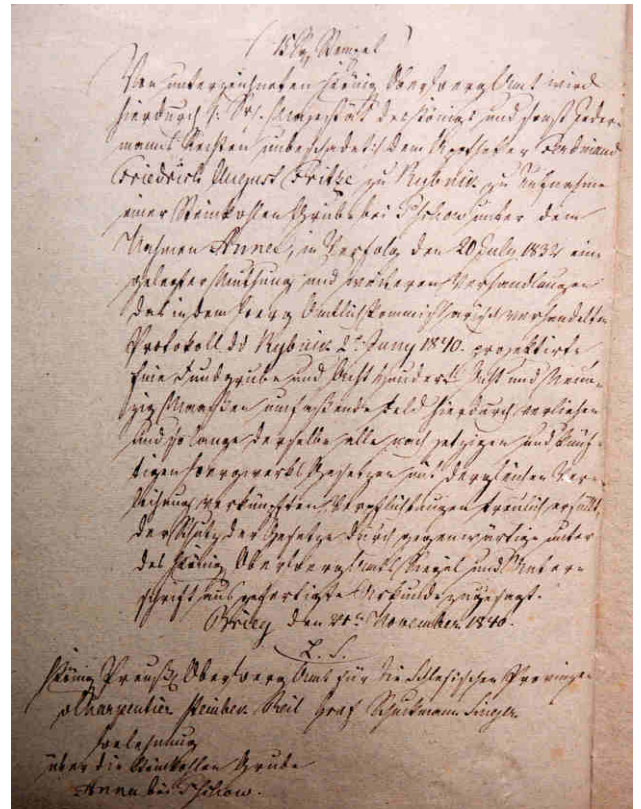
Przedstawiono w Królewskim Górnośląskim Urzędzie Górniczym w Tarnowskich Górach, dwudziestego dziewiątego lipca, roku tysiąc osiemset trzydziestego drugiego, o godzinie dziewiętej przed południem.

Thürnagel
Królewski radca górniczy
i dyrektor Urzędu Górniczego

Thumaczenie aktu: Eryk Markiewka, Andrzej Adamczyk

Akt nadania z 24.11.1840 roku w Królewsko-Pruskim Wyższym Urzędzie Górniczym dla Prowincji Śląskiej w Brzegu.

3. Anna-Grube bei Pischow
H. von Allynwitzer. Die Grube bei Pischow ist ein
Lager für die 20te Oberflöz, die
wird, in die Wasser zuströmt und
hier abzusaugen, auf die Liefersäule
die Manufakturflöz, bis auf die Fundflöz
beginnen, und weiter unterirdisch
bis auf die Fundflöz unterirdisch, was
nicht der Fall wieder unterirdisch
Sabit, die Liefersäule von Oberflöz

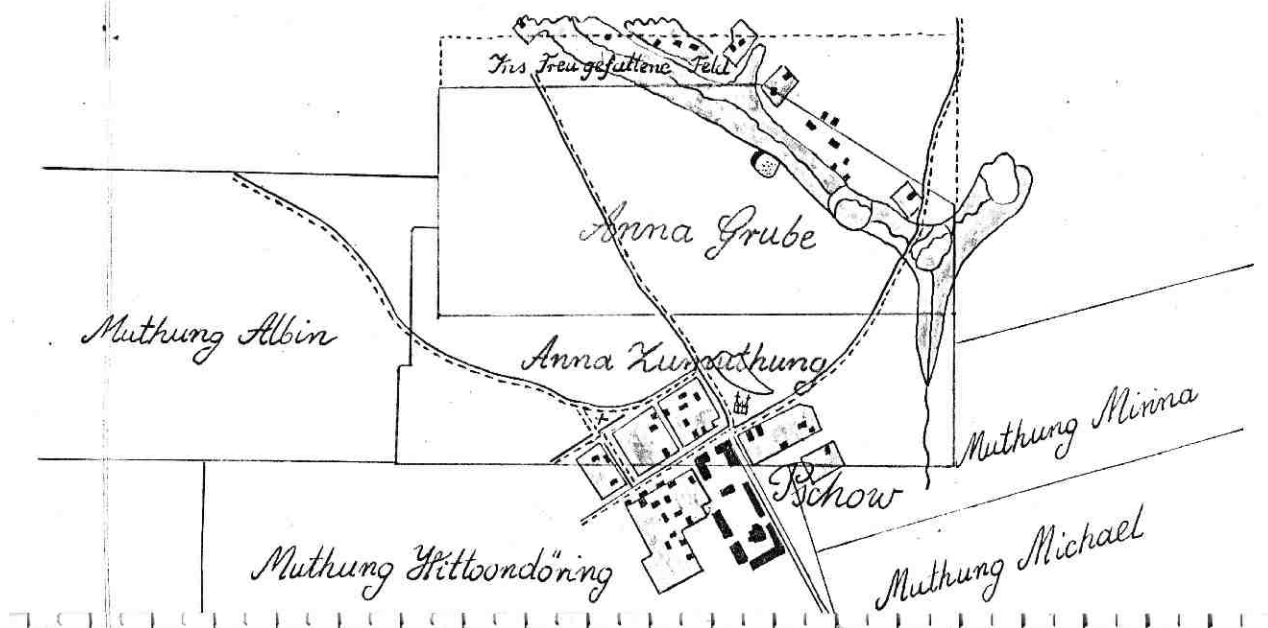
Fragment oryginalnego tekstu sprawozdania z 1847 roku

Yermessungs Project für die Kumuthung zur Anna Grube zu Pischow

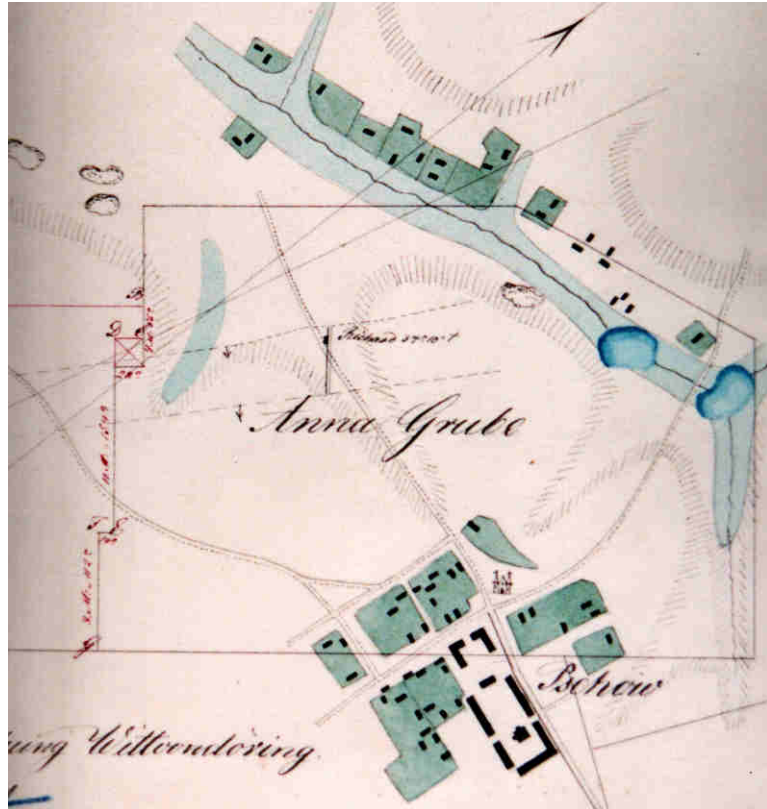
KOPIA Z MAPY ARCHIWALNEJ
AP PSZCZYNA OUG 599. 727

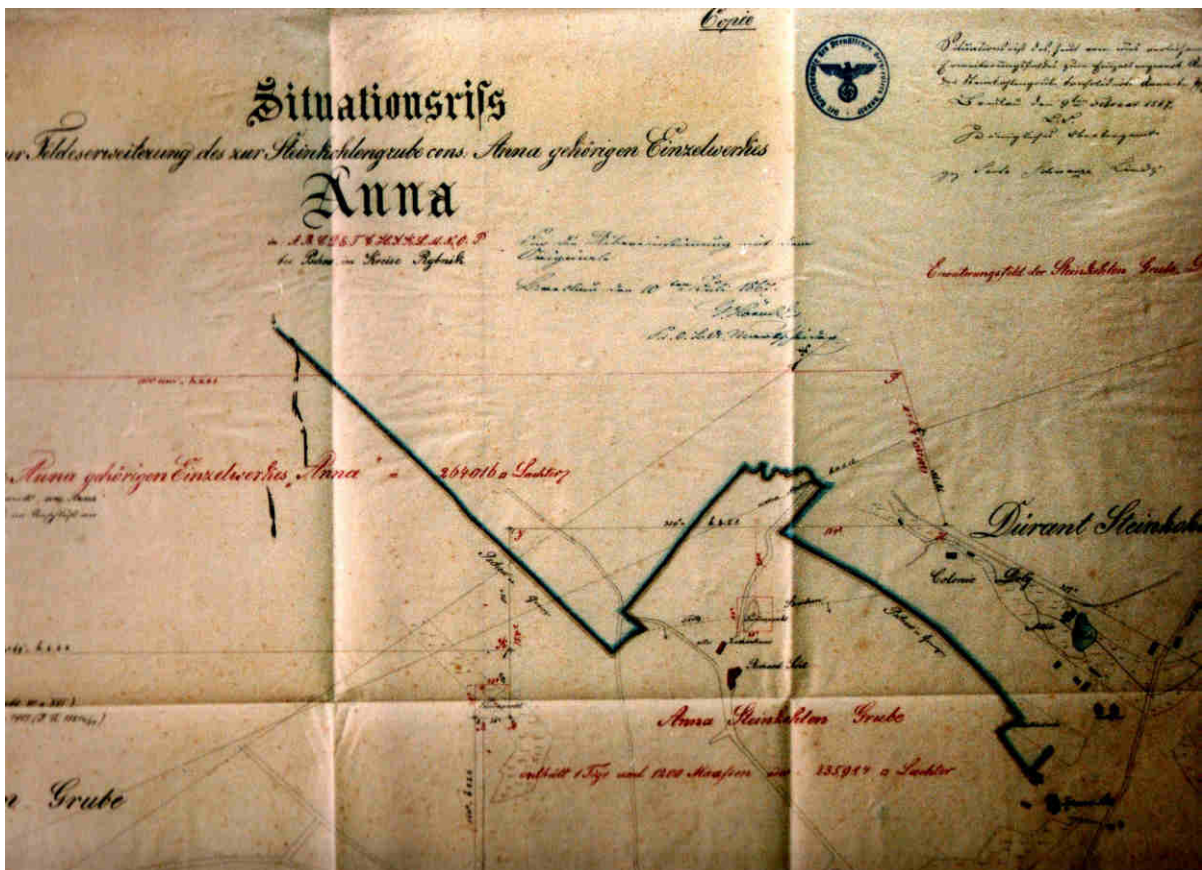
cop. z. w. Hartmann 1855

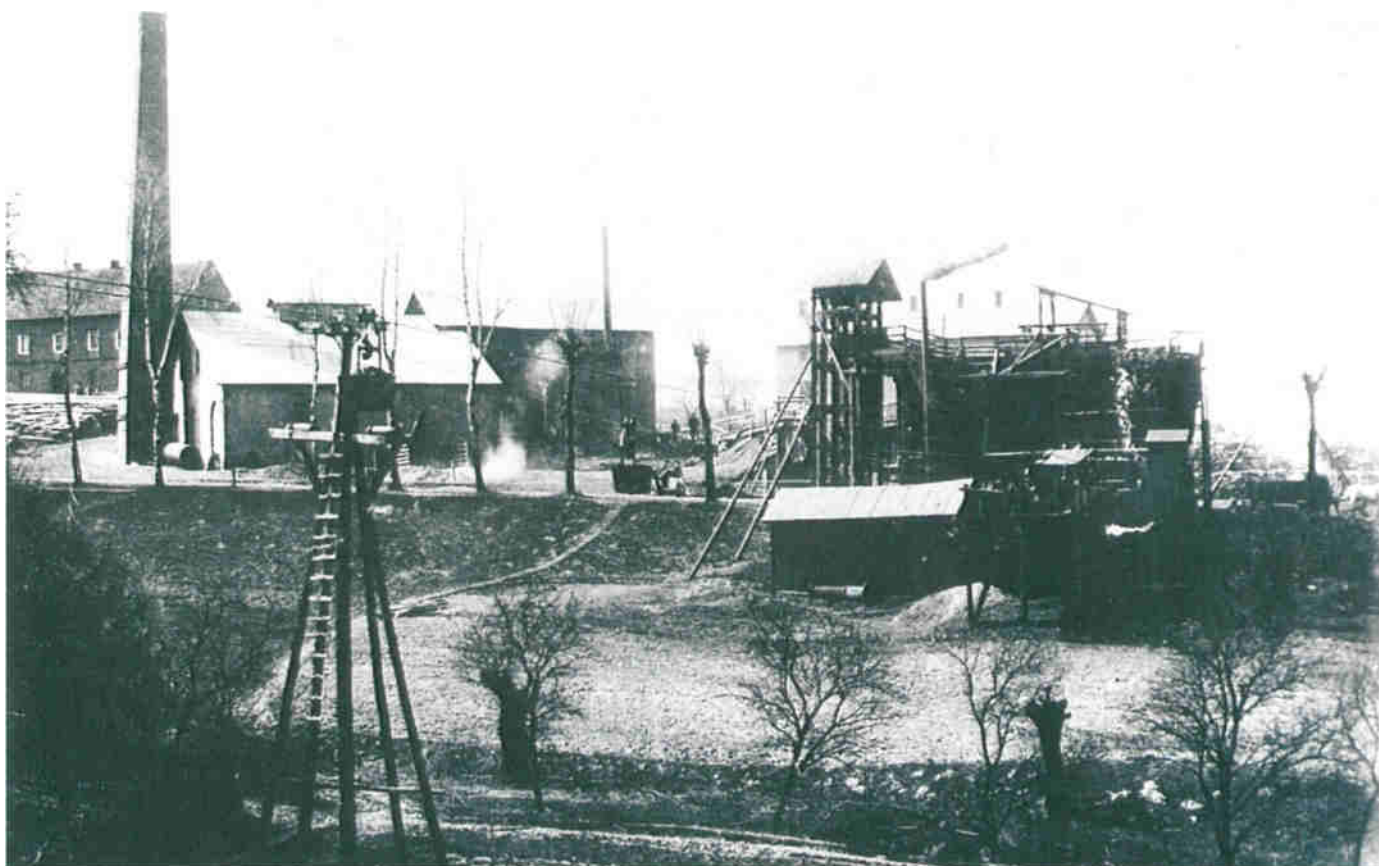
Plan sytuacyjny obszaru górniczego kopalni Anna z 1855 roku.

Projekt pomiarowy dla wniosku eksploatacyjnego Albin koło Pszowa.
Na pierwszy planie centrum Pszowa z widocznym kościołem i zabudowaniami dworskimi.

Rysunek sytuacyjny dla poszerzenia pola eksploatacyjnego należącego do skonsolidowanej kopalni Anna z 1866 roku.

Widok kopalni Anna z 1899 roku.

Litografia wykonana przez wydawnictwo artystyczne „Eckert i Pflung” z Lipska w 1905 roku.

*Zabudowania wokół szybu Rudolf. Autor zdjęcia A. Juttner z Raciborza, 1901 rok.
Od 1880 roku na szybie pracowała maszyna parowa z dwoma tłokami o mocy 70 KM.*

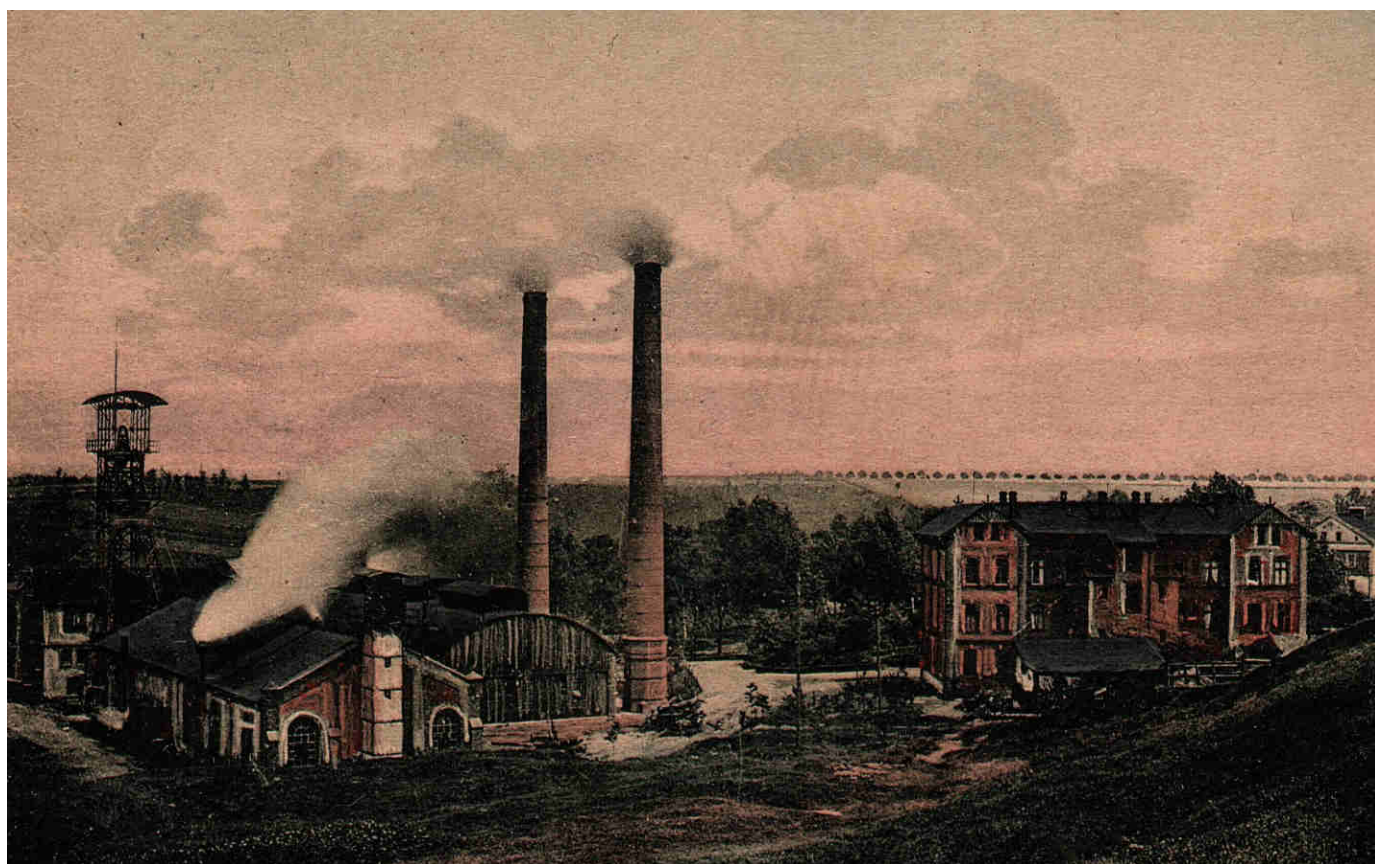
Teren poniżej szybu Utgenannt. Obszar na którym miała powstać pszowska koksownia.

W 1908 roku wybudowano Kasyno i dom towarowy dla pracowników kopalni.

Wnętrze Kasyna z początku XX wieku.

Z lewej zabudowania wokół szybu Jan. Z prawej nowo wybudowane Kasino. Zdjęcie z 1910 roku.

Piękny krajobraz kopalni Anna. Na pierwszym planie budynki urzędnicze, po prawej szyb Jan, a nad całością góruje kościół.

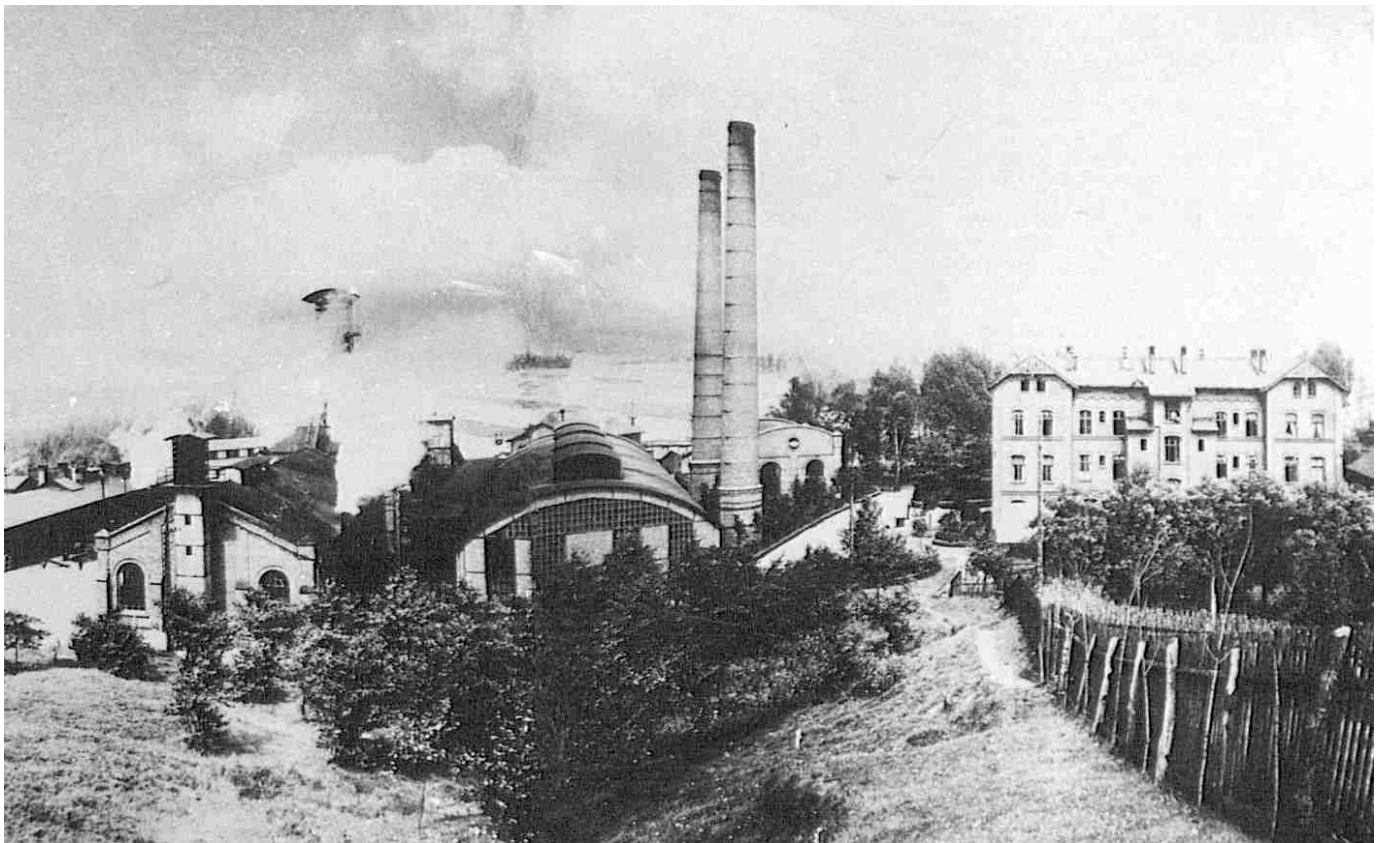

*Szyb Rudolf podczas głębnienia do poziomu 260 m.
Zdjęcie wykonane w listopadzie 1912 roku.*

Z powodu braku połączenia kolejowego koniecznością było transportowanie urobku do stacji kolejowej Rydułtowy (Czernica). W 1882 roku połączono kopalnię ze stacją kolejową za pomocą kolejki linowej. Była pierwszą kolejką linową w Polsce o napędzie parowym. Funkcjonowała do czasu połączenia kolejowego ze stacją w Olzie w 1915 roku.

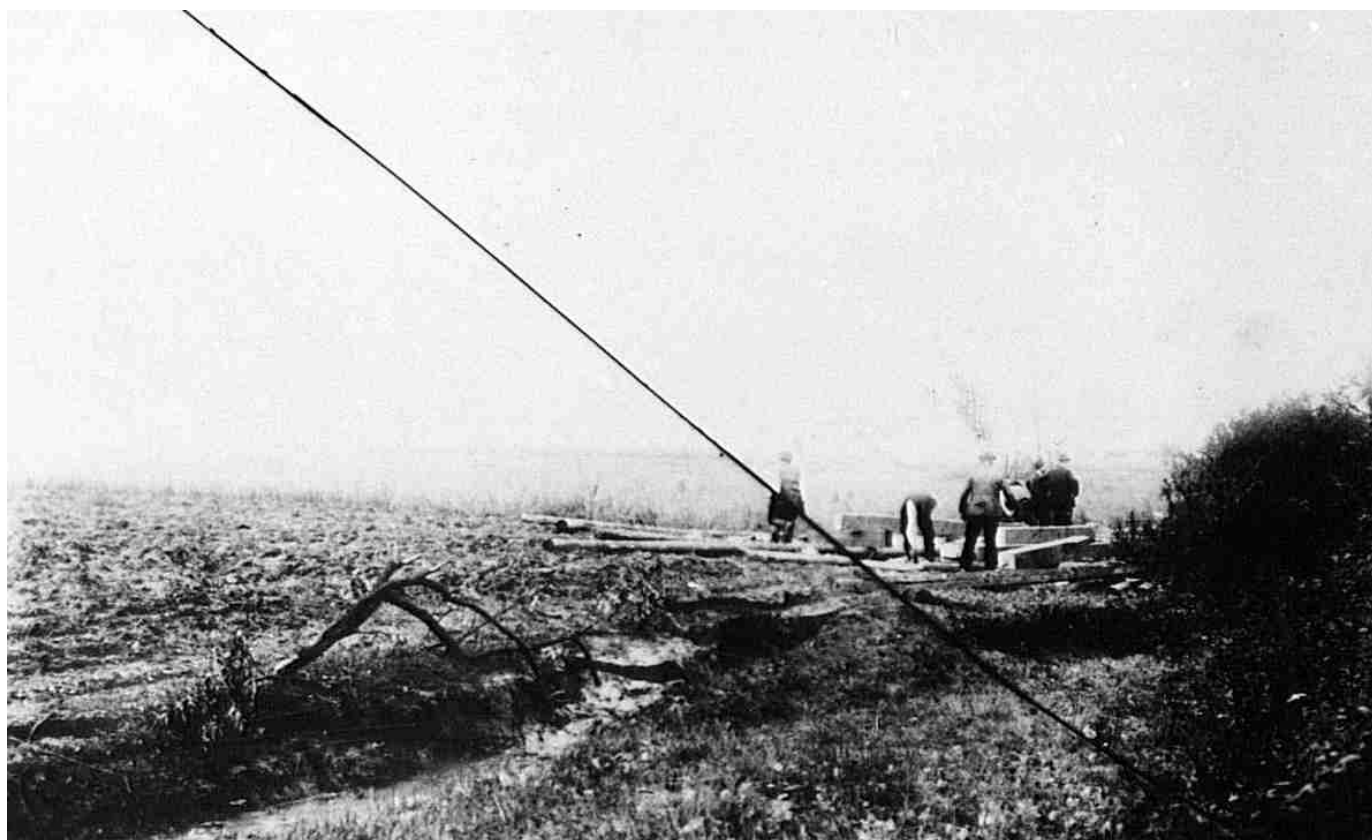
Szyb Rudolf, z lewej kolejka linowa. Zdjęcie z 1917 roku.

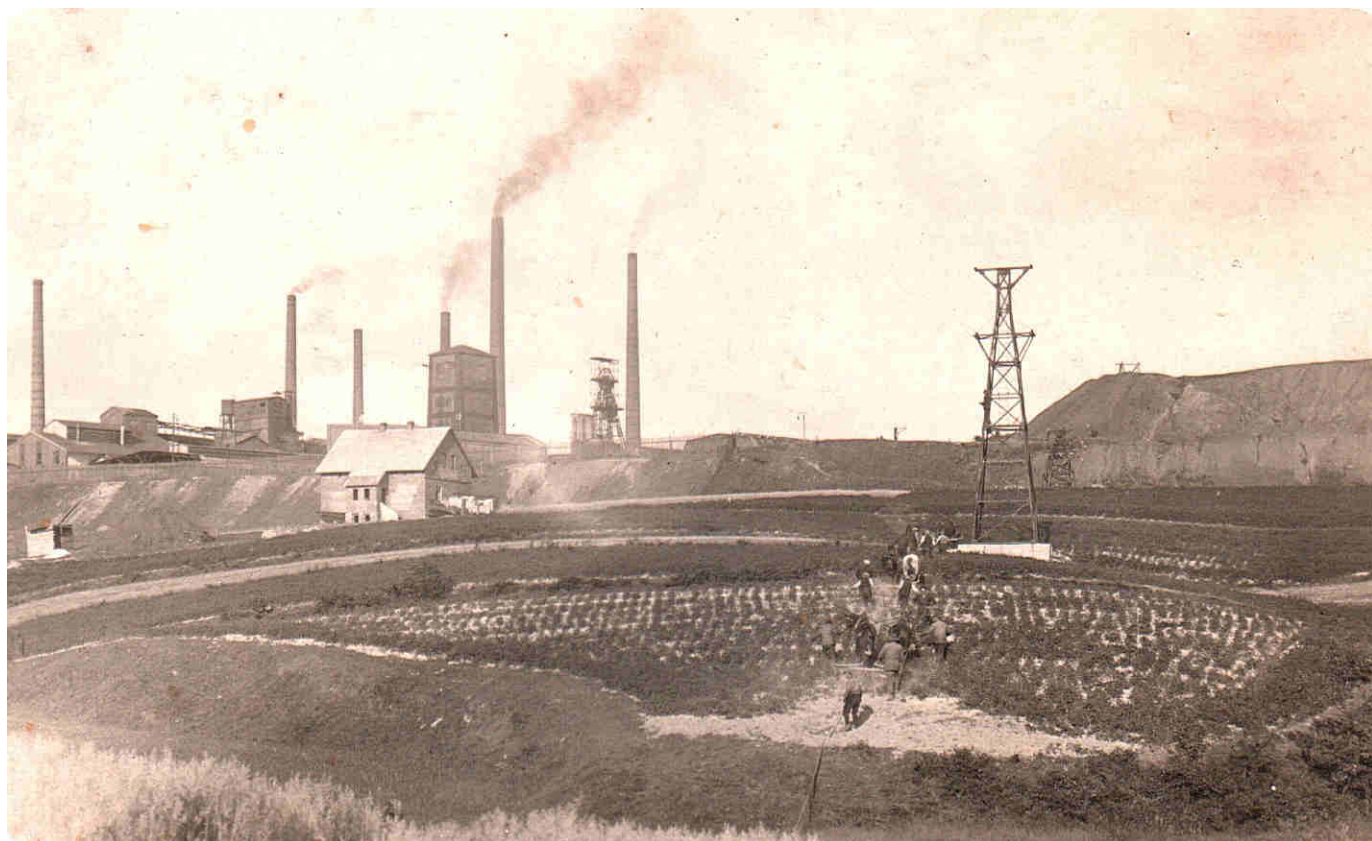
Zabudowania kopalni Anna. Po prawej nowo wybudowane Kasyno, 1913 rok. Autor zdjęcia A. Juttner z Raciborza.

Kopalnia Anna z około 1914 roku. Na pierwszym planie szyb Jan, a z tyłu na horyzoncie szyb Utgenaunt.

Budowa kolejki linowej z kopalni Anna na kopalnię Emma, sierpień 1913 rok.

Budowa kolejki linowej. Na zdjęciu widać, jak końmi rozciągana była lina.

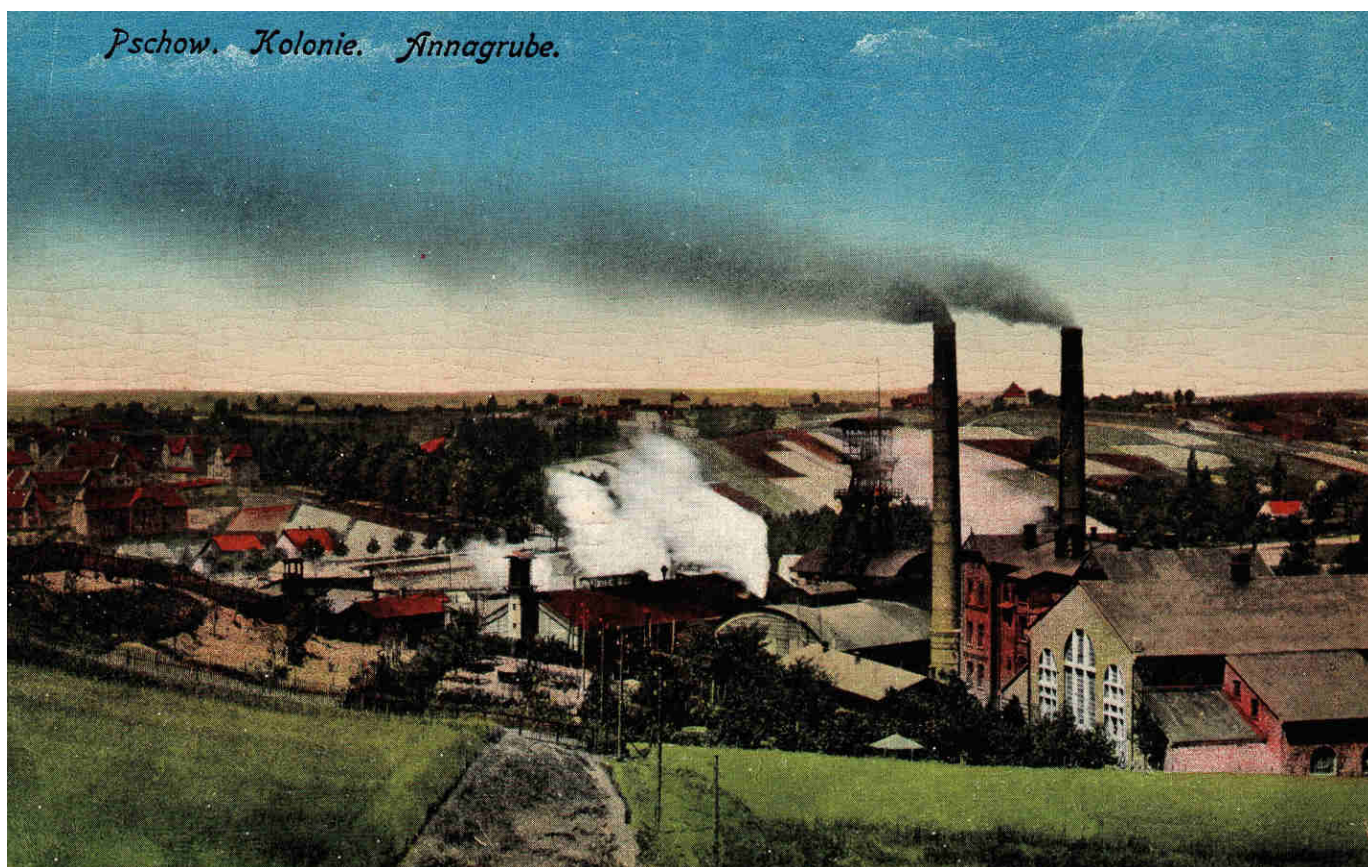
Na pierwszym planie głębokie doły po stawach, dalej rozbudowująca się kopalnia. Zdjęcie z przed 1914 roku.

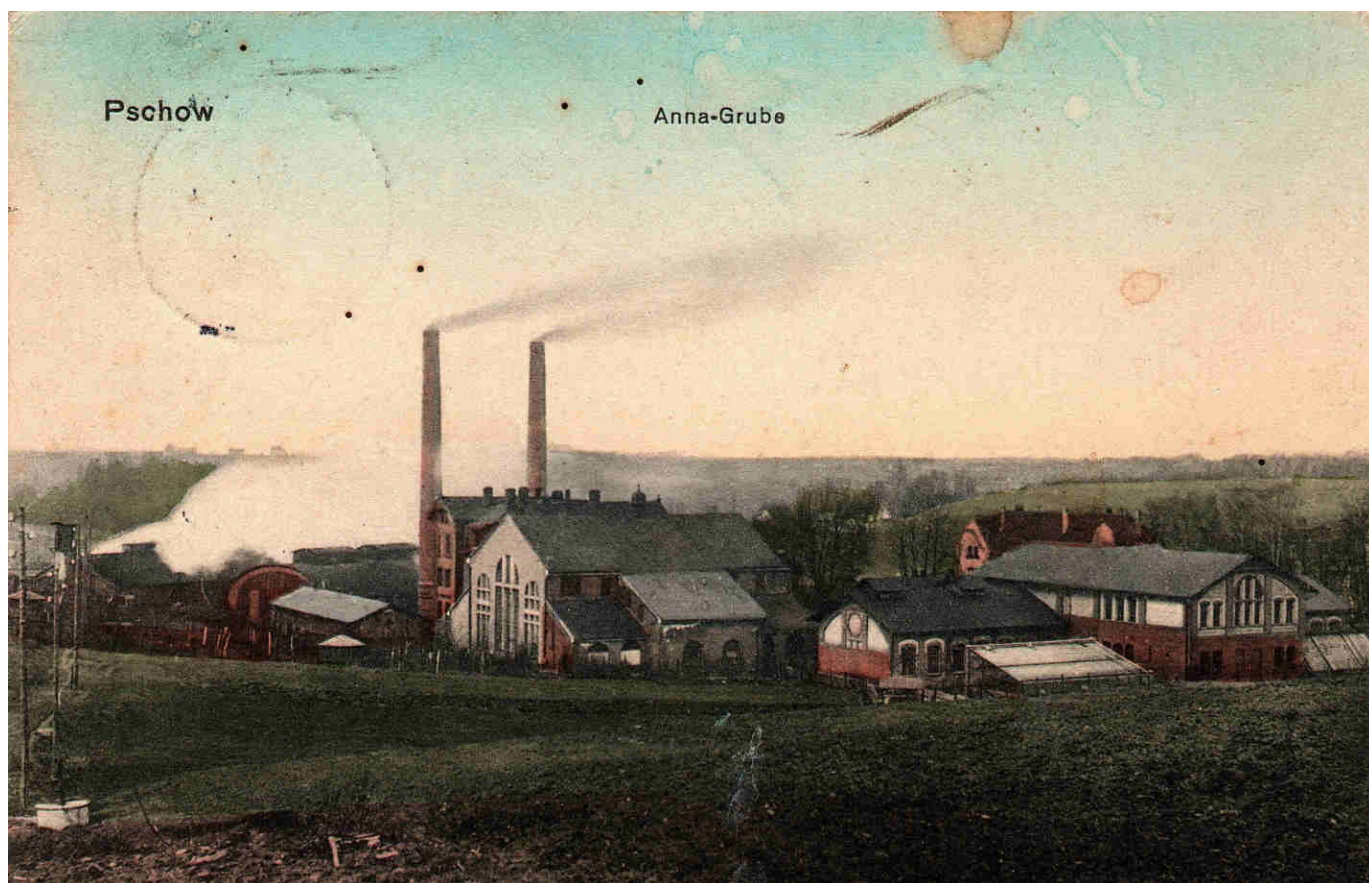
Podobne ujęcie kopalni jak wyżej, lecz późniejsze. Z prawej obok szybu Jan na wzgórzu widać „Wasserturmes”, wieżę ciśnieniową. Zdjęcie po 1914 roku.

Po lewej zabudowania wokół szybu Jan, a po prawej budynek urzędniczy. Zdjęcie z około 1916 roku.

Po lewej widok na osiedle robotnicze. Z prawej elektrownia i szyb Rudolf. Zdjęcie z około 1918 roku.

Widok kopalni Anna z 1919 roku.

Panorama kopalni Anna z dymiącymi kominami elektrowni, z szymbami Jan i Rudolf, wieżą ciśnieniową i kościołem NNMP. Zdjęcie około 1920 roku.

Sztandar kopalni Anna ufundowany w 1905 roku . Po przyłączeniu Powiatu Rybnickiego do Polski na dzień święta górniczego na sztandarze wyhaftowano dodatkową datę 4 grudnia 1922 rok.

Lato 1916 roku. Urokliwy widok na kopalnię Anna oraz kościół parafialny Narodzenia Najświętszej Marii Panny.

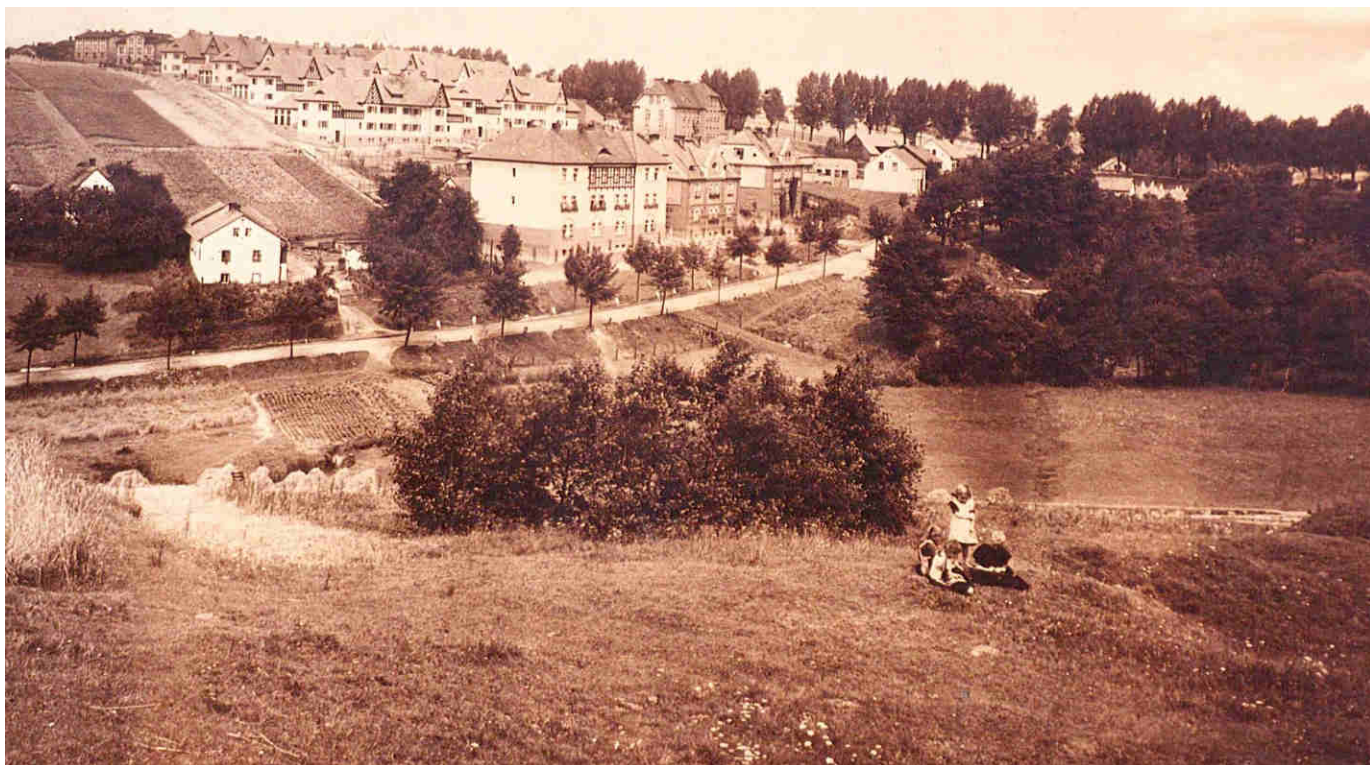
Osiedle robotnicze. Budowę domów robotniczych rozpoczęto w 1905 roku a zakończono w 1926 roku.

Zdjęcie wykonane od strony ul. Karola Miarki

Uroku familokom nie brakowało. Były prawdziwym luksusem w tamtych czasach.

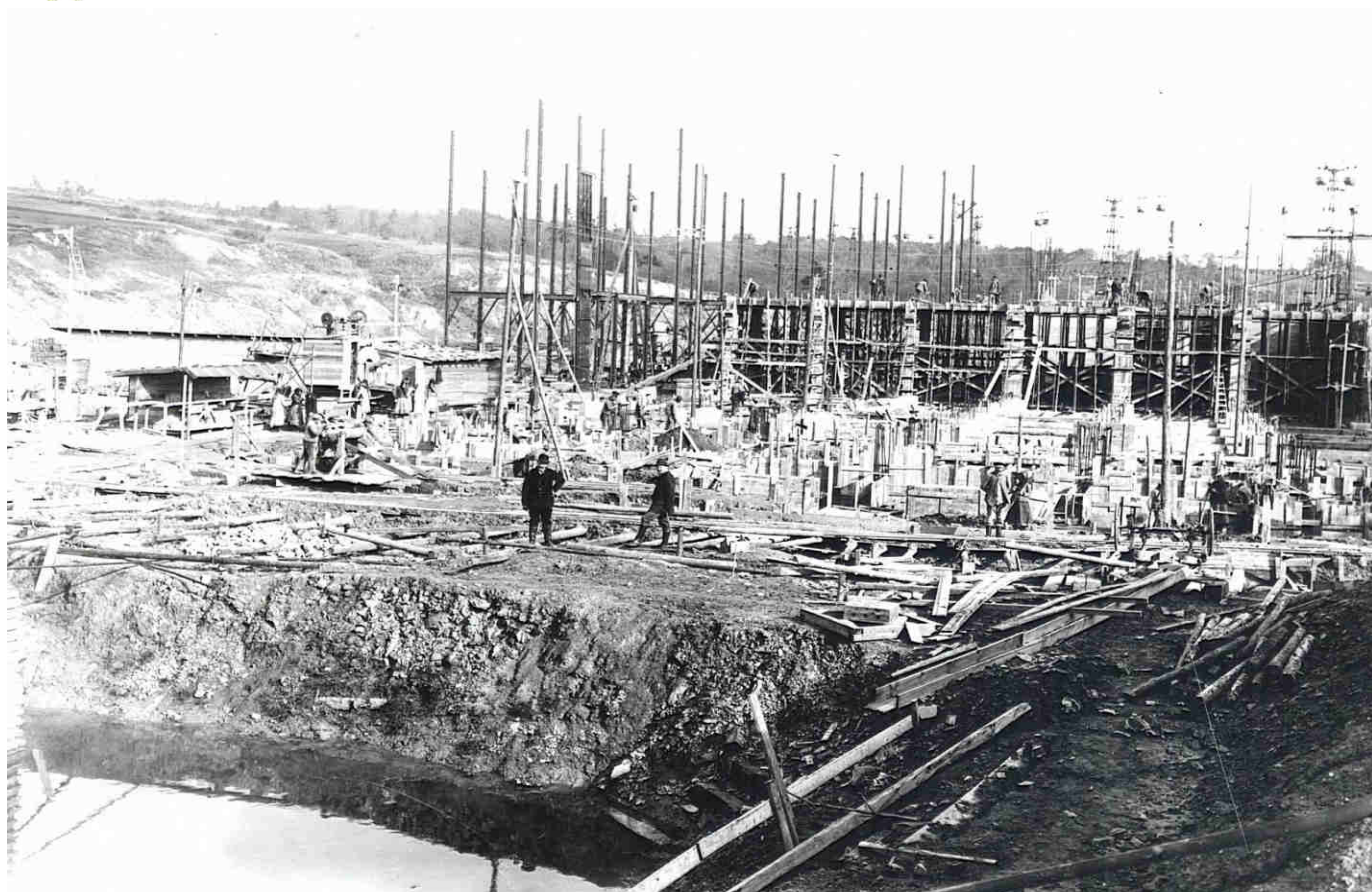
Widok na osiedle górnicze z okolic Starej Maszyny, zdjęcie z 1913 roku.

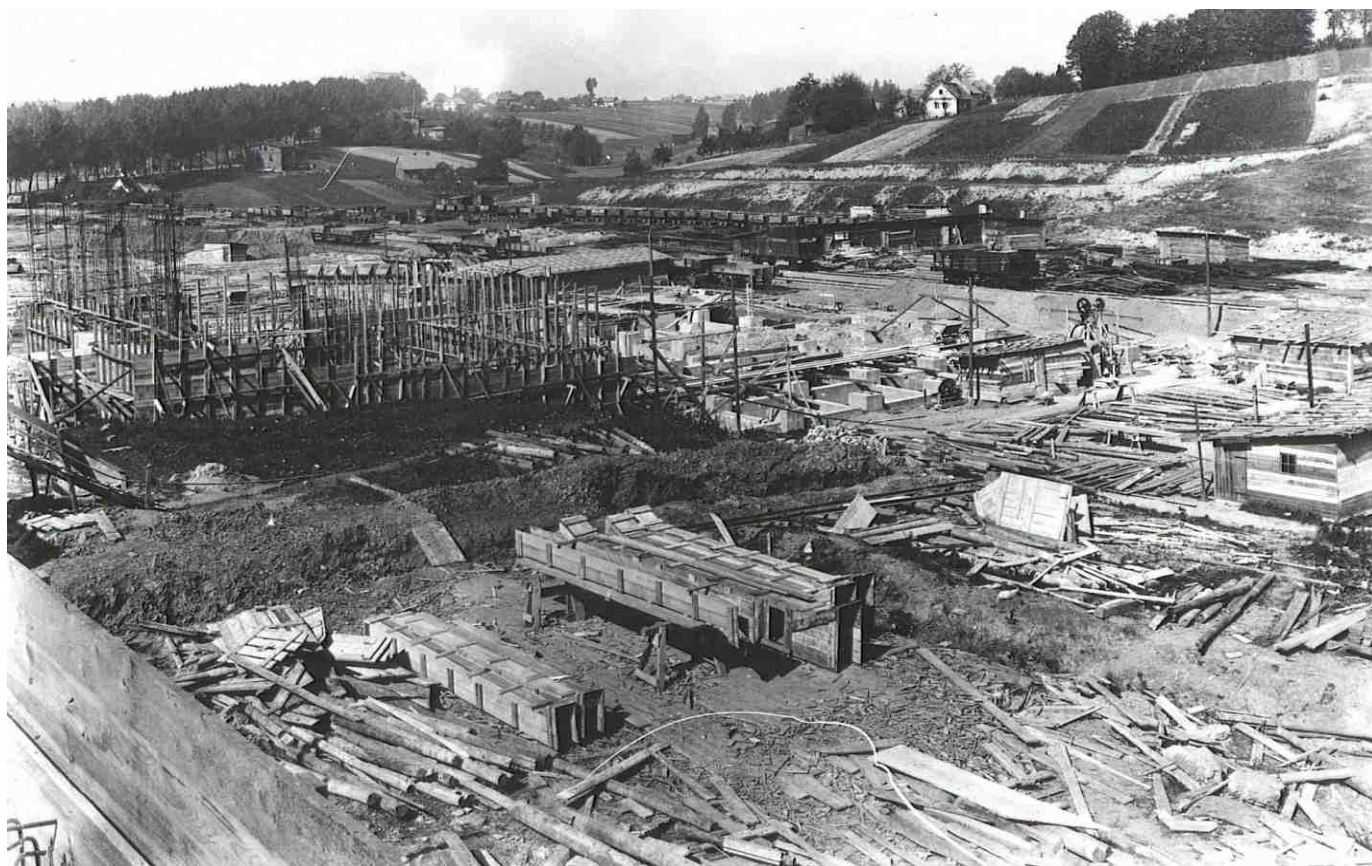
Intensywna rozbudowa kopalni Anna. Budowa zakładu produkcji ubocznej (Nebenprodukten), listopad 1912 rok.

To samo ujęcie, tylko z większej odległości. W oddali dymiące kominy i szyb Rudolf, listopad 1912 rok.

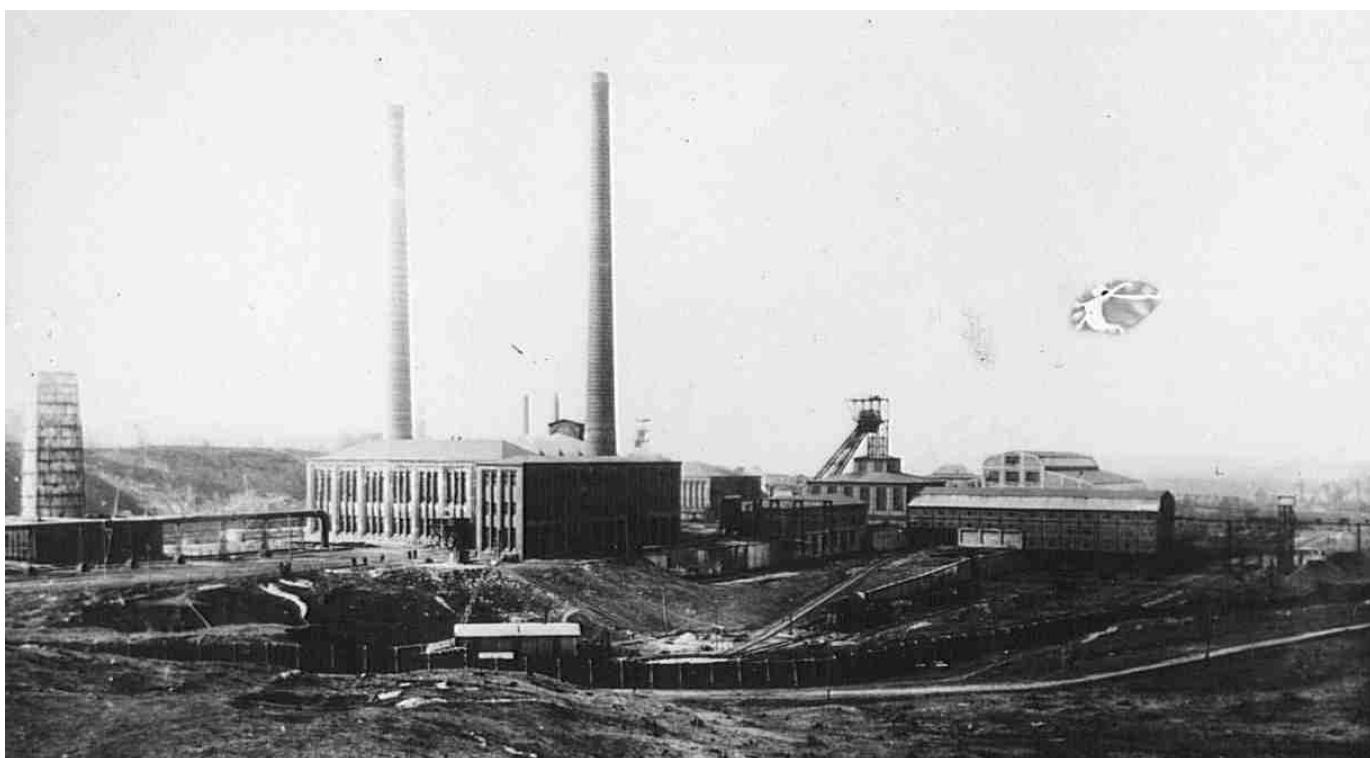
Budowa zakładu przeróbczego na kopalni Anna. Zdjęcie wykonane w październiku 1916 rok

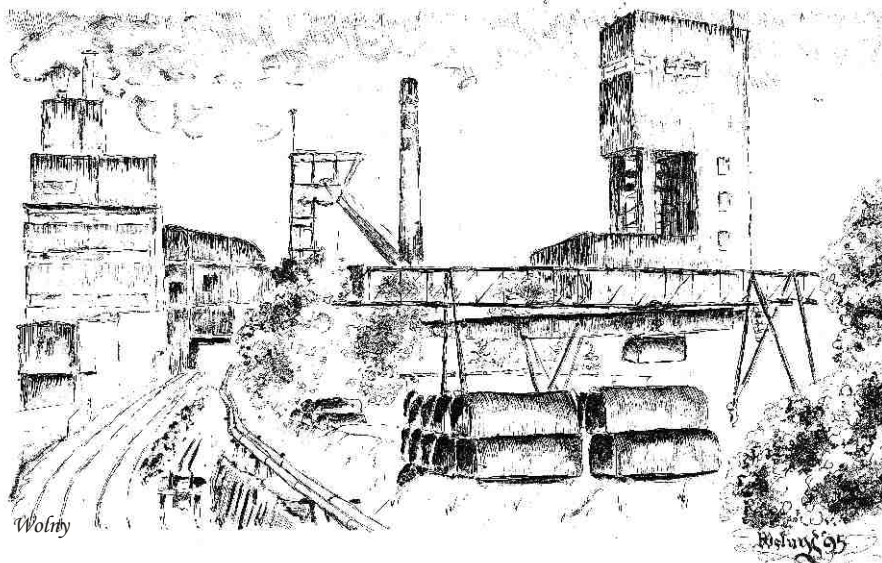
Budowa zakładu przeróbczego. Zdjęcie wykonane w stronę kalwarii i wzgórza krzyżkowickiego, 1918 rok.

Budowa zakładu przeróbki mechanicznej, październik 1916 roku.

Widok ogólny kopalni Anna, zdjęcie z 21 maja 1918 roku.

Rybnickie Gwarectwo Węglowe

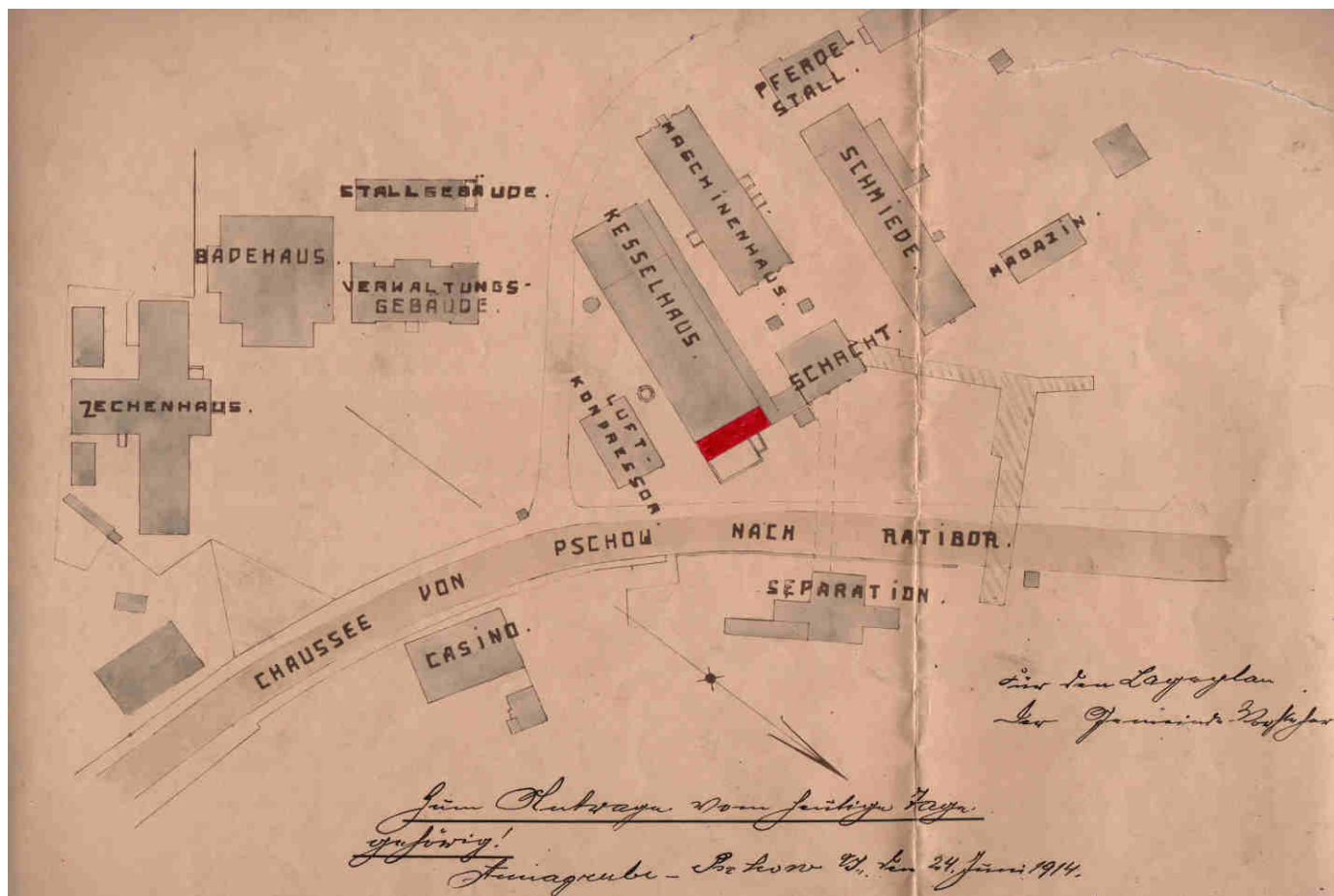
Jeden z największych właścicieli przedsiębiorstw węglowych Fryderyk von Friedlaender de Fuld z Gliwic, w owym czasie był już właścicielem kopalń: „Emma” i „Rymer”. Na początku XX wieku kopalnia „Anna” rozwijała się na tyle sprawnie, że zaczęła przewyższać sąsiednie kopalnie. Friedlaender kupił kopalnię „Anna” i w 1903 roku założył Rybnickie Gwarectwo Węglowe. Przedsiębiorczy właściciel dbał o rozbudowę i wzorowe funkcjonowanie swoich zakładów. Tak więc kopalnia „Anna” została częścią firmy węglowej znanej szeroko na rynkach krajowych i zagranicznych. Siedziba Gwarectwa początkowo znajdowała się w Berlinie, następnie od 1927 roku w Biertułtowach, a dwa lata później w Katowicach.

Przy intensywnym rozwoju kopalni, coraz większe było zapotrzebowanie na siłę roboczą. Od 1905 roku rozpoczęto budowę domów robotniczych i urzędniczych. Do 1925 roku wybudowano w sumie 31 „Familonków”.

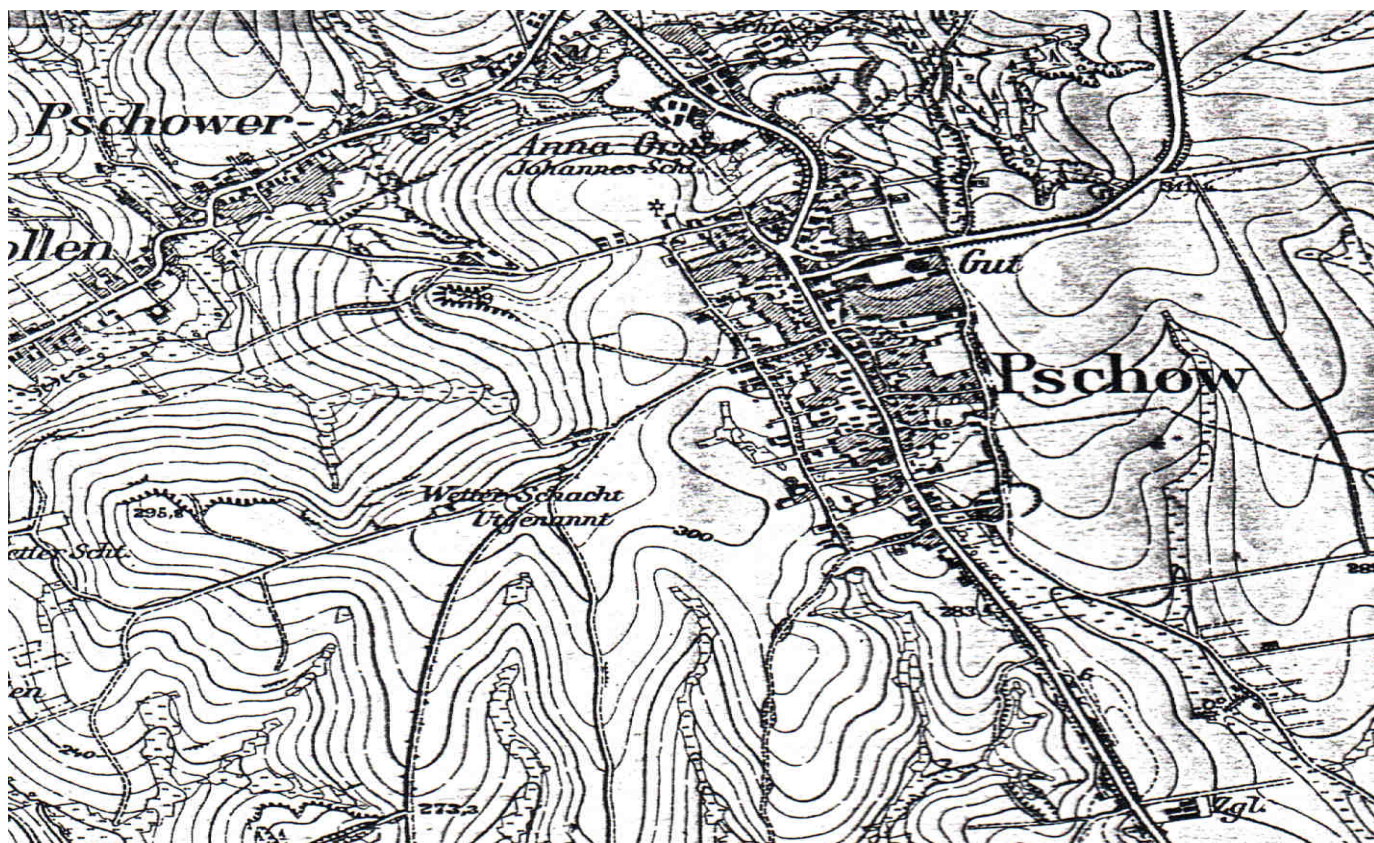
W 1912 roku z dużymi trudnościami, rozpoczęto głębianie głównego szybu wydobywczego „Rudolf” (obecnie Chrobry I). Aby zapewnić bezpośredni odbiór węgla, w 1914 roku rozpoczęto budowę torów kolejowych z kopalni do stacji Olza. To było okno na świat dla intensywnie rozwijającej się kopalni. Odtąd coraz więcej wagonów wędrowało do portu w Koźlu. W 1915 roku przy szybie „Rudolf” z wielkim rozmachem rozpoczęto budowę kotłowni wraz z elektrownią. Warto wspomnieć, że od 1918 roku energię wytwarzano za pomocą dwóch turbogeneratorów AEG o mocy po 5,82 MW każdy. Parę o temperaturze 350°C i ciśnieniu 1,3 atm dostarczała do turbogeneratorów kotłownia wyposażona w sześć kotłów GARBE. Wydobycie przekroczyło już 600 tys. ton.

W 1918 roku rozpoczęto budowę nowego szybu wentylacyjnego Zawada. Postęp techniczny oraz instalowanie nowoczesnych urządzeń spowodowało, że liczba koni pracujących w kopalni spadła do 38.

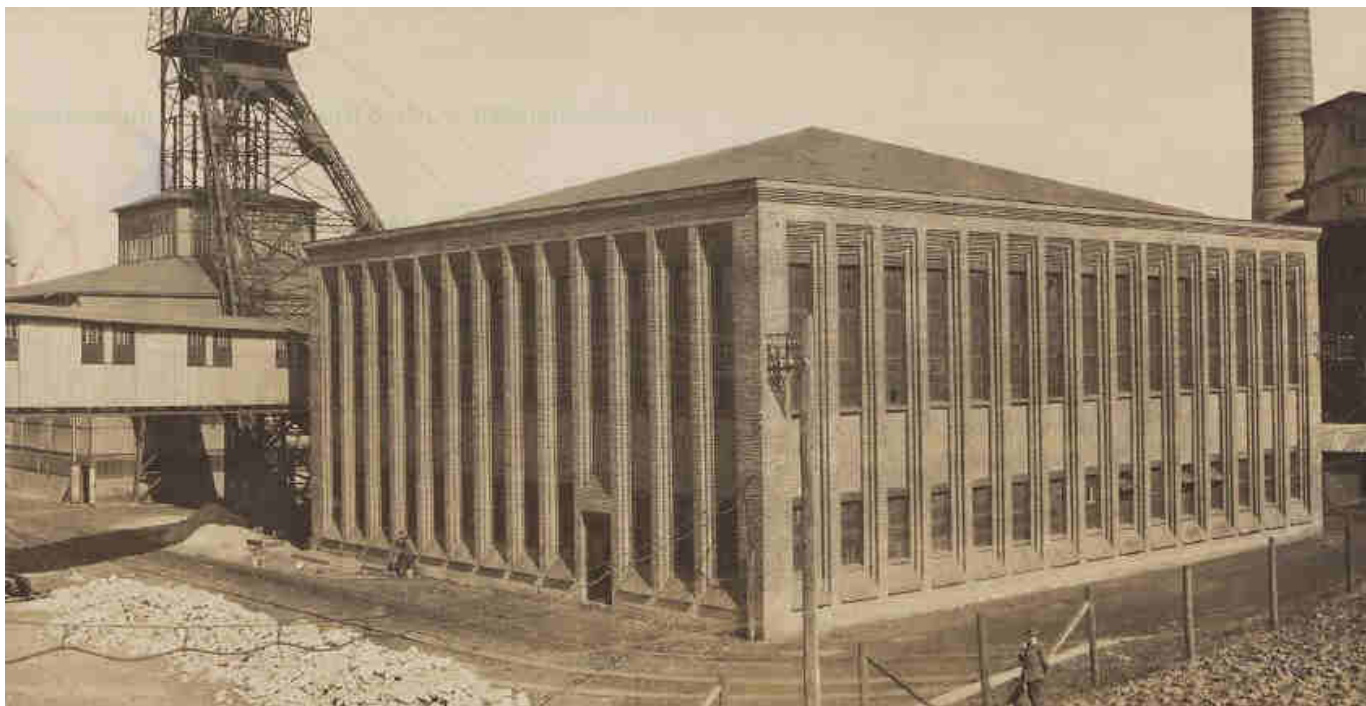

Plan sytuacyjny obiektów kopalnianych z 1914 roku.

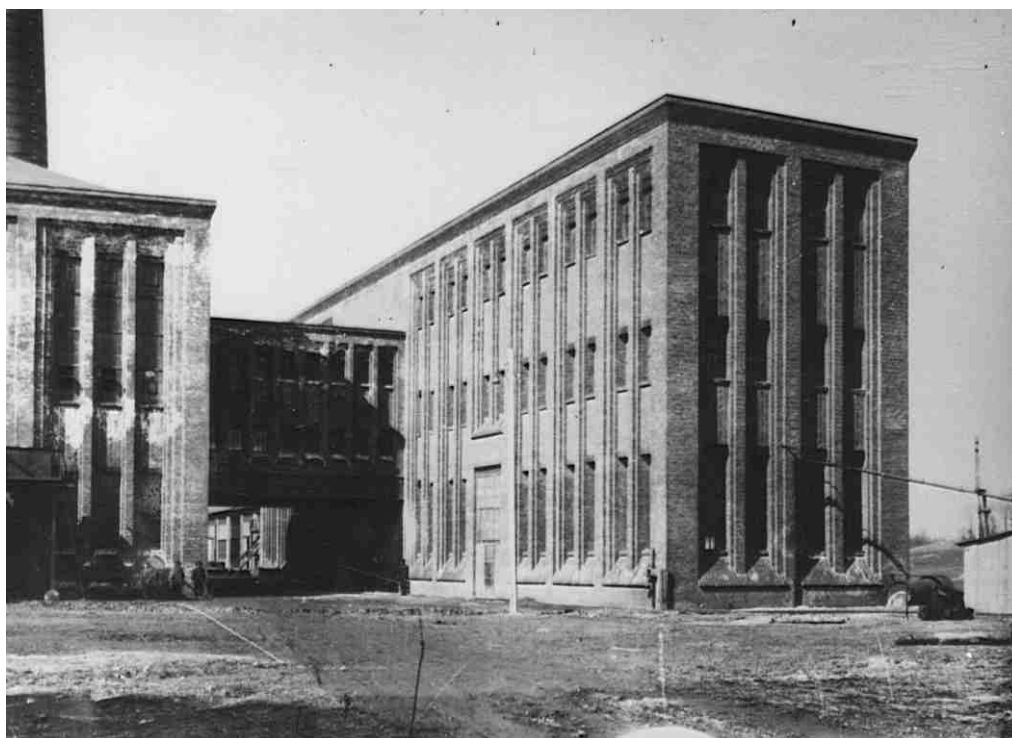
Wycinek mapy z 1914 roku przedstawia centrum Pszowa oraz lokalizację kopalni z szybem Jan.

Maszynownia przy szybie Rudolf zaprojektowana w 1914 roku przez Hansa Poelziga.

Hans Poelzig (1869-1936) od 1916 roku był architektem miejskim w Dreźnie oraz wykładowcą na tamtejszej Politechnice. Jako profesor Pruskiej Akademii Sztuki w 1920 roku wyjechał do Berlina. Zasłynął z projektowania wielu obiektów przemysłowych, jak również kin, teatrów i osiedli mieszkaniowych. Dla kopalni Anna projektował budynki elektrowni, kotłowni, maszynowni, biurowca w latach 1914-1915.

Elektrownia na kopalni Anna projektu Hansa Poelziga, 1914 roku.

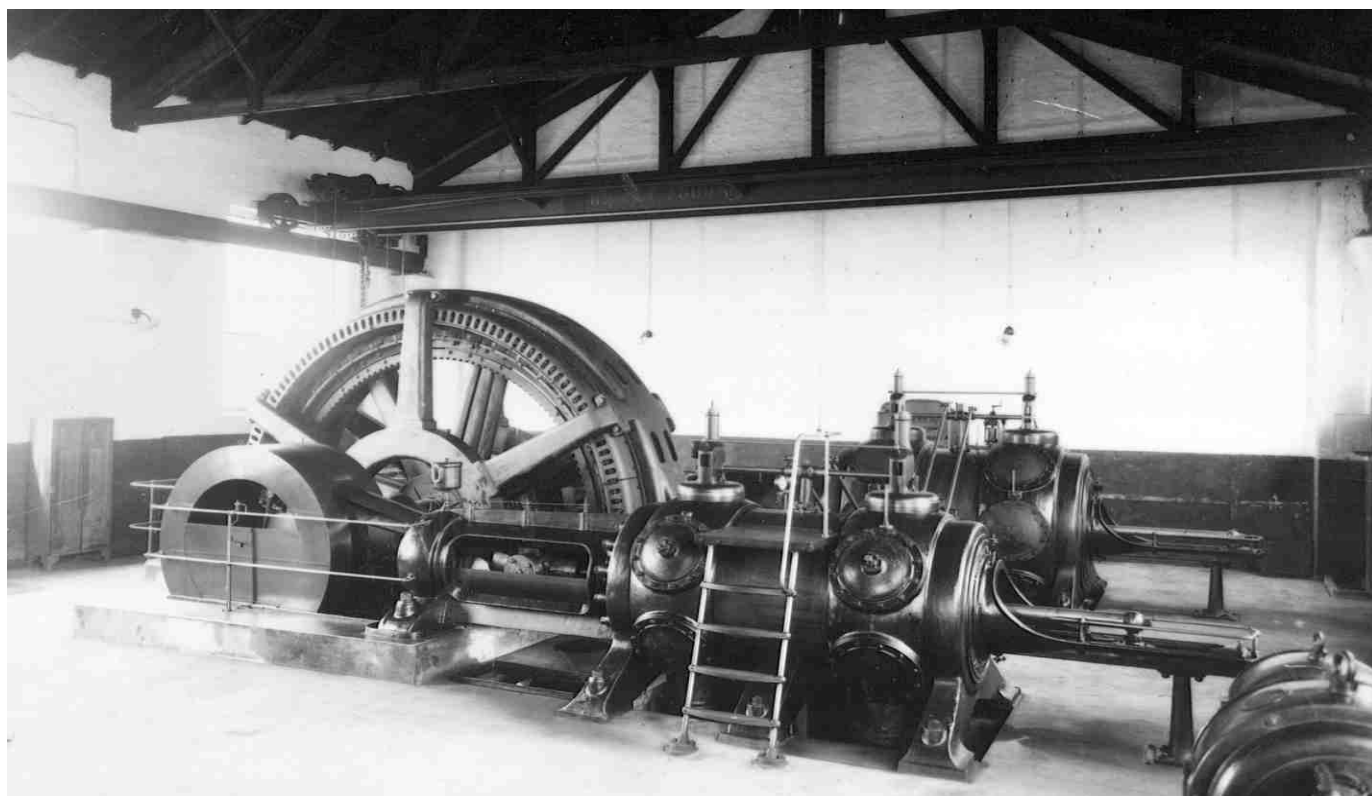
Budowa kotłowni i elektrowni kopalni Anna z lat 1914-1923 projektu Hansa Poelziga.

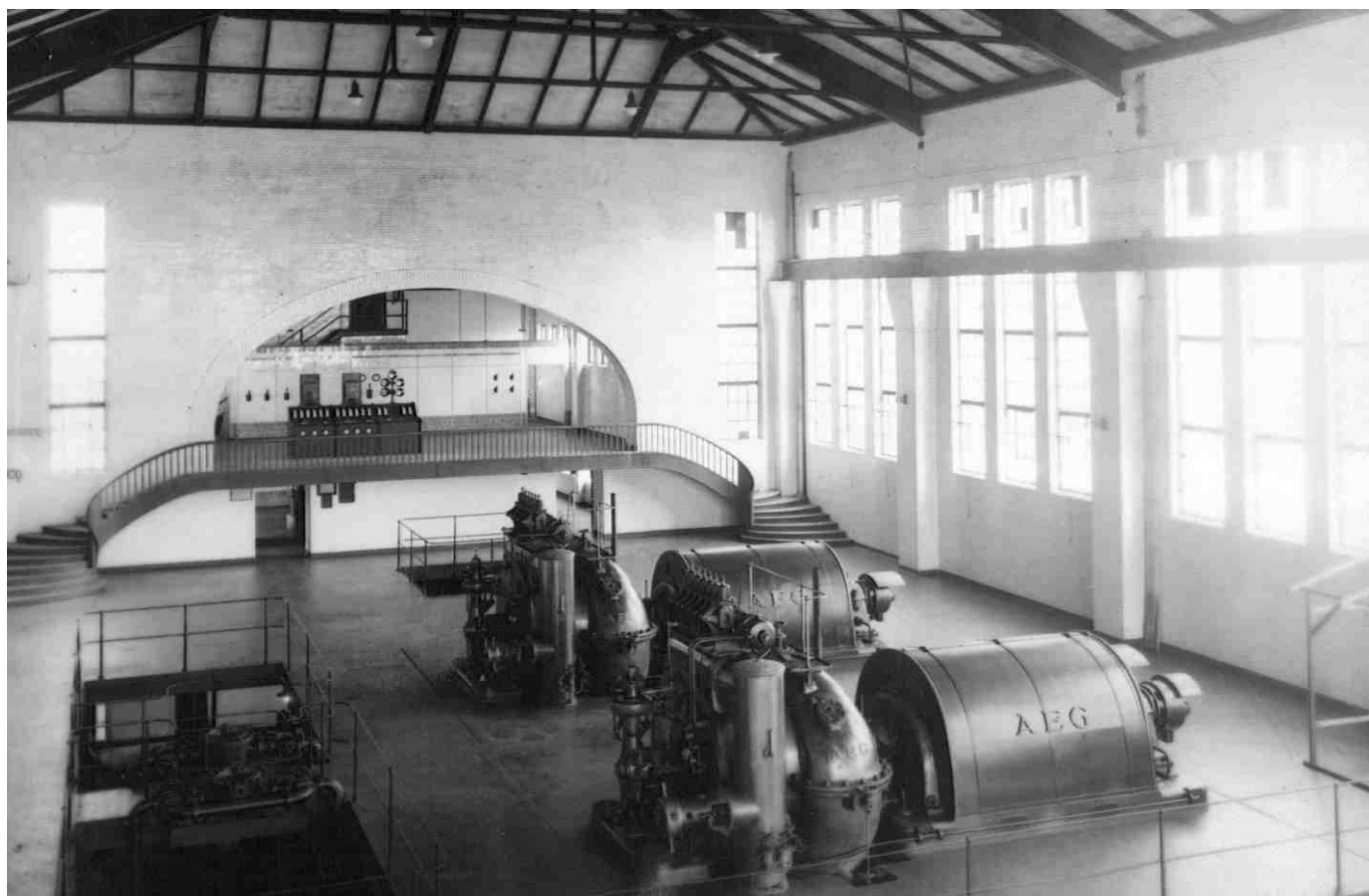

Intensywna rozbudowa kopalni, 1918 rok. Budowa magazynu głównego.

Kompresory zainstalowane na kopalni Anna, lata 1918 – 1923 rok.

Na zdjęciu dwa turbogeneratory AEG o mocy po 5,82 MW każdy, tuż przed rozpoczęciem pracy zasadniczej, 1918 rok.

Maszyna wyciągowa zainstalowana na szybie Rudolf, około 1917 roku.

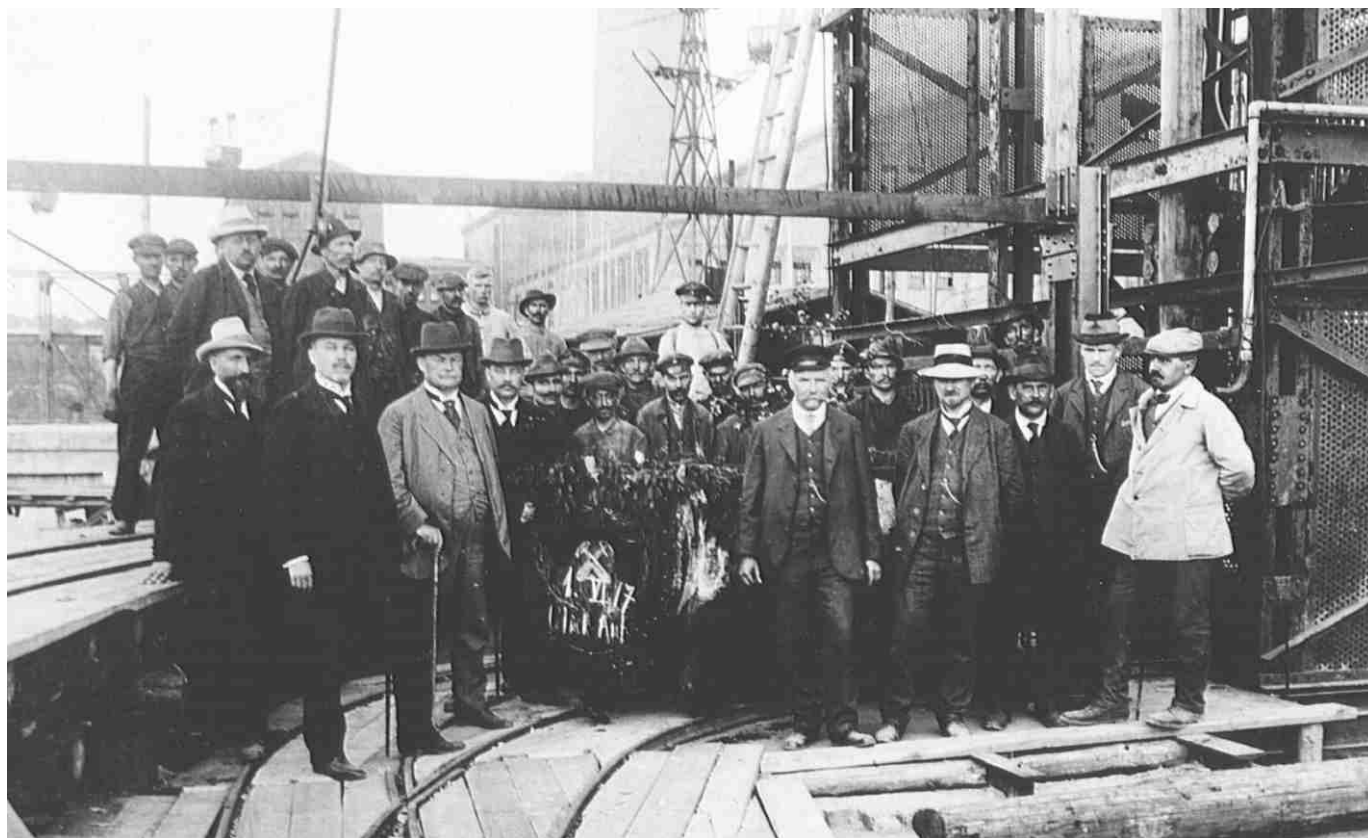
Obsługa i mechanicy maszyny wyciągowej na szybie Rudolf, około 1917 roku.

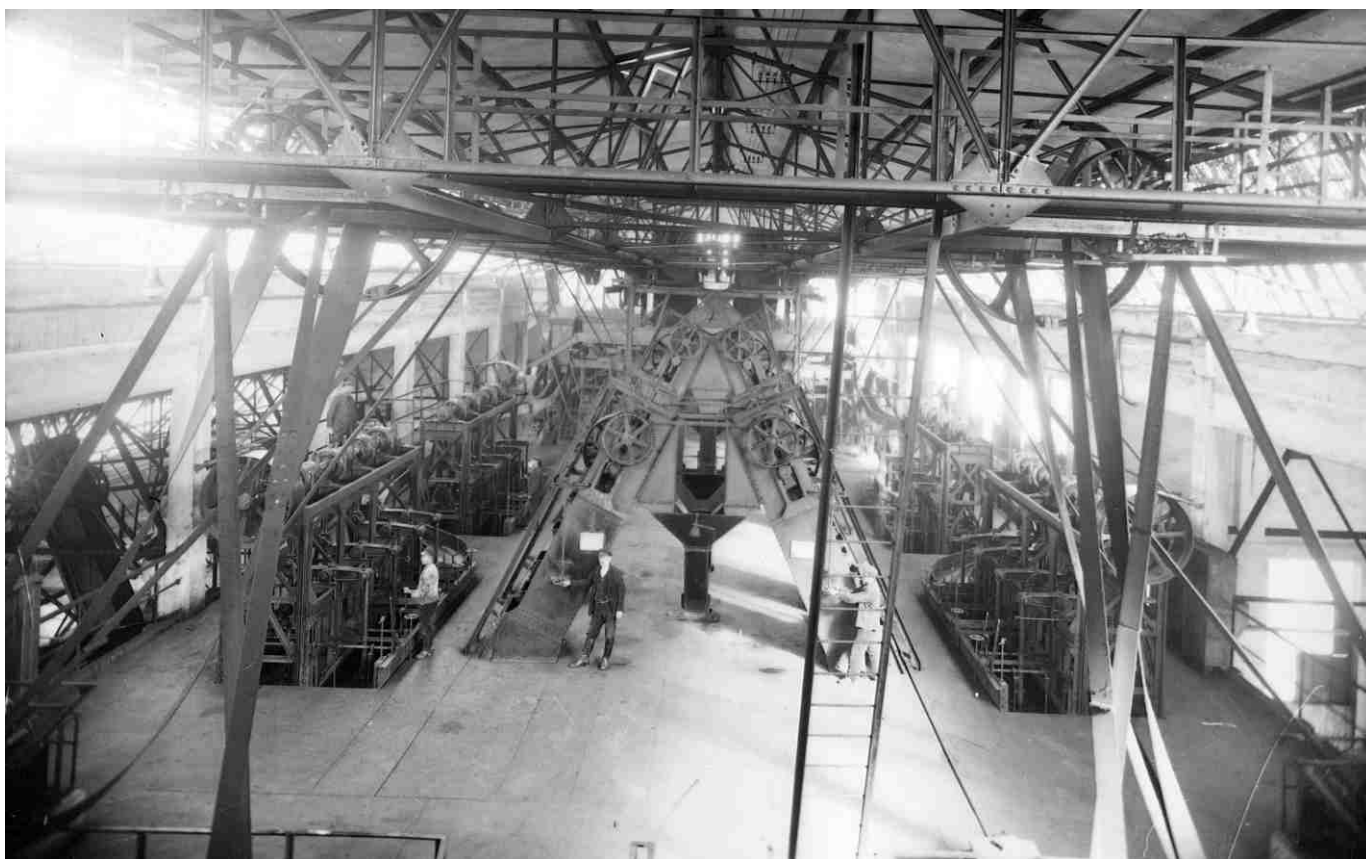
Pracownicy lampowni z 1917 roku.

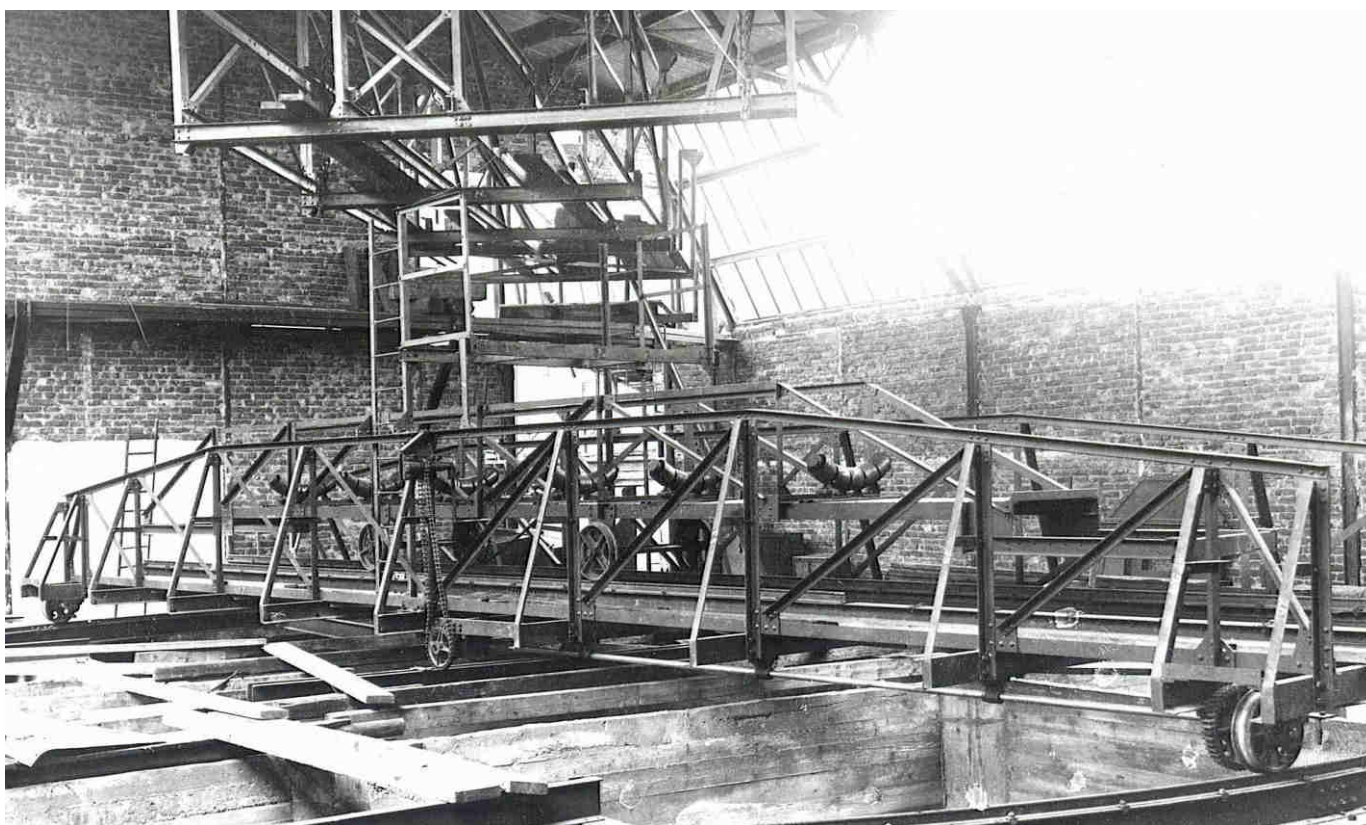
Budowa szybu Rudolf (późniejszy Chrobry I), wrzesień 1915 rok.

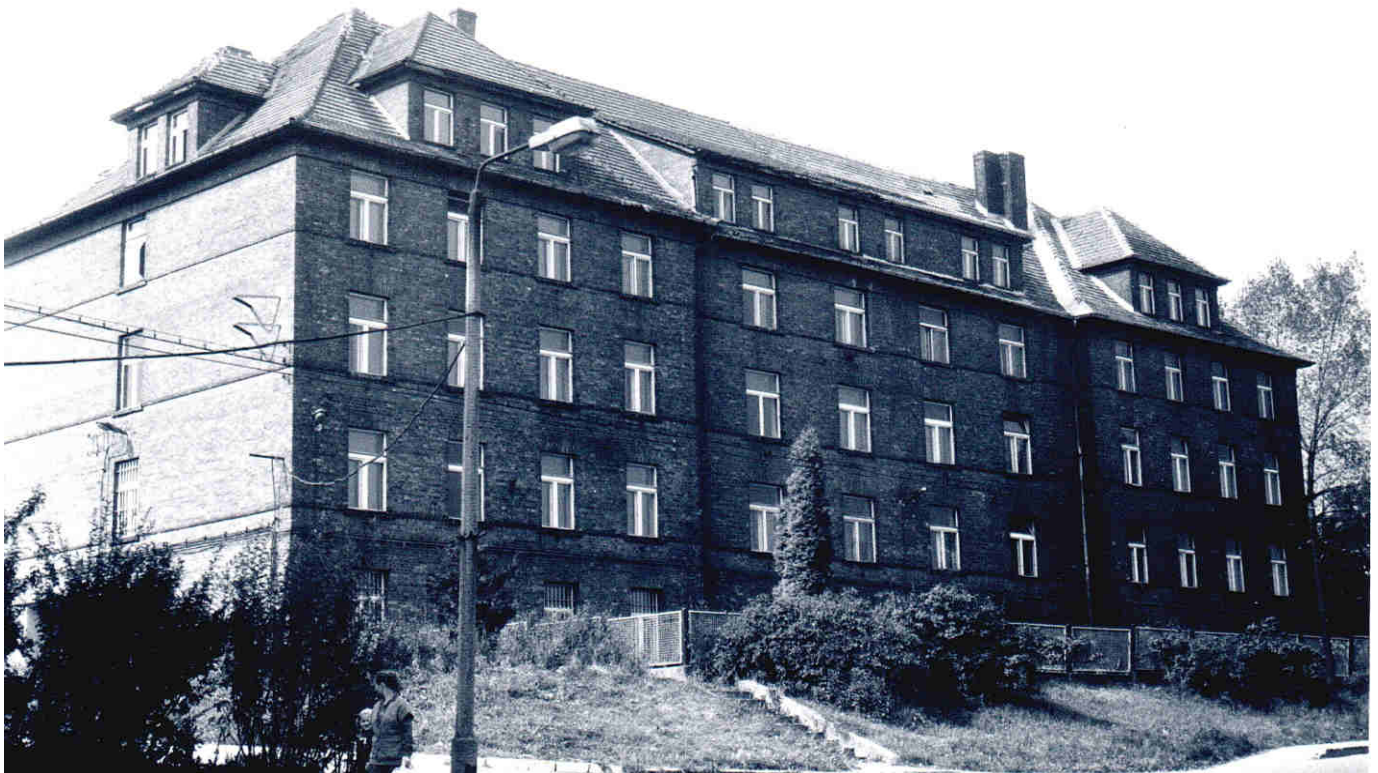
Pierwszy urobek z poziomu 260 m. po uruchomieniu szybu Rudolf, czerwiec 1917 roku.

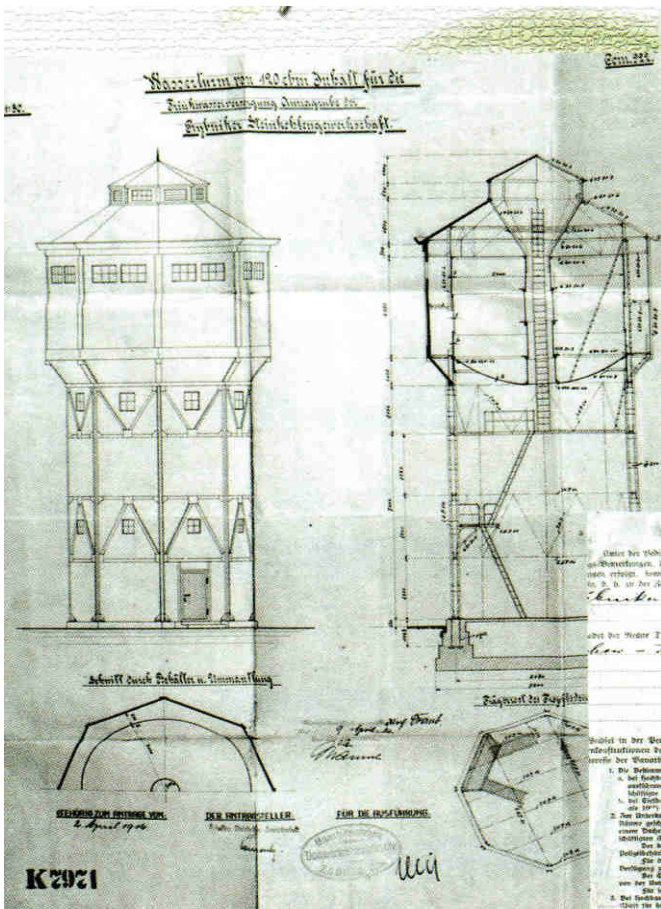
Początek XX wieku. Pluczka po wstępnym rozruchu.

Obrotnica na boczniczy kolejowej, 1919 rok.

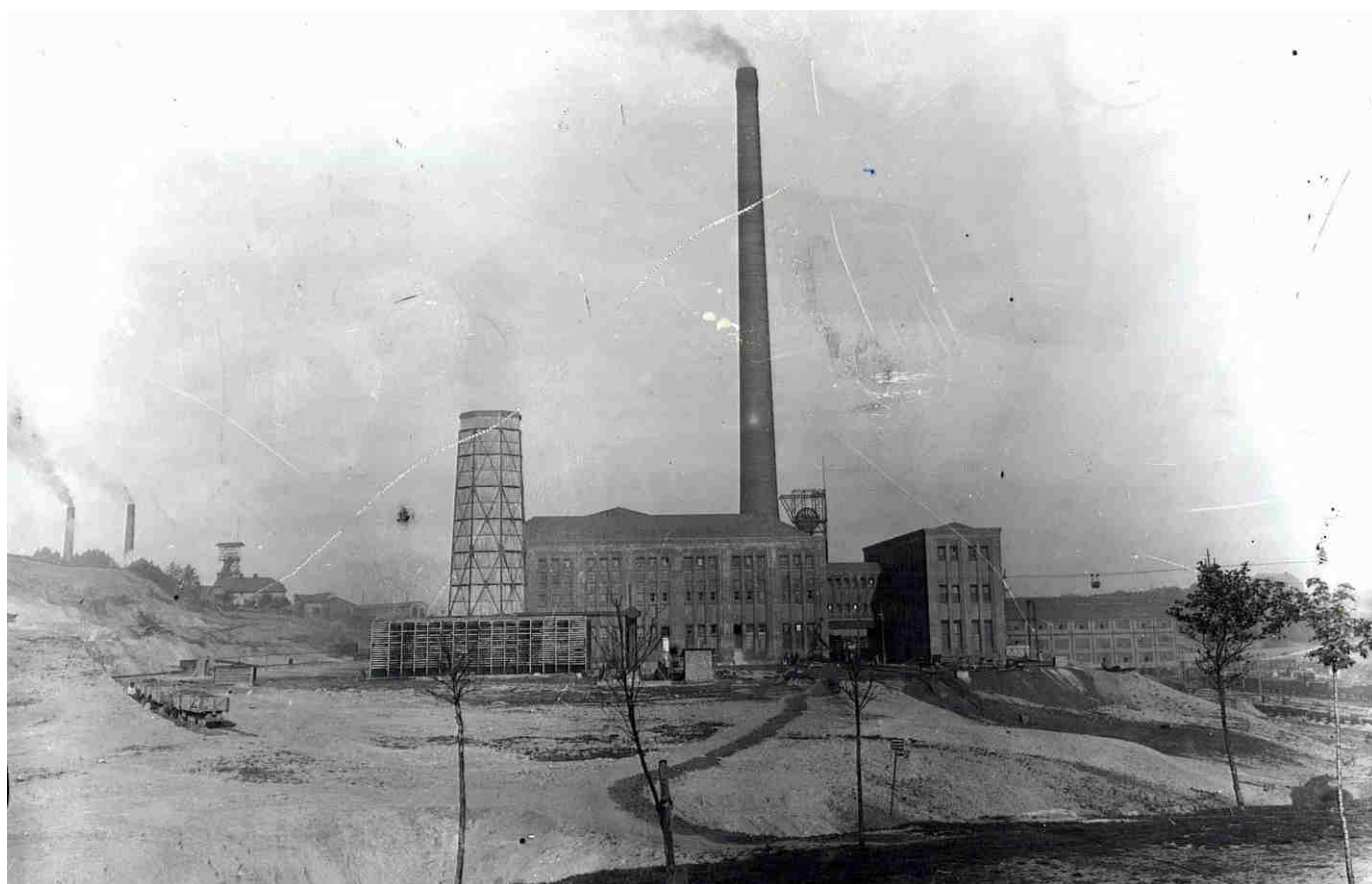
Dawny dom noclegowy, a w czasach PRL-u Dom Górnika. Sprzedany przez władze miasta, a w 2010 wyburzony.

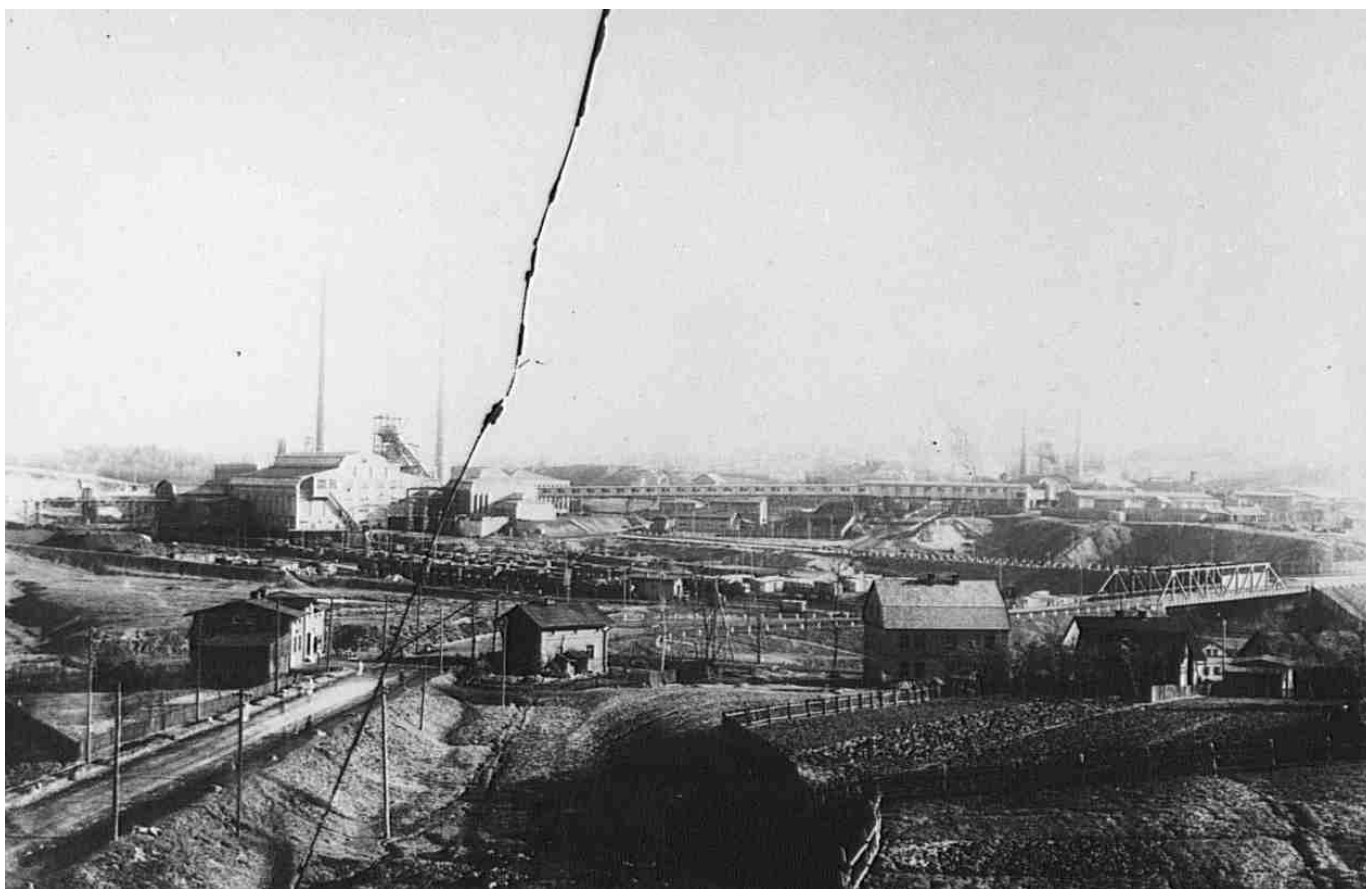
„Wasserturm” – wieża ciśnien wybudowana w 1914 roku, zburzona w grudniu 2006 roku.

Nowo rozbudowana kopalnia Anna. Zdjęcie wykonane w maju 1917 roku.

Zdjęcie kopalni Anna wykonane 21 maja 1918 roku z drogi w kierunku Rydułtów.

Widok ogólny na kopalnię Anna w maju 1918 roku. Po prawej stalowy most, a na wprost tzw. "Myto".

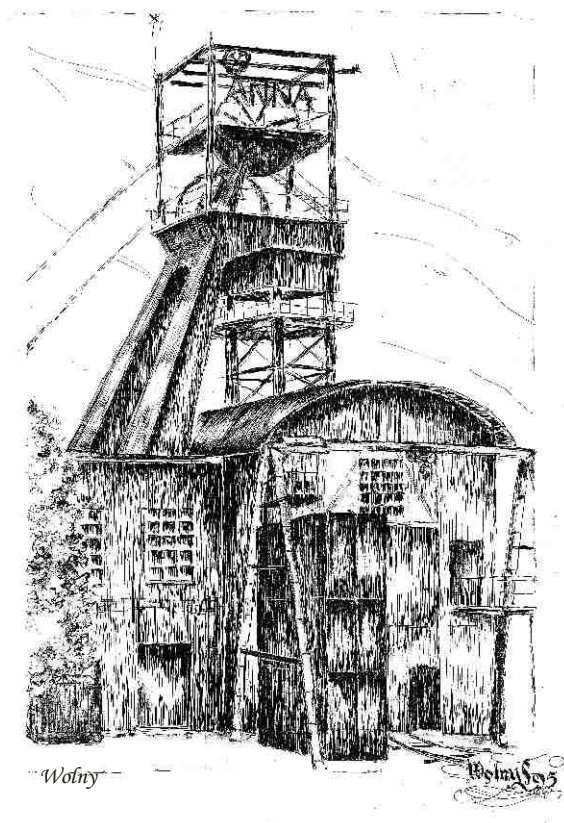

Zdjęcie przedstawia szymb powietrzny Zawada, z 1918 roku.

Lata międzywojenne...

Wielkie niezadowolenie społeczne, oraz powtarzające się strajki wpłynęły na częściowy zastój w rozwoju kopalni i spadek w wydobywaniu węgla. Również nieustabilizowana sytuacja polityczna na Górnym Śląsku nie sprzyjała rozwojowi. Udział górników pszowskich w powstaniach śląskich w latach 1919 - 1921 wpłynął w dużym stopniu na dezorganizację produkcji. Przełom nastąpił po 1922 roku, kiedy to ziemia rybnicka została przyłączona do Polski. Mimo jednak zmian ówczesnych władz, którym podlegała kopalnia „Anna”, wśród kierownictwa panowały dalej przekonania proniemieckie.

W latach 1920 do 1922 została oddana do użytku płuczka. W ciągu trzech następnych lat 1923 - 26 głębio się szyb „Ryszard” z poziomu 80m na poziom 260m, a w 1937 roku osiągnął poziom 350 m.

Rysował się powolny wzrost produkcji i dopiero w 1928 roku po raz pierwszy kopalnia przekroczyła pierwszy milion ton rocznego wydobycia. Wydobywany węgiel gazowo - koksujący uchronił kopalnię „Anna” przed skutkami ogólnoświatowego kryzysu gospodarczego.

W 1928 roku zapadła decyzja o budowie kolejki linowej z kopalni „Anna” na kopalnię „Emma”. Dla potrzeb eksploatacyjnych pogłębiono szyb „Jan” z poziomu 350m do poziomu 500m. Od 1937 roku rozpoczęto głębenie nowego szybu w pobliskim Jedłowniku.

Najwyższe wydobywanie na kopalni „Anna” w latach poprzedzających wybuch drugiej wojny światowej zanotowano w 1937 roku i wyniosło ono 1,315,771 ton, przy blisko trzech tysiącach zatrudnionych robotnikach.

SZCZĘŚĆ BOŻE!

WYKAZ CZŁONKOSTWA

Gontęcki Józef Jan.
urodzony dnia *15. czerwca 1910 r.*
w *Gziemowit*
powiat *...*
został przyjęty dnia *10. maja 1931 r.*
pod nr. *4425* jako

członek

*Kasy Pensyjnej Spółki Brackiej
w Tarnowskich Górach*
Tarnowskie Góry, dnia *17. lipca 1931 r.*
Zarząd Spółki Brackiej
z polecenia

St. Posy...

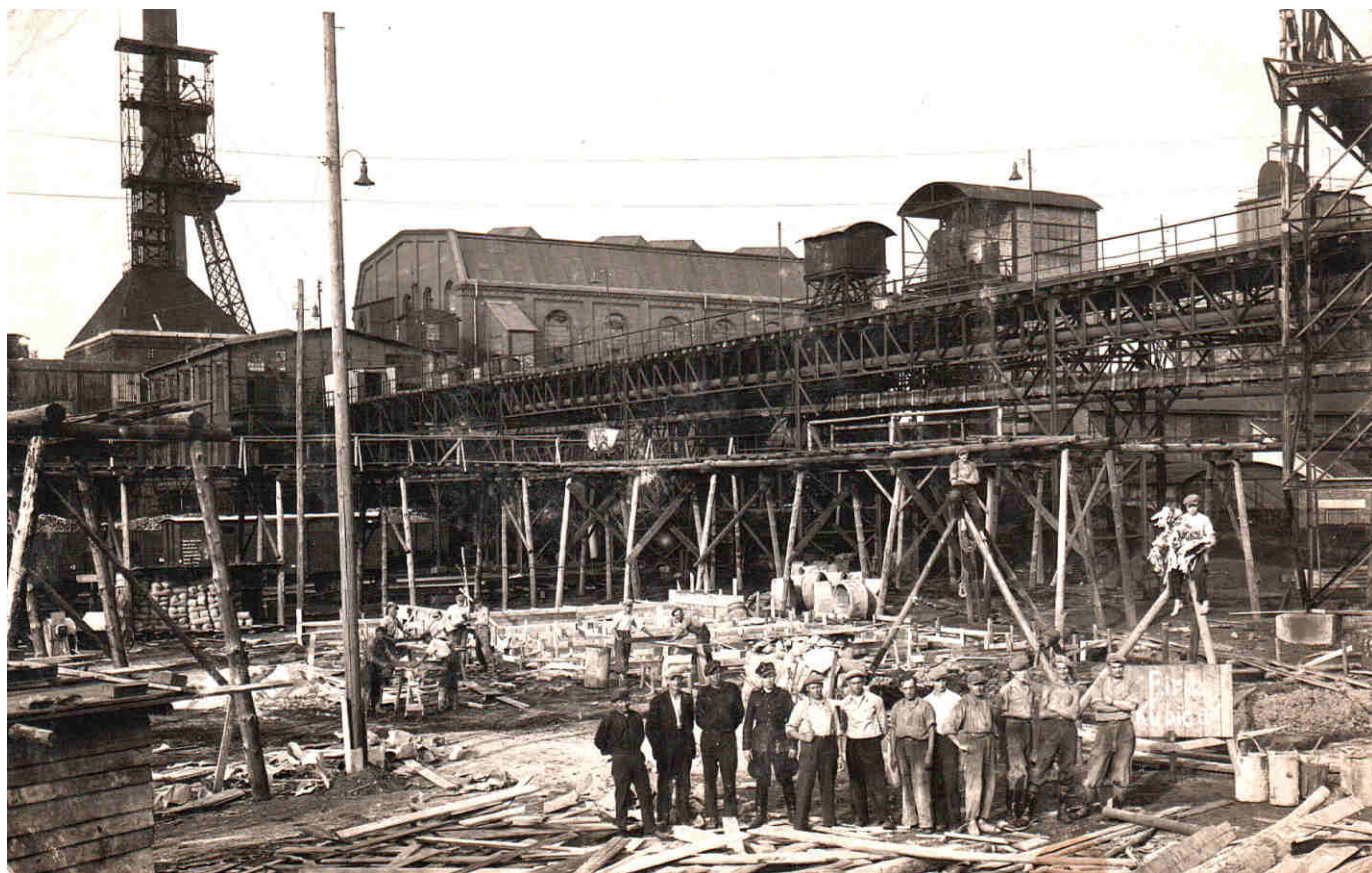
Wgczono: *Pizini*, dnia *24. VI. 1931 r.*

Wzemięć
Starszy Bracki.

Staryszy Bracki
Pieczęć
obwodu
brackiego.
Kop. „Anna”

ZDR. GR. E. I. D. H. DZIABICH. WARSZAWA.

Takie dokumenty wręczano członkom Kasy Pensyjnej Spółki Brackiej w Tarnowskich Górach.

Na dwóch powyższych zdjęciach pracownicy Firmy Kubica, którzy wykonywali prace melioracyjne pod rozbudowę bocznicę kolejowej.

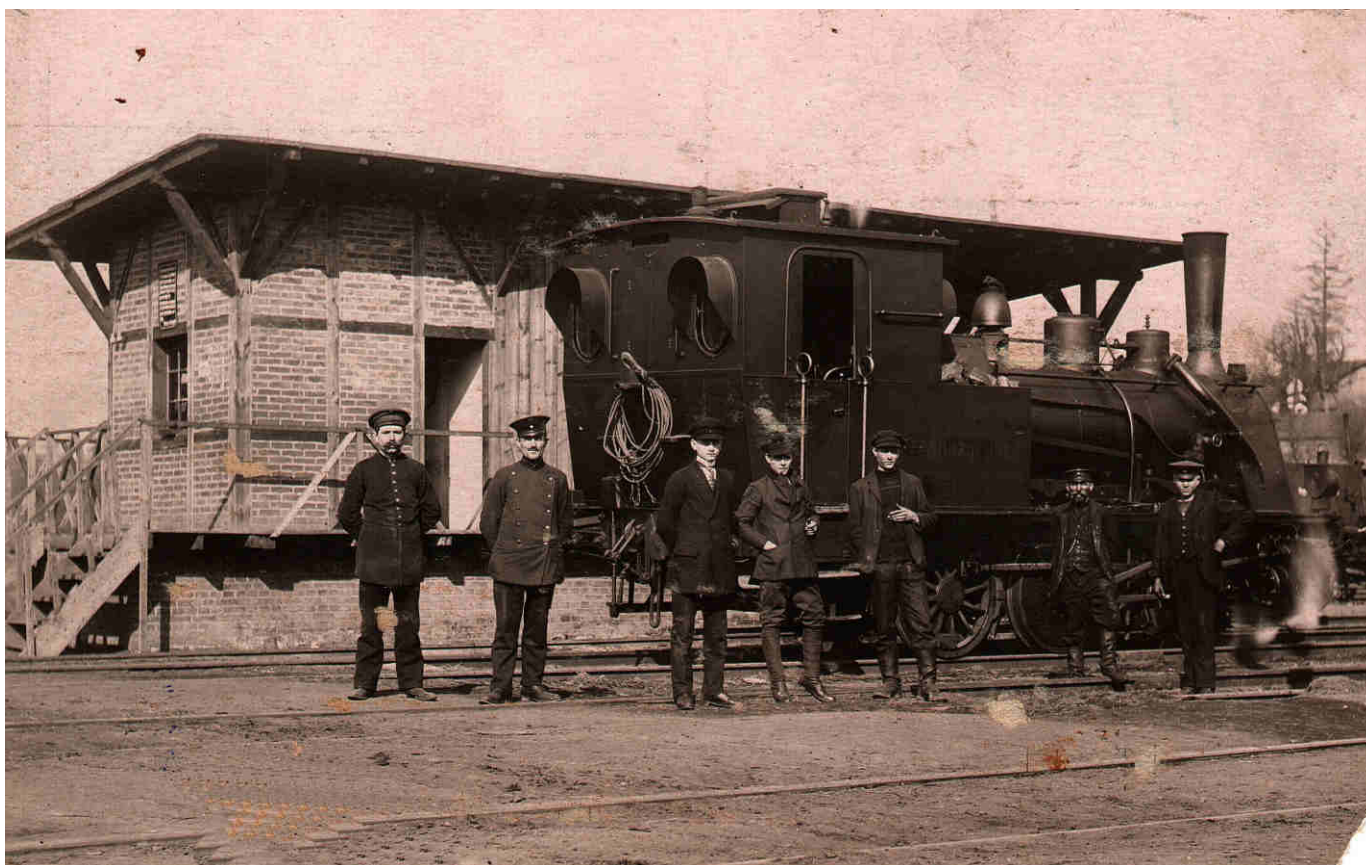
Załoga warsztatu elektrycznego w 1921 roku.

Biuro rachunkowe kopalni Anna z 13.09.1924 roku, jak głosi tabliczka.

Zdjęcie z okresu po powstaniach śląskich. Kopalnia posiadała własną bocznicę kolejową o długości 10 km oraz połączenie kolejowe z Olzą.

Lokomotywa na bocznicę kolejowej. Pierwszy z prawej maszynista Wincenty Tytko, około 1930 roku.

Wyprowadzenie nowo ufundowanego sztandaru kopalni z cechowni 1932 rok. Sztandar ułożono na plecionych wieńcach.

Po Mszy św. sztandar uroczystie został przeniesiony do pobliskiej sali Posamonika na okolicznościową akademię.

Wjazd kolejki wąskotorowej na haldę. Lokomotywa ciągnęła wagoniki zwane popularnie „Kolybami”, sierpień 1938 roku.

Pracownicy powierzchni przy lokomotywie spalinowej wąskotorowej, sierpień 1938 roku.

Dozór i kierownictwo kopalni Anna z 1936 roku.

*Na zdjęciu dozór techniczny powierzchni przed budynkiem ekspedycji 1938 rok.
Na zdjęciu są m.in.: Szymański, Hetmaniok, Zientek, Brzęczek i Schiermawen.*

Kierownictwo Elektrociepłowni z 1935 roku.

Wspólne zdjęcie pracowników kopalni, którzy osiągnęli wiek emerytalny. Zdjęcie z około 1925 roku.

Konto *Wiedźma w Wronki September 1939* Nr. dow. *71*
Beleg.Nr. *71*

Kopalnia Anna — Annagrube

Szychtownica i obliczenie zarobku
Schichtenbuch und Lohnberechnung

z — von

dni *1. September bis 30. September*

Pole
Feld

za miesiąc *September* 192*9*.
für den Monat

Zgodność poświadczają:
Die Richtigkeit bescheinigen:
Nadsztygar — Der Obersteiger

Sztygar
Der Steiger

Kierownik ruchu
Der Betriebsführer

Z sumy zarobkowej
Lohnsumme

Rachunkowo sprawdzono
Rechnerisch geprüft

Do obliczenia
Zur Verrechnung

W 1939 roku, miesiąc przed wybuchem wojny, pracownicy kopalni otrzymywali jasne i zrozumiałe rozliczenie za wykonaną pracę.

KOPALNIA ANNA, PSZÓW

Nr. *6*

ROZLICZENIE POBORÓW

dla pana **Gođoj** **Franciszek** **Pszów**

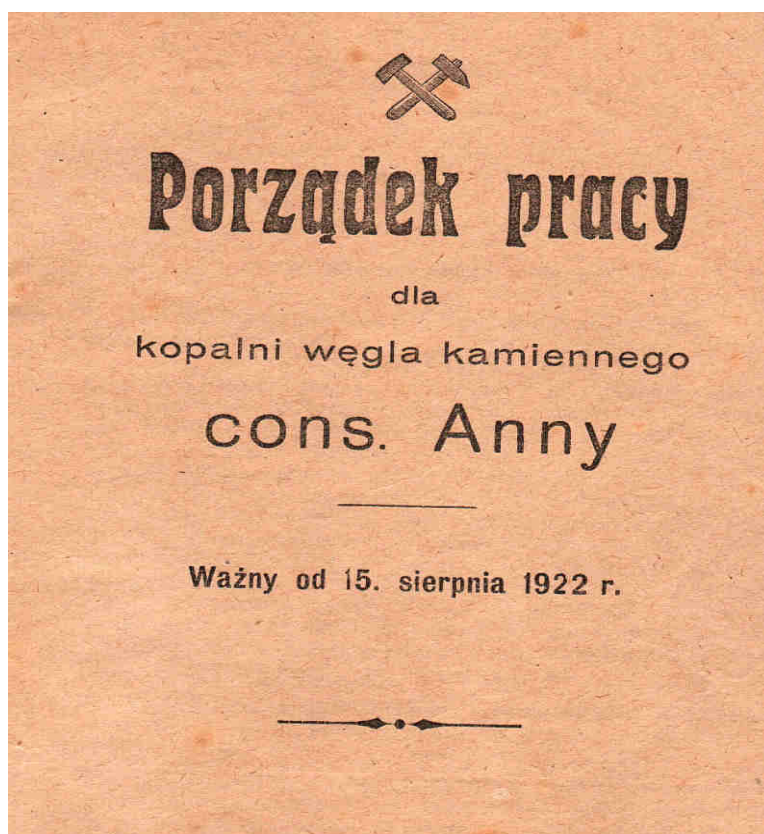
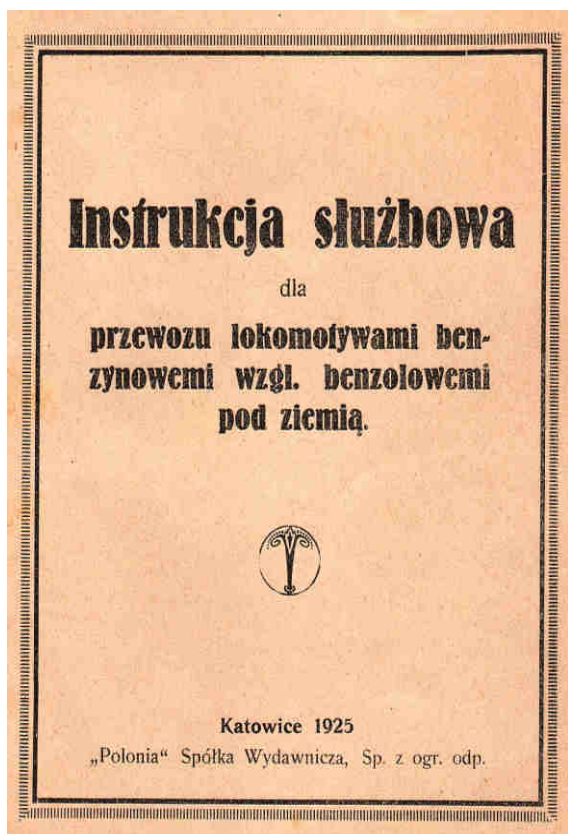
za miesiąc **SIERP** 19*39*

Placa podstawowa	585	59	gr
Dodatek domowy	12	25	"
Dodatek na dzieci	42	33	"
Dodatek funkcyjny	61	50	"
Dodatek mieszkaniowy	262	06	"
Tantiema			"
Sa. Pobory w gotówce:	963	73	gr

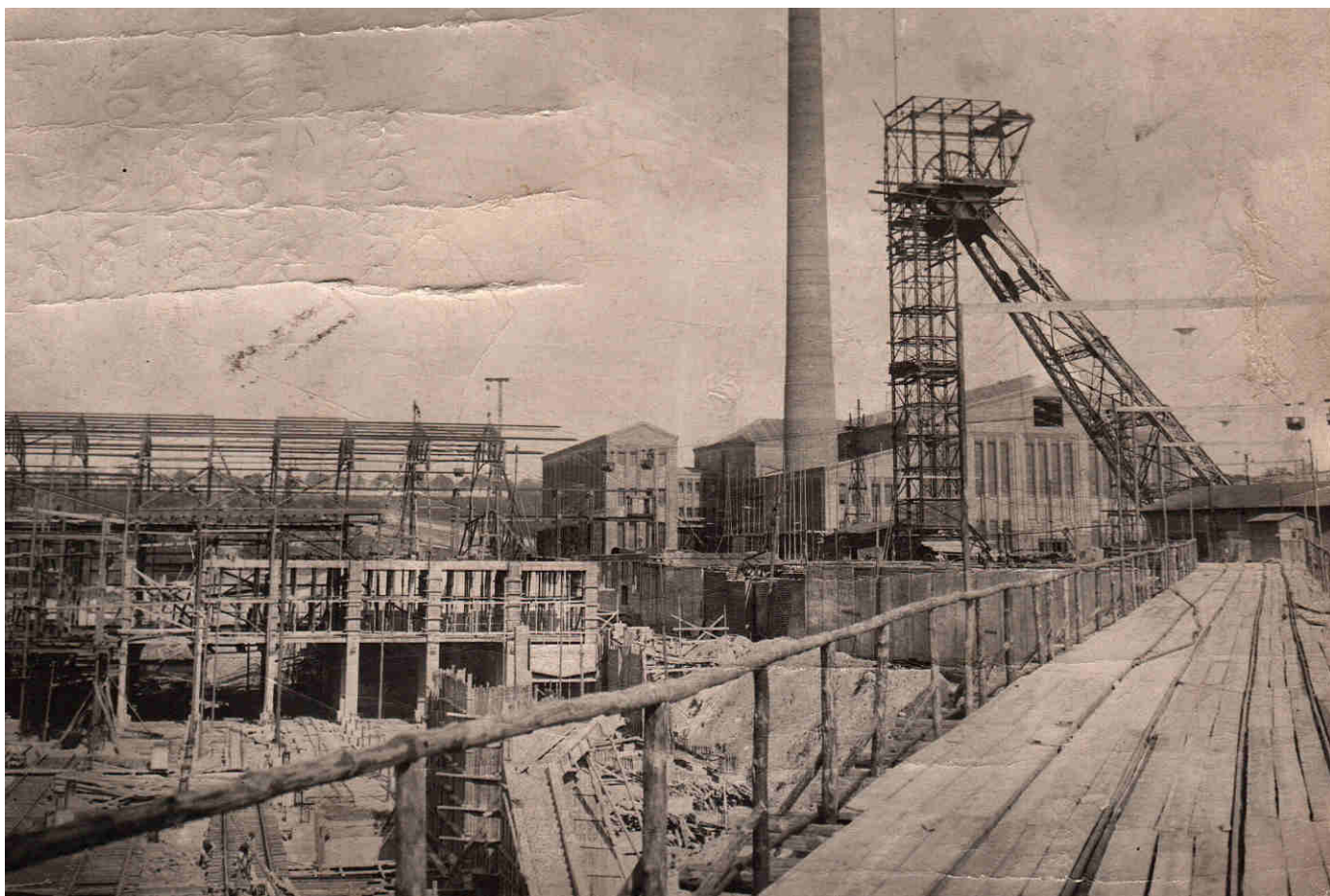
POTRACENIA :

Podatek dochodowy	75	99	gr
3% dodatku komunalnego	29	38	"
Zakład Ubezpiecz. } ubezpie. emeryt.	34	80	"
Pracown. Umysł. } ubezpie. na bezrob.	77	75	"
Składki dla Fund. Pracy	9	79	"
Spółka Bracka, kasa chorych			"
Pogrzeb. Zapomog. Stow. Urzęd. i dla dzieci	260	10	"
Zaliczki wzgl. kartofle			"
Oświetlenie			"
Drzewo opałowe			"
Ładowanie baterii radiowych	20	95	"
Składki dla Stowarzyszeń			"
Pożyczka	72	00	"
POP			"
Pozostaje do wypłaty:	428	87	gr
Potrącone przy wypłacie:	350	-	gr
	78	87	gr

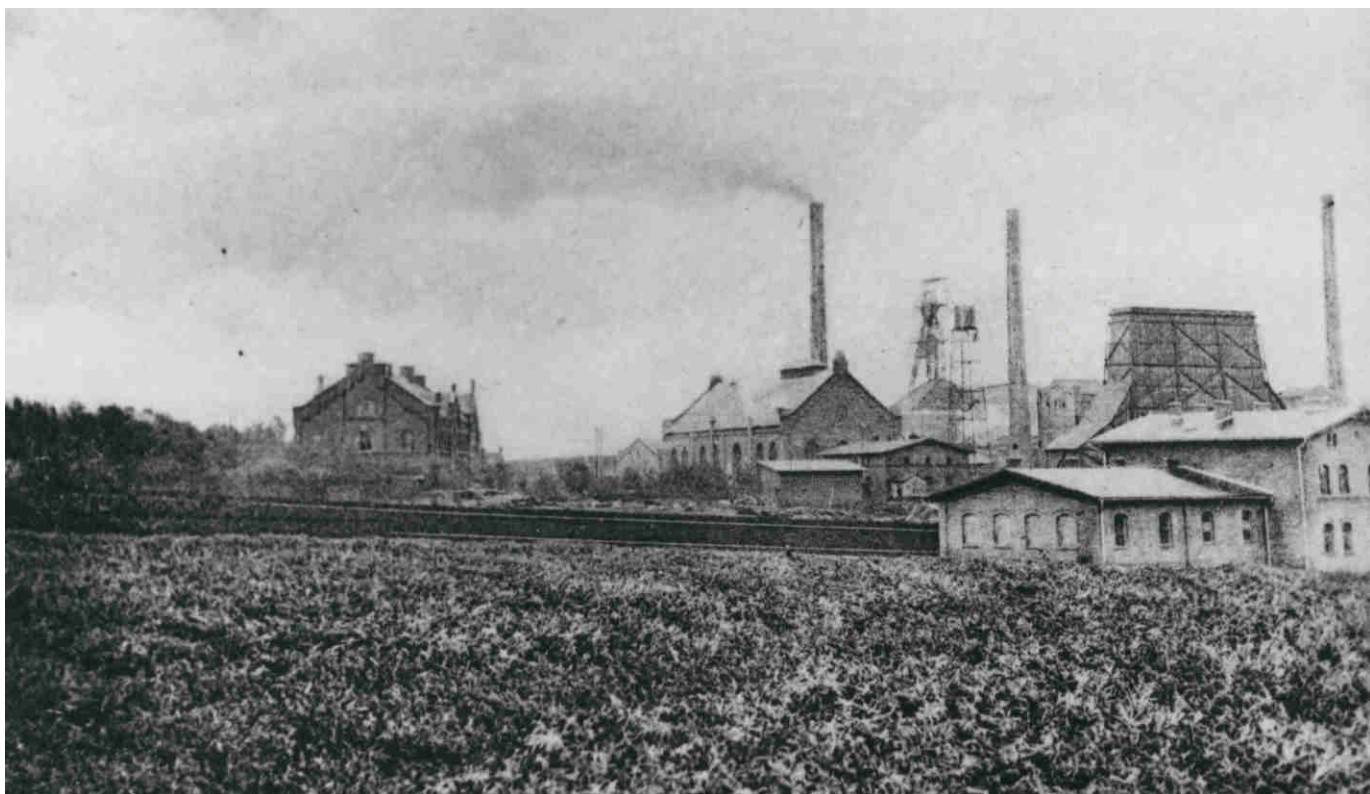
Kopertę powszechnie nazywano "Loncetlą".

Instrukcje uczyły, jak bezpiecznie wykonywać pracę na różnych stanowiskach pracy.

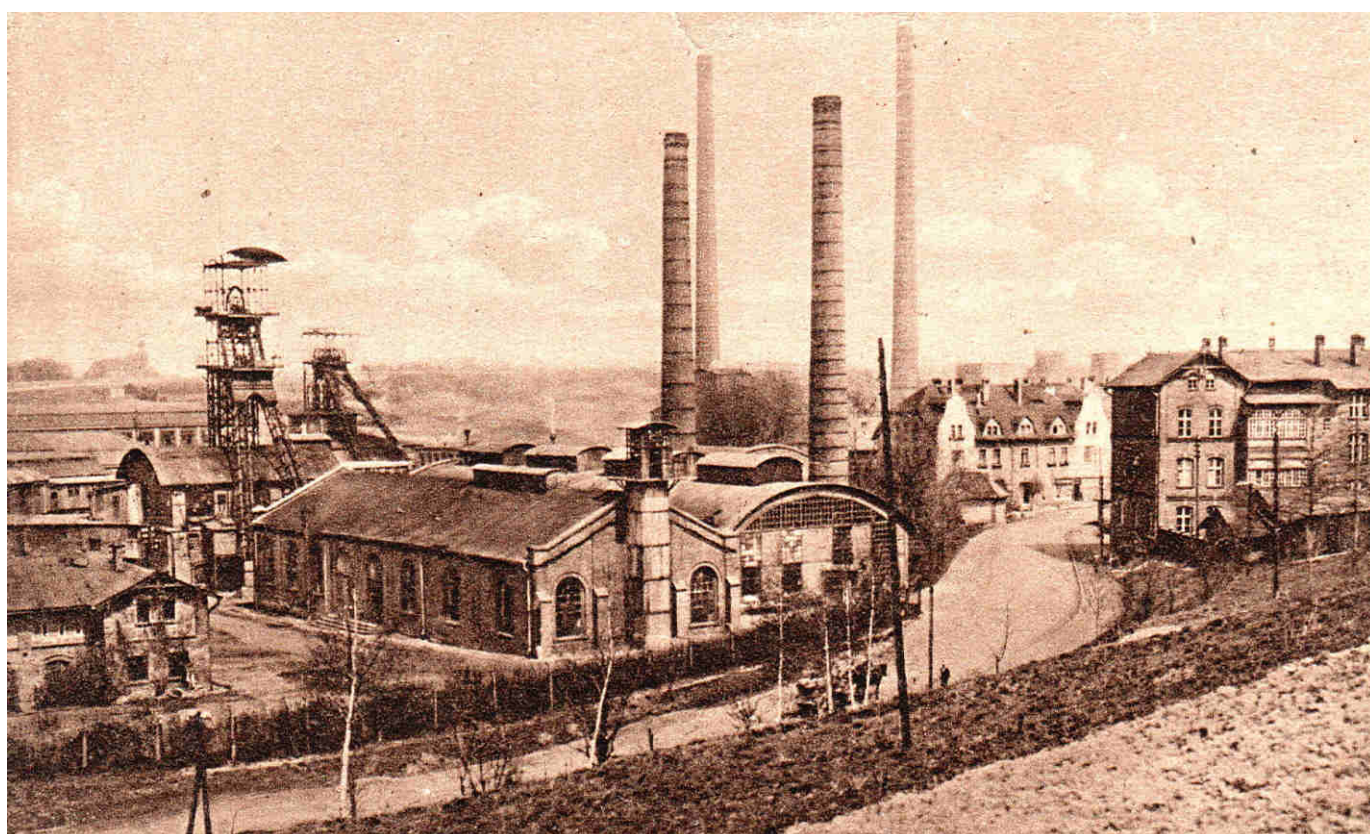
Rozbudowa zakładu przeróbczego w 1916 roku. Po prawej szyb Rudolf.

Widok na zabudowania kopalni z końca lat dwudziestych XX wieku.

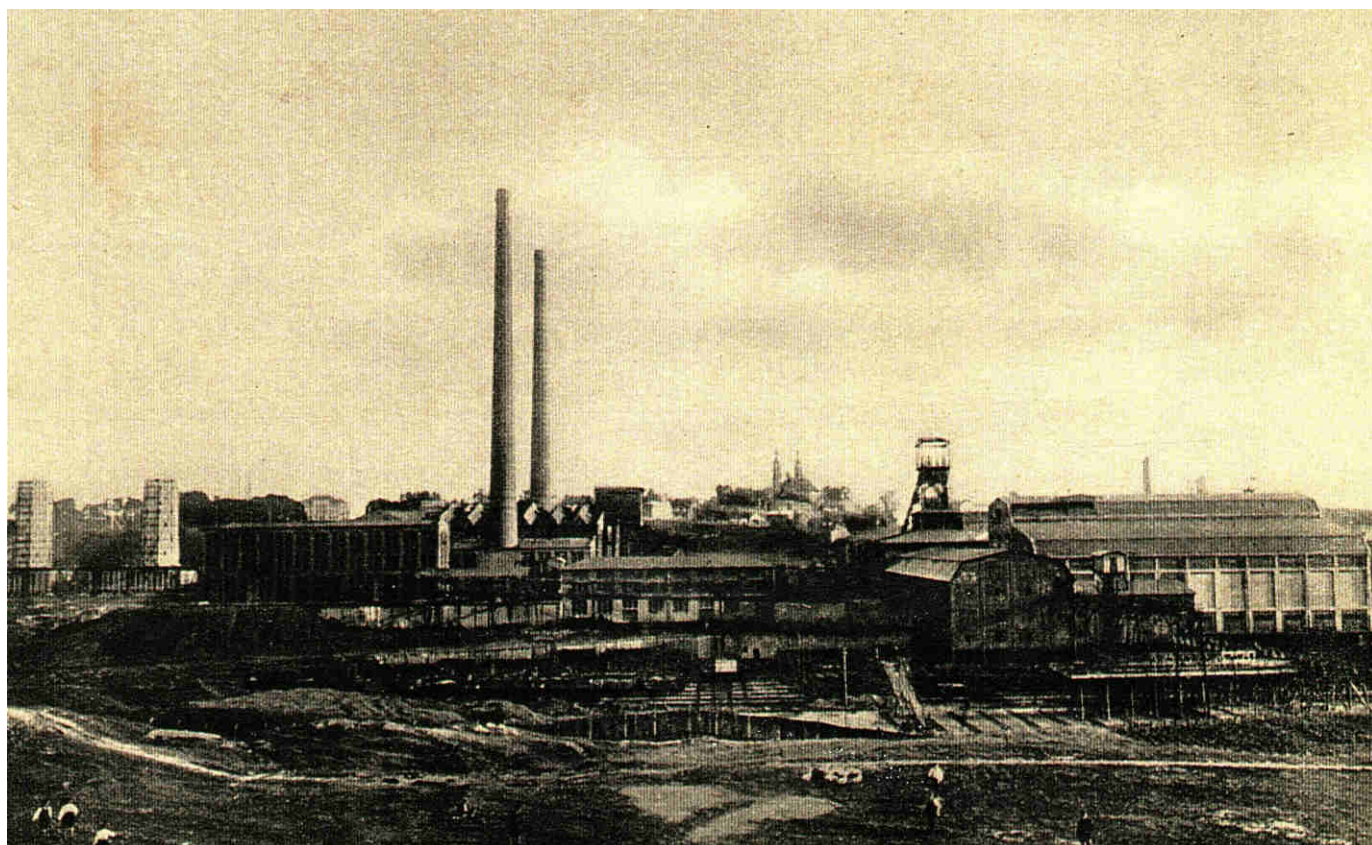
Widok kopalni Anna w trakcie wielkiej rozbudowy w latach międzywojennych.

Panorama Kopalni Anna z 1920 roku. Z lewej zabudowania wokół szybu Jan, na wprost drogi Kasyno, a po prawej budynek dyrekcji.

W roku 1934 wejście na kopalnię zamykano żelaznymi kratami. Drugi z lewej Bolesław Wojtal, ostatni z prawej A. Zientek.

Rozbudowa kopalni Anna w 1938 roku.

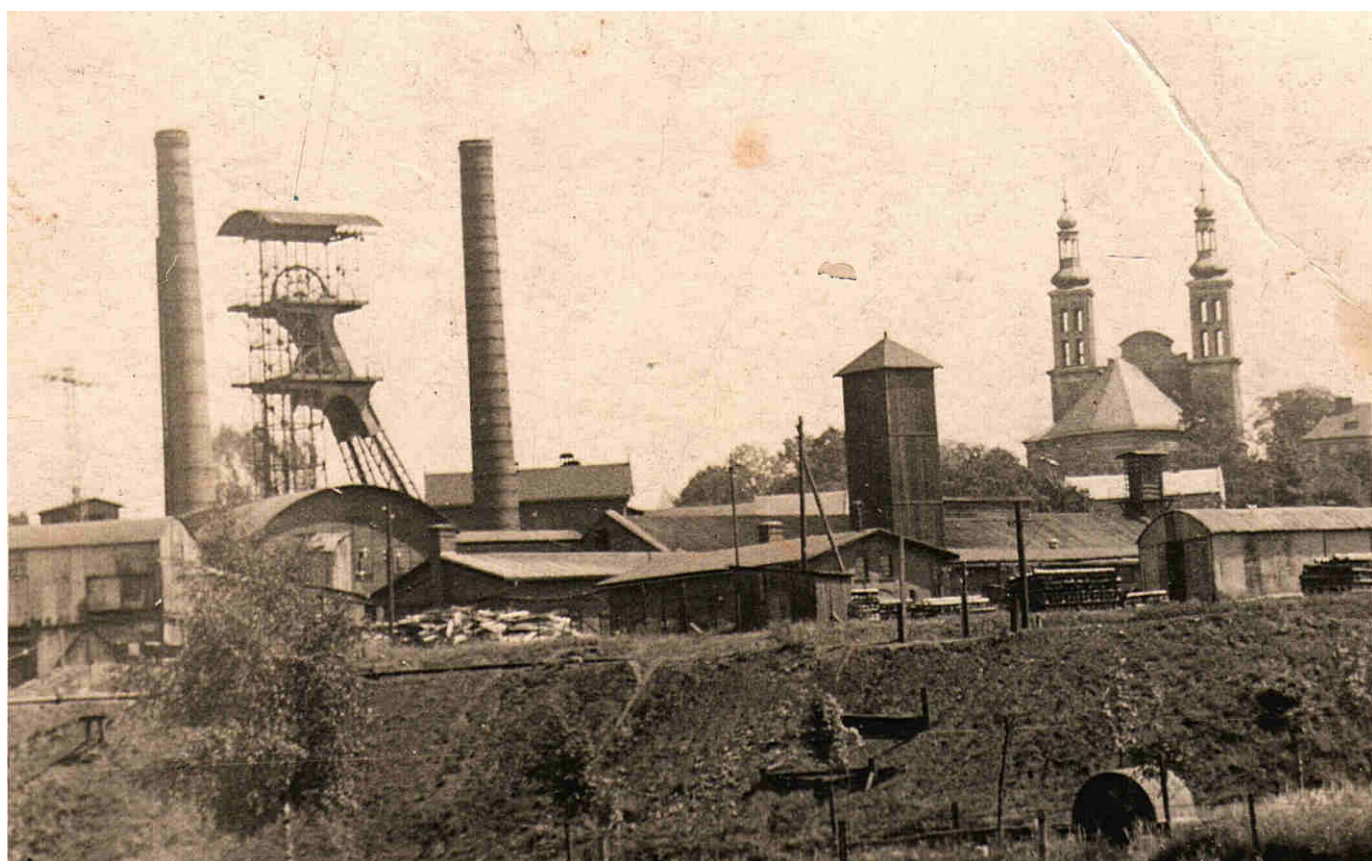
*Kotłownia z 1934 roku.
Na zdjęciach powyżej znajduje się Paweł Janosz.*

Wrzesień 1934 roku. Na zdjęciu od lewej: Edward Anderski, Jadwiga Sowa, Paweł Janosz.

Pracownicy Rybnickiego Gwarectwa Węglowego w Krakowie pod pomnikiem Adama Mickiewicza 15 września 1935 roku. Na zdjęciu przedstawiciele kopalń: Anna, Emma, Rymer i Charlotte.

Widok kopalni od strony parkingu dla pracowników. Lata 30-te XX wieku.

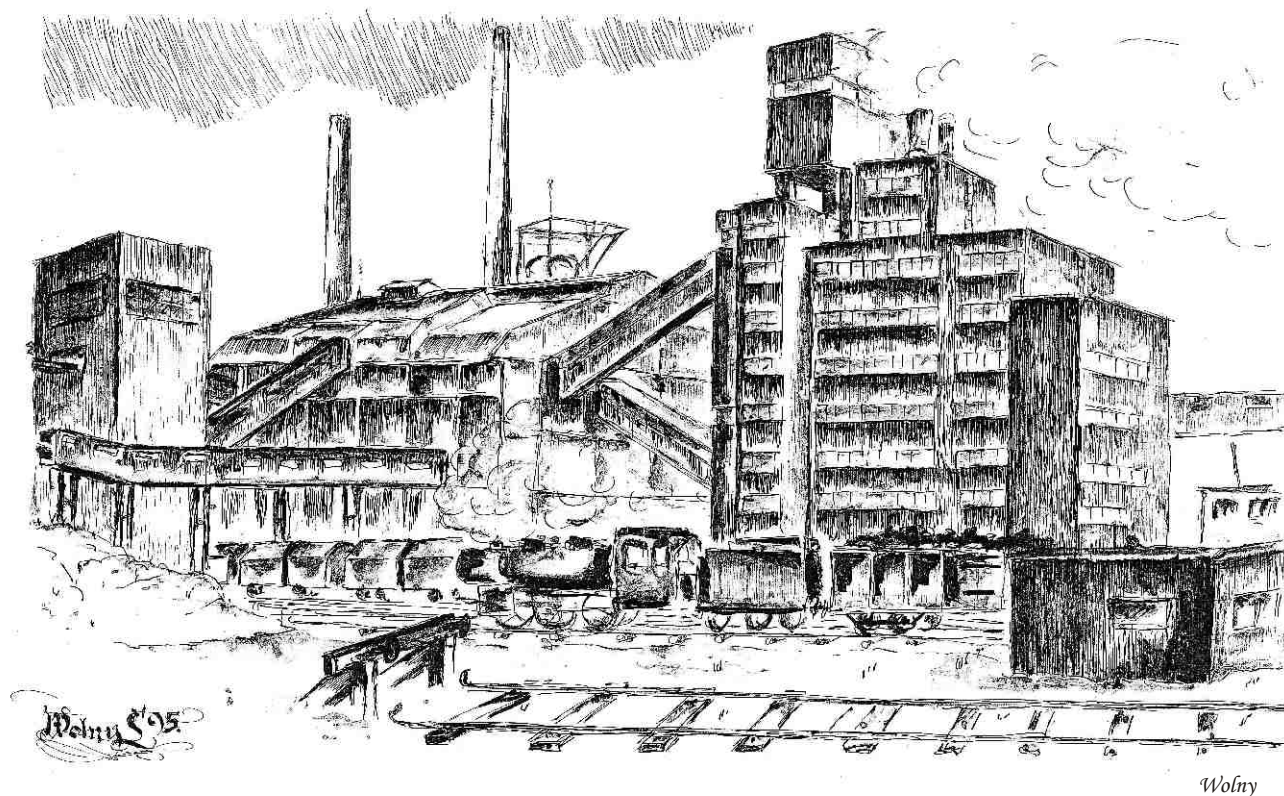

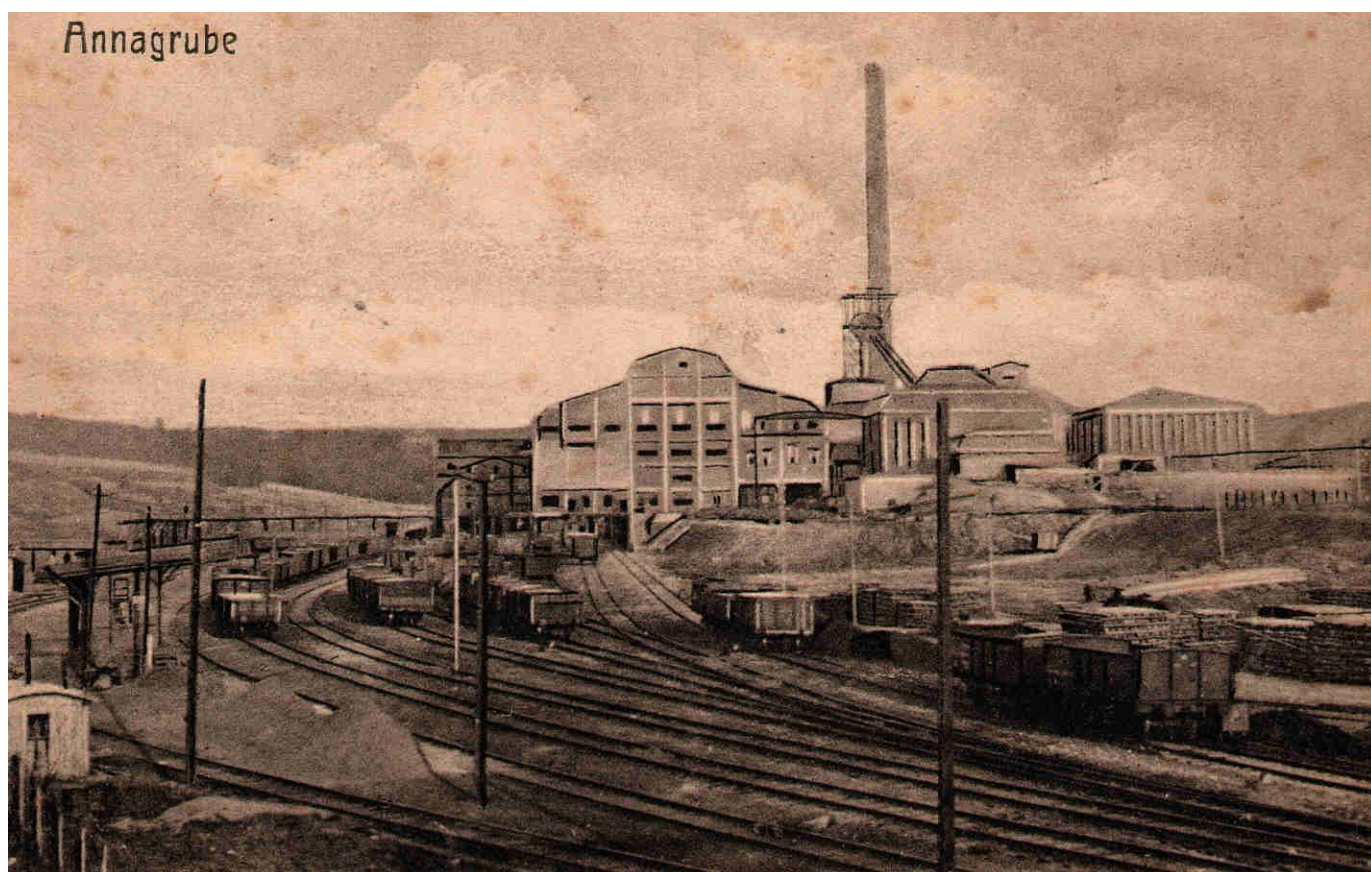
Lata wojny 1939-1945

W godzinach porannych 1 września 1939 roku na teren kopalni „Anna” wkroczyły wojska niemieckie. Na mocy zarządzeń Głównego Urzędu Powierniczego Wschód komisarycznym zarządcą kopalń Rybnickiego Gwarectwa Węglowego został koncern Bergwerksverwaltung Oberscheeien G.m.b.H. der reichswerke Hermann Goring z siedzibą w Katowicach. Objął on dwadzieścia kopalń, które podzielono na pięć grup. Kopalnia „Anna” weszła w skład drugiej grupy do której należały również kopalnie: „Rydułtowy”, „Marcel”, „Ignacy”, „Rymer”, oraz kotłownia „Emma”.

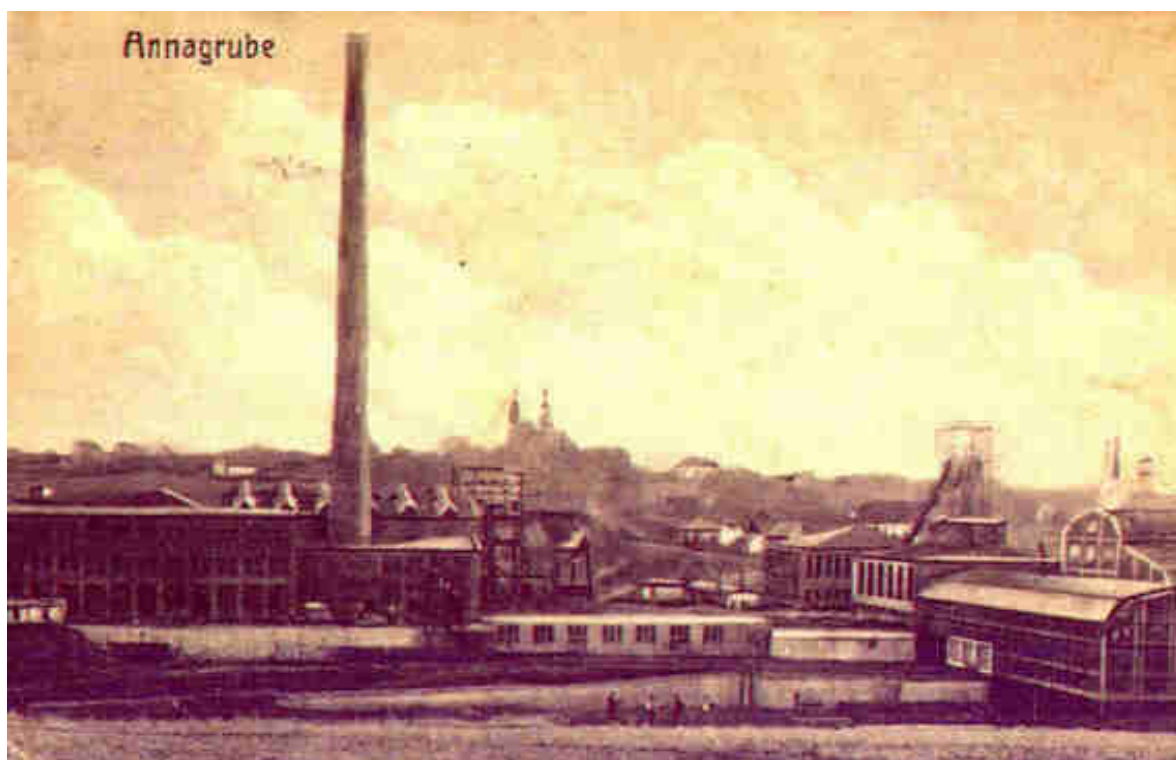
Całe wydobywanie na kopalni podporządkowane było potrzebom gospodarki niemieckiej. Szczególne znaczenie przywiązywano do jak najwyższego wydobycia węgla niezbędnego do zasilania maszyny wojennej, nie przebijając w metodach i środkach. Eksploatowano pokłady grube i łatwo dostępne, nie zabezpieczając należycie wyrobisk. Nadmierne wykorzystywanie urządzeń i maszyn górniczych doprowadzało do ich całkowitej dewastacji.

Jedyną znaczącą inwestycją w zakresie rozbudowy kopalni w latach wojny było pogłębienie szybu „Rudolf” z poziomu 350m do poziomu 500m. W ciągu całej okupacji nie wprowadzono nowych rozwiązań technicznych poza niewielkimi ulepszeniami, które były niezbędne do maksymalnego wydobycia.

Widokówki przedstawiają kopalnię w latach 1939-1945 roku.

W marcu 1945 roku wskutek działań wojennych wysadzony został most nad boczną kolejową. Uszkodzeniu uległa również kotłownia, rozdzielnia i sieć wysokiego napięcia, co przyczyniło się do zatopienia poziomu wydobywczego 500 m.

45 lat Polski Ludowej

Kopalnia „Anna” weszła w skład utworzonego Rybnickiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego z siedzibą w Rybniku. Już na początku kwietnia 1945 roku przystąpiono do uruchomienia elektrowni i kotłowni oraz rozpoczęto odwadnianie kopalni.

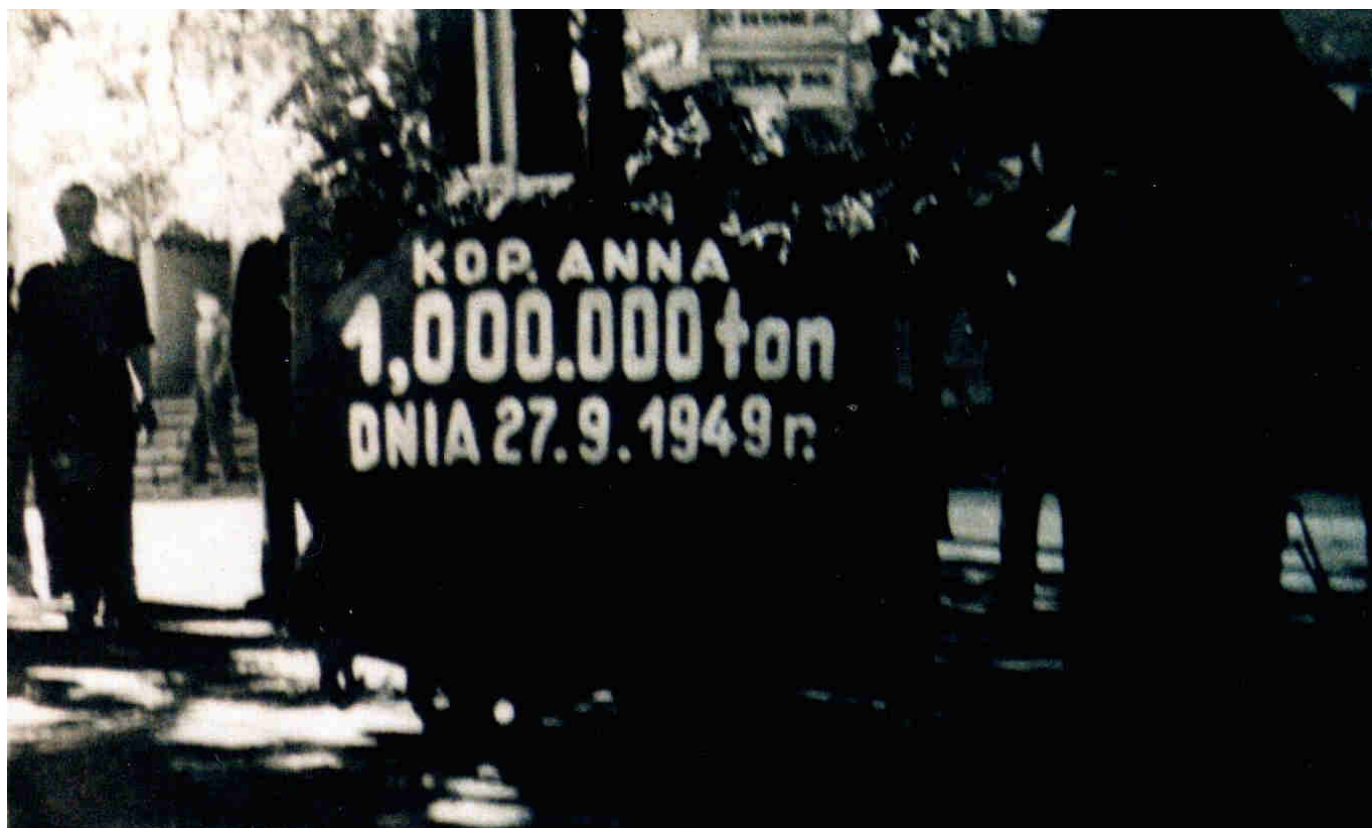
W pierwszych latach po wojnie bazowano głównie na lokalnej myśli racjonalizatorskiej. Dokonywano szeregu usprawnień i udoskonaleń technicznych, które w tym czasie były konieczne ze względu na brak części zamiennych.

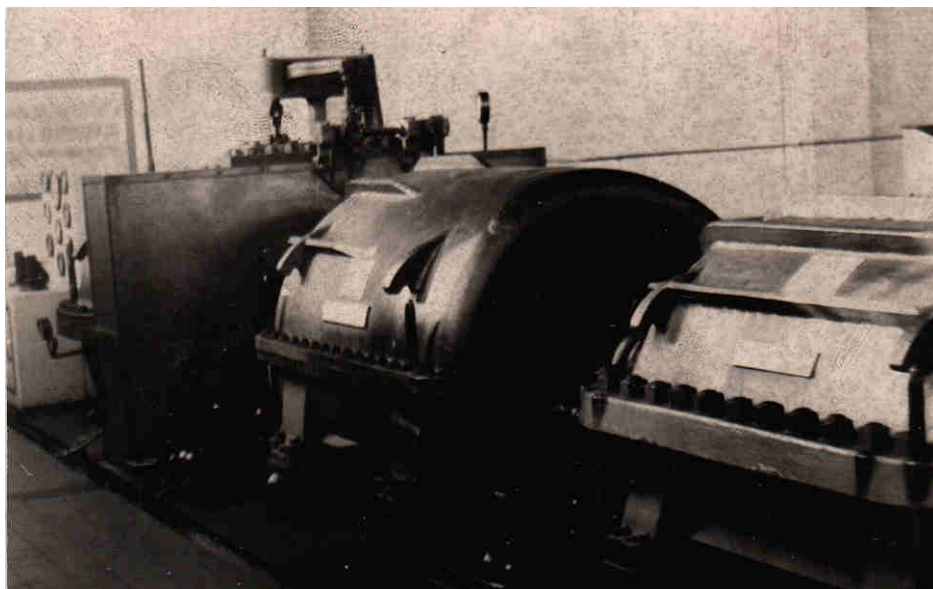
W 1950 roku rozpoczął pracę pierwszy kombajn typu Donbass, a w 1958 roku Anderson. W tym roku również rozpoczęto wdrażanie mechanizacji robót eksploatacyjnych na zabierkach przy pomocy zespołu wręboladującego „Anna”, który składał się z wrębiarki ścianowej WŁE – 50s posadowionej na podstawie z czterech rynien przenośnika PZP – 45 i lekkiego przenośnika zgrzeblowego PZL. Twórcami systemu urabiania węgla na zabierkach przy pomocy zespołu wręboladującego „Anna” byli: Główny Inżynier Górniczy mgr inż. Edward Mikuła, Inżynier Mechanizacji Kopalni inż. Józef Dzierżęga oraz Kierownik Oddziału G – II inż. Tadeusz Wystucha. W 1960 roku zespoły wręboladujące pracowały na zabierkach oddziałów II, V, X i XI w pokładach 630, 708 i 713. W latach 1961 - 62 przeprowadzono modernizację zespołu przez zastąpienie wrębiarki WŁE - 50s wrębiarką ścianową WSH – 60 oraz przenośnika PZL przenośnikiem SKAT – 60 celem wdrożenia zespołu do robót przygotowawczych. Technologia drażenia chodników przy pomocy zespołów wręboladujących stała się powszechna dla kopalni Anna. Odpowiednia organizacja robót pozwalała na osiągnięcie nawet rekordowych ilości mb. wydrążonego chodnika. Dokonywały tego brygady chodnikowe przodowych: Alojzego Mikeski i Stanisława Myśliwca. Zespoły wręboladujące pracowały w robotach przygotowawczych do końca lat siedemdziesiątych. Z końcem lat siedemdziesiątych XX wieku zaczęto wprowadzać strugi węglowe. Pierwszą obudowę zmechanizowaną typu Hemscheidt dla ścian podsadzkowych wprowadzono w 1972 roku. W latach późniejszych z powodzeniem wprowadzano obudowy Krab II, Fazos, Klöckner czy Glinik. W 1974 roku zaczęto stosować obudowę kotwiovą i w krótkim czasie Anna stała się kopalnią wiodącą w rozwoju kotwienia.

W 1978 roku kopalnia uzyskała najwyższe w historii wydobyte wynoszące 9 222 t/dobę, co dało wydobyte roczne wyrażające się liczbą 2 874 378 ton. Urobek wydobywano na powierzchnię z poziomu 500 i 700m szybami Chrobry I i Chrobry II. W tym czasie kopalnia zatrudniała ponad 6000 pracowników. Do celów wentylacyjnych zgłębiono do poziomu 800 m szyb „Kokoszyce” oraz przejęto szyby „Jedłownik II” i „Jedłownik III”. Do likwidacji przygotowano szyby „Jedłownik I” oraz „Zawada”. W latach osiemdziesiątych XX wieku zasoby kopalni do poziomu 1000 m szacowano na około 53 mln ton. W 1982 roku oddano do ruchu poziom 800 m. W latach 1985 do 1987 uzbrojono szyb Chrobry II do poziomu 1000 m.

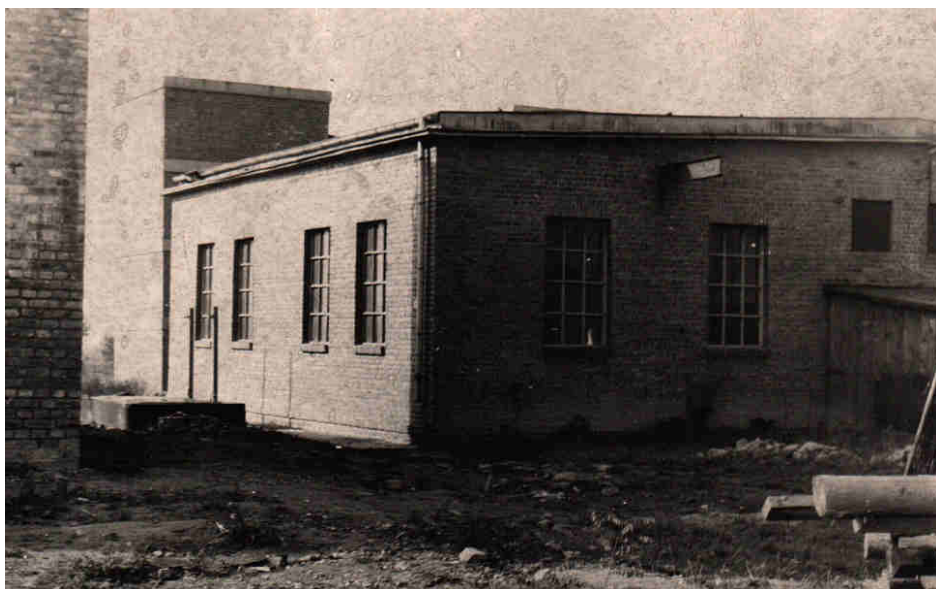

Pierwszy raz milion ton rocznego wydobycia kopalnia uzyskała w 1928 roku. Była w tym czasie jedyną kopalnią na Górnym Śląsku z tak znakomitym wynikiem. We wrześniu 1949 roku załoga kopalni Anna uzyskała milionową tonę wydobycia.

*Kompresor typu Ingersoll Rond
zainstalowano w Elektrowni
w 1948 roku.*

*Budynek na szybie Kokoszyce
w którym znajdował się wentylator typu
Turbo-Werke Meissen, 1957 rok.*

*Pierwszy wiadukt nad bocznica
kolejową został wybudowany
z końcem 1916 roku.
W 1945 roku wycofująca się
armia niemiecka wysadziła wiadukt.
Drogę połączono tymczasową budowlą.
Dopiero w 1954 roku zakończono
budowę nowego mostu.*

W 1955 roku kopalnia Anna rozpoczęła budowę dla swoich pracowników Osiedla Grunwaldzkiego

W latach 1959 – 1962 powstawał Zakładowy Ośrodek Zdrowia, tak zwany „Żłobek”

Górnicy na rehabilitacji podczas prac wokół Zakładowego Ośrodka Zdrowia, lipiec 1971 rok.

W 1955 roku na szybie Jan zabudowano elektryczną maszynę wyciągową firmy Skoda o mocy 1000 KW.

Warsztat elektryczny lata 50-te XX wieku. Na zdjęciu od lewej: Józef Kocha, Stefan Blachut, Józef Tront, Edward Anderski, Józef Szmelich, Bolesław Matyszczyk, (-),(-), Utrata, Roman Wolny, (-), Konrad Pinior, Franosz, Antoni Koczy, Jan Krzyżak, (-), Alojzy Gajda.

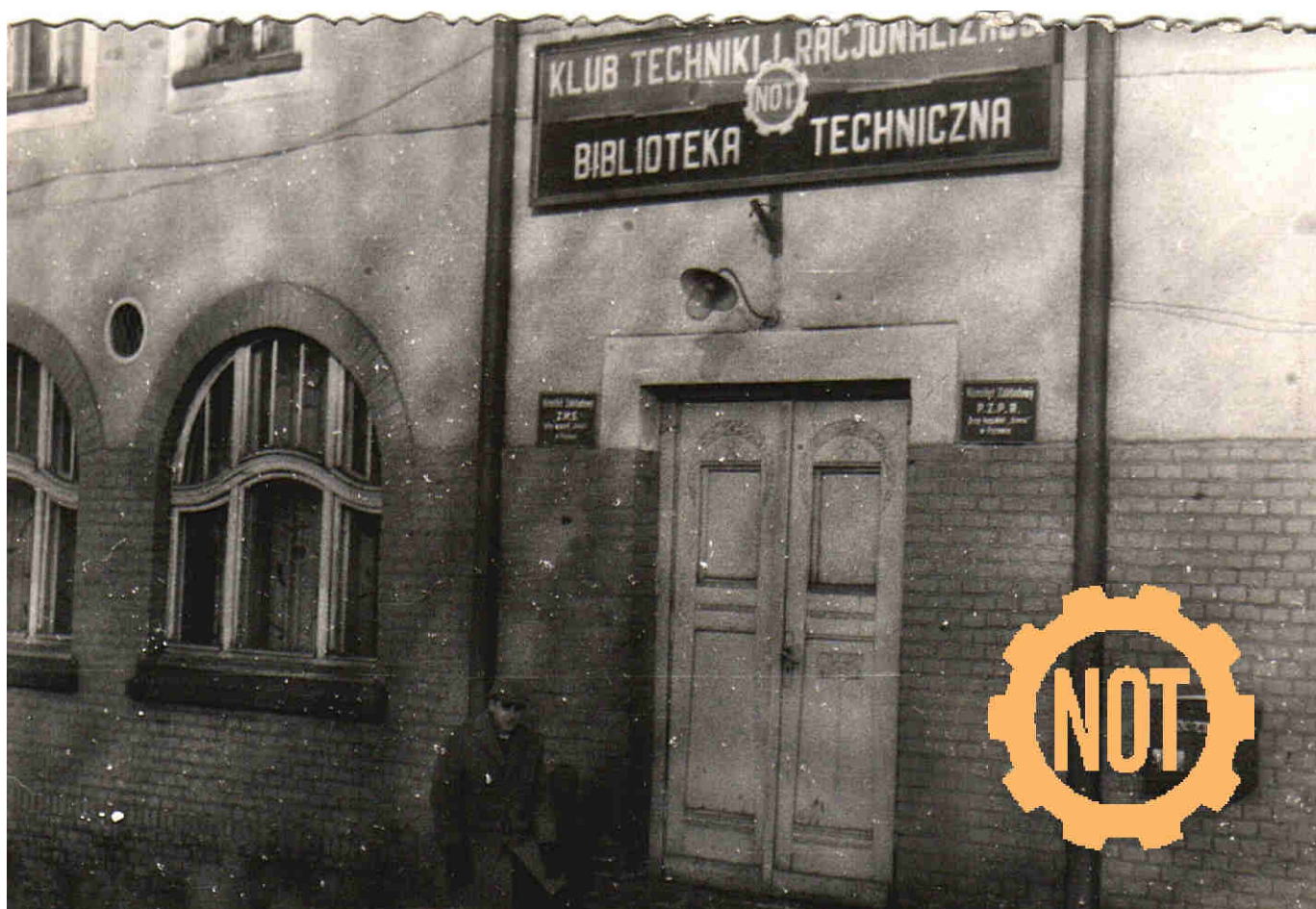
*Składowisko kamienia
na „Wrzosach” popularnie
zwana „Karakonikiem”,
lata siedemdziesiąte XX wieku.*

*Droga z Pszowa do Rydułtów,
a nad nią pomost zabezpieczający
przed upadkiem urobku
z wagoników kolejki linowej.*

*W 1954 roku wybudowano kolejkę
linową o wydajności około 130 ton
na godzinę.*

Siedziba Klubu Techniki i Racjonalizacji NOT oraz Biblioteki Technicznej w dawnym budynku Kasyno.

Z lewej kierownik Działu Racjonalizacji i Wynalazczości Joachim Fojcik oraz naczelny inżynier Bolesław Wojtal.

Komisja przyjmująca wnioski racjonalizatorskie obradowała w składzie:
Tadeusz Wystucha,
Rudolf Kotula,
Jerzy Marszał
i Kazimierz Kozłowski

OSRODEK POSTĘPU TECHNICZNEGO

TRYBUNA ROBOTNICZA

KONKURS
NA NAJLEPSZY PROJEKT
WYNAŁAZCZY MIESIĄCA I ROKU

I NAGRODA
za miesiąc marzec 1980 roku
DLA ZESPOŁU AUTORÓW

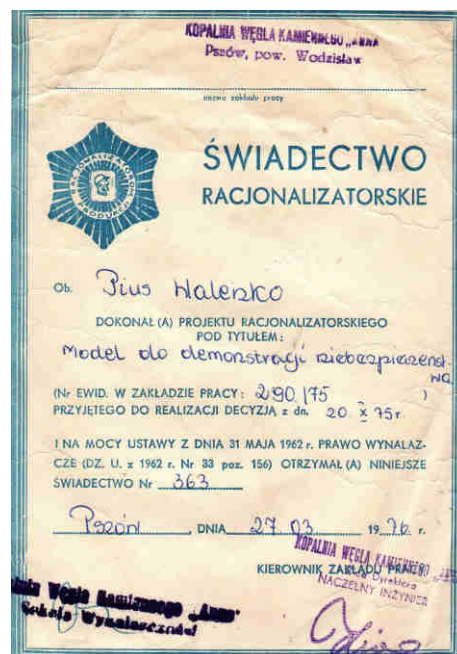
inż. Tadeusz Wystucha
inż. Wiktor Siódmiak
mgr inż. Ludwik Patas

za projekt pt.:

„Nowa konstrukcja organów urabiających
beztarczowych do kombajnów
ścianowych”

Redaktor Naczelny
„Trybuna Robotniczej”
Tadeusz Lubiczowski
Tadeusz Lubiczowski

Dyrektor
Ośrodka Postępu Technicznego
mgr inż. Józef Ziarno
mgr inż. Józef Ziarno

Od lewej:
Joachim Fojcik,
Eugeniusz Krzyżak,
Józef Dzierżęga
i Andrzej Ziarko.

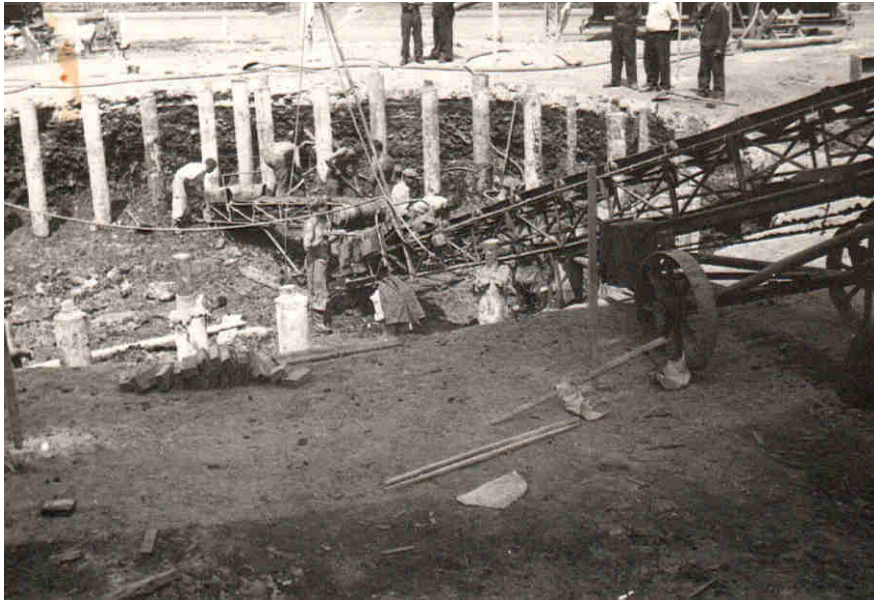
*Kierownictwo kopalni przy nowo zakupionej Woldze z funduszu zakładowego, 1958 rok.
Stoją od lewej: Edward Mikuła, Czesław Buchta, Jerzy Kozłowski, Bolesław Wojtal i Zygfryd Kanert.*

Długoletnim kierowcą dyrektorów kopalni był Henryk Tytko.

Zarząd kopalni na placu głównym przy tablicy wykonanych norm wydobywczych: Jerzy Kozłowski, Czesław Buchta, Józef Koszela, Bolesław Wojtal.

Głębieńie szybu Chrobry II rozpoczęto w 1963 roku.

Widoczne „słupy” to rury obsadowe w głowicy mrożeniowej. Szyb głębiany był metodą mrożeniową z powodu występującej kurzawki.

*Kurs bezpieczeństwa pracy.
Siedzą od lewej: Gawron,
Hubert Gmuzdek, Marian Krawczyński,
Cupok, Wilhelm Koszela, Mrozek.*

*Szkolenie pracowników
dołowych z zakresu
bezpieczeństwa pracy,
lata 60-te XX w.*

*Kurs na rębaczy strzałowych
w 1959 roku. Siedzą od lewej:
Gmuzdek, Wojtal, Gawron.
Na zdjęciu są również :
Knauer, Henryk Kuźnik, Rybka,
Józef Reś, Rduch, Tomas, Sowa,
Łach, Elsner, Kwiaton.*

*Zabrze – Guido,
kurs pracowników kopalni Anna na wrębiarzy.
Kwiecień 1963 roku.*

*Zabrze – Guido,
kurs pracowników
kopalni Anna
na kombajnistów
w 1965 roku.*

Od lewej: Kazimierz Stawiasz, Jan Gąsiorowski, Jan Wyględa, Jan Mitreęga, Zygmunt Student, Jan Stopyra, Jerzy Kucharczyk, Walenty Majwald.

Z okazji meldunku o rekordowym postępie w ścianie -
średnie wydobywanie dobowe 1538 ton urobku, wydajność
przodkowa 22096 kg/rdn, postęp dobowy ściany 3,48 m -
uzyskanym w czerwcu 1972 roku przez załogę ściany
K1-1 oddziału VII kop. Anna

WICEPREZES RADY MINISTRÓW
MINISTER GÓRNICICTWA I ENERGETYKI

Jan Mitreęga

Katowice, 10.VII.1972 r.

Siedzą od lewej: Stanisław Tytko, (-), Alojzy Sitek, Ewald Szkatuła, Andrzej Ziarko, z tyłu stoją Stanisław Krawczyk i Jerzy Lisiecki.

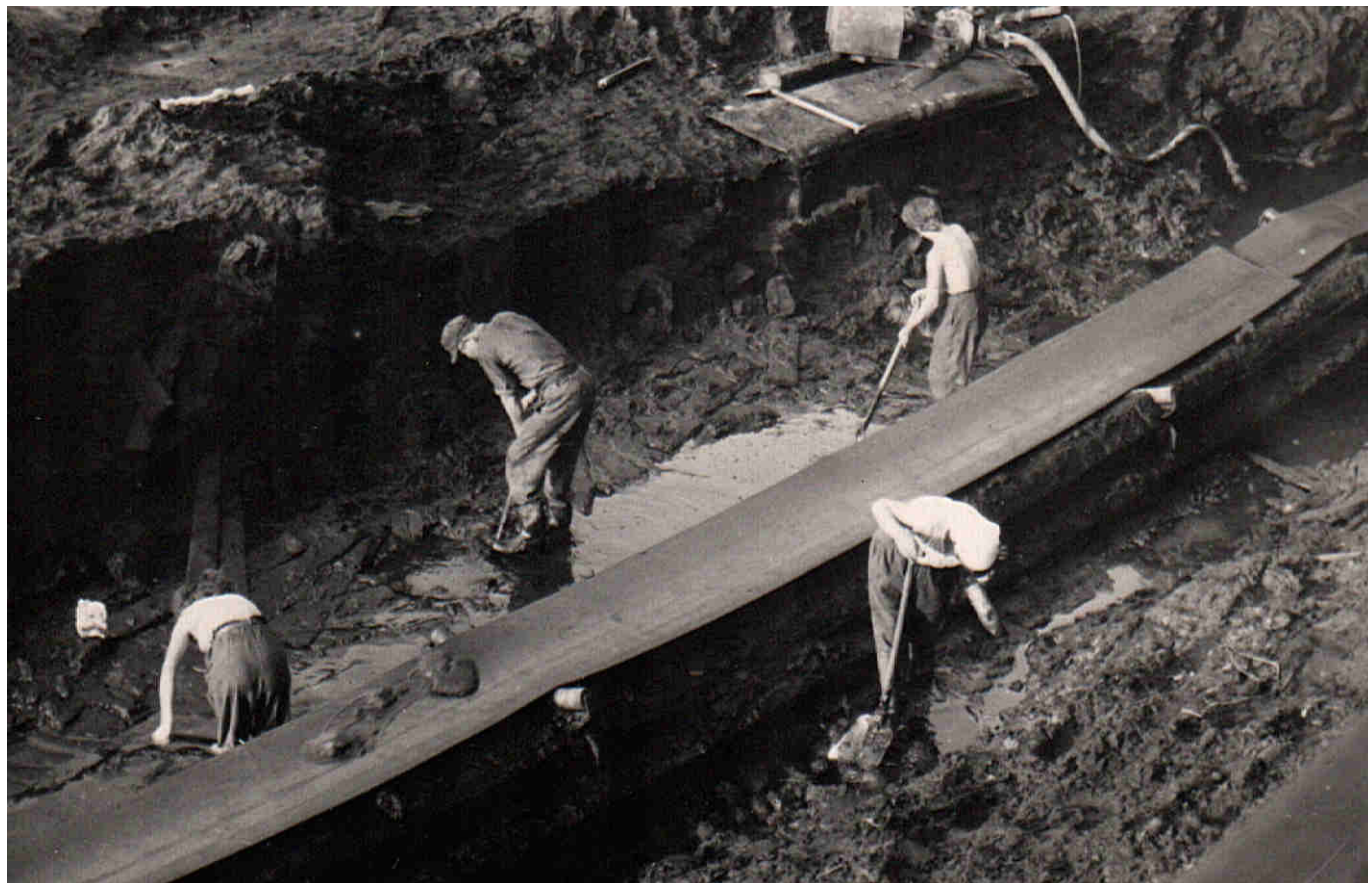
Od lewej: Henryk Biernacki, Eugeniusz Bora, Józef Kabut, Bolesław Wojtal, Franciszek Grzegorzek, Emil Szryt, Hubert Misz, Stanisław Moskwa.

Kobiety pracujące na tzw. „Farskim stawie”. W pierwszym rzędzie od lewej: Małgorzata Kaziur, Marta Glenc, Jadwiga Fojcik, Róża Pytlarz. Drugi rząd od lewej: Krystyna Miguła, Jadwiga Sycha, Hermina Szewczyk, Jadwiga Dzierżawa, Augustyna Bartel, Berta Sankala, Maria Łapacz. Lata 1954 – 1956.

Taśmociąg prowadził wprost do wagonu. Należało załadować w ciągu dniówki osiem wagonów.

Praca przy osadnikach mułowych była ciężka i wymagała niezwyklej siły i odporności.

Ładowanie mułu odbywało się na pierwszej i drugiej zmianie. Na zdjęciu są m.in.: Małgorzata Kostka, Elżbieta Halfar, Błokesz, Szymura, Szkatuła, Bronisława Szymiczek, Bobrzyk, Piszczan, Marta Glenc.

Lampownia. Systematyczny i dokładny przegląd stanu lamp górniczych gwarantował pełną ich sprawność.

Pracownice lampowni podczas uzupełniania elektrolitu w lampach górniczych.

Lampę górniczą należało odpowiednio zawiesić, aby proces ładowania był prawidłowy.

Pracownicy działu zaopatrzenia lata siedemdziesiąte XX wieku. Od lewej Tadeusz Kołodziej, Marian Kochański, Franciszek Miechówka, Karol Ogórek, Jan Mitko, Edward Koczy.

Na zdjęciu Wojciech Tytko, długoletni sekretarz dyrektora Jerzego Kozłowskiego w ostatnim dniu pracy na kopalni.

Główny Księgowy kopalni Józef Wolski odszedł na emeryturę w sierpniu 1981 roku. Siedzą od lewej: (-), Józef Wolski, Urszula Pinior. Stoją od lewej: Ludwik Hawel, Joachim Paruzel, Józef Heda, Henryk Piejak, Jerzy Mańka, Joachim Szmelich, Józef Siedlaczek, Leonard Kempny, Józef Hojka, Bogusław Ucherek, Zygfryd Pieta.

Pożegnanie pracownika Planowania Joachima Sprysza. Siedzą od lewej: Urszula Kurzydym, Irma Stodmok, Irena Józwicka, Grażyna Szula, Joachim Sprysz, Maria Łabędzka, Kazimierz Hikiel, Ludwik Hawel, (-). Stoją od lewej: Andrzej Korbica, Barbara Tytko, Apolonia Mencil, Maria Jenczmionka, Dorota Molenda, Helena Pinior, Alojzy Honisz, Józef Deręgowski, Józef Kocjan, Urszula Pinior, Jerzy Mańka, Franciszek Kampik, Rudolf Sprysz, Jan Zbieszczyk.

Dozór Zakładu Przeróbki Mechanicznej. W pierwszym rzędzie od lewej: Jan Pluta, Jerzy Zielonka, Jan Behm, Roman Szewc, Rudolf Kopczyk, Eugeniusz Derda, Henryk Szymiczek, Franciszek Kirszniak, Maksymilian Hojka, Hubert Urbański. Drugi rząd od lewej: Wilczok, Jerzy Koczy, Mieczysław Bałos, Andrzej Wajda, Longin Dziwisz, Józef Kapuścik, Stanisław Żydek, Michał Kałuża, Mieczysław Perka, Edward Tront. Trzeci rząd od lewej: Emil Adamczyk, Jerzy Szweda, Mirosław Kogut, Krystian Rydel, Jan Jokel, Paweł Wróbel, Antoni Mencil, Leon Skatula.

Działy Zaopatrzenia i Perforacji. Siedzą od lewej: synowa i żona Jerzego Jeszki, Helena Pinior, Kornelia Świąty, Maria Jenczmionka, Barbara Swoboda. Stoją od lewej: Marian Limanowski, Tadeusz Kołodziej, Józef Cegielka, Zbigniew Tront, Ryszard Łazicki, Marian Kochański, Kazimierz Tytko, Jan Mitko, Jerzy Jeszka, Ernestyn Gnajda, Antoni Zganiacz, Albert Piszczan, Edward Martynus, Lucjan Kłosek, Franciszek Miechówka.

Siedzą od lewej: Stefania Menżyk, Eryka Sowa, Maria Jasielska. Stoją od lewej: Edeltrauda Cichy, Wanda Dola, Urszula Hajzig, Kazimiera Ślżzak, Anna Wagner, Zyta Palki. Zdjęcie z 1965 roku.

Pracownicy Kontroli Zarobków lata 60-te XX wieku. Od lewej : Ryszard Honisz, Jan Zbieszczyk, Franciszek Czechaczek, (-), Karol Lelek, Mieczysław Szymański, Rudolf Sprysz, Edward Grzegorzcyk.

Pracownicy Rachuby. Na zdjęciu są: Jan Zbieszczyk, Swoboda, Henryk Dąbek, Edward Grzegorzczak, Ryszard Honisz.

Panie z Rachuby. Od lewej: Jadwiga Sprysz, Kazimiera Ślęzak, Eryka Sowa, .

Od lewej: Henryk Dąbek, Edward Grzegorzczak, Franciszek Czechaczek.

*Stara centrala telefoniczna.
Na zdjęciu są:
Janina Barteczko, Zofia Bugla.*

*Telefonistka
Edeltrauda Sokół*

Telefonistka Jadwiga Mojżesz

*Markownia.
Przy znaczkach pracowników kopalni stoją:
Ryszard Pytlik i Józef Kubica
Kierownik Markownie.*

*Od lewej: Maria Solaraska, Elżbieta Buczek,
Michalina Rolnik, Józef Kubica.*

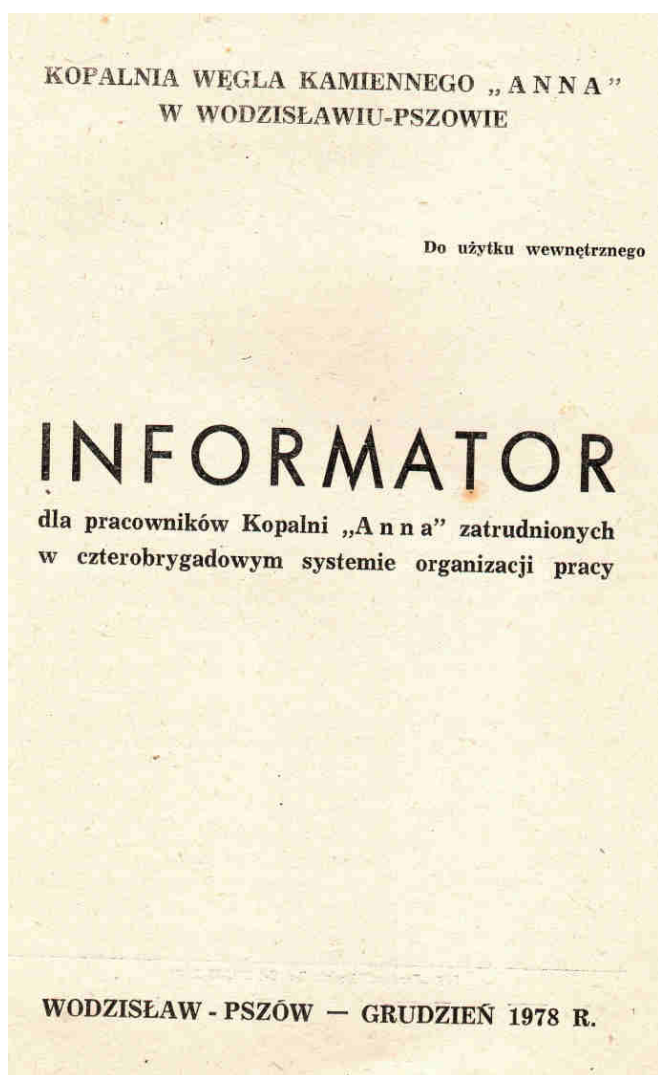
*Markownia, stoją od lewej:
Brygida Syrek, Maria Bugla, Józef Kubica,
Kinga Matuszek, Jadwiga Pielczyk,
Maryla Bindacz.*

Dział Inwestycji. Siedzą od lewej: Eugeniusz Woźnik, Irena Glenc, Irena Gorzolnik. Stoją od lewej: Stefania Abram, Ireneusz Zimmerman, Kazimierz Miguła, Eugeniusz Mucha, Piotr Grim, Rudolf Szymiczek.

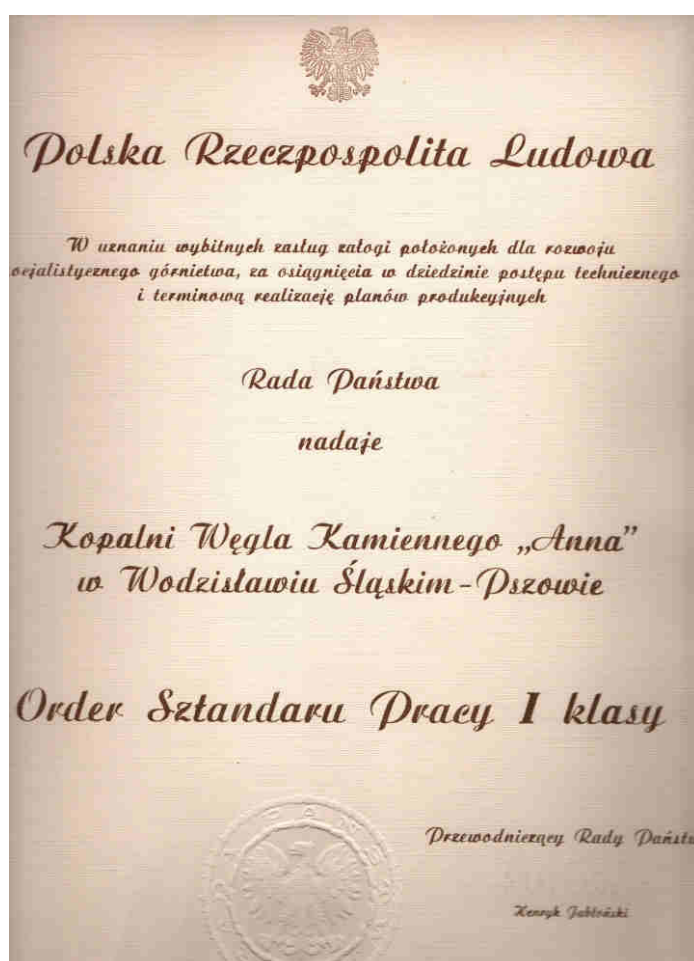

Impreza plenerowa pracowników Działu Inwestycji na szybie Zawada wrzesień 1968 roku. Pierwszy rząd od lewej: Karol Lelek, Irena Glenc, Eugeniusz Krzyżak, Stanisław Hanak. Drugi rząd od lewej: Franciszek Jordan, Rudolf Szymiczek, Maksymilian Klimsza.

Minister Górnictwa w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Górników wprowadził od dnia 11 grudnia 1978 roku w kopalni Anna 4-ro brygadowy system organizacji pracy na wytypowanych stanowiskach.

W tym samym roku uzyskano najwyższe w historii kopalni wydobycie roczne wynoszące 2 876 378 ton (9 222 ton na dobę) przy średnim zatrudnieniu 5591 osób.

W dniu 4 grudnia 1978 roku przyznano kopalni Order Sztandaru Pracy I Klasy.

Załoga oddziału V w 1972 roku. Klęczy kierownik oddziału Franciszek Grzegorzek, z lewej sztygar zmianowy Paweł Procek. Na zdjęciu m. in. są: Paweł Grobosz, Gerard Hink, Brunon Grela, Józef Świerczek, Władysław Korzeniowski, Rogowski, Mrozek, Duda, Dubiel, Gerard Kuźnik, Kazimierz Spyra, Szłapka, Piechulek, Wieczorek, Landkocz, Szyciczek.

Załoga oddziału II, około 1978 roku. Kierownikiem oddziału był Hubert Misz. Na zdjęciu są sztygarzy Józef Cuber i Jan Glenc oraz między innymi: Fryderyk Pośpiech, Augustyn Kampka, Józef Kubik, Alojzy Krężolek, Rudolf Wajner, Franciszek Waniczek, Rudolf Kolek, Andrzej Nowak, Leon Jańczyk, Stanisław Wojciechowski, Zdzisław Brzezinka, Henryk Waniczek, Stanisław Wójcik.

Oddział G-VI, jeden z najlepiej fedrujących oddziałów kopalni Anna w 1982 roku. Na zdjęciu pracownicy oddziału z żonami i dziećmi. Kierownikiem oddziału był Jerzy Tytko.

Kierownicy oddziałów dołowych. Stoją od lewej: Zygmund Zganiacz, Jan Kasprowicz, Roman Kubica, Rudolf Sosna, Jan Bukowczan.

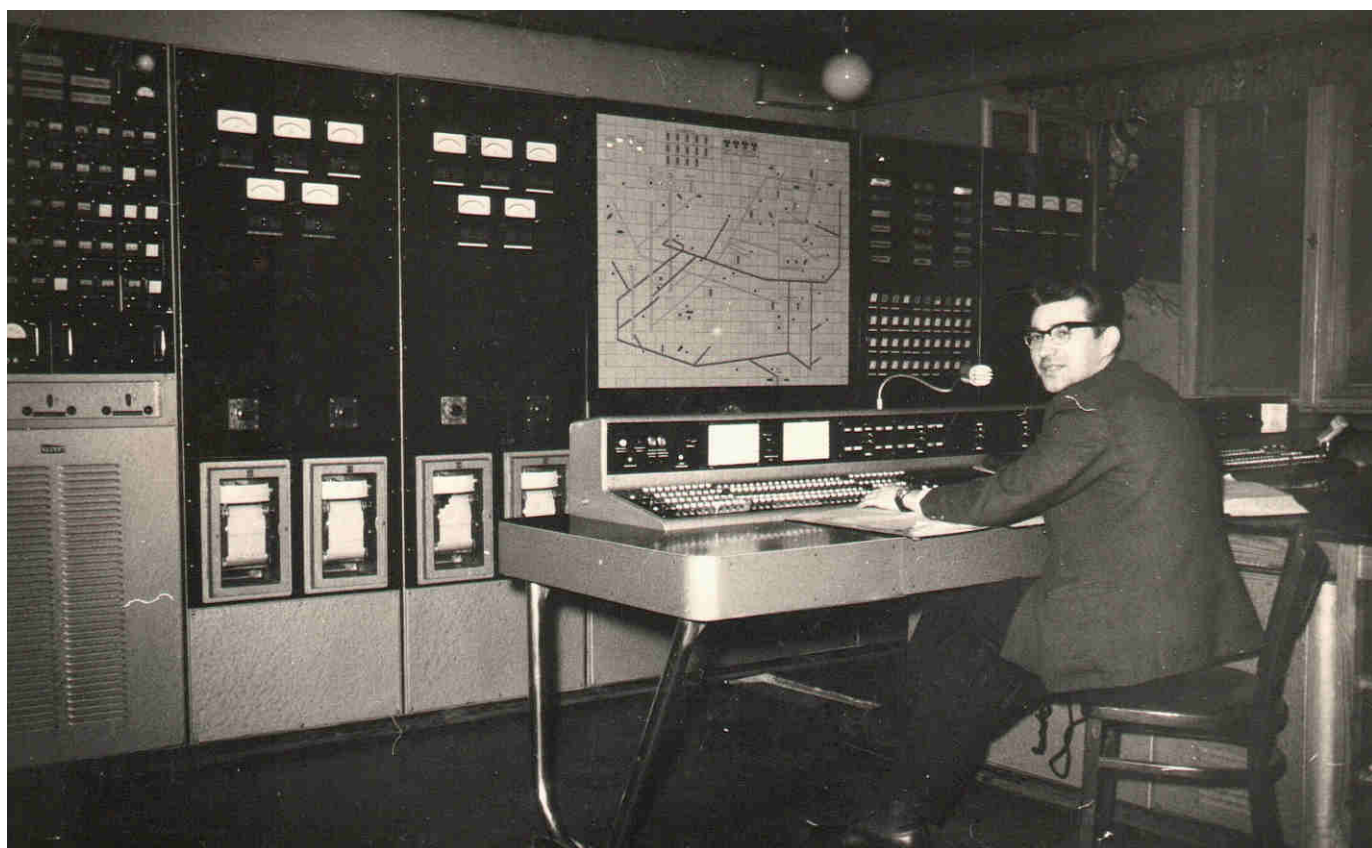
Dział Meldunkowy 1968 rok. Siedzą od lewej: Małgorzata Szczyrba, Edeltrauda Winkler, Elżbieta Lelek, Genowefa Dzierżawa, Helena Wojak, Halina Wichary, Małgorzata Gajowniczek. Stoją od lewej: Janina Ferdyan, Maria Robakowska, Olga Mucha, Maria Tosta, Adelajda Paszko, Helena Tkocz, Barbara Pinior, Irena Syrzysko, Maria Sokół, Halina Moskwa.

Uroczysta akademia w nowo wybudowanej szkole „Pomnika Tysiąclecia” 14 stycznia 1967 roku. Przemawiał płk. Jerzy Ziętek za stołem honorowym zasiedli od lewej: Karczewski, Wojta, Włoczek, Dybała, Kozłowski, Frejcher i Mysza.

Delegacja górników kopalni Anna jako przedstawiciele fundatora szkoły wręczyli Jerzemu Ziętkowi klucze do nowej szkoły.

Dyspozytor główny kopalni Jerzy Zielonka, lata 70-te XX wieku.

Lata 70-te XX wieku. Brama główna kopalni Anna.

*Podczas wizytacji parafii
przez kardynała Karola Wojtyłę
baldachim nieśli górnicy
w mundurach galowych.
Na zdjęciu górnicy:
Henryk Lelek i Alojzy Mikeska.*

*Kardynał Karol Wojtyła
przed obrazem
Matki Boskiej Pszowskiej,
czerwiec 1968 roku.*

Tragicznie zmarłych kolegów górnicy żegnają zawsze tak samo: z należnymi honorami i żalem w sercu.

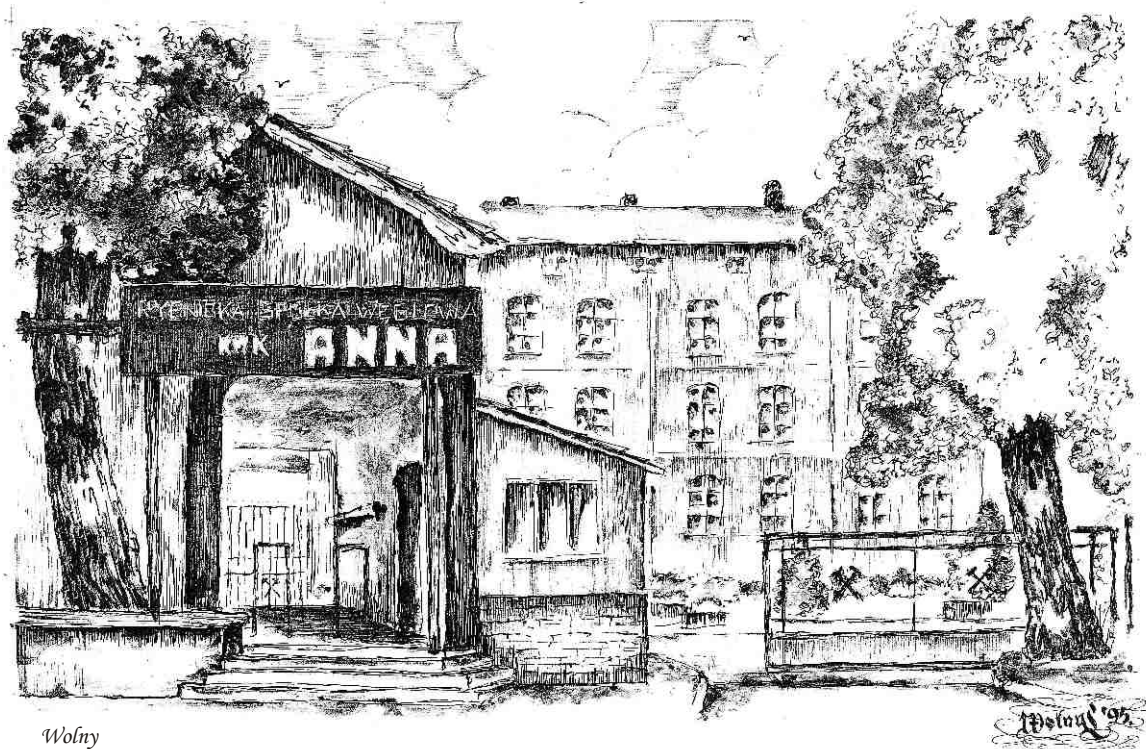

Kopalnia Anna w strukturach organizacyjnych Rybnickiej Spółki Węglowej w latach 1993 - 2004

Z chwilą powstania Rybnickiej Spółki Węglowej SA kopalnia stała się jednym z siedmiu zakładów które ją tworzyły. Nowa rzeczywistość gospodarcza nałożyła na kopalnię wiele nowych zadań. Nadszedł czas restrukturyzacji.

W kopalni Anna restrukturyzacja poszła w kierunku jakości i efektywności wydobywania węgla, inwestycji, likwidacji i zagospodarowania majątku poprodukcyjnego z jego zbywaniem włącznie, porządkowania całej struktury własnościowej w tym socjalno - bytowej, oraz szeroko rozumianej prywatyzacji.

Zlikwidowano zbędne wyrobiska oraz szyby w Zawadzie, Kokoszycach i Jedłowniku. Budynki mieszkalne zostały przekazane Spółdzielni "Orłowiec", Zasadniczą Szkołą Górniczą (ZSG) przekazano Kuratorium Oświaty, Gminie Pszów - Dom Kultury, budynek byłego internatu - ZSG oraz lodowisko „Toran”. Sprzedano Ośrodki Wczasowe w Jaszowcu i Dźwirzynie, oraz budynek szkoleniowo - wypoczynkowy „Widok” w Brzeziu. Klubowi Górnik Pszów przekazano nieodpłatnie aktem notarialnym obiekty sportowe ze stadionem i hotelem. W wyniku działań restrukturyzacyjnych na bazie majątku kopalnianego powstały nowe spółki, w których znalazło zatrudnienie ponad 1500 osób.

Wolny

Dziak '92

Dyspozytor główny ruchu zakładu Paweł Kowol, 2005 rok.

Dyspozytor Janusz Kiermaszek przed centralą metanometryczną, 2005 roku.

*Wizyta władz kopalni Anna w Czechosłowacji.
Od lewej dyrektor Leonard Kempny,
I sekretarz PZPR KWK Anna Henryk Piejak,
oraz dyrektor czechosłowackiej kopalni.*

Wizyta delegacji chińskiej na kopalni Anna.

Po wyjeździe z dołu kopalni delegacji Wojsk Ochrony Pogranicza.

Po zwiedzeniu dołu kopalni przez artystów kabaretowych: Roberta Rozmusa, Wojciecha Kalety, Hanny Śleszyńskiej i Piotra Gąsowskiego. Na zdjęciu również od lewej: Jan Biesek, Kazimierz Utrata, Ernestyn Kubek, Andrzej Szczepaniak, Stanisław Tytko, Tadeusz Jezusek, Pietrzykowski, Agata Szryt, Julian Nieroda.

Kabaret „Rak” po występie podczas obchodów Dnia Górnika w Miejskim Ośrodku Kultury.

Podczas wizytacji parafii w 1999 roku kopalnię odwiedził metropolita katowicki abp Damian Zimoń.

Na sali konferencyjnej siedzą od lewej: Jan Biesek, ks. Józef Fronczek, abp Damian Zimoń, Ernestyn Kubek, Franciszek Gaszka, Józef Wilczok. Stoją od lewej: Józef Grela, Antoni Siedlaczek, Adam Cichy, Leon Bajer, Stanisław Tytko, Andrzej Szczepaniak, Zygmunt Żak, Tadeusz Jezusek, Zbigniew Kogut, Jerzy Szweda, Tadeusz Utrata, Joachim Zimmermann.

Siedzą od lewej: Maria Jasielska, Maria Łabędzka, Teresa Karabela. Stoją od lewej: Jadwiga Cieślík, Olga Szreter, Ludmiła Krasieńska, Urszula Sekuła, Sylwia Bizoń, Maria Gebel, Gębka, Wiesława Pasik, (-).

Dział Kontrola Zarobków 1998 rok. Siedzą od lewej: Elżbieta Kruszyńska, Maria Robakowska, Alicja Widenka, Urszula Pinior. Stoją od lewej: Hanna Rzodeczko, Urszula Juraszek, Teresa Wieczorek, Wioleta Pielczyk, Aniela Nachtigal.

*Panie z administracji. Siedzą od lewej: Józefa Honisz, Maria Jasielska, Barbara Feld, Agnieszka Łukoszek.
Stoją od lewej: Maria Kowalczyk, Stefania Ficek, Justyna Śmieja, Urszula Mikołajczyk, Danuta Barteczko, Maria Kupka.*

Dział Meldunkowy, 1991 rok. Siedzi Józef Cyranka. Stoją od lewej: Eugenia Pardubicka, Eugenia Anderska, Danuta Kabut, Brzezinka, Krystyna Siodmok, Danuta Burda, Beata Wojak.

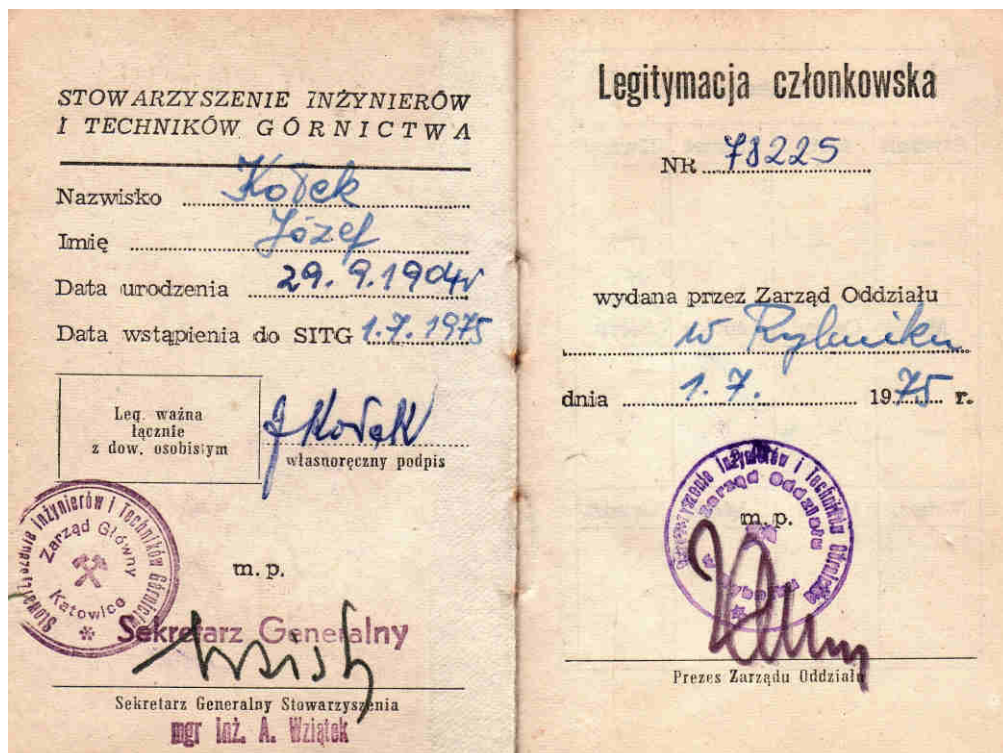
*Pamiątkowe zdjęcie dyrektorów kopalni i przewodniczących z okazji XX lecia ZZ Kadra 2009 rok.
Stoją od lewej: Leonard Kempny, Jerzy Polok, Ernestyn Kubek, Jerzy Lipa, Jan Kasprowicz, Julian Nieroda Edward Guział.*

Członkowie ZZ Kadra będący w Związku od jego założenia: Klęczą od lewej: Jerzy Hibner, Piotr Baszton, Henryk Czajka, Mariusz Urbasik, Grzegorz Świerzek. Stoją od lewej: Przewodniczący PZZ Kadra Dariusz Trzcionka, Jerzy Gryeman, Czesław Jenderko, Henryk Jendrysik, Paweł Kowol, Eugeniusz Moldrzyk, Mariusz Poloczek, Przewodniczący ZZ Kadra KW SA Grzegorz Herwy.

Pięćdziesiąt lat istnienia Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa na kopalni Anna, 21.09.2001 roku.

Legitymacja członka SITG.

Jeden z ołtarzy podczas uroczystości Bożego Ciała w 1997 roku znajdował się na terenie kopalni. Procesję rozpoczęli Stanisław Tytko, Grzegorz Juzek i Marian Nosiadek.

Podczas odpustu parafialnego górniczy kopalni Henryk Gomulka, Jacek Wojaczek, Leszek Śmieja i Paweł Kowol nieśli fenetron Matki Boskiej Uśmiechniętej.

Na sali restauracyjnej hotelu Widok w Brzeziu dyrektor kopalni Leonard Kempny obchodził uroczyste Abrahamo. W prezencie otrzymał wielki kęs węgla, który mu wręczyli Stanisław Kowacz, Stanisław Zysiek i Antoni Falkowski.

Dyrektor Kempny długo zastanawiał się, w jaki sposób zacy prezent przetransportuje do domu.

Szyb Zawada krótko przed likwidacją.

Przez lata, miliony ton transportowano tym torem w świat.

Zabudowania wokół szybu Zawada. Przez pewien czas mieściły się tam warsztaty dla uczniów szkoły górniczej.

Właściciele i dyrektorzy kopalni Anna

1. Ferdynand Friedrich August Fritze	od 1832 roku
2. Józef Doms	od 1855 roku
3. Emanuel Friedlander	od 1889 roku
4. Teodor Rzehulka	od 1898 roku
5. Fritz Pietruske	od 1911 roku
6. Kober	od 1921 roku
7. Eryk Mackenzy	od 1928 roku
8. dr inż. Józef Tuchołka	od 01.04.1932 do 31.12.1933
9. inż. Wojciech Hardt	od 01.01.1934 do 01.09.1939
10. mgr inż. Wiktor Nowakowski	od 01.04.1945 do 14.12.1945
11. mgr inż. Leopold Płonka	od 15.12.1945 do 31.12.1948
12. mgr inż. Edward Kabierz	od 01.01.1949 do 30.04.1951
13. mgr inż. Juliusz Zając	od 01.05.1951 do 31.08.1955
14. mgr inż. Jerzy Kozłowski	od 01.09.1955 do 30.11.1968
15. mgr inż. Zygmunt Student	od 01.12.1968 do 19.01.1975
16. mgr inż. Hubert Kasperek	od 20.01.1975 do 20.01.1977
17. mgr inż. Eugeniusz Ryszka	od 21.01.1977 do 23.01.1980
18. mgr inż. Leonard Kempy	od 24.01.1980 do 15.10.1991
19. mgr inż. Jerzy Polok	od 16.10.1991 do 30.06.1993
20. mgr inż. Ernestyn Kubek	od 01.07.1993 do 28.02.2004

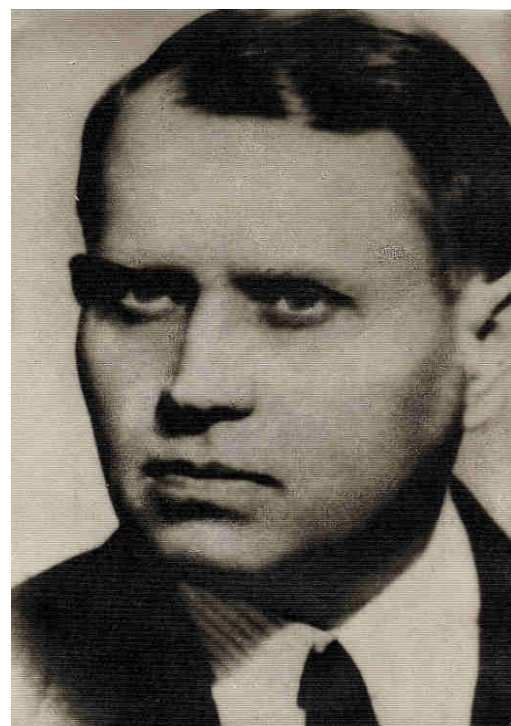
dr inż. Józef Tucholka
01.04.1932 – 31.12.1933

inż. Wojciech Hardt
01.01.1934 – 01.09.1939

Wiktor Nowakowski
01.04.1945 – 14.12.1945

inż. Leopold Płonka
15.12.1945 – 31.12.1948

mgr inż. Edward Kabierz
01.01.1949 – 30.04.1951

mgr inż. Juliusz Zając
01.05.1951 – 31.08.1955

mgr inż. Jerzy Kozłowski
01.09.1955 – 30.11.1968

mgr inż. Zygmunt Student
01.12.1968 – 19.01.1975

mgr inż. Hubert Kasperek
20.01.1975 – 20.01.1977

mgr inż. Eugeniusz Ryszka
21.01.1977 – 23.01.1980

mgr inż. Leonard Kempny
24.01.1980 – 15.10.1991

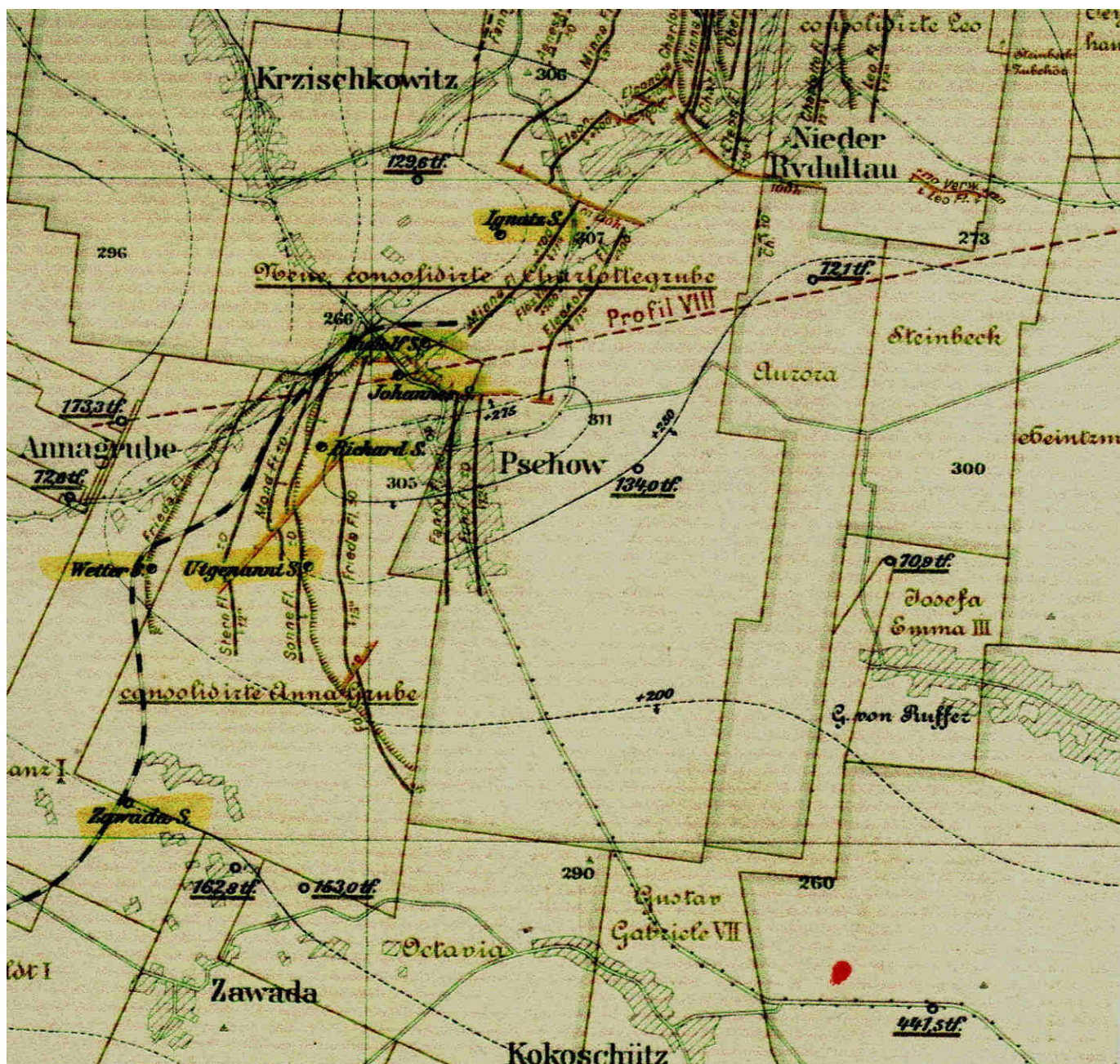
mgr inż. Jerzy Polok
16.10.1991 – 30.06.1993

mgr inż. Ernestyn Kubek
01.07.1993 – 28.02.2004

Szyby kopalni Anna

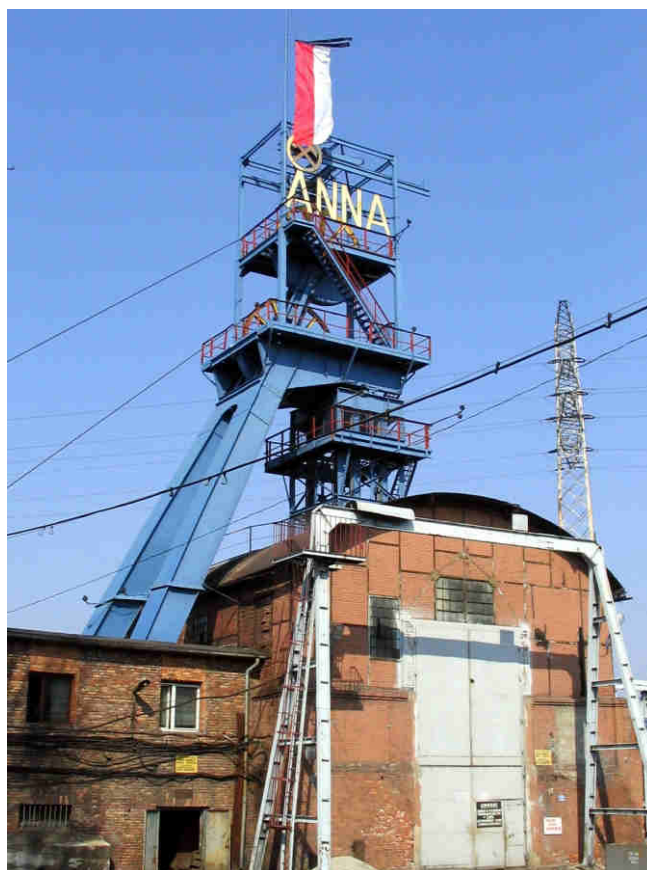

Mapa rozmieszczenia wszystkich szybów kopalni Anna z 1926 roku.

Szyb Jan:

- zglębiony do poz. 60 m w 1855 roku
- zglębiono do poz.127 m w 1862 roku
- zglębiono do poz.160 m w 1895 roku
- zglębiony do poz.260 m w 1907 roku
- zglębiony do poz.350 m w 1922 roku
- zglębiony do poz.500 m w 1931 roku
- zglębiony do poz.700 m w 1960 roku

Szyb Jan

Szyb Rudolf (Chrobry I)

- zglębiony do poz.260 m w 1911 roku
- zglębiony do poz.350 m w 1917 roku
- zglębiony do poz.500 m w 1943 roku
- zglębiony do poz.700 m w 1979 roku
- zglębiony do poz.800 m w 1980 roku
- zglębiony do poz.1000 m w 1982 roku

Konstrukcja stalowa szybu Chrobry I.

Szyb Chrobry II

- zgłębiony do 500 m w 1965 roku
- zgłębiony do 700 m w 1966 roku
- zgłębiony do 800 m w 1966 roku
- uzbrojony do 1000 m w 1988 roku

Szyb Chrobry II

Odnowiony budynek po dawnym szybie wentylacyjnym Utgenannt.

Szyb Utgenannt wentylacyjny I:

- zgłębiony do poz. 100 m w 1863 roku
- zlikwidowany w 1927 roku

Szyb Ryszard, wentylacyjny II

- zgłębiony do poz.30 m w 1842 roku
- zgłębiony do poz.160 m w 1923 roku
- zgłębiony do poz.260 m w 1926 roku
- zgłębiony do poz.350 m w 1938 roku
- zgłębiony do poz.500 m w 1962 roku

Szyb Ryszard

**Szyb Główny
wentylacyjny III**

- zgłębiony do poz. 118 m w 1905 roku
- zlikwidowany w latach 60-tych XX wieku

Pozostałości po szybie wentylacyjnym Głównym III.

Szyb Zawada, wentylacyjny IV

- zglębiony do poz.260 m w 1918 roku
- zlikwidowany w 1993 roku

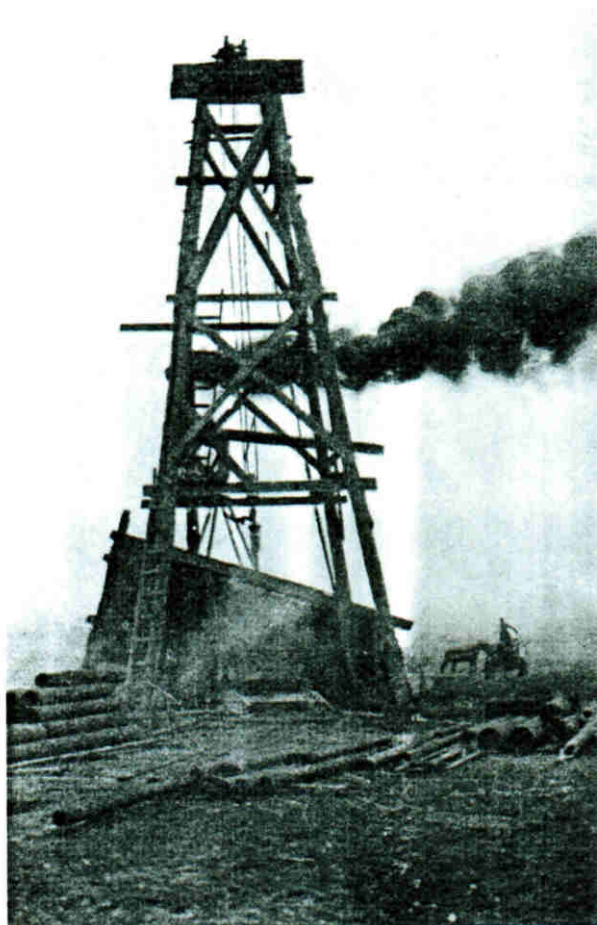
Podczas głębenia szybu Zawada w 1922 roku do poziomu 105 m natrafiono na warstwy wodonośne z wodą siarkową. Już dużo wcześniej wody siarczane wypływały na powierzchnię i były wykorzystywane do celów leczniczych w uzdrowiskach Sophienbad w Zawadzie i Wilhelmsbad w Kokoszycach. W szybie Zawada wodę siarkową ujęto i pompowano do łaźni. Po wyjeździe z dołu załoga kąpała się w wodzie leczniczej.

Szyb Ignacy, wentylacyjny V

- zglębiony do poz.260 m w 1904 roku
- zlikwidowany w 1966 roku

Szyb Ignacy.

Szyb Jedłownik.

Szyb Jedłownik I wentylacyjny VI

- zgłębiony do poz.260 m w 1937 roku
- zlikwidowany w 1997 roku

Szyb Kokoszyce wentylacyjny

- zgłębiony do poz.350 m w 1953 roku
- zlikwidowany w 1998 roku

Nadszybie szybu Kokoszyce

Szyby kopalni Czyżowice

Szyb II zgłębiony do poz. 470,5 m w 1970 roku, Szyb III zgłębiony do poz. 325 m w 1969 roku. Roboty górnicze wstrzymano w 1972 roku. Kopalnię nigdy nie uruchomiono. We wrześniu 1989 roku zakończono zasypywanie czyżowickich szybów.

Podziemia kopalni Anna

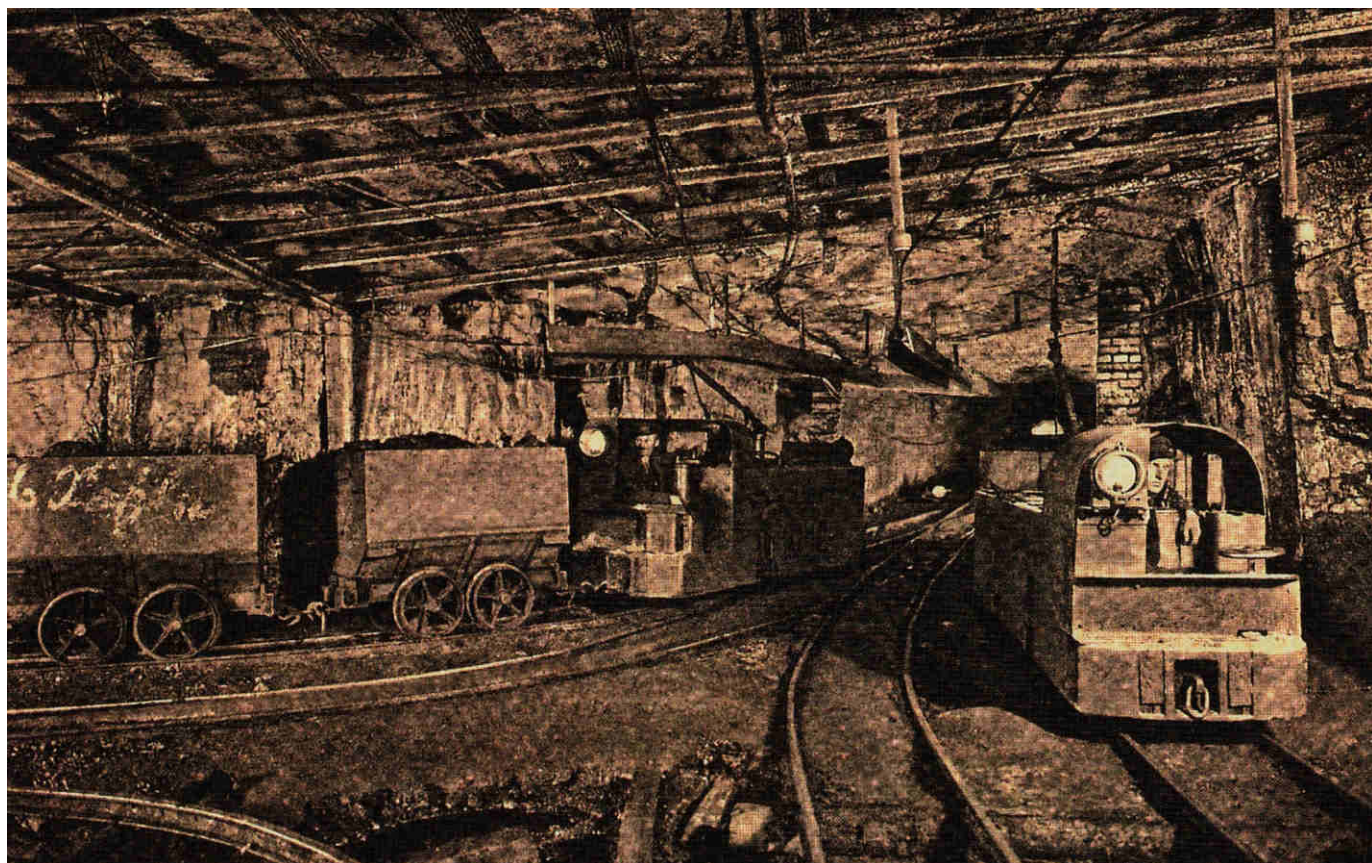
Szacuje się, że w całej swojej historii istnienia kopalni, złoża będące przedmiotem działania określa się na około 450 milionów ton. Eksploatację prowadzono na poziomach: 105m, 260m, 350m, 500m, 700m, 800m oraz 1000m, który jest ostatnim poziomem wydobywczym kopalni.

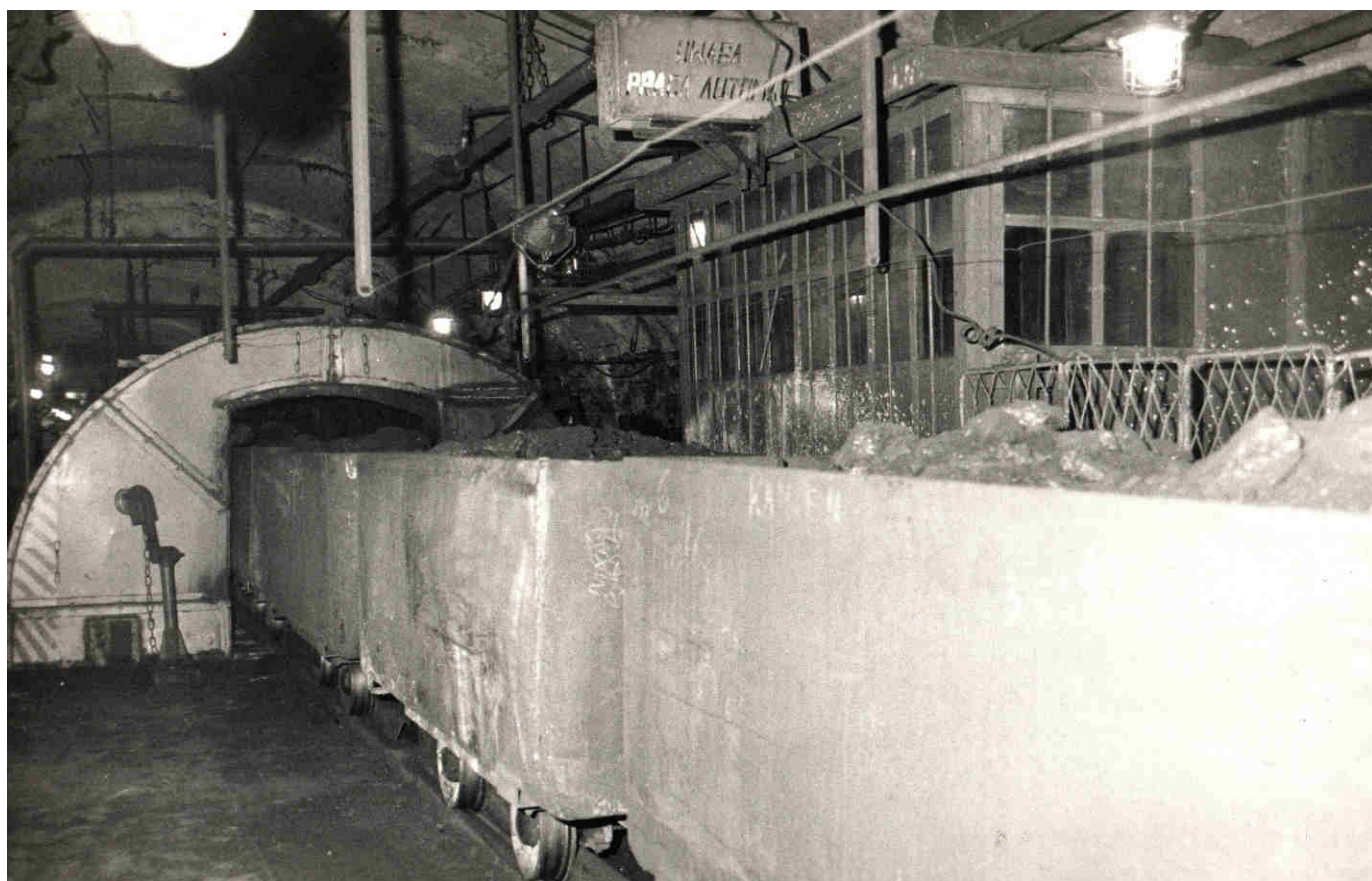
Filar z upadowej kopalni. Z kilofem sztygar Wincenty Grychnik, 1937 rok.

Miernik dokonuje pomiaru kierunku dla zabierki z dowieżchni, 1934 rok.

Lokomotywy elektryczne na poziomie 350 m w rejonie szybu Chrobry I.

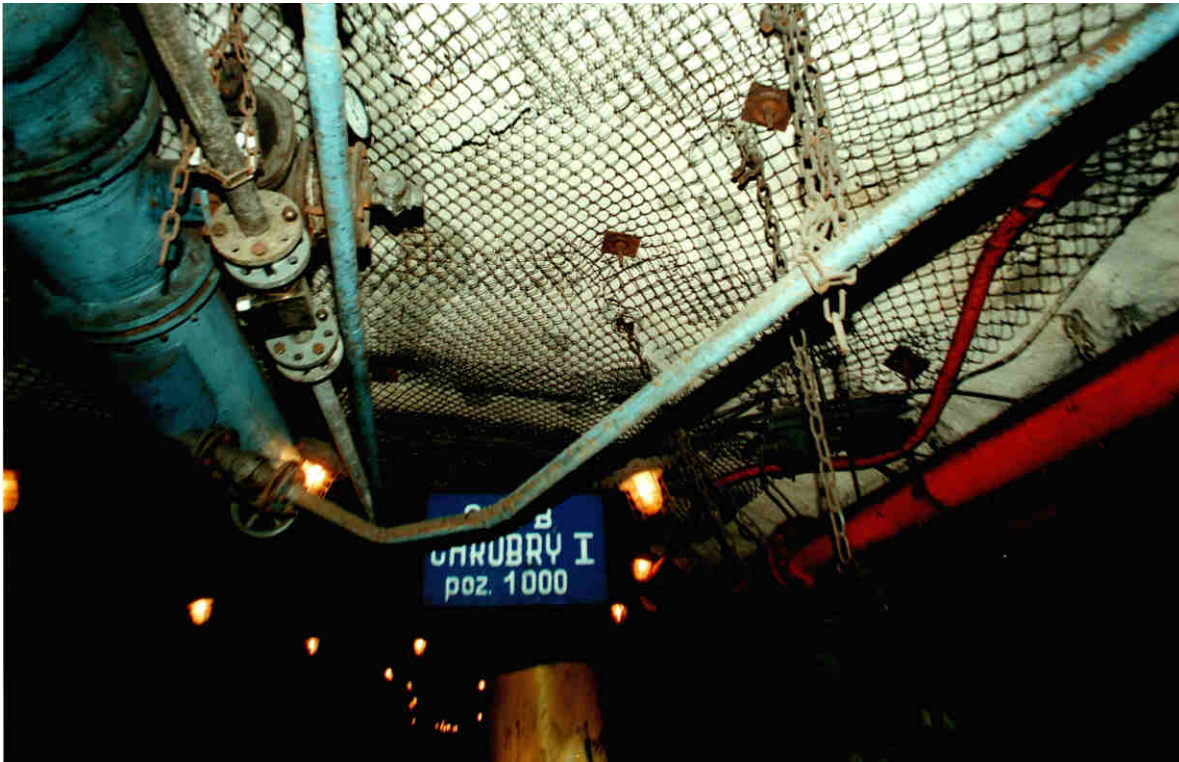
Wywrót wozów do skipu na poziomie 800 m. Zdjęcie z 1981 roku.

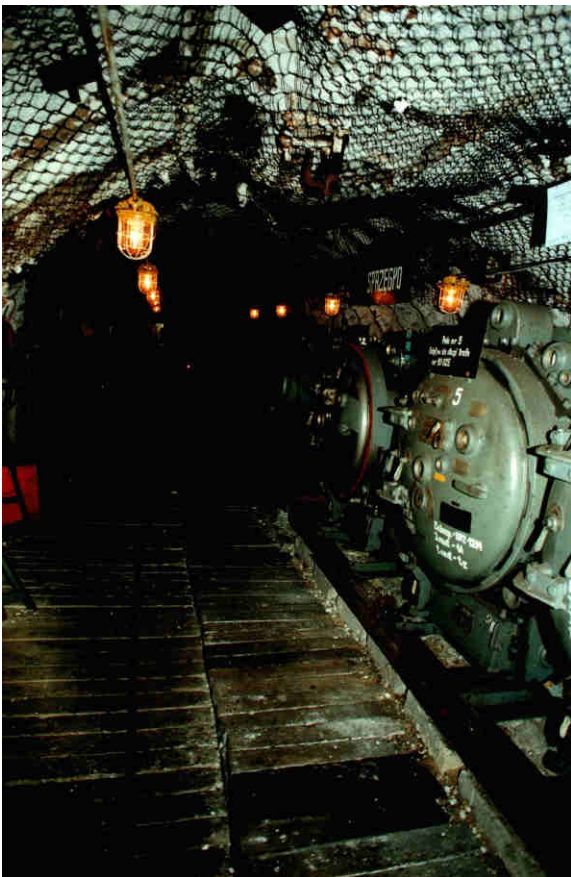
Od 1974 roku zaczęto stosować coraz częściej obudowę kotwiczną. Początkowo jako samodzielną, a później jako wzmocnienie wyrobisk w obudowie ŁP.

Wprowadzenie obudowy zmechanizowanej do dowierzchni w obudowie kotwicznej.

Obudowa kotwiowa w rejonie szybu Chrobry I poziom 1000 m.

Obudowa kotwiowa w rozdzielni wysokiego napięcia na poziomie 1000 m.

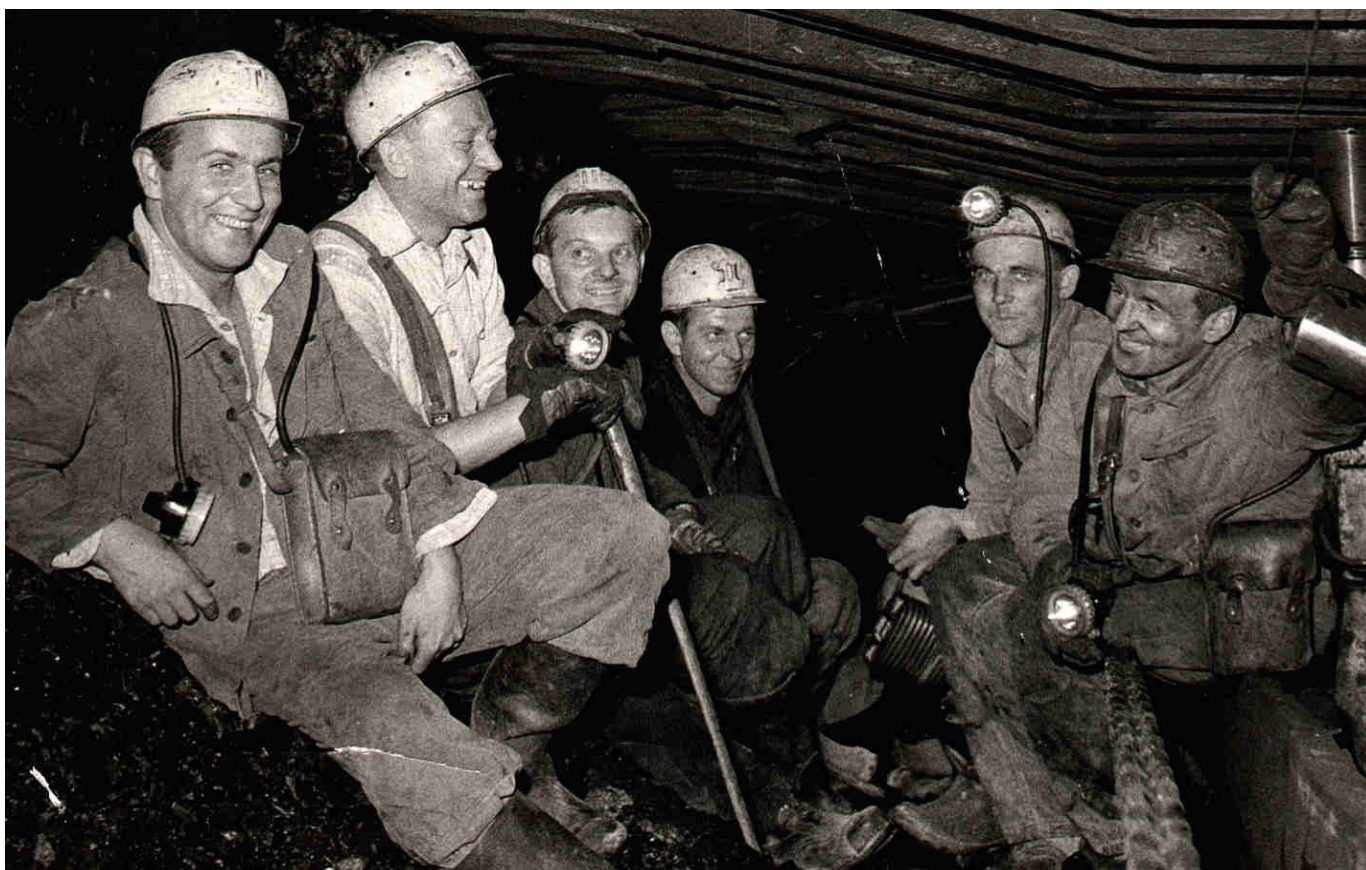
Chodnik główny poziom 1000 m.

Odbiór obudowy Hemscheit w Wuppertalu RFN, 1971 roku. Od lewej: przedstawiciel firmy, Holona (RZN), Tadeusz Wysłucha, przedstawiciel firmy, Zygmunt Student.

*Po wprowadzeniu do ściany obudowy Hemscheit.
Siedzą od lewej: przedstawiciel firmy i Zygmunt Student - dyrektor kopalni.*

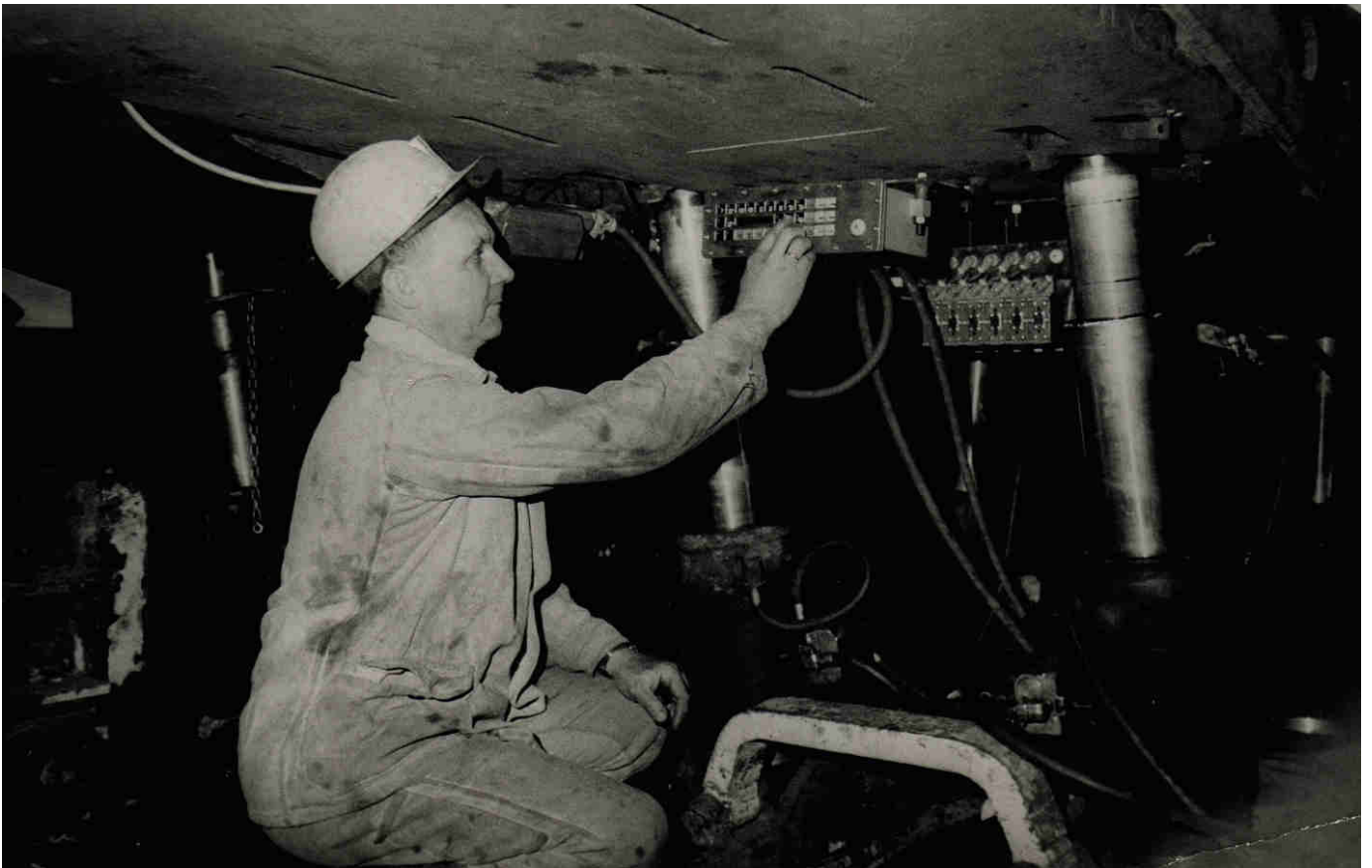
Wprowadzenie obudowy zmechanizowanej Hemscheit do ściany. Od lewej siedzą: przedstawiciel GIG-u, Tadeusz Wyślucha, przedstawiciel GIG-u, Bogdan Kotewicz, Wiktor Siodmok, Jan Kuźnik. Początek lat 70-tych XX wieku.

Górnicy na tle lokomotywy elektrycznej. Na zdjęciu są między innymi: Tadeusz Wyślucha, Jan Kuźnik, Wiktor Siodmok.

Kombajn ścianowy KSW.

Kontrola sterowania obudowy zmechanizowanej Klöckner przez Wiktora Siodmoka.

Na dole kopalni od lewej: Jan Glenc, Jacek Tytko, Witold Praszelik, Zbigniew Ryszka.

Przebudowa stacji zwrotnej grotła.

Sztygar oddziałowy Ludwik Kuźnik przy kombajnie ścianowym KSW. Z prawej obudowa zmechanizowana Fazos.

Kombajn ścianowy KSW z obudową zmechanizowaną Fazos

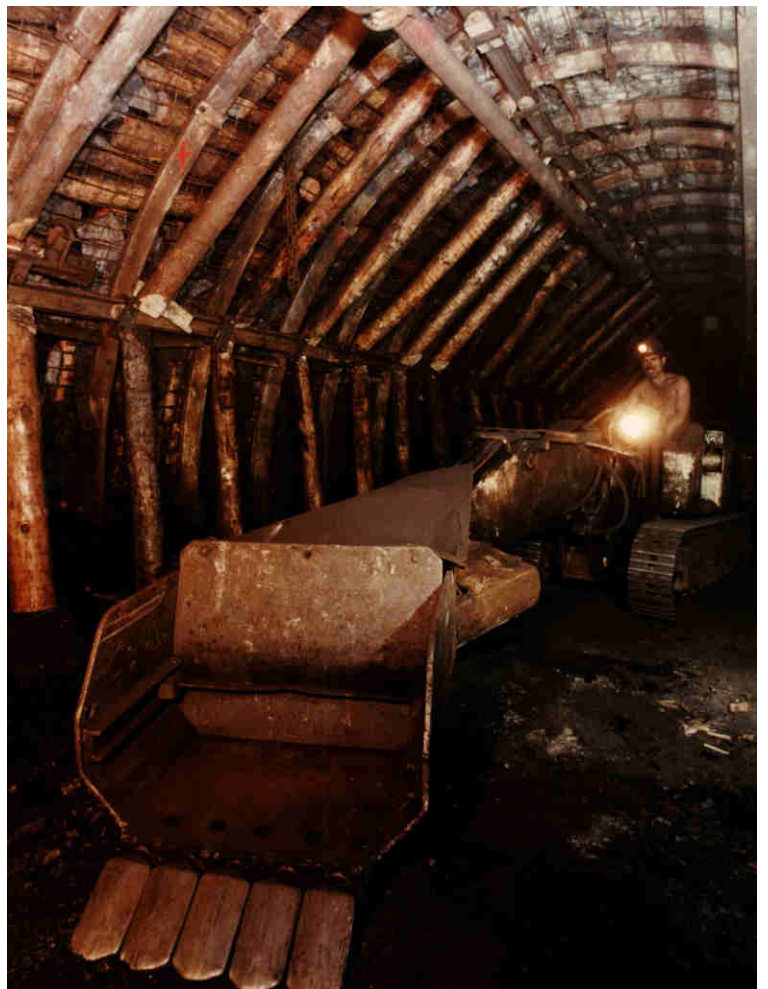
Wlot do ściany.

*Na wprost przenośnik ścianowy Rybnik, po prawej calizna węgla przygotowana do urabiania.
Z lewej obudowa zmechanizowana Fazos.*

Zapora pyłowa na trasie odstawy ścianowej.

Przybierka chodnika przyścianowego spągotadówarką.

15 sierpnia 1997 roku o godzinie 2.05 opróżniono ostatni wóz z urobkiem z poziomu 800 m.

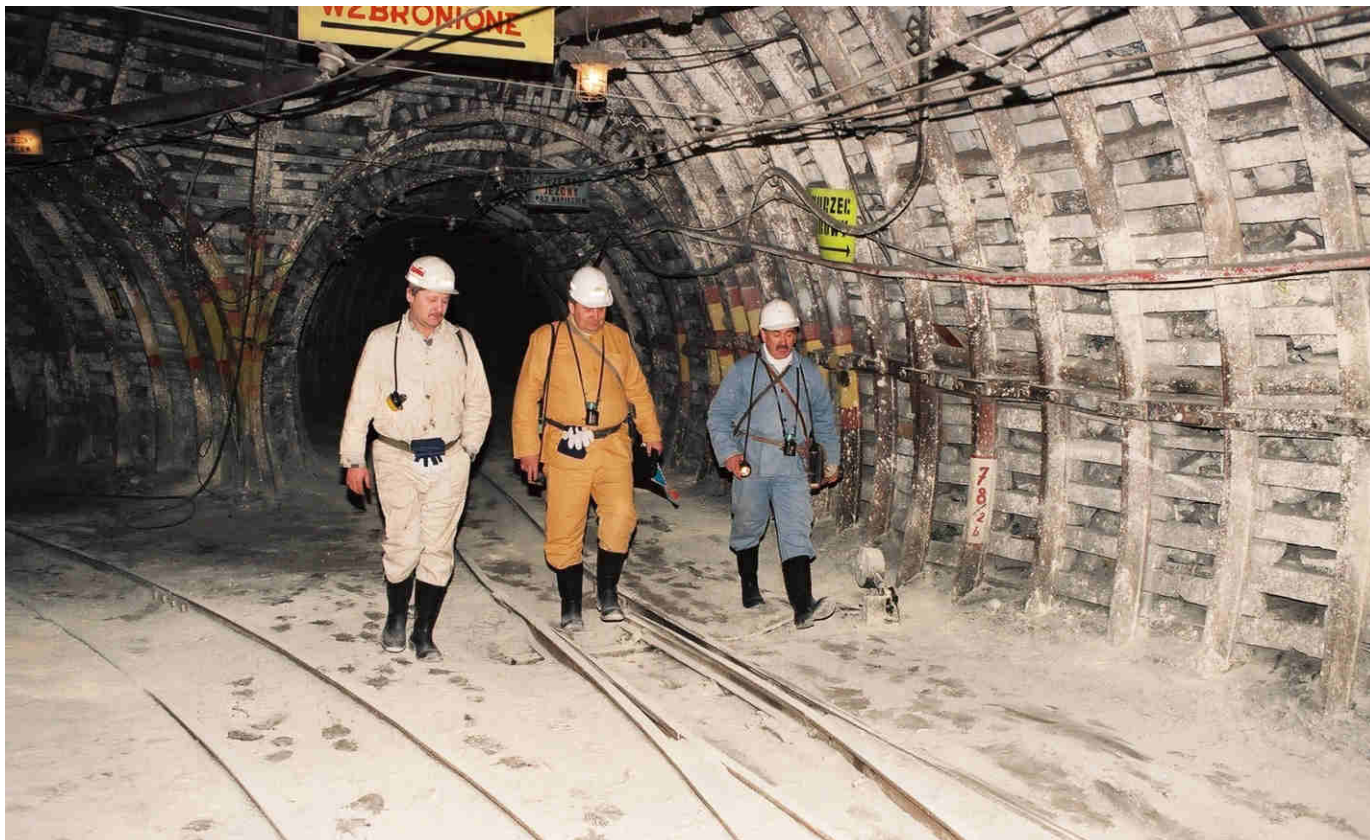
Zajezdnia lokomotyw akumulatorowych, poziom 800 m. Na zdjęciu lokomotywa typu Lea BM 12. W 1967 roku zastosowano po raz pierwszy lokomotywę akumulatorową typu Ldag.

Wjazd na dworzec osobowy poziom 1000 m.

Przekop łączący poziom 1000 m.

Przewodniczący NSZZ Solidarność Marek Ostrowski, ks. pralat Józef Fronczek oraz dyrektor kopalni Ernestyn Kubek, w drodze do strajkujących górników na dole kopalni w 2002 roku.

Od lewej główny inżynier TMG Joachim Kłos i wiertacz Marian Cichoń, 1996 roku.

W chodniku podścianowym stoją: Henryk Jendrysik, (-) Lucjan Siedlok.

Poziom 800 m. Od lewej Józef Krakowczyk i Joachim Kłos, 1996 rok.

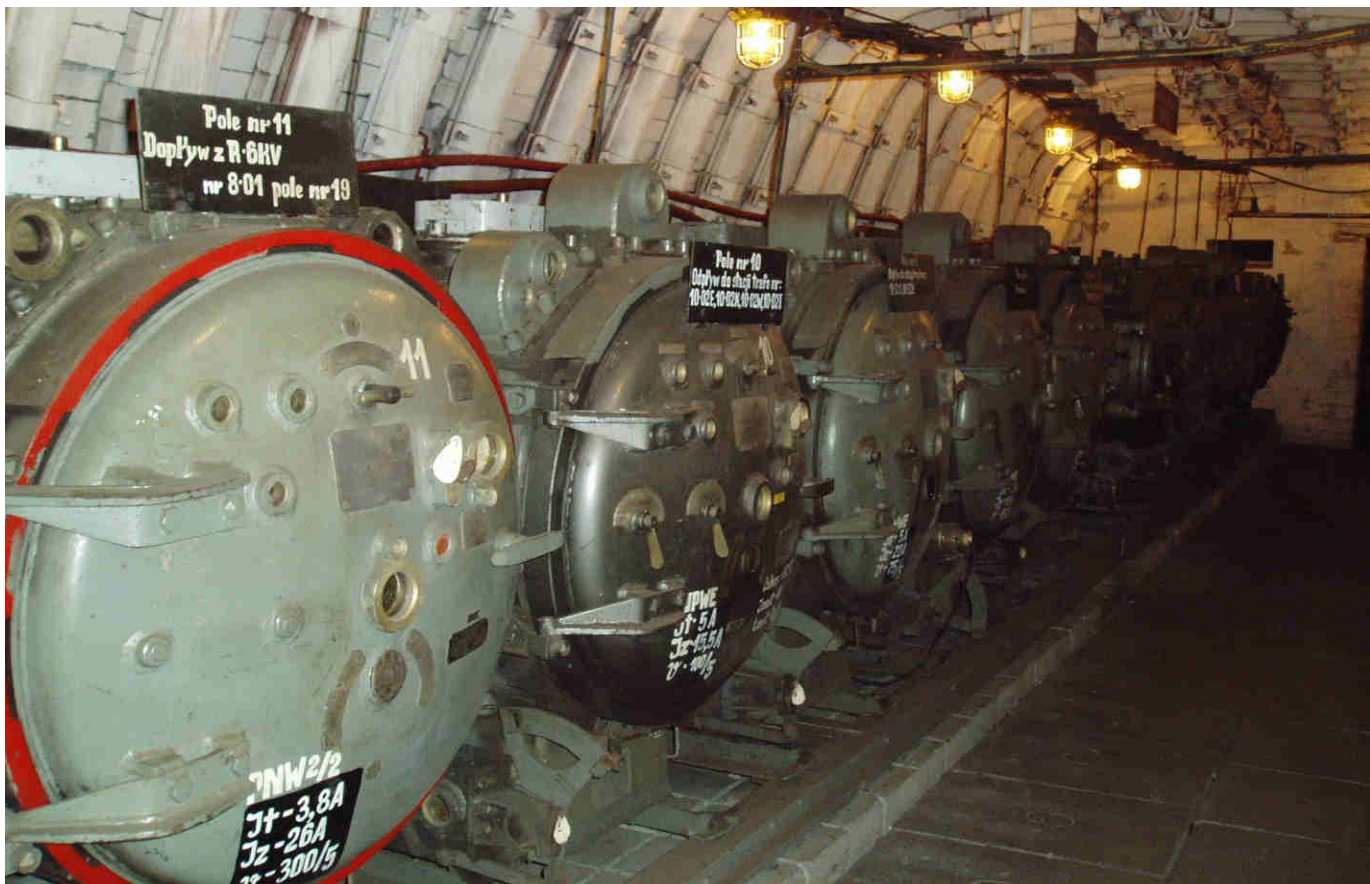
Rejon podszybia Chrobry I poz. 800 m, od lewej: Józef Wojak, Grzegorz Kosel, Jerzy Janicki, Ireneusz Zygmunt, Adam Stawinoga, Marek Wiktorin.

Dozór wentylacji szt. zm. Marian Klima, szt. oddz. Krzysztof Trzaskalik.

Warsztat mechaniczny na poziomie 800 m.

Rozdzielnia wysokiego napięcia na poziomie 1000 m.

Zwiedzanie dołu kopalni przez kapelę piwną Bier Boys po uroczystościach barbórkowych w 1997 roku.

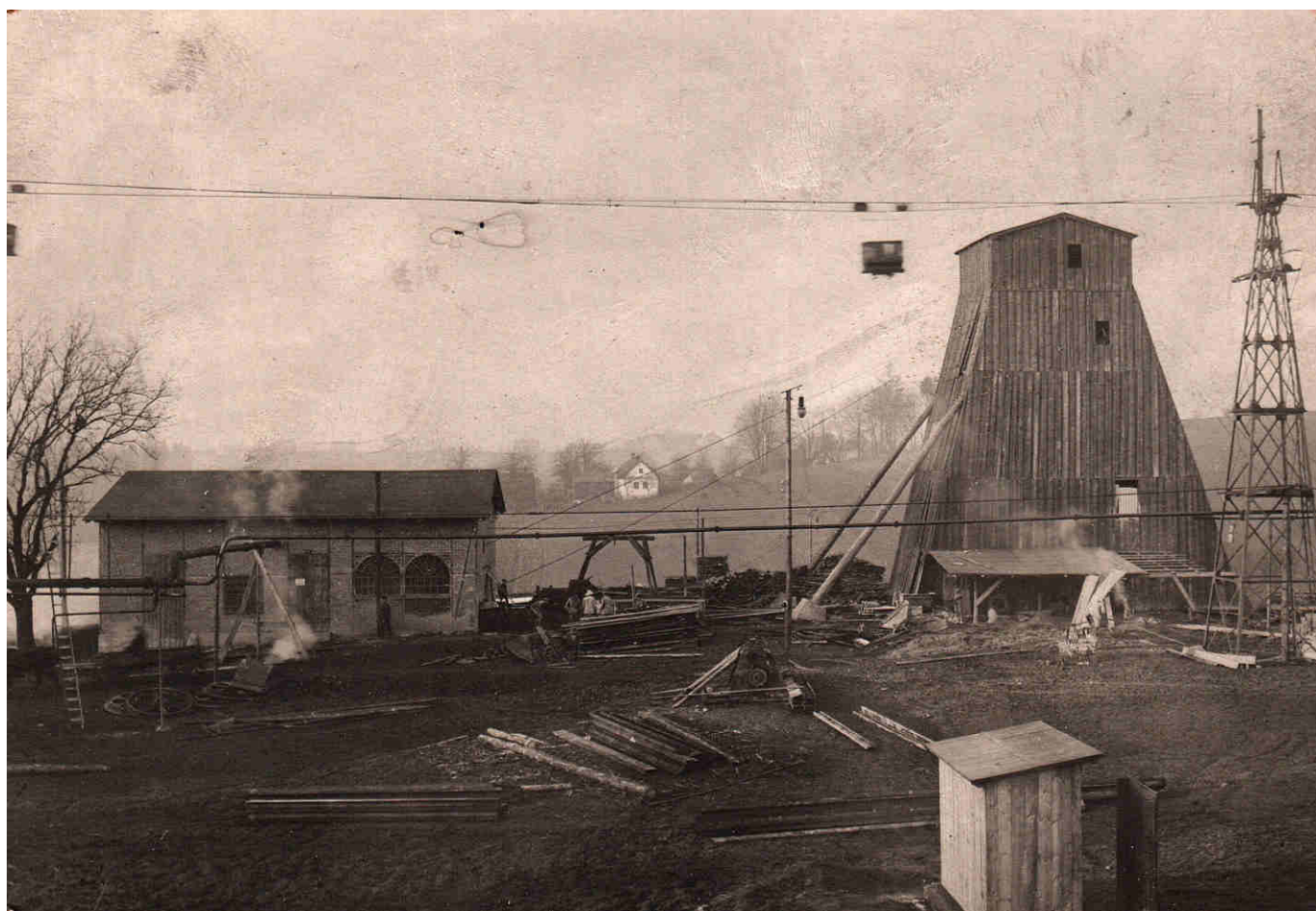
Nadszybie szybu Chrobry II.

Zalania, tąpnięcia i wybuchy

W 1888 roku wstrzymano eksploatację wskutek całkowitego zalania kopalni przez wdarcie się kurzawki do pokładu 705 Frieda. Wydobywanie rozpoczęło jesienią 1890 roku.

W 1906 roku wyrobiska w pokładzie Frieda ponownie zostały zatopione przez wdarcie się kurzawki. Pokład udostępniono do eksploatacji dopiero w 1909 roku.

*W 1917 roku podczas głębieńszybu Rudolf do poziomu 350 m natrafiono na kurzawkę.
Zastosowano wówczas wodoszczelną obudowę tubingową.*

W pokładzie 630 na poziomie 700 m, 7.11.1974 roku nastąpiło bardzo silne tąpnięcie, zarejestrowane nawet w stacji sejsmicznej w Krakowie. W wyniku tąpnięcia zostało zniszczone około 700 m wyrobiska. Dalszych spustoszeń dokonał wybuch metanu i pyłu węglowego. Wybuch został zatrzymany w wyniku zadziałania zapór pyłowych. Tylko trzech pracowników odniosło lekkie obrażenia. Było to najcięższe zdarzenie w powojennej historii kopalni.

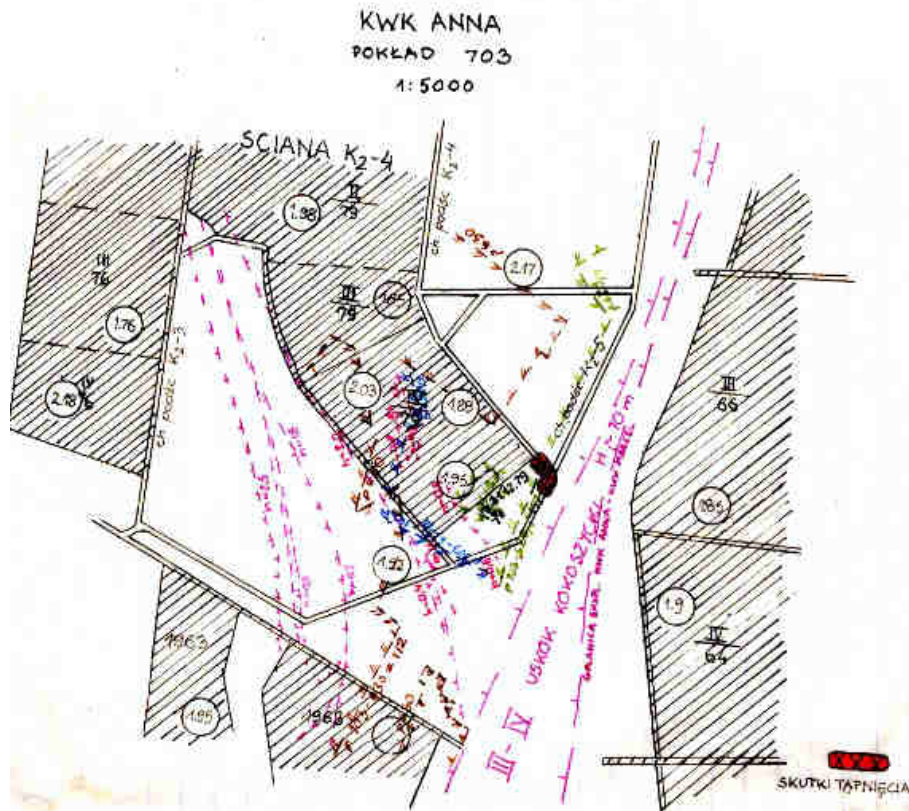

Pokład 630 poziom 700 m stan po tąpnięciu, wybuchu metanu i pyłu węglowego.

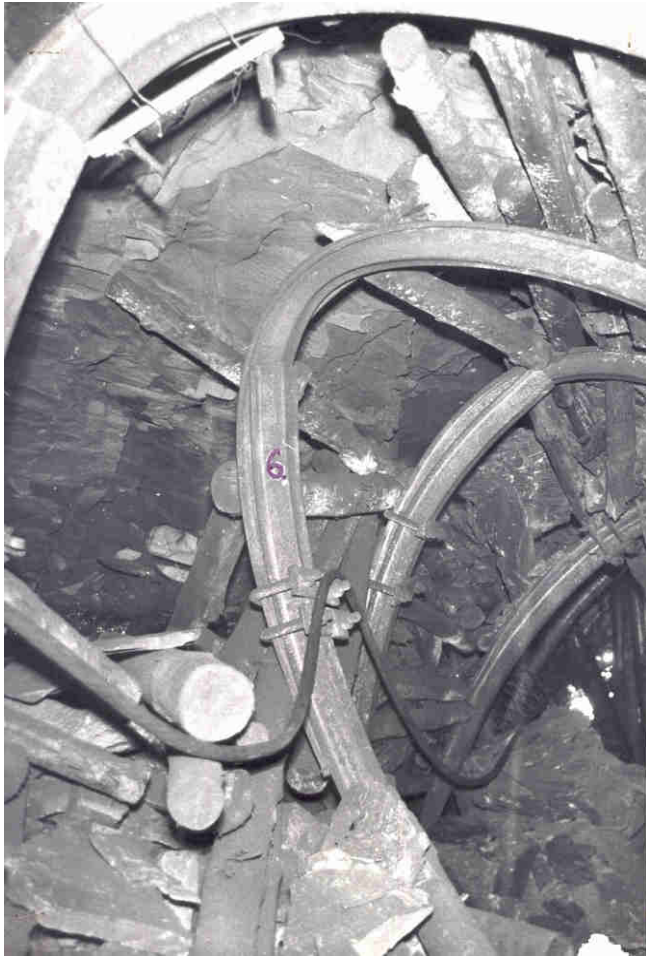

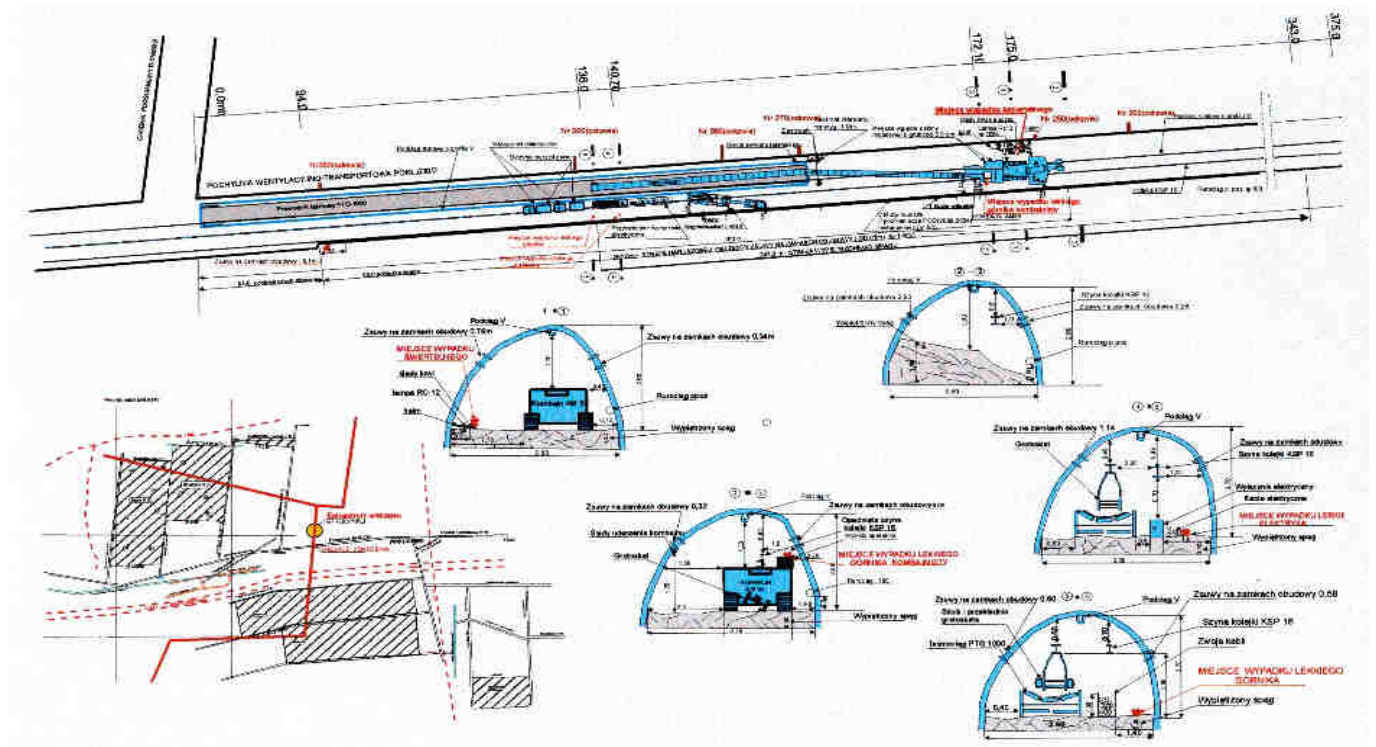
Pokład 630, poziom 700 m.

Obszar tąpnięcia w pokładzie 703 z dnia 31.12.1979 roku.

Skutki tąpnięcia w pokładzie 703 w dniu 31.12.1979 roku.

Szkic rejonu tąpnięcia w KWK Anna w dniu 5.02.2001 roku o godz. 21.29 o energii $E=6,6 \times 10^5 J$ w pochylni wentylacyjno transportowej „R” w pokładzie 630/2 i wypadku zbiorowego 1-śmiertelny i 3-lekkie.

Na zdjęciach skutki tąpnięcia górotworu.

W wyniku tąpnięcia właściciel helmu widocznego na zdjęciu zginął przygnieciony do obudowy. Trzech innych zostało rannych.

Wstrząs zaistniały w dniu 15.03.2007 roku w pochylni wentylacyjno-transportowej w pokładzie 713/1-2. W wyniku zaistniałego zdarzenia nikt z pracowników nie został poszkodowany.

Siły natury są nieprzewidywalne.

Nie wchodzić, grozi śmiercią.

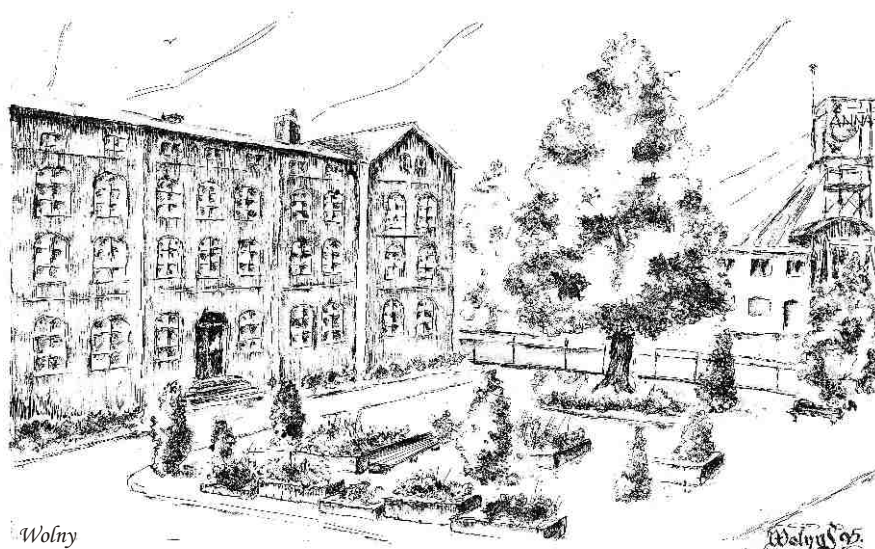
Święta Barbara

Od wiele stuleci szczególną czią na Śląsku górnicy darzyli świętą Barbarę. Ją to wybrali sobie na patronkę trudu górniczego. W dawnych czasach w cechowni górnicy zbierali się na nabożeństwach porannych, odmawiali modlitwy i śpiewali pieśni przed rozpoczęciem szychty. Przed jej wizerunkiem obdarowywano jubilatów, wybaczano sobie urazy, zapominając o wszelkich nieporozumieniach. Z biegiem czasu wiele z tych duchowych przejawów życia codziennego zanikło.

Nie jest znana data pojawienia się pierwszego obrazu św. Barbary na kopalni. Obecny obraz zawieszony w cechowni pochodzi z 1908 roku i jest dziełem Enrico Schmida. Na początku siedemdziesiątych lat XX wieku przeprowadzono generalny remont cechowni. Obraz został zdjęty i schowany. Dopiero po fali strajków w sierpniu 1980 roku załoga kopalni upomniała się o swoją patronkę. Podczas odnowienia Kultu św. Barbary 16 listopada 1980 roku została uroczyście wniesiona do cechowni i zawisła na dawnym miejscu. W tym samym roku Witold Kubek przeprowadził konserwację obrazu, a w 2000 roku przemałował go dając mu obecny wygląd.

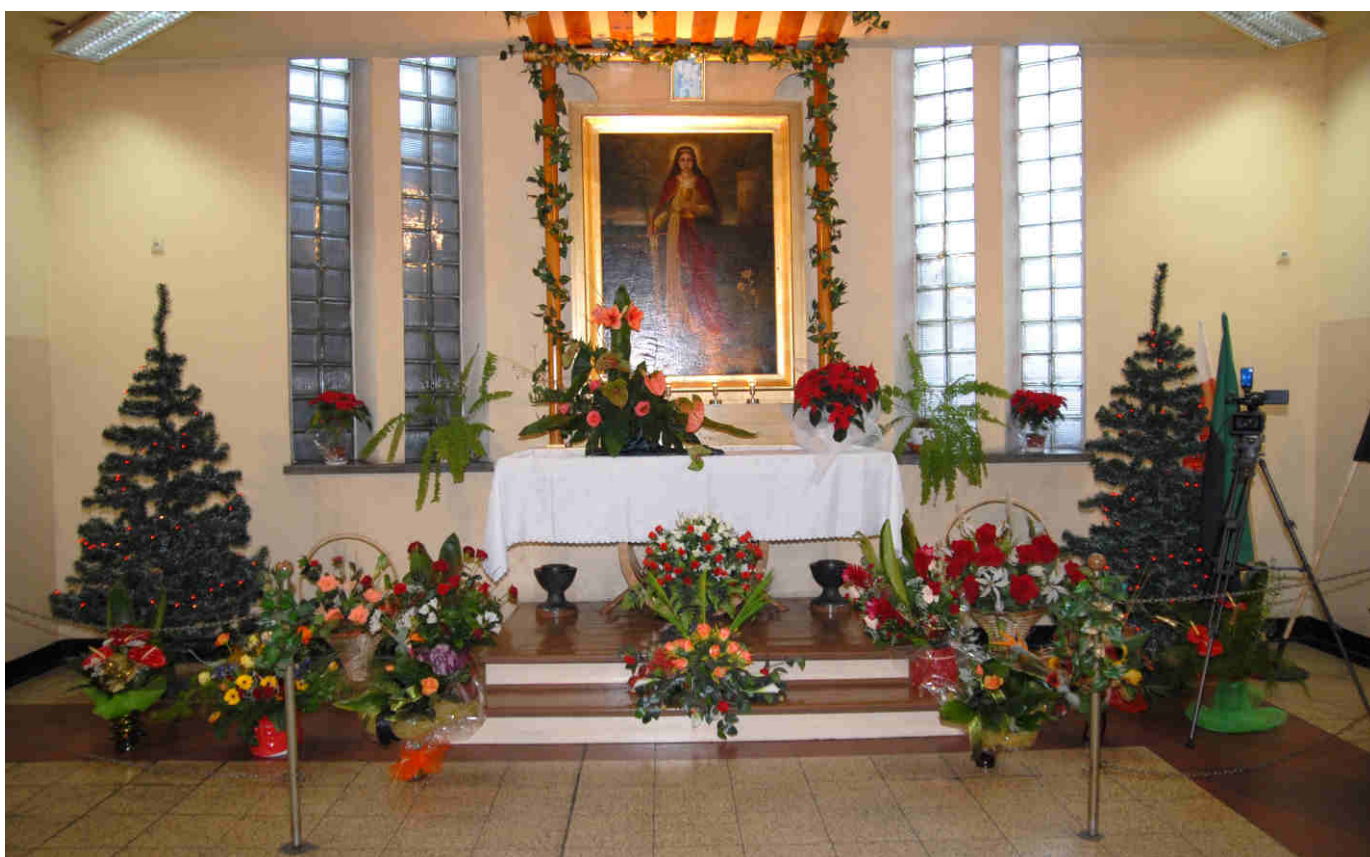

Kopalniany wizerunek św. Barbary

Początek lat 60-tych. Górnicy na placu kościelnym z figurą św. Barbary przed wyruszeniem w procesji Bożego Ciała.

Święta Barbara na ołtarzu w Cechowni wśród różnobarwnych kwiatów, 2010 rok.

W dniu Jej święta szczególnie jest czczona.

Św. Barbara w pomieszczeniach lampowni.

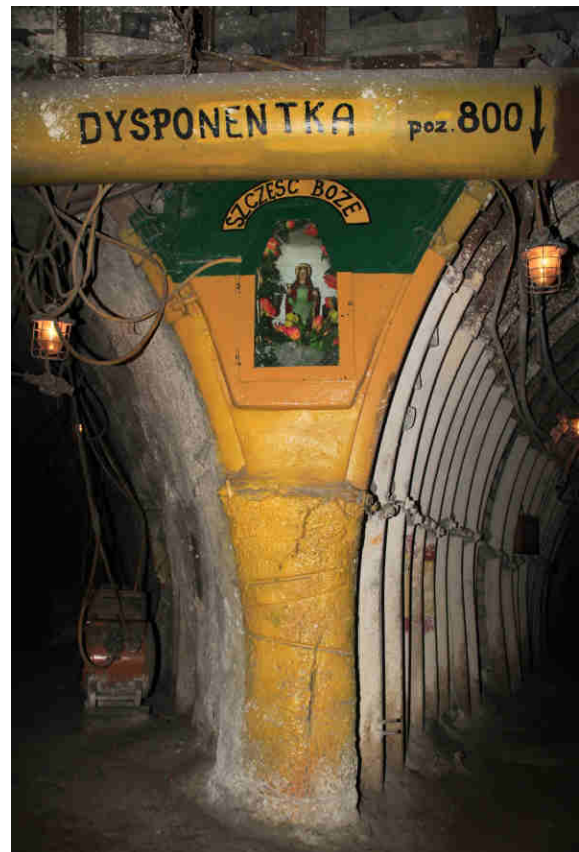
Św. Barbara w pomieszczeniu maszyny wyciągowej szybu Chrobry I

Wizerunek św. Barbary w warsztacie maszynowym poz. 500 m.

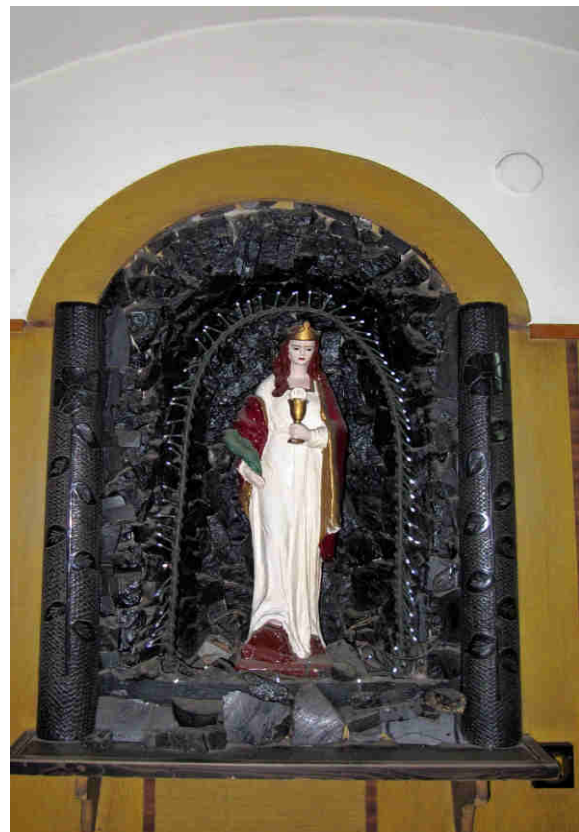
Św. Barbara na stacji pomp odwadniania poziom 500 m.

Dysponentka na skrzyżowaniu przekopu objazdowego wozów pełnych z przekopem materiałowym poziom 800 m.

*Św. Barbara na ociosie wyrobisku przewozu poz. 1000 m.
Dysponentka poziom 1000 m.*

*Figurka św. Barbary w Kopalnianej
Stacji Ratownictwa Górniczego.*

Ratownicy kopalni Anna

Ratownicy kopalni Anna z 1925 roku.

Podczas ćwiczeń sprawnościowych, 1925 rok. Na plecach u kłęczącego ratownika aparat tlenowy typu Draber z 1924 roku.

Okolicznościowa pocztówka przedstawia ratowników dołowych kopalni Anna z 1925 roku.

Drużyna ratownicza kopalni Anna w komplecie, koniec lat 30-tych XX wieku.

Kurs ratowniczy w Centrum Ratownictwa Górniczego w Mikołowie od 29.10. do 12.11.1928 roku.

Hubert Misz w wyposażeniu ratownika górniczego, lata sześćdziesiąte XX wieku.

Przed wejściem do komory ćwiczeń ratowniczych, 1954 rok. Drugi z lewej kierownik stacji Franciszek Grzegorzek .

Członkowie kopalnianej stacji ratowniczej. W środku pod krawatem kierownik stacji Franciszek Grzegorzek , 1954 rok.

Ratownicy kopalni Anna z lat 60-tych pełniący dyżur w Okręgowej Stacji Ratownictwa Górniczego w OSRG Wodzisław Śl.

Zastęp ratowniczy w sali aparatuwej, od prawej: Grzegorz Dawidowicz, Henryk Świerczek, Witold Praszelik, Stanisław Kosowski i Jerzy Świder.

Ratownicy kopalni Anna pełniący dyżur w Okręgowej Stacji Ratownictwa Górniczego, koniec lat 90-tych. Od lewej: dyrektor OSRG Wodzisław Śląski Jerzy Rduch, kierownik KSRG Lucjan Siedlok, Kazimierz Matuszek, Emil Ferdyan, Alojzy Huwer, Janusz Kolorz, Jerzy Świder, Janusz Kandziora, Czesław Hickiel, Mirosław Moskwa, Hubert Aksman, Mirosław Ratajski, Witold Praszelik.

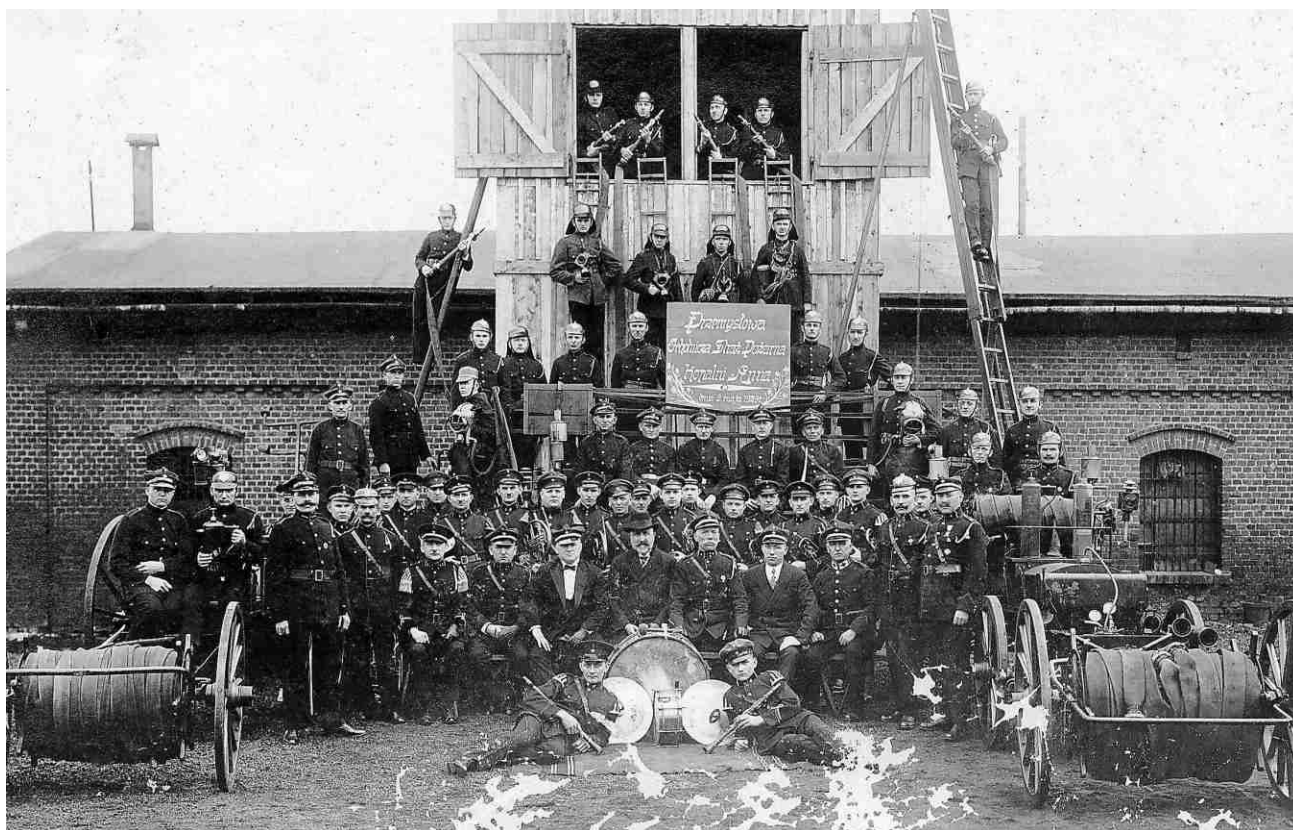
Październik 2001 roku. Siedzą od lewej: Lucjan Siedlok, Ireneusz Baranek, Alfred Wita, Ernestyn Kubek, Michał Kolańczyk, Bogdan Zajac, Eugeniusz Weiner, Witold Praszelik. Stoją od lewej: Krzysztof Wiatkowski, Henryk Świerczek, Andrzej Pawelek, Krystian Krakowczyk, Czesław Hickiel, Adam Tokarski, Krystian Buchcik, Adam Małek, Eugeniusz Krupa, Grzegorz Plenzner.

Straż Pożarna Kopalni Anna

Straż Pożarna kopalnia Anna z 1914 roku.

Przemysłowa Ochotnicza Straż Pożarna Kopalni Anna, 3 maja 1929 roku - tak głosi widoczna na zdjęciu tablica. Wpatrując się dokładnie w zdjęcie można zauważyć, że oprócz strażaków, są również na zdjęciu ratownicy dołowi oraz orkiestra górnicza.

Strażacy kopalni Anna z 1938 roku. Siedzą od lewej: Grzegorzek Antoni, Koczy Jan, Koczy Paweł, Jęczmionka Waldemar; Senic Andrzej, Piechaczek Jan, Kol Paweł, Zając Engelbert. Stoją między innymi: Moskwa Paweł, Jęczmionka Paweł, Gomółka Jan, Turek Juliusz, Gomółka Antoni, Tront W., Mencil Emanuel, Matuła Robert, Mencil Fryderyk, Domin Ernestyn, Honisz Jan, Szymura Augustyn.

Podczas uroczystości 4 września 1938 roku strażakom z kopalni Anna Rybnickie Gwarectwo Węglowe przekazało nowy samochód bojowy.

Strażacy kopalni Anna na obowiązkowym kursie podstawowym dla strażaków szeregowych w Ośrodku Szkolenia R.Z.T.W. przy kopalni Rymer w Niedobczycach trwającym od 7.05.1951 do 23.05.1951.

Strażacy kopalni Anna na kursie mechaników w Mysłowicach w 1959 roku.

Kopalniana straż pożarna z początku lat 70-tych XX wieku.

Przy samochodzie strażackim stoją od lewej: Franciszek Pinior i Ryszard Myśliwiec.

Kopalniane zawody strażackie na kopalni Suszec 1981 roku. Klęczą od lewej: Mirosław Hibner, Komar, Edward Burek, Damian Chromik. Od lewej stoją: Jan Madejski, Eugeniusz Danielczyk, Zbigniew Bombik, Henryk Opolony, Zygfryd Nawrat, Jan Sowa.

Kopalniane zawody strażackie na stadionie Górnika Pszów około 1985 roku. Klęczą od lewej: Zygfryd Nawrat, Mirosław Hibner, Edward Burek, Grzegorz Dornia, Eugeniusz Danielczyk, (-). Stoją od lewej: Ryszard Korbel, Henryk Piejak, Andrzej Jędrośka, Jan Madejski, Henryk Opolony, Jan Sowa, Damian Chromik, Kazimierz Kozłowski, Ryszard Myśliwiec.

KOMENDANT WOJEWÓDZKI STRAŻY POŻARNYCH
W KATOWICACH

Na podstawie § 20 ust. 3 statutu Zakładowej Ochotniczej Straży Pożarnej, stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1976 roku w sprawie nadania statutu Związkowi Ochotniczych Straży Pożarnych, ustalenia wzorcowych statutów ochotniczych straży pożarnych oraz zasad prowadzenia rejestru tych straży (Monitor Polski nr 17, poz. 78)

MIANUJĘ

OBYWATELA

ZYGFRYD ZIĘTEK

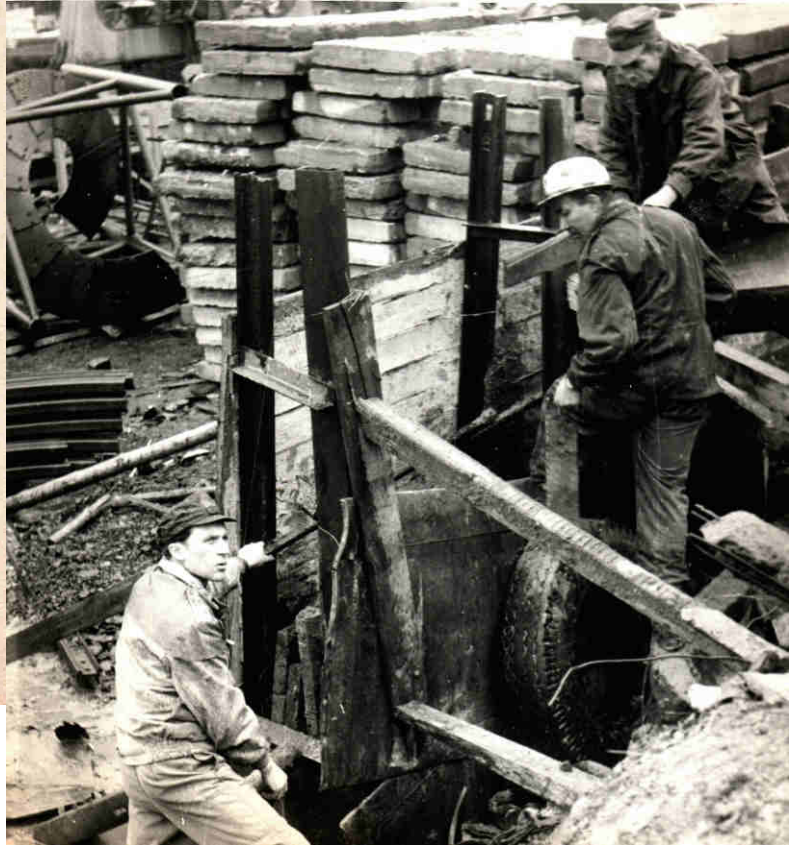
NACZELNIKIEM

Zakładowej Ochotniczej Straży Pożarnej

Oddział Ppoż. KWK "Anna" Wodzisław Sl.
w

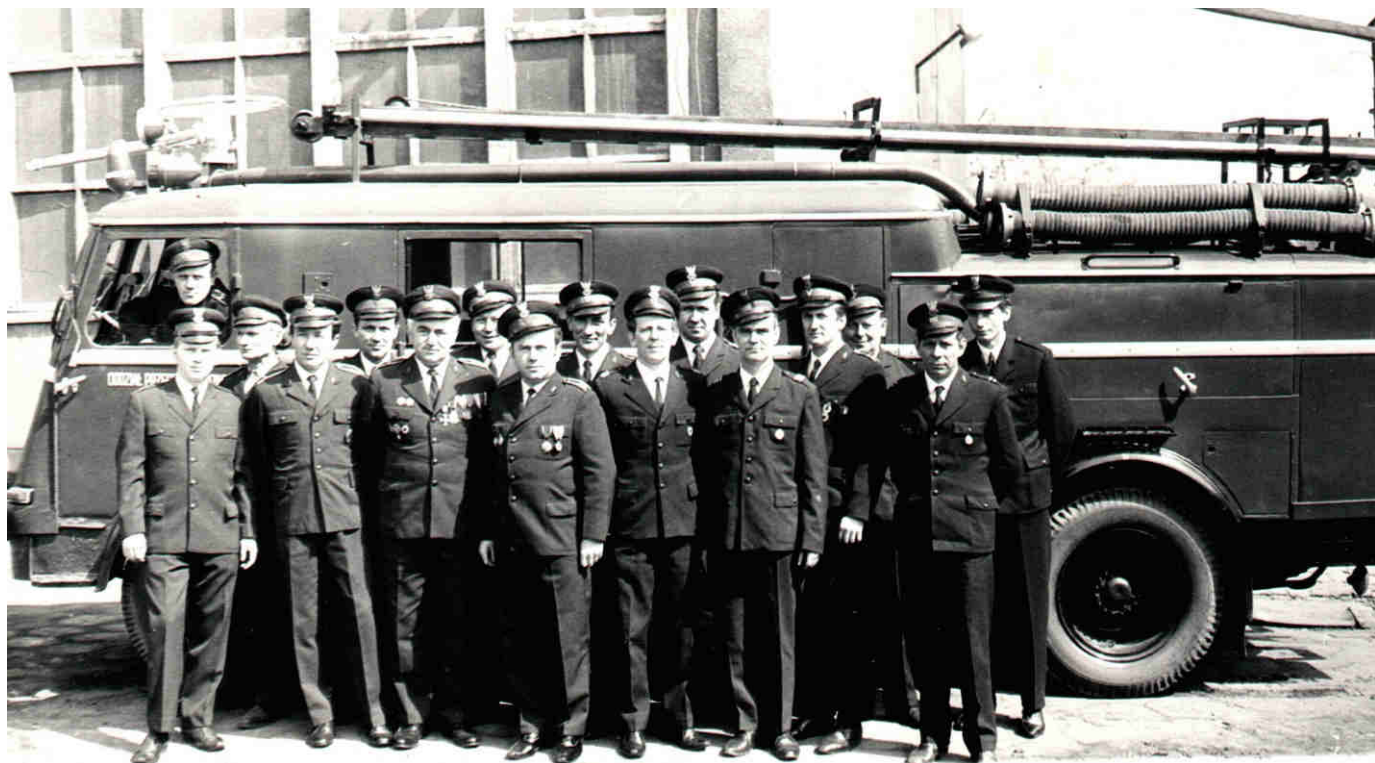
Katowice, dnia 2 kwietnia 1980 r.

Dokument mianowania Zygfryda Ziętko na stanowisko
Naczelnika Zakładowej Ochotniczej Straży Pożarnej przy KWK Anna.

Na zdjęciach strażacy kopalni Anna przygotowują teren pod magazyn pod dużą suwnicą.

Strażacy kopalni na tle wozu bojowego, stoją od lewej: Jerzy Smyczek - kierowca, Józef Błaszczok, Antoni Łach, Julian Szłapka, Alojzy Gomulka, Zygfryd Zientek, Józef Guz, Ryszard Myśliwiec, Jan Ferdyan, Stanisław Kucja, Alojzy Smiatek, Henryk Miguła, Bernard Kowol, Józef Weingard, Alojz Kucja, Henryk Spyra.

Oddział Ochotniczej Straży Pożarnej Kopalni Anna, od lewej stoją: Ernestyn Oślizło, Stanisław Kucjas, Alojzy Gomulka, Ryszard Myśliwiec, Józef Błaszczok, Stanisław Tytko, Jan Sowa, Zygfryd Zientek, Henryk Spyra, Bernard Kowol, Henryk Majchar, Alojzy Smiatek, Alojzy Kucjas, Józef Weingard, Józef Gostin, Antoni Łach, Jan Ferdyan, Henryk Miguła.

Orkiestra Dęta Kopalni Anna

Orkiestra Dęta Kopalni Anna powstała w kwietniu 1925 roku z inicjatywy nadsztygara kopalni Szildera. Początkowo członkowie orkiestry występowali w mundurach straży pożarnej, a ćwiczenia odbywały się w restauracji Emila Musioła (późniejsza „Pszowianka”). Pierwszym kapelmistrzem został Paweł Szulce. Inauguracyjnym występem orkiestry było uświetnienie obchodów Konstytucji 3 Maja w 1925 roku.

Już przed drugą wojną światową oceniana była jako jedna z najlepszych orkiestr dętych województwa śląskiego. Wysoki kunszt muzykantów i nieprzeciętne umiejętności kapelmistrzów stawiał orkiestrę w gronie faworytów. Po długoletnim

Kapelmistrz Wiktor Kamczyk.

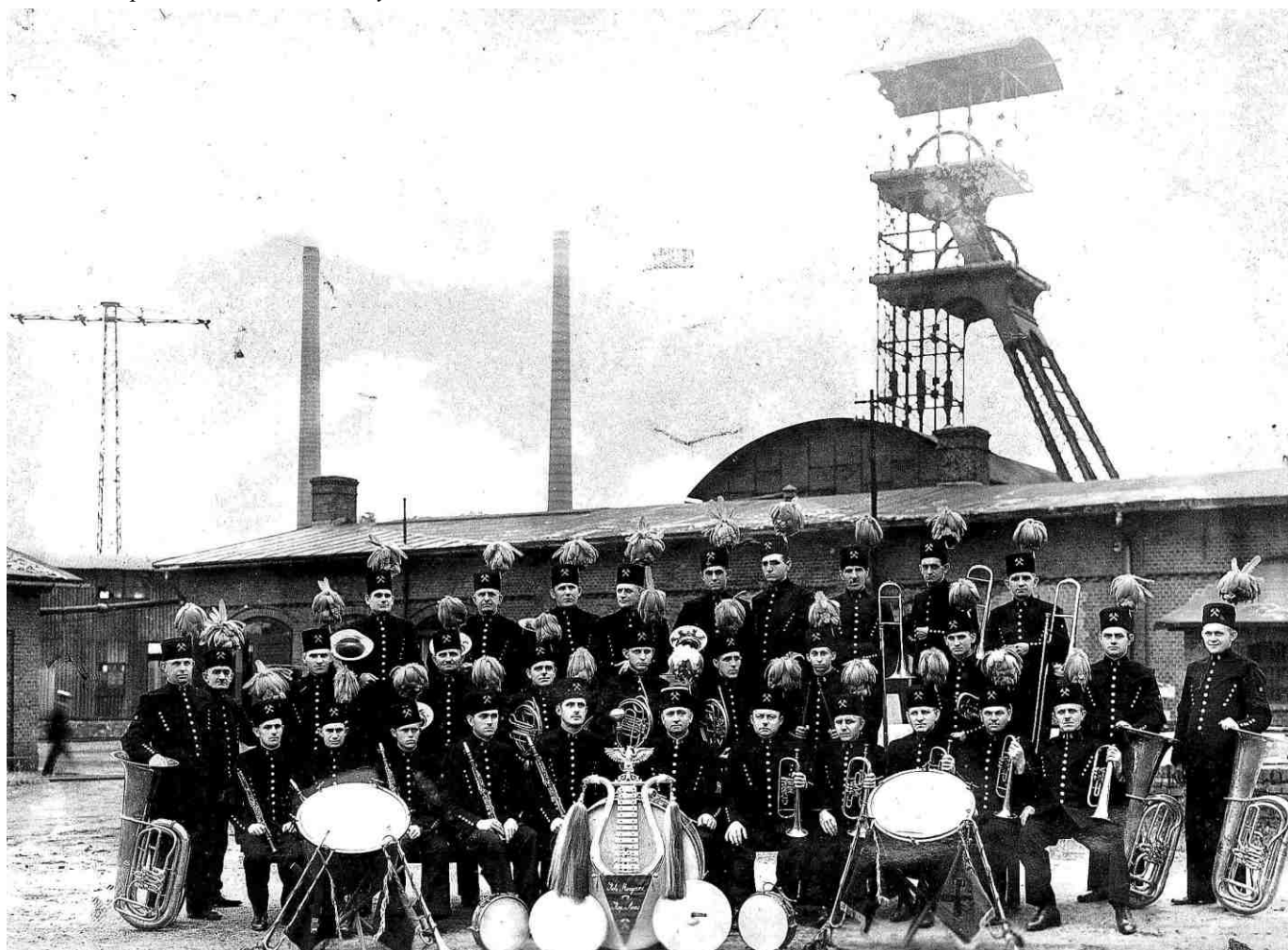
okresie prowadzenia orkiestry przez Antoniego Kowacza, w 1968 roku nowym kapelmistrzem został Wiktor Kamczyk.

Jako orkiestra górnicza, wiele występów wykonywała na zlecenie kopalni. Koncertowali z okazji świąt narodowych, górniczych, festynów, czy pogrzebów. Brali udział w konkursach i przeglądach w kraju i zagranicą.

Za wyjątkowe osiągnięcia w 1985 roku udekorowana została Złotą Odznaką Zasłużona dla Rozwoju Województwa Katowickiego. W zbiorach orkiestry znajdują się ogromne ilości dyplomów i podziękowań, co świadczy o szerokim zaangażowaniu orkiestry w życiu lokalnej społeczności. Na swoim koncie ma setki występów w kraju i za granicą, zajęte wysokie miejsca w konkursach i festiwalach oraz nagrane kasety i płyty. Nieprzerwanie od ponad 85 lat jest wciąż aktywna i cieszy wspaniałą grą swoich wielbicieli.

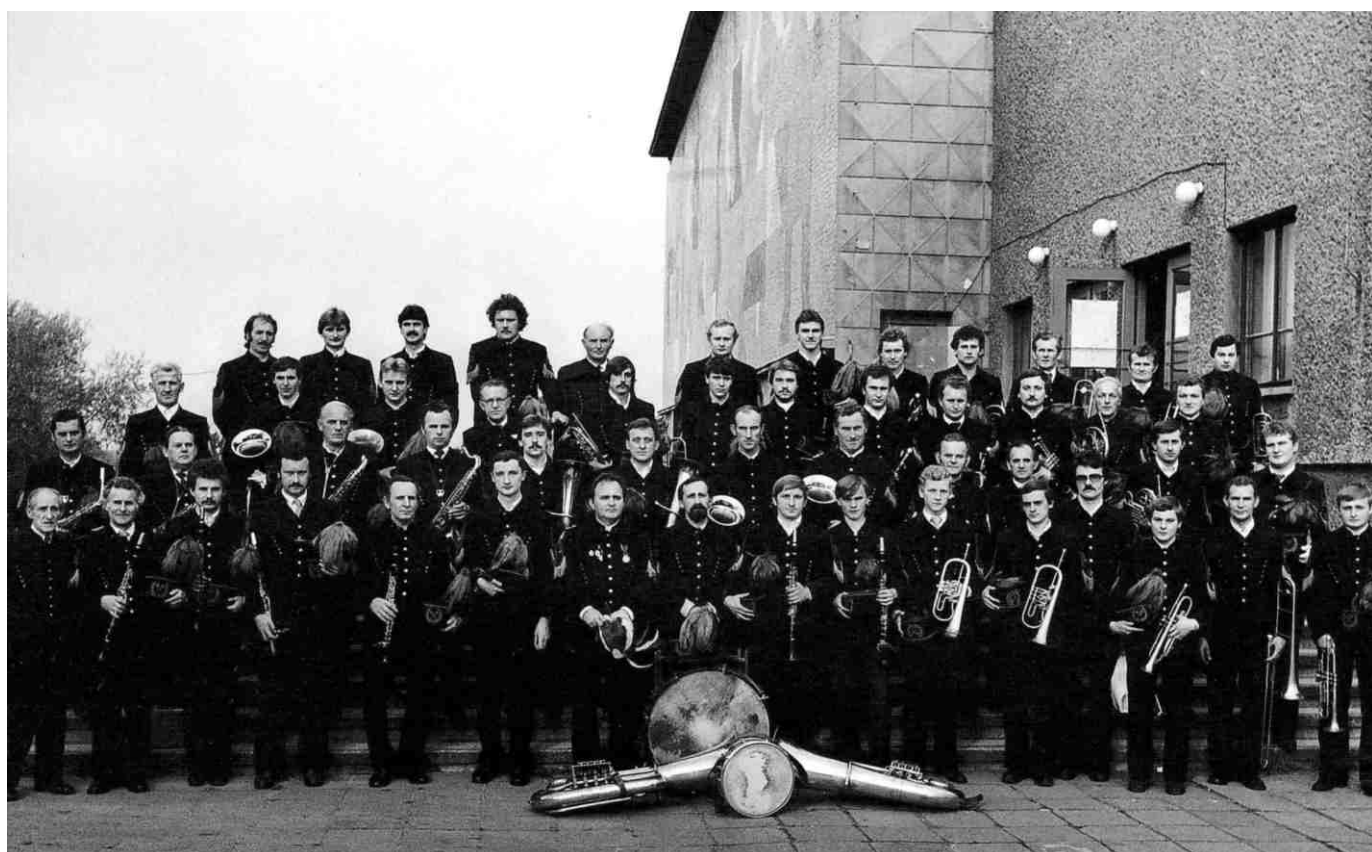
Orkiestra kopalniana, koniec lat 20-tych XX wieku.

Orkiestra kopalniana z ok. 1938 roku.

Koncert z okazji 1 Maja na placu kopalnianym, 1968 rok.

Przeгляд orkiestr dętych, 1984 rok

Próba orkiestry na sali Wiejskiego Domu Kultury w Syryni.

Dni Pszowa, 1999 rok. Orkiestra koncertuje na płycie boiska piłkarskiego.

Uroczysty koncert z okazji Dnia Górnika.

Na tle kościoła pszowskiego, 1995 rok.

Orkiestra w towarzystwie Majoretek przed występem jubileuszowym.

Koncert na placu kopalni z okazji 75-lecia założenia orkiestry. Dyryguje Wiktor Kamczyk.

Koncert orkiestry we Francji na tle budynku Casino du Palais.

Koncerty odbywały się w wielu miastach Francji.

Dzień Górnika, 2000 rok. Wymarsz z placu kopalni na mszę świętą do bazyliki pszowskiej.

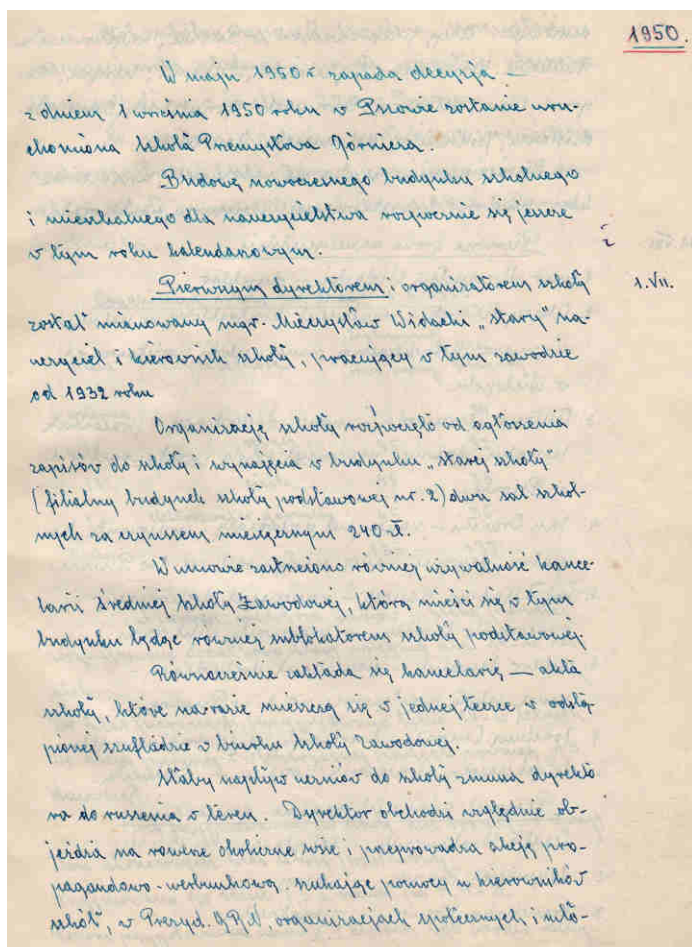
Po uroczystej akademii barbórkowej koncert orkiestry dętej pod batutą Wiktora Kameczyka.

Zasadnicza Szkoła Górnicza

Została założona 1 listopada 1950 roku. Początkowo swoją siedzibę miała w budynku dawnej szkoły podstawowej przed Ochotniczą Strażą Pożarną i szkoliła przyszłych górników na potrzeby lokalnej kopalni „Anna”.

Już 4 grudnia 1951 roku szkoła przeniosła się do nowo wybudowanego budynku. Zostały stworzone szerokie możliwości kształcenia młodzieży w specjalnościach: elektromonter górnictwa podziemnego, mechanik maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego, górnik kopalni węgla kamiennego, mechanik maszyn i urządzeń przerobczych, mechanik maszyn i urządzeń energetycznych. Kopalnia nieustannie zgłaszała zapotrzebowanie na nowo wyuczonych pracowników, co skłaniało dyrekcję szkoły do prowadzenia naboru w innych województwach kraju. Zainteresowanym uczniom kształcenia się w tutejszej szkole oferowano umundurowanie, internat, oraz wysokie stypendium za dobre wyniki w nauce.

Dzięki dużemu zaangażowaniu całego grona pedagogicznego dobrze rozwijały się i działały różnego rodzaju kółka zainteresowań. W czasach największego rozwoju szkoła liczyła 19 oddziałów i kształciła blisko 700 uczniów. Kadra pedagogiczna składała się z 25 nauczycieli teorii oraz 26 nauczycieli zawodu. Zajęcia praktyczne odbywały się na terenie kopalni w warsztatach i sztolniach szkolnych.

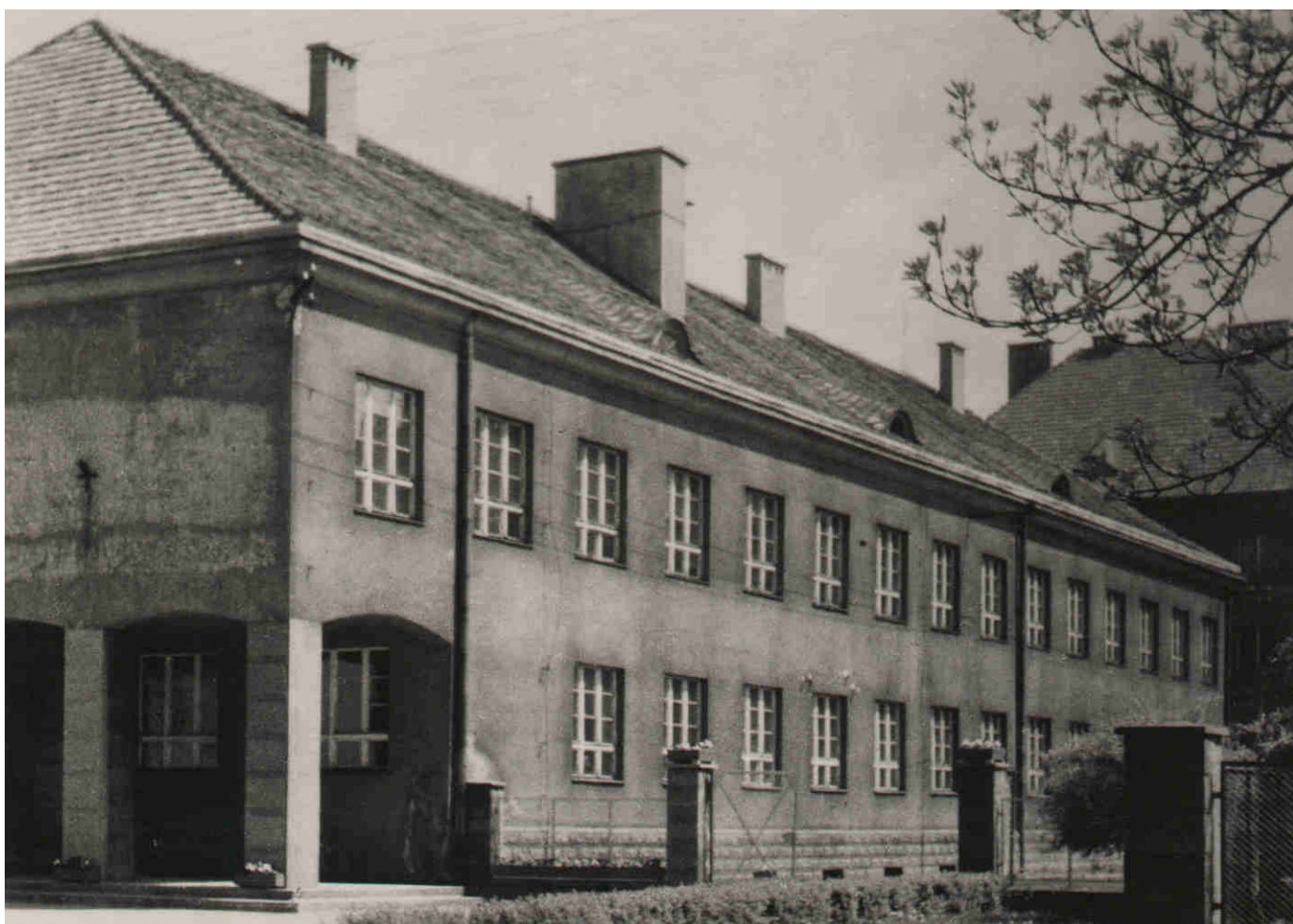
Pszowska Szkoła Górnicza była prawdziwym fenomenem w organizowaniu wycieczek szkolnych, obozów wędrownych, czy tygodniowych zimowisk. Organizowano ich blisko 80 rocznie.

Kiedy na początku lat 90-tych ubiegłego wieku nadszedł czas reorganizacji w resorcie górniczym, a w związku z tym likwidacja kopalń oraz ograniczenie zatrudnienia, podjęto w 1993 roku decyzję o likwidacji szkoły z powodu braku zapotrzebowania na wykwalifikowaną siłę roboczą.

Pierwsza strona z kroniki Szkoły Przemysłowej Górniczej której dyrektorem został mgr Mieczysław Widawki.

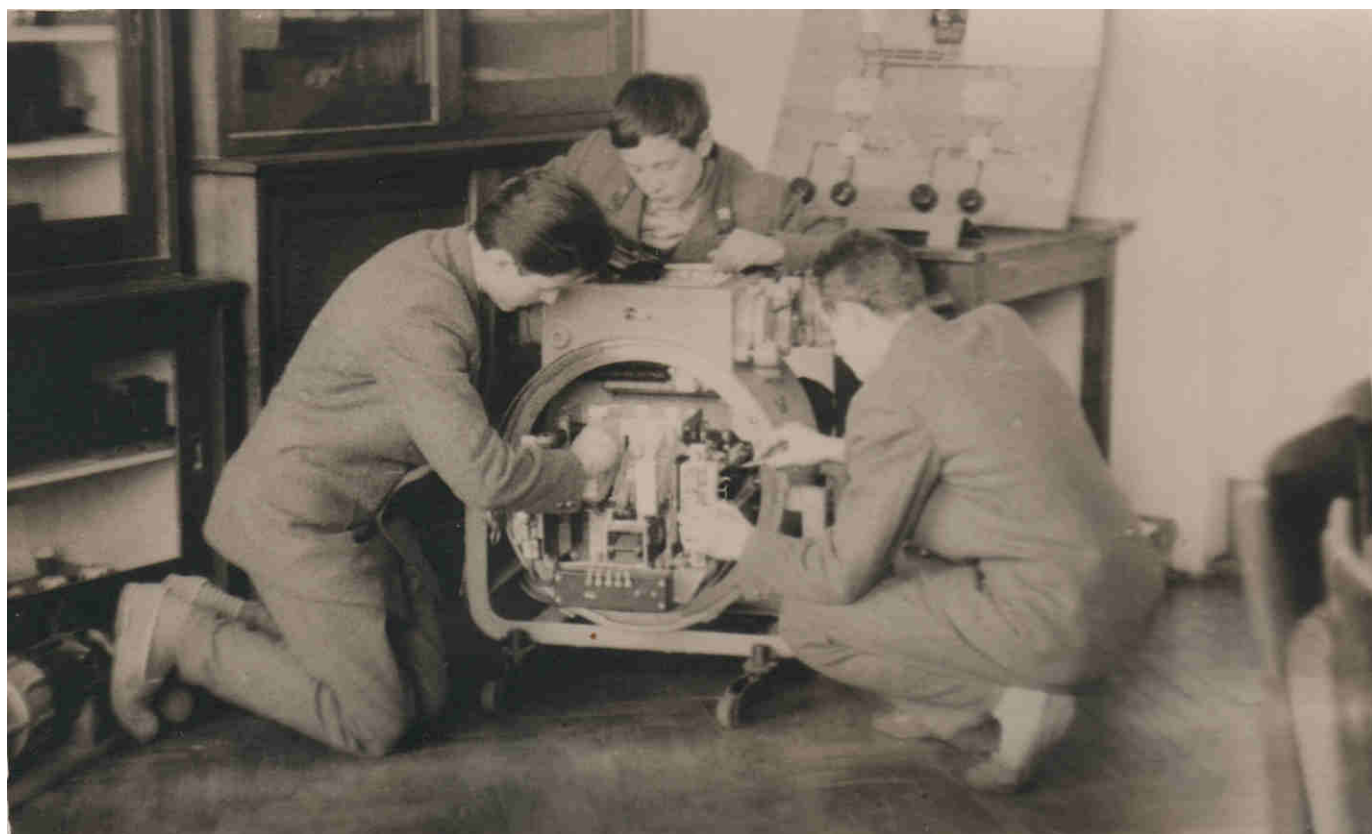
Z okazji święta górniczego 4 grudnia 1951 roku, kopalnia „Anna” przekazała uczniom szkoły górniczej nowy budynek wszechstronnie wyposażony.

Za szkołą w 1957 roku wybudowano internat na 220 miejsc.

Zajęcia z maszyn i urządzeń górnictwa podziemnego, 1970 rok.

Zajęcia praktyczne przy wyłączniku elektrycznym, 1975 rok.

Słynny na całą Polskę Zespół Okarynowy, prowadził Alojzy Młynek.

Zespół Słomkowy, prowadził Antoni Grzegorzycyca.

Opiekunem zespołu rzeźbiarzy był Antoni Grzegorzycza.

Miłośnicy ptaków wykonywali kadłubki pod bacznyim okiem dyrektora szkoły Mieczysława Widackiego.

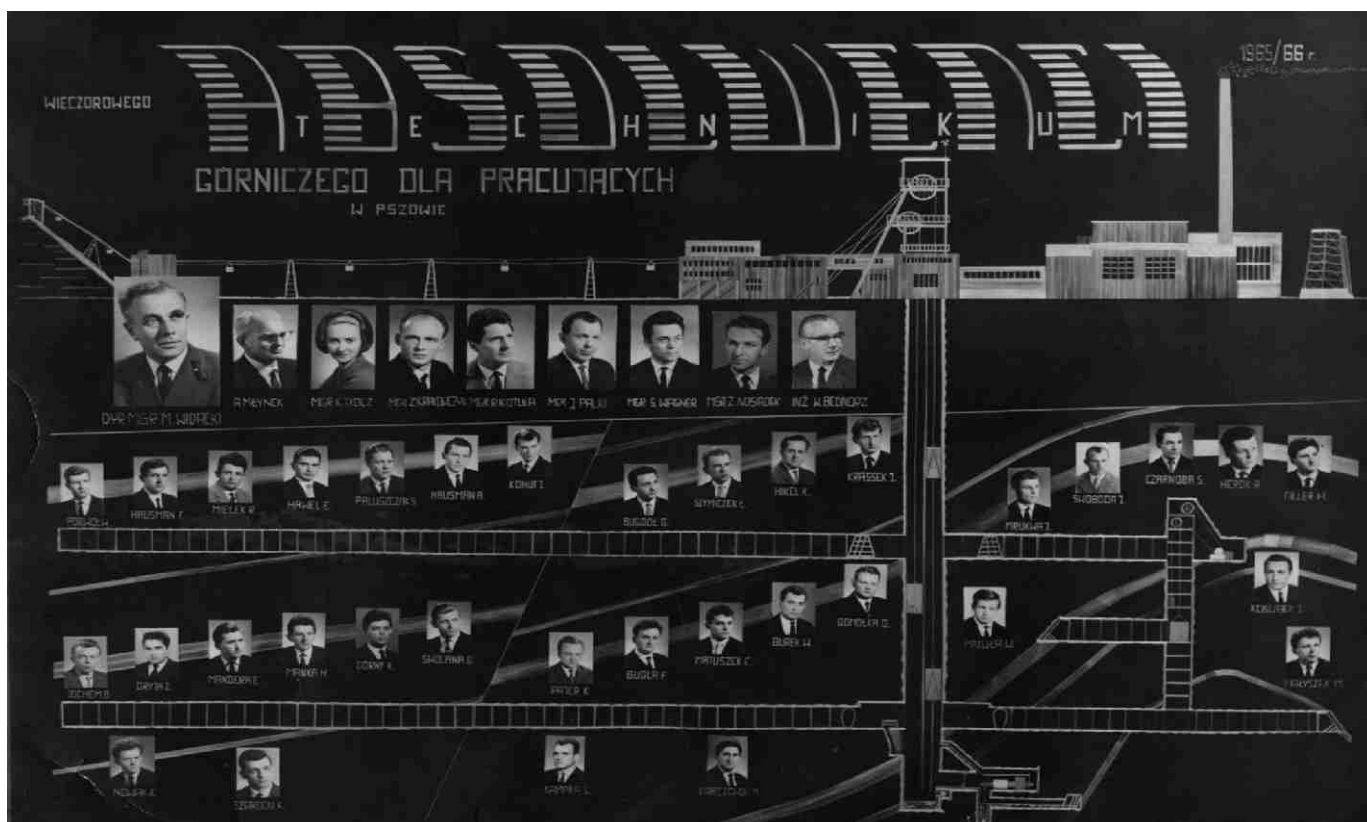
Absolwenci 1972 roku. Grono pedagogiczne od lewej: Stanisław Olech, Zygmund Nosiadek, Rudolf Sankala, Antoni Grzegorzycza, Mieczysław Widawki, Pelagia Górniak, (-), Henryk Plisz, Brodziński.

Nauczyciele od lewej: Rudolf Kotula, Alojzy Młynek, Lucyna Dziedzic, Mieczysław Widawki, Zygmund Smółka, Wagner, Wnuk, Antoni Grzegorzycza. Z tyłu absolwenci Technikum Górniczego dla Pracujących.

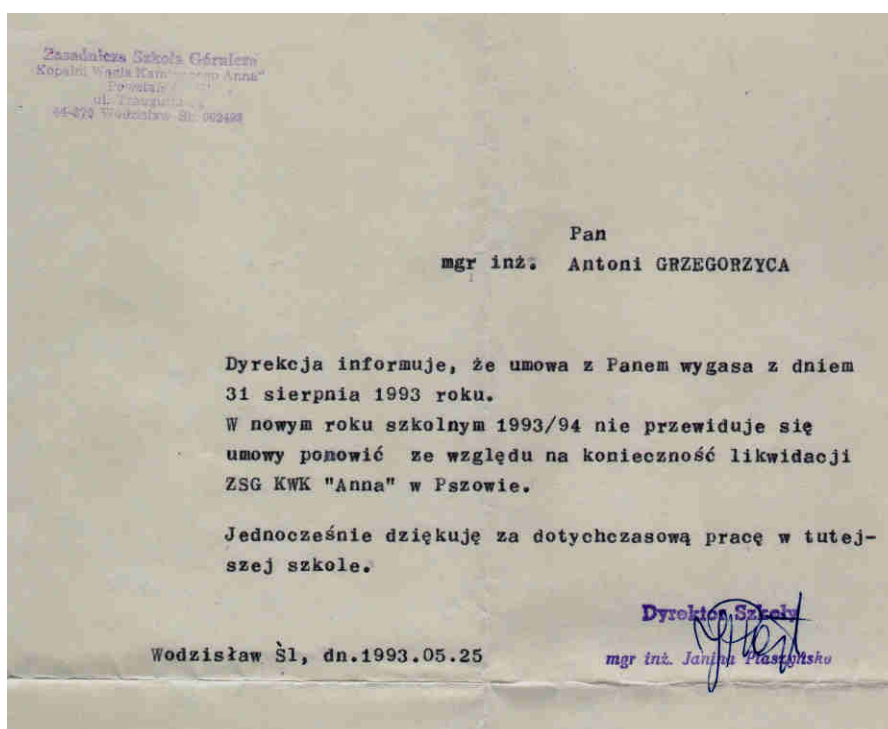
Absolwenci Zasadniczej Szkoły Górniczej, rok szkolny 1959/60.

Pierwsi absolwenci Technikum Górniczego dla Pracujących w Pszowie opuścili mury szkolne w 1966 roku.

Nauczyciele ZSG, pierwszy rząd od lewej: Alojzy Bugiel, Czesław Biela, Henryk Plisz, Antoni Grzegorzycza, Leon Kolańczyk, Alojzy Młynek, Henryk Mandrysz, Rajmund Kasperek, Gandawski. Drugi rząd od lewej: Stanisław Keler, Stanisław Olech, Mojza, Zygmunt Nosiadek, Alojzy Wolny, Zygfryd Rajman, Leon Żydek, Gerard Komarek, Krystyna Glenc, Maria Zgadło. Trzeci rząd od lewej: Jan Hajok, (-), Janusz Purszke, Rudolf Sankala, Janusz Grabiec, Pelagia Górniak, Pinior, (-), Rudolf Kowalski, Benedykt Kampka, Henryk Czorny, Lucjan Małeszczyk.

Z końcem sierpnia 1993 roku Zasadnicza Szkoła Górnicza w Pszowie została zlikwidowana.

Wydarzenia sierpnia 1980 roku

Po okresie błędów i wypaczeń rządów Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, dochodzi do załamania się gospodarki narodowej, a w efekcie do wybuchu niezadowolenia społecznego. W całym kraju dochodzi do strajków niespotykanych dotychczas w historii Polski.

Pracownicy kopalni „Anna” również solidarnie podjęli akcję strajkową. Powstał Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”. W całym kraju w szeregi nowego związku wstąpiło blisko 10 mln pracowników.

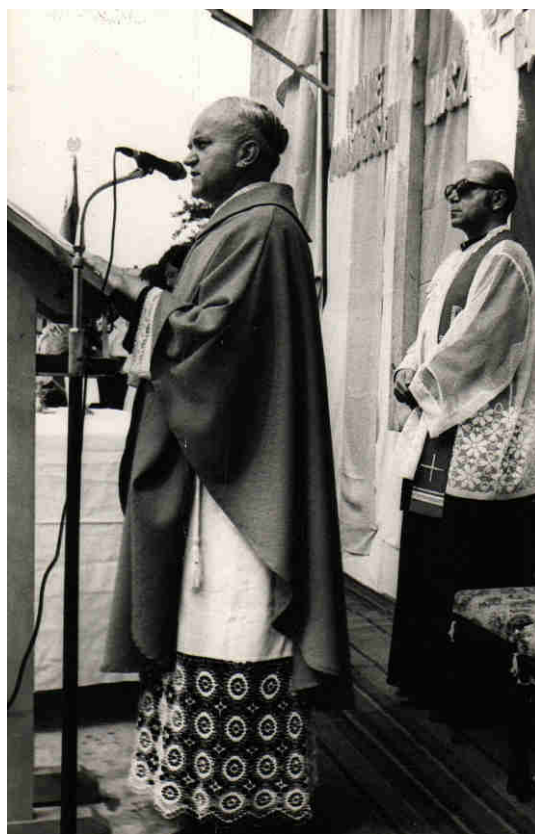
W wyniku zajęć strajkowych podpisano porozumienie pomiędzy Rządem a strajkującymi. Rozpoczął się nowy etap w życiu społeczeństwa, nowe perspektywy i nadzieja na dobrą pracę i godziwe życie.

Nowa sytuacja ekonomiczno - polityczna, wprowadzająca gospodarkę rynkową, spowodowała konieczność zreformowania działalności kopalni. Obniżeniu uległy koszty eksploatacji węgla, wprowadzono eksploatację uzasadnioną, zlikwidowano niepotrzebne wyrobiska i szyby, jak też zredukowano obszar kopalni do niezbędnej.

Bp dr Herbert Bednorz na kopalni Anna po strajkach.

Ksiądz proboszcz Stanisław Holona.

Przed ołtarzem św. Barbary w cechowni kopalni, listopad 1980 roku.

Paweł Nowak odczytał pierwsze intencje podczas mszy świętej.

Kolejne intencje czytało wielu pracowników kopalni.

Dostojnicy kościoła w drodze do ołtarza polowego wystawionego obok wejścia do cechowni.

Kobiety w strojach śląskich witały przybyłych księży chlebem i solą.

Biskupa Herberta Bednorza witali Paweł Nowak i Joachim Berger.

Biskup Herbert Bednorz przemawiał do licznie zgromadzonych wiernych na placu kopalni.

Uroczysta msza święta na placu kopalnianym. Ołtarz wybudowano obok wejścia do cechowni.

W okolicznościowej mszy świętej odprawionej na terenie kopalni wzięło udział wielu wiernych.

4 grudnia 1981 roku członkowie NSZZ Solidarność udali się do kościoła na uroczystą mszę świętą.

4 grudnia 1981 roku. Górnicy wnoszą nowy sztandar Solidarności do kościoła.

Pracownicy kopalni w pochodach pierwszomajowych

Goście na trybunie honorowej oczekiwali uczestników pochodu.

Orkiestra górnicza, a tuż za nią pracownicy kopalni z flagami państwowymi i górniczymi.

W kościele Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Pszowie 4 grudnia 1981 roku odbyło się uroczyste poświęcenie sztandaru NSZZ Solidarność.

Kopalnia Węgla Kamiennego
»ANKA«
44-370 Wodzisław Sl. - Pszów
ul. Manifestu Lipcowego 21
Tel. 510-61-69

Obj. Ostrowski, Marek
Oddz. VI Zn. 1483
w miejscu

W oparciu o Dekret Rady Państwa z dnia 13.12.1981 r. o stanie wojennym na terenie całego kraju za nieadowne dokonanie się poleceniom Kierownika Jednostki Zwiltaryzowanej zwalniam was dyscyplinarnie z dniem 19.12.1981 r. ze służby w tutejszej kopalni.

Otrzymują:
1 x adresat
1 x PZ-1
1 x a/a

Kierownik Jednostki
Zwiltaryzowanej
Kopalnia Węgla Kamiennego
»ANKA«
P. S. Krawczyk

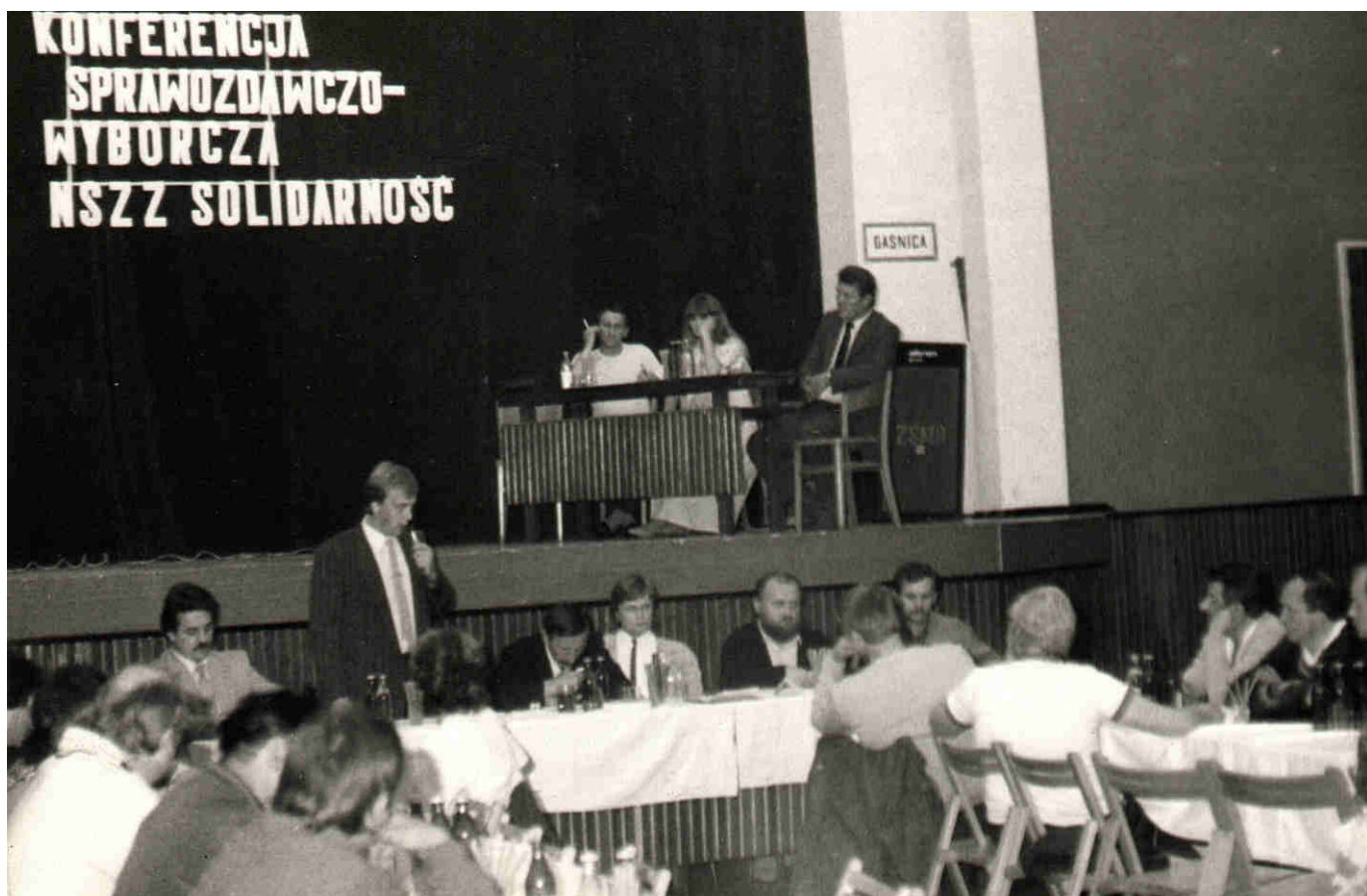
Dokument informuje, że z dniem 19.12.1981 roku Marek Ostrowski został dyscyplinarnie zwolniony z pracy.

Pierwszym przewodniczącym NSZZ Solidarność został Józef Hojka.

*Jedynym internowanym z załogi kopalni Anna przez władze komunistyczne był Alfred Brzezinka.
Po latach prezydent Rzeczypospolitej Lech Kaczyński odznaczył go Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.*

W 1990 roku na sali widowiskowej Domu Kultury odbyło się walne zebranie delegatów NSZZ Solidarność.

Przy stole prezydialnym siedzą od lewej: Marian Dzierżawa, Andrzej Kaczkowski, Sylwester Mierzwa, Jerzy Polok.

Pochód członków i sympatyków NSZZ Solidarność z okazji - 15-lecia istnienia związku, sierpień 1995 roku.

Strajk okupacyjny NSZZ Solidarność na dole kopalni w 2002 roku. Zajezdnia lokomotyw poziom 800 m.

2002 roku. Ks. prałat Józef Fronczek i dyrektor kopalni Ernestyn Kubek dzielili się opłatkiem ze strajkującymi górnikami. Zajezdnia lokomotyw na poz. 800m.

Zajezdnia lokomotyw poz. 800m. Stoją od lewej: Roman Czaplicki, Zygfryd Głowala, Ireneusz Baron, Józef Maciąg, Tadeusz Duda, ks. Józef Fronczek, Mirosław Gad, Teodor Kłosek, Ernestyn Kubek, Marek Ostrowski, Daniel Kubica. Klęczą od lewej: Piotr Glenc, Zbigniew Atlachowicz, Zbigniew Wieczorek.

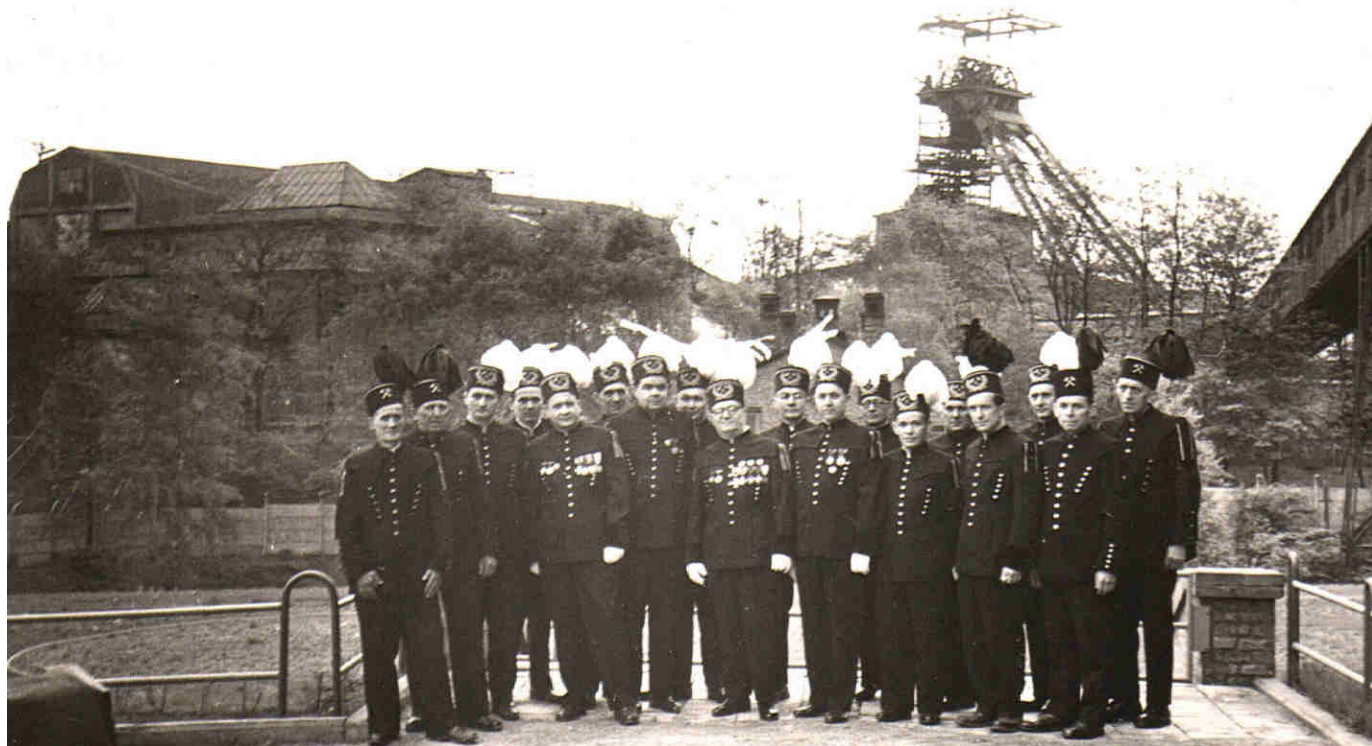
Dzień Górnika

Od lat, tradycyjnie 4 grudnia górnicy wyruszają w uroczystym pochodzie z terenu kopalni do bazyliki pszowskiej na mszę świętą, by podziękować Bogu i św. Barbarze za wszelkie dobrodziejstwa oraz prosić o dalszą nieustanną opiekę. Doniosłą atmosferę tworzy orkiestra kopalniana, która wygrywa popularne górnicze piosenki. Na sali widowiskowej Domu Kultury odbywa się uroczysta akademicka, a w godzinach późniejszych koncert i występy artystyczne w których uczestniczą całe rodziny górnicze. W tym czasie wielu górników zostaje uhonorowanych odznaczeniami resortowymi i państwowymi za szczególne zasługi na rzecz górnictwa węglowego.

Już parę dni wcześniej rozpoczynają się największe atrakcje święta górniczego, tak zwane Karczmy Piwne. Są to biesiadne spotkania starszych i młodszych górników w specyficznej atmosferze i w duchu górniczych tradycji. Wśród górniczych pieśni nagradza się zasłużonych oraz przyjmuje nowych adeptów do braci górniczej.

Hojka

Dzień Górnika około 1960 roku. Między innymi są na zdjęciu: Bolesław Wojtal, Bolesław Melc, Czesław Buchta, Józef Koszela, Jerzy Kozłowski, Edward Mikula, Zygfryd Kanert, Paweł Flesik, Pluta, Jan Tront, Borek, Żaczek.

Dozór kopalni. Stoją od lewej: Franciszek Grzegorzek, Emil Szewczyk, Rudolf Filipczyk, Tadeusz Wysłucha, Świerczek, Joachim Czajka, Bolesław Wojtal, Piotr Skirliński, Stanisław Poznański, Józef Koszela, Jan Katuża, Wincenty Krzyżak, Jan Palki.

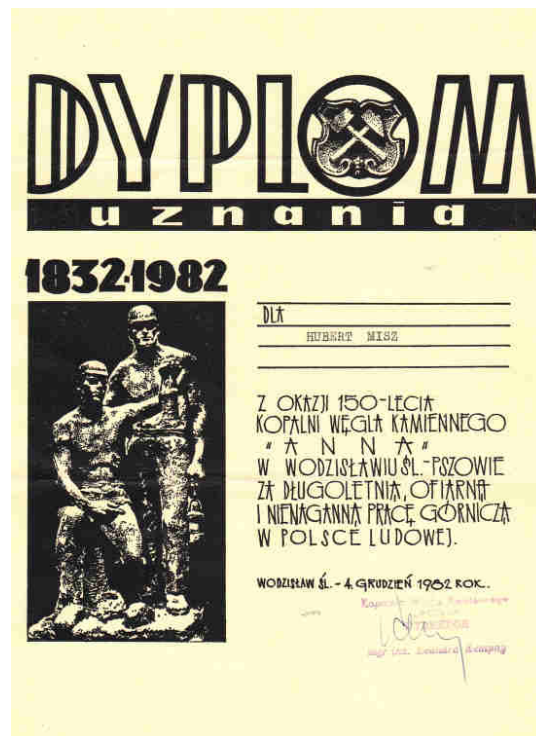
Dzień Górnika 4 grudnia 1966 roku. Zdjęcie przed budynkiem dyrekcji.

Przemarsz w galowych mundurach do Zakładowego Domu Kultury na uroczystą akademię.

Sala widowiskowa Domu Kultury zamieniona na Karczmę Piwną,
koniec listopada 1982 roku.

Podczas karczm piwnych sytuacji zabawnych nie brakowało.

Kufle w dłoń! Od lewej: Waclaw Czyżowski, Eugeniusz Porwolik, Józef Grycman, Henryk Seman, Robert Smyczek, Stanisław Tytko, Michał Koczwaro.

Stoją od lewej: Jan Kasprowicz, Henryk Baron. Na zdjęciu są jeszcze: Andrzej Foltys, Adam Stanek, Wiktor Pośpiech. Na akordeonie przygrywa Zygmunt Pinior.

Pomimo stanu wojennego orkiestra kopalni Anna koncertowała w Domu Kultury na obchodach Dnia Górnika w 1982 roku.

Dzień Górnika w 1982 roku podczas stanu wojennego. Od lewej siedzą: dyrektor kopalni Leonard Kempny, minister górnictwa i energetyki gen. dyw. Czesław Piotrowski, v-ce minister górnictwa i energetyki Marian Gustek.

Wystrojeni w paradne stroje w należyłym porządku ze sztandarem i orkiestrą maszerowali do kościoła na mszę z okazji swojego święta.

Mundur górniczy wprowadzony został w XVIII wieku. Na ziemiach polskich kwestię umundurowania ostatecznie wyjaśniono przepisami w 1817 roku. Na zdjęciu od lewej: Paweł Kowol, Zbigniew Kogut, Andrzej Szczepaniak, Jerzy Polok, Ernestyn Kubek, Jan Biesek.

W pierwszej ławce od lewej: Andrzej Szczepaniak, Jan Biesek, Jerzy Polok, Ernestyn Kubek. Honorowy, czarny mundur galowy ozdobiony był wieloma wystylizowanymi dekoracjami, które nawiązywały do dawnej odzieży roboczej, w której pełniły konkretne funkcje użytkowe. Miotelka do czyszczenia otworów strzałowych, którą górnik trzymał zatknietą za taśmę na kapeluszu, zamieniła się w pióropusz. Krótka pelerynka to pozostałość kapy chroniącej przed wodą lejącą się ze stropu. Zakładki na piersiach i rękawach służyły do wykania za nie lontu i krzesiwa niezbędnych przy robotach strzałowych. Do militariów górniczych należały szpada i kordzik. Nadawane w czasach współczesnych za wybitne osiągnięcia i długoletnią pracę w kopalni.

Karczma piwna odbywała się według z góry przygotowanego scenariusza polegającego na rywalizacji w różnych konkurencjach prowadzonych na wesoło, przeplatane śpiewem i zabawą wszystkich uczestników.

Dyrektor kopalni Ernestyn Kubek pasuje na honorowego górnika ks. Pralata Józefa Fronczka.

Ceremonia wręczania honorowych szpad górniczych wyróżniającym się pracownikom kopalni.

Tradycją karczm piwnych było również to, że piwo pilo się z kufli projektowanych każdorazowo na nowo przygotowywaną karczmę.

*Skok przez skórę w wykonaniu dyrektora kopalni Leonarda Kempnego.
Od lewej: Rajmund Grychnik, Franciszek Kampik, Stanisław Krzyżok,
Stefan Kolańczyk, Jerzy Lippa.*

*Chrztu piwnego gwarka Franciszka Grzegorzka
dokonali Stanisław Krzyżok,
Wincenty Mainczyk i Rajmund Grychnik.*

Barbórka 1987 roku.

Barbórka 2002 roku.

Barbórka 2007 roku.

Barbórka 2009 roku.

Radosne rozmowy tuż przed wyruszeniem pochodu.

W pochodzie pierwszomajowym górnicy w mundurach galowych maszerowali w kierunku centrum miasta.

Lata siedemdziesiąte XX wieku. Ochotnicy Straży Pożarnej z Krzyżkowic maszerowali przed trybuną honorową.

Strażacy kopalni Anna w pochodzie pierwszomajowym, lata 70-te XX wieku.

Młodzi ZMS - owcy kopalni zmięrają w kierunku trybuny honorowej.

Podczas centralnych obchodów pierwszomajowych, górnicy z kopalni Anna nieśli napis Dzielnica Pszów, 1977 roku w Wodzisławiu Śl.

Młodzi pracownicy kopalni Anna w pochodzie pierwszomajowym maszerowali ulicami Wodzisławia Śl.

Spontanicznie i radośnie maszerowali pracownicy Zakładowego Ośrodka Zdrowia.

Pracownice kopalni w pochodzie pierwszomajowym.

Kobiety z Koła Gospodyń Wiejskich w strojach śląskich przed trybuną honorową, 1979 rok.

Uczniowie szkoły górniczej podczas pochodu z okazji 1-Maja. Trybuna honorowa stała przed wejściem do szkoły górniczej, a rozwiązanie pochodu nastąpiło na pobliskim stadionie.

Grono pedagogiczne Zasadniczej Szkoły Górniczej na pochodzie pierwszomajowym.

Drużyna hokeja na lodzie w pochodzie 1 Maja 1975 roku.

Drużyna ciężarowców przed wyruszeniem w pochodzie 1 Maja, 1971 roku.

Członkowie Klubu Techniki Modelarskiej podczas pochodu pierwszomajowego prezentowali wykonane modele.

Dzieci z pszowskich szkół były prawdziwą ozdobą pierwszomajowych pochodów.

Po uroczystych obchodach świąt państwowych na szybie Ignacy władze organizowały sprzedaż atrakcyjnych towarów codziennego użytku, które na co dzień były niedostępne dla obywatela oraz słodyczy dla dzieci.

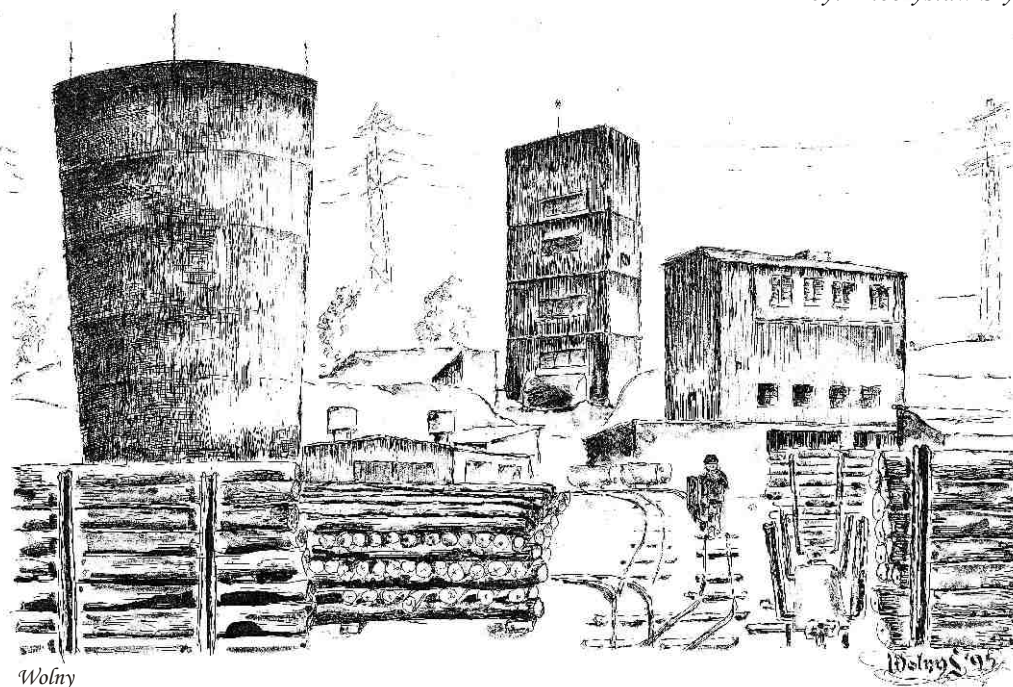

Dom Kultury Kopalni Anna

Pierwszą świetlicę pod patronatem kopalni „Anna” zorganizowano zaraz po wyzwoleniu w dawnej restauracji Pasamonika. Reaktywowano chór mieszany „Paderewski”, powstał Zespół Mandolinowy, Zespół Pieśni i Tańca oraz Zespół Teatralny. W 1954 roku świetlicę zamieniono na Klub Górniczy ZZG. Z czasem dawne pomieszczenia restauracyjne okazały się za ciasne, w związku z tym podjęto decyzję o powołaniu Komitetu Budowy Domu Kultury Kopalni „Anna”. Dzięki efektywnemu działaniu Komitetu, przychylności władz miejskich oraz kierownictwa kopalni w połowie kwietnia 1967 roku oddano do użytku nowy Dom Kultury. Nowe możliwości lokalowe pozwoliły powołać szereg kół zainteresowań, w których mieszkańcy mogli realizować swoje ambicje i talenty, pogłębiać wiedzę o kulturze i sztuce, oraz nabywać dodatkowych umiejętności. Na parterze ulokowana została biblioteka z rozrastającym się księgozbiorem. W pomieszczeniach Domu Kultury swoją siedzibę miała również Zakładowa Orkiestra Dęta. W 1996 roku, rok po uzyskaniu przez Pszów samorządności, kopalnia „Anna” przekazała Dom Kultury na rzecz społeczności pszowskiej.

Długoletnim dyrektorem Domu Kultury był Mieczysław Szymański.

Dom Kultury Kopalni Anna, lata 80-te XX wieku.

Zespół Mandolinowy przy Świeliczy Kopalni „Anna”. Zdjęcie z 1953 roku. Pierwszy rząd od lewej: Adam Rudolf, Adam Herbert, Glenc Zygfryd, Elias Jan, Wojtek Rajmund, (-), (-), Sankala Stefan, (-), (-). Drugi rząd od lewej: Porwoł Wilhelm, Kremzer, Szymura Augustyn, (-), Cieśla Franciszek, Kolorz, Kobyłko Jan, Dzierżawa Norbert. Swoją działalność zakończył w 1993 roku.

W 1972 roku odwiedził kopalnię Anna Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Górnictwa i Energetyki Jan Mitreęga. Dostojnego gościa witali dyrektor kopalni Zygmunt Student, naczelny inżynier Hubert Kasperek, oraz Pierwszy Sekretarz PZPR przy KWK Anna Edward Góralczyk.

W Domu Kultury odbywały się również zakładowe konferencje PZPR.

Wystąpieniom zaproszonych gości przysłuchiwano się z wielką uwagą.

Jedno z wielu zebrań partyjnych, które odbywały się w Zakładowym Domu Kultury. Od lewej: Józef Jeż, Joachim Paruzel, Jerzy Parma. Z tyłu Stanisław Myśliwiec i Jerzy Marszał.

Bibliotekarki Maria Fojcik i Krystyna Niemczyk prezentowały literaturę społeczno-polityczną

Na akademiach zakładowych często występował lokalny zespół muzyczny „Co wy na to”.

Amatorski zespół teatralny grywał wiele znanych operetek. Wysoki kunszt aktorski doceniali nie tylko lokalni wielbicieli.

Członkowie Klubu Modelarskiego i przedstawiciele kopalni na wspólnym zdjęciu po prezentacji wykonanych modeli, około 1965 roku.

Najmłodszy członkowie Klubu w pracowni modelarskiej. Koniec lat 80 tych XX wieku.

Pocztówka z lat siedemdziesiątych XX wieku. Na pierwszym planie pomnik z napisem: „Armii Radzieckiej wdzięczni za wyzwolenie obywatele Pszowa 1945-51”. W głębi Zakładowy Dom Kultury Kopalni Anna.

Spotkanie autorskie z Rudolfem Paciokiem.

Wystawa prac artystów amatorów w świetlicy Domu Kultury.
Stoją od lewej: Andrzej Korbica, Maks Hojka
Rudolf Paciok i Franciszek Grzegorzek.

Klub Sportowy Górnik Pszów

Klub sportowy pod nazwą „Unia” powstał w 1924 roku, a jego bliższe powiązanie z kopalnią „Anna” nastąpiło w 1931 roku. Dzięki opiece kopalni już dwa lata później rozpoczęto budowę własnego stadionu. W pierwszym okresie działalności przede wszystkim rozwijała się piłka nożna. Dopiero po drugiej wojnie światowej Górnik Pszów stał się klubem wielosekcyjnym. Pod jej szyldem rozpoczęły działalność następujące sekcje:

Zespół Gimnastyczny Sokół od 1920 do 1969 roku.

Sekcja Podnoszenia Ciężarów od 1959 do 1977 roku.

Sekcja Judo od 1960 do 1964 roku.

Sekcja Bokserska od 1962 do 1990 roku.

Sekcja Hokeja na Lodzie od 1973 do 1976 roku.

Sekcja Tenisa Stołowego od 1955 do nadal.

Sekcja Szachów od 1961 do nadal.

Sekcja Piłki Nożnej od 1924 do nadal.

W okresie znacznych sukcesów w piłce nożnej w latach 1986 - 1988 wybudowano i oddano do użytku dwupiętrowy pawilon sportowy z szatniami, hotelem i restauracją. W sezonie 1990/91 wybudowano krytą trybunę na około 2000 miejsc siedzących. W połowie 1997 roku kopalnia „Anna” przekazała nieodpłatnie wszystkie obiekty sportowe wraz z wyposażeniem na rzecz Klubu Sportowego Górnik Pszów. Do dnia dzisiejszego pozostały aktywne jedynie Sekcja Tenisa Stołowego, Sekcja Szachów oraz Sekcja Piłki Nożnej, która przyjęła nazwę Towarzystwa Sportowego Górnik Pszów.

Na zdjęciu Zarząd i druhowie Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” z 1927 roku.

Pełny skład zespołu Towarzystwa gimnastycznego „Sokół” z 1936 roku. Na pierwszym planie kierownictwo sekcji: M. Tomas, Pinior, J. Deutschmanek. Stoją od lewej: R. Utrata, A. Baron, R. Sowa, A. Majwald, A. Bielaczek, K. Heda, Sowa, W. Moskwa, J. Gomolec, E. Nikiel, J. Elsner, Fr. Pietrzak.

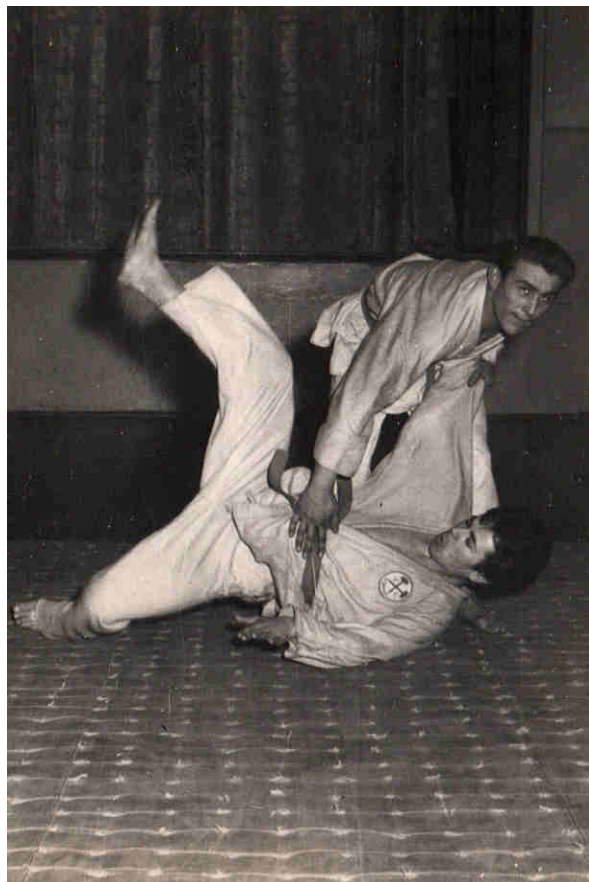
Sekcja Podnoszenia Ciężarów z 1970 roku. Stoją od lewej: kierownik sekcji Baron, trener Jagiello oraz zawodnicy: Szymiczek, Machura, Zielonka, Romot, Zysiek. W przysiadzie: Nikiel, Kahl, Wajda, Grzegorzek.

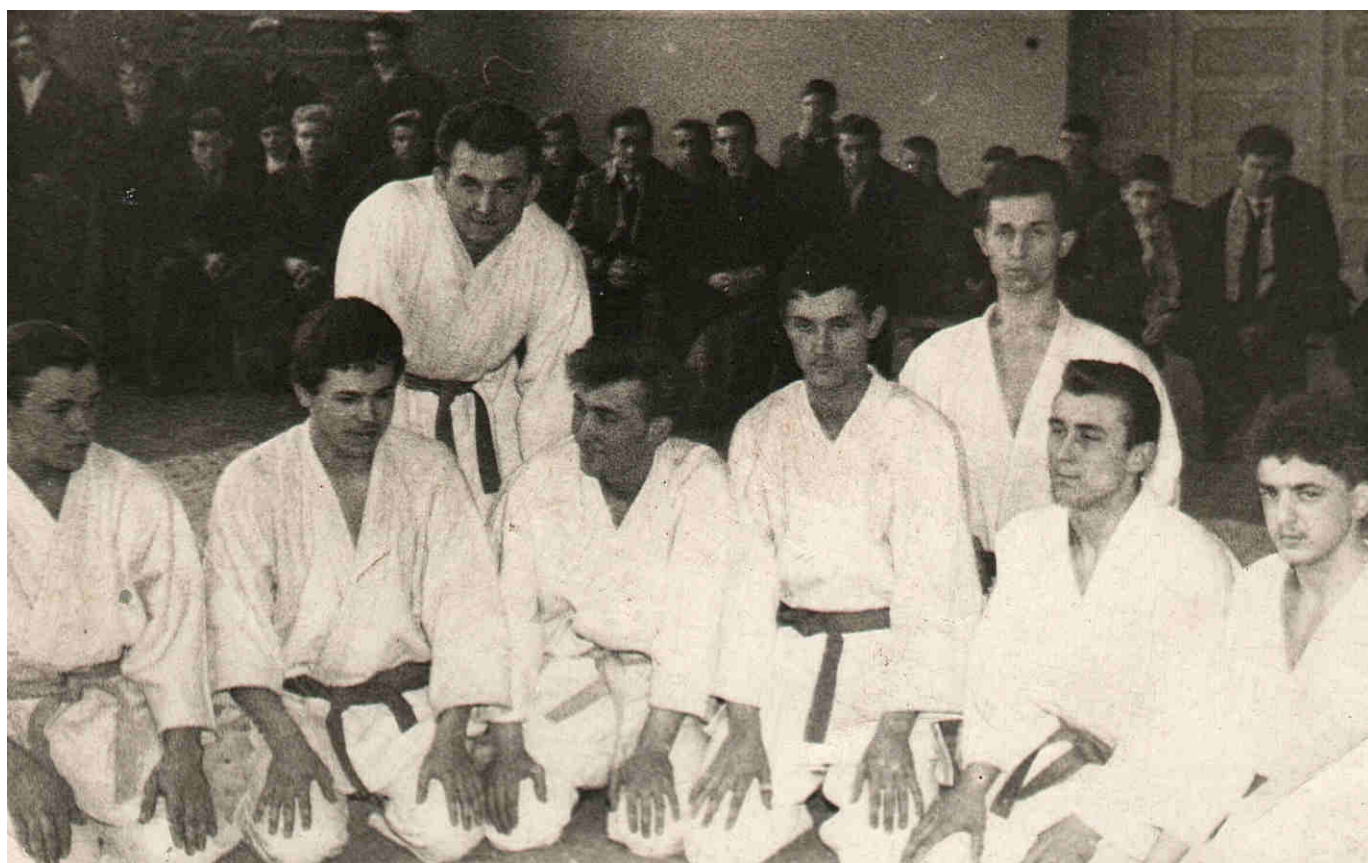
Przed wejściem do hali sportowej siedzą Wajda i Zielonka. Stoją od lewej: Zysiek (-), Romot.

Ciężarowcy w trakcie treningu na wolnym powietrzu

Najlepszymi zawodnikami Sekcji Judo w 1961 roku byli, od lewej: Grobelny i Karczewski.

Narada zawodników przed walkami pokazowymi.

Pszowscy sportowcy po powrocie z mistrzostw świata z Hawany w 1974 roku. Od lewej: Zbigniew Kicka, Bogdan Gajda, Marian Kasprzyk, Andrzej Biegalski.

Selekcja Bokserska z 1971 roku. Siedzą od lewej: Kotek, Rygiel, Gruszkiewicz, Datko, Kozłowski, Lisiecki, Gajda, Jagodziński, Malczewski. Stoją od lewej: Bortel, Bardziński, Gołofit, Gandyka, Loranc, Śpiewak, Marcysiak, Jagielski, Pankiewicz, Kalfas.

Sztuczne lodowisko „Toran”. Zdjęcie z około 1974 roku.

Drużyna hokeja na lodzie z 1974 roku z instruktorem Andrzejem Tlołką. W skład drużyny wchodził: Marek Budny, Zbigniew Szymański, Marian Latocha, Jerzy Wojak, Jan Zimny, Stanisław Kufka, Józef Kowol, Janusz Buban, Józef Glenc, Andrzej Basista.

Kłęczą od lewej: Mariusz Pietryszyn, Aleksander Morawiec, Robert Rogalski (kapitan). Stoją od lewej: Ernestyn Kubek, Edward Ćmok (trener), Piotr Brawański, Jarosław Kolekta, Tomasz Rzeszutko, Czesław Krzystała, Roman Szvec (prezes sekcji).

Sekcja szachistów. Stoją od prawej: współzałożyciel i długoletni kierownik sekcji Jan Bochm, zawodnicy: Bertold Fojcik, Bogdan Szczęsny, Stanisław Żydek prowadzący sekcję od 1989 roku, Karol Fojcik, oraz juniorzy, 1994/95 rok.

Dwupiętrowy pawilon sportowy z szatniami, hotelem i restauracją wybudowany w latach 1987 - 1988 roku.

W sezonie 1990/91 wybudowano krytą trybunę na około 2000 miejsc siedzących.

Zawodnicy Górnika Pszów po zwycięskim finałowym meczu z Górnikiem Piaski w turnieju o „Białą Piłkę” ze zdobytym pucharem i dyplomem w kwietniu 1974 roku. W przysiadzie od lewej: Michniewski, Magosz, Drażyk, Kocjan, Fojcik, Manowski. Stoją od lewej: Sułkowski, Mika, Kachel, Grobelny, Roesner, Honisz, Leks, Pochciol, Biesek.

Mistrzowie Ligi Okręgowej 1972/73 stoją od lewej: instruktor Rudolf Deutschmanek, prezes Hubert Kasperek, Markiewicz, Hołomek, Grobelny, Stronczonek, Kabut, Broja, Leks, Kocjan, opiekun drużyny Brunon Brzezina, Więciarz, kierownik sekcji Kuźnik, Michniewski. Kłęczą: Manowski, Kołek, Roesner, Klein, Olma, Klimaszka, Królik.

Piłkarze Górnik Pszów. W przysiadzie od lewej: Adam Bedryj, Robert Derleta, Tomasz Kłębek, Tomasz Szczepan, Sławomir Światłowski, Sławomir Królczyk, Tomasz Gajewski, Grzegorz Tomala, Krzysztof Kolorz, Dariusz Pawłowski, Mariusz Wojtala, Sebastian Wawrzyniak. Stoją od lewej: Józef Golla, Józef Cegielka, Jerzy Blendowski, Ryszard Gwozdecki, Henryk Piejak, Sławomir Kapciński, Mariusz Groborz, Andrzej Kłosek, Adam Joachimowiec, Wiesław Brachaczek, Łukasz Piątek, Grzegorz Wiselka, Zbigniew Błakala, Krzysztof Praszzywka, Robert Moskal, (-), Franciszek Pelczar, Grzegorz Juzek, Julian Nieroda.

Piłkarze Górnik Pszów. Leżą: Michał Kobus i Dariusz Kłoda. Za nimi Dietmar Brehmer. W przysiadzie od lewej: (-), Sebastian Mańka, Krzysztof Praszzywka, Robert Zbikowski, Poloczek, Andrzej Kłosek, Tomasz Piela, Jarosław Kołakowski, Witold Lamczyk, Zbigniew Bąk, Rafał Zuga, Sławomir Wyżykowski. Stoją od lewej: Józef Nawrat, Henryk Piejak, Kazimierz Komarek, Michał Dziwisz, Mariusz Wojtala, Tomasz Gajewski, Dariusz Pawłowski, Mariusz Groborz, Sławomir Światłowski, Jacek Polok, (-), Sebastian Wawrzyniak, Adam Bedryj, Julian Nieroda, Józef Cegielka, Jan Beniger.

Spartakiady zakładowe i turnieje barbórkowe

Dwa zdjęcia z zawodów piłkarskich starszych panów rozegrane w 1935 roku, w ramach zbiórki funduszy na rzecz Ligi Morskiej pomiędzy drużynami Gminy Pszów i Kopalni Anna.

Drużyny Rady Zakładowej i Rady Robotniczej podczas spartakiady w 1974 roku.

Drużyna oddziałów wydobywczych przed spotkaniem z drużyną oddziałów szybowych.

Drużyna Związku Zawodowego Górników i Solidarności na spartakiadzie w 1990 roku.

Drużyna oddziału przewozu lata 80 - te XX wieku.

Drużyna oddziału górniczego lata 90 - te XX wieku.

Drużyna działu energo - maszynowego, lata 90 - te XX wieku.

Drużyna dozoru kopalni przed meczem finalowym spartakiady.

Drużyna dozoru górniczego przed meczem z drużyną dozoru maszynowego.

Reprezentanci „Solidarności” oraz Związku Zawodowego Górników przed meczem finałowym spartakiady zakładowej 2000 roku.

Przed meczem dozoru kopalni z drużyną księży.

Wczasy, kolonie, wycieczki

Kopalnia „Anna” nie szczędziła funduszy oraz wysiłku w organizowaniu wypoczynku po pracy dla swoich pracowników i ich rodzin. Do dyspozycji pracowników przygotowano ośrodki i obiekty sportowe :

1. Ośrodek wczasów sobotnio - niedzielnych na szybie „Ignacy” z muszlą koncertową, boiskami sportowymi, placem zabaw i basenem dla dzieci.
2. Ośrodek szkoleniowo - wypoczynkowy „Widok” ze stołówką i kawiarnią.
3. Basen kąpielowy z brodzikiem dla dzieci za hotelem „Górnik”.
4. Sztuczne lodowisko „Toran” w okresie zimowym.
5. Wyciąg orczykowy i baza noclegowa w Jaszowcu.
6. Ośrodek wodny w Olzie.
7. Ośrodek Wczasowy w Dźwirzynie, w którym spędzano wczasy w okresie całego roku
8. Ośrodki RZPW w Zakopanem, Jaszowcu, Ustroniu - Zawodziu.

Oprócz tego organizowano wycieczki turystyczno - krajoznawcze do różnych regionów kraju oraz wyjazdy do teatru, opery i operetki zgodnie z zapotrzebowaniem grup pracowniczych.

Dla dzieci pracowników kopalni organizowano wypoczynek w okresie letnim i zimowym w Bystrzycy Kłodzkiej dla dzieci starszych oraz w Raciborzu Brzeziu dla dzieci młodszych.

Muszla koncertowa - ośrodek wczasów sobotnio - niedzielnych na dawnym szybie Ignacy. Koniec lat 70-tych XX wieku.

Ośrodek był popularny i chętnie spędzano wolny czas wśród zieleni.

Pieczenie kielbas w gronie przyjaciół było wielką przyjemnością.

Wybudowany przez kopalnię basen kąpielowy dla dzieci cieszył się wielką popularnością.

Ze zbiornika przeciwpożarowego znajdującego się za stadionem wybudowano basen. W okresie letnim mieszkańcy Pszowa chętnie korzystali z możliwości ochłody.

Jak widać na zdjęciu młodzi mieszkańcy Pszowa w sposób artystyczny wykonywali akrobatyczne skoki z trampoliny. Ratownik Jerzy Jasita zawsze czuwał na posterunku.

Na zdjęciu efektowną piramidę wykonali od góry: Janusz Becker, Jerzy Jasita, Witold Praszelik, Rafał Nowak, Henryk Kałuża, (-).

Największą popularnością cieszyły się kolonie letnie w Świeradowie Zdroju. Dzieci zamieszkiwały budynki: „Zielona Górka”, „Wieżyczki” i „Turysta”.

W swoim czasie prawie każdy mieszkaniec Pszowa był uczestnikiem takich kolonii.

Budowę ośrodka wypoczynkowego kopalni Anna w Dźwirzynie rozpoczęto w 1962 roku.

Początkowo do dyspozycji wczasowiczów postawiono nieliczne kampingi.

W dobrze wyposażonych pokojach można było wygodnie wypoczywać.

Odnowiony i dostosowany do wymogów współczesnego wczasowicza ośrodek cieszy się do dziś dużym powodzeniem.

Ośrodek wodny wczasów niedzielnych w Olzie

Był on prawdziwym rajem dla wodniaków.

Wypoczywano w ciszy wśród bujnie porastającej roślinności.

Wielu mieszkańców Pszowa miało tu swój kamping.

Podczas wielkiej powodzi w 1997 roku ośrodek został zalany.

Zniszczeniu uległy również most i tory kolejowe w Olzie.

Pracownicy kopalni Anna wypoczywali również w górskim ośrodku w Jaszowcu, podczas wypoczynku letniego i zimowego.

Dla potrzeb pracowników kopalni wybudowano ośrodek szkoleniowo-wypoczynkowy „Widok”.

Przez długie lata był miejscem wielu imprez, a otoczenie zachęcało do długich spacerów.

Rekultywacja i zagospodarowanie terenów

Od 2000 roku na wielką skalę przystąpiono do rekultywacji i zagospodarowania terenów po dawnych osadnikach mułowych oraz zwałowiska skały „Wrzoso”. Zdegradowane na skutek działalności górniczej znaczne obszary rozpoczęto uporządkowywać w kierunku rekreacyjno-sportowym. Wkomponowane w istniejący krajobraz oraz w bezpośrednim sąsiedztwie z obiektami sportowymi KS Górnik Pszów mogą tworzyć duży, atrakcyjny kompleks z odpowiednim zapleczem gastronomicznym i sanitarnym. Ze skały płonnej ukształtowano już zielone wzgórze, które jest świetnym miejscem widokowym, a za nim w zaciszu i otoczeniu drzew, korty tenisowe i ścieżki spacerowe.

Widok z lotu ptaka na uporządkowany teren dawnych zwałowisk kamienia wokół elektrociepłowni.

Zwałowisko kamienia poniżej boiska piłkarskiego.

Zwałowisko kamienia zimą przed rekultywacją.

Stožek „Wrzosa” podczas eksploatacji przez firmę Renova.

Prace rekultywacyjne za Elektrociepłownią na dawnych zwalowiskach kamienia. Pokrywanie terenu warstwą ziemi.

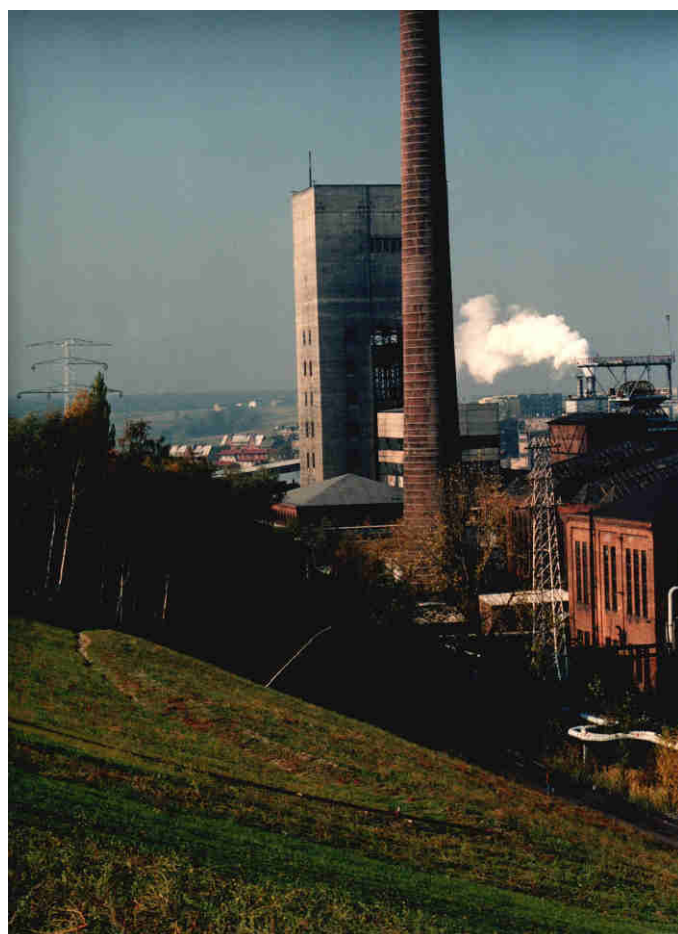
Wczesną wiosną, kiedy trawy zaczynają kielkować, okrywają zielonym płaszczem sztuczne wzniesienie.

U podnóża zwałowiska wybudowano ciąg kortów tenisowych dla mieszkańców Pszowa.

Ze skał poprodukcyjnych ukształto-
wano zielone wzgórze największe
obecnie wzniesienie w krajobrazie
pszowskim. Zdjęcia z 2003 roku.

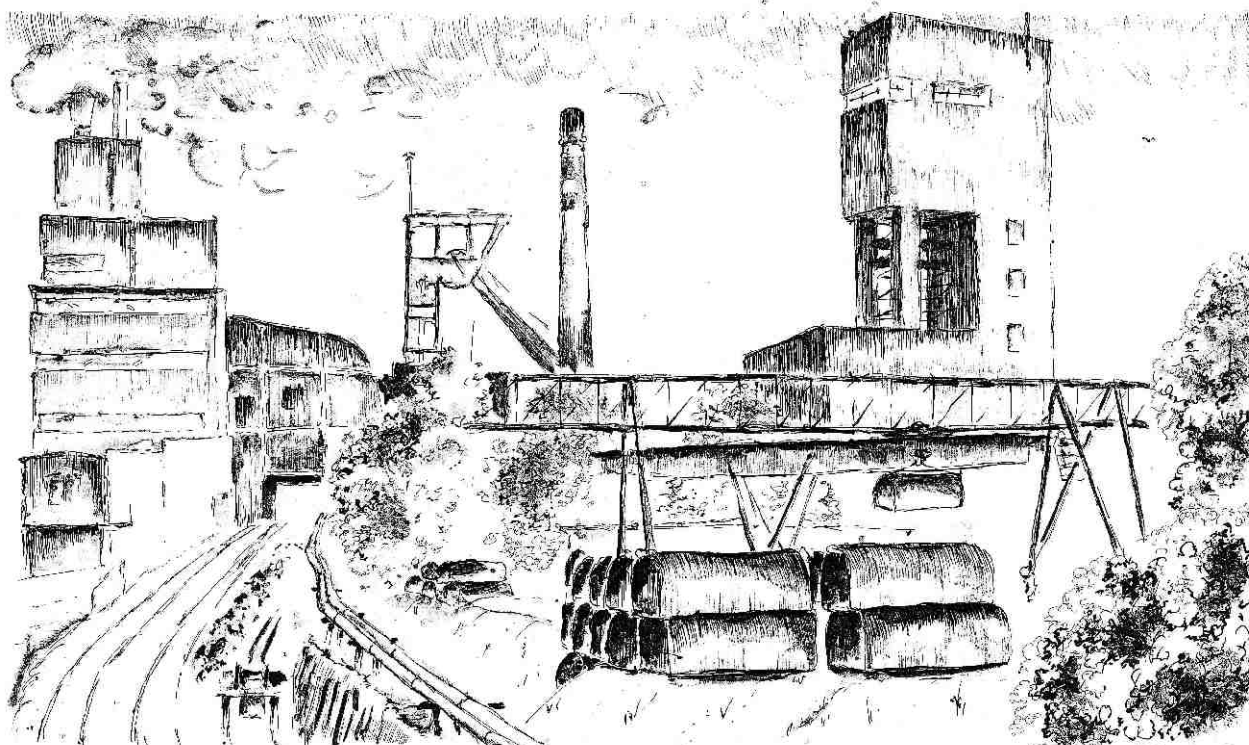

*Rekultywację hałdy za
elektrociepłownią
zakończono w 1997 roku.*

Kopalnia Rydułtowy - Anna 2004 - 2010

Od marca 2004 roku kopalnia funkcjonuje jako dwuruchowa: Ruch I Rydułtowy i Ruch II Anna . Posiada koncesję na wydobycie węgla do 2013 roku. Fedrunek odbywa się w dwóch pokładach: 707/1-2 oraz 713/1-2 w partiach rydułtowskiej, jedłownickiej i głożyńskiej, na głębokości od 1000 do 1100 metrów. Do wydobycia zostało jeszcze około 2 mln ton węgla. W maju i wrześniu tego roku będą uruchomione ostatnie dwie ściany w Ruchu Anna. Przy tempie wydobycia rzędu 4,5 - 5 tys. ton na dobę czas na wydobycie całego złoża kończy się we wrześniu 2011 roku. Od tego roku trwa również zasypywanie zbędnego szybu Jan. W 2012 roku rozpocznie się likwidacja Szybów Chrobry II oraz Jedłownik III. Pozostaną w użytku szyby Chrobry I i Ryszard II, które będą wykorzystane do wentylacji podczas wydobycia węgla prowadzonego samodzielnie przez KWK Rydułtowy.

Wolny

Wolny '95

Wyciąg z Protokołu Zarządu z dnia 25 listopada 2003 roku

Uchwała Nr 760/2003
z dnia 25 listopada 2003 roku
Zarządu Kompanii Węglowej S.A.

KWK „RYDUŁTOWY”	
Data wpi.	16. STY 2004
Skierowano	DOP
Opis:	

w sprawie: połączenia kopalń „Rydultowy” i „Anna”.

Zarząd Kompanii Węglowej S.A. działając na podstawie swoich uprawnień

postanawia:

§ 1

1. Rozpocząć z dniem 1 lutego 2004 r. proces łączenia kopalń KWK „Rydultowy” i KWK „Anna” w dwuruchową kopalnię KWK „Rydultowy – Anna” z siedzibą w Rydułtowach, w której KWK „Rydultowy” będzie stanowić Ruch I a KWK „Anna” odpowiednio Ruch II, zgodnie z harmonogramem stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały
2. Ustanowić Dyrektorem KWK „Rydultowy – Anna” inż. Gerarda Chlubę
3. Uczynić odpowiedzialnym za aktualizację planu ruchu łączonych kopalń Dyrektora KWK „Rydultowy – Anna”.
4. Zobowiązać Dyrektora Biura Organizacji i Zarządzania do dokonania odpowiednich zmian w dokumentach Kompanii Węglowej S.A.
5. Zobowiązać Dyrektora KWK „Rydultowy – Anna” do powiadomienia właściwych organów (Urząd Gorniczy, organ nadzoru sanitarnego, Straż Pożarną, Państwową Inspekcję Pracy itp.) o skutkach połączenia kopalni
6. Nadzór nad wykonaniem uchwały powierzyć Wiceprezesowi ds. Zarządzania Produkcją

§ 2

Rozpocząć negocjacje ze związkami zawodowymi działającymi w KWK „Anna” i KWK „Rydultowy” w sprawie połączenia kopalni.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Uchwałę podjęto jednogłośnie w głosowaniu jawnym:

Za zgodność z Protokołem

Jolana Wilk
Zespół Obsługi Zarządu

Rozdziałnik:

- Dyrektorzy Biur Centrali
- KWK „Anna”
- KWK „Rydultowy”

Uchwała w sprawie utworzenia
Kopalni Węgla Kamiennego Rydułtowy-Anna

Stronycy: DT, DTZ I, II, DP, SE4, JG6, zo. zowad.
inż. Marek Widłicka DTZ

Wyciąg z Protokołu Zarządu z dnia 24 lutego 2004 roku
Uchwała nr 405/2004
z dnia 24 lutego 2004 roku
Zarządu Kompanii Węglowej S.A.

KWK „RYDUŁTOWY - ANNA”	
Data wpi.	0 1. 03. 2004
Skierowano	DOP
Opis:	

w sprawie: utworzenia Kopalni Węgla Kamiennego „Rydultowy - Anna”

Zarząd Kompanii Węglowej S.A. działając na podstawie swoich uprawnień, realizując postanowienia Uchwały Zarządu Nr 760/2003 z dnia 25 listopada 2003 roku

postanawia:

§ 1

Połączyć z dniem 1 marca 2004 roku kopalnie KWK „Rydultowy” i KWK „Anna” w dwuruchową kopalnię KWK „Rydultowy – Anna” z siedzibą w Rydułtowach, w której KWK „Rydultowy” będzie stanowić Ruch I, a KWK „Anna” odpowiednio Ruch II.

§ 2

1. Wyznaczyć, z dniem 1 marca 2004 roku, kierownictwo Kopalni KWK „Rydultowy – Anna” w następującym składzie:

Gerard Chłuba	- Dyrektor Kopalni – Kierownik Ruchu Zakładu Górniczego
Ernestyn Kubek	- Dyrektora Technicznego – I z-ca Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego
Joachim Zimerman	- Naczelnym Inżynier Ruchu I
Michał Kolańczyk	- Naczelnym Inżynier Ruchu II
Henryk Manek	- Z-ca Dyrektora ds. Pracy
Jan Siwica	- Z-ca Dyrektora ds. Ekonomiczno – Handlowych
Bogdan Samul	- Główny Księgowy

2. Udzielić osobom wymienionym w § 2 ust. 1, zgodnie z Uchwałą Zarządu Nr 347/2003 z dnia 29 sierpnia 2003 roku, pełnomocnictw do reprezentowania Kompanii Węglowej S.A.

3. Struktura kierownictwa kopalni określona w § 2 ust. 1 obowiązuje do czasu utworzenia kopalni jednoruchowej.

§ 3

1. Odwołać, z dniem 1 marca 2004 roku, ze stanowisk dotychczasowe kierownictwo Kopalni „Rydultowy” i „Anna”.

2. Uchylić, z dniem 1 marca 2004 roku, udzielone dotychczasowemu kierownictwu Kopalni „Rydultowy” i „Anna” pełnomocnictwa do reprezentowania Kompanii Węglowej S.A.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uchwałę podjęto w głosowaniu jawnym.

Za zgodność z Protokołem

Dariusz Fatara
Zespół Obsługi Zarządu

Rozdziałnik:

1. Dyrektorzy Biur Centrali Kompanii Węglowej S.A.
2. Dyrektorzy Kopalni, Zakładów i Specjalizowanych oddziałów organizacyjnych

Uchwała w sprawie połączenia
kopalni Rydułtowy i Anna

Kierownictwo ruchu Anna. Siedzą od lewej: Ryszard Gwóźdź, Witold Łukoszek, Ireneusz Baranek, Jerzy Grycman, Krzysztof Sulski. Stoją od lewej: Andrzej Ryszka, Michał Domagalski, Zbigniew Szurman, Andrzej Godoj, Piotr Molitor. Drugi rząd od lewej: Zygmunt Żak, Zbigniew Kwaśnica, Marek Rotter.

Narada dyrekcji kopalni z organizacjami związkowymi. Siedzą od lewej: Krzysztof Sulski, Ireneusz Baranek, Ryszard Gwóźdź, Jerzy Grycman, Bogdan Samul, Marcin Maciejczyk, Zdzisław Kubik, Janusz Matuszek, Zbigniew Grychnik, Piotr Glenc, Ireneusz Zimermann, Bogusława Staszewska, Andrzej Bierza, Piotr Hoszycki, Andrzej Stroka, Jan Tomaszek, Paweł Kowol.

Administracja kopalni. Pierwszy rząd od lewej: Bernadeta Plachciska, Justyna Kozub, Brygida Syrek, Urszula Adam, Maria Kupka, Janina Krajczy, Danuta Dawidowicz, Janina Szweda, Danuta Barteczko, Beata Paduszek, Jadwiga Dzierżawa. Drugi rząd od lewej: Kornelia Mydłowiecka, Małgorzata Francuz, Bogusława Staszewska, Irena Wolska, Teresa Adamczyk, Teresa Ryszka. Trzeci rząd od lewej: Janina Brzezinka, Wilhelmina Rygielska, Ewa Parzych, Bożena Szostek, Bernadeta Sekuła, Bogusława Bugła, Kazimierz Komarek.

Obsługa lampowni, maskowni i metanomierzy zmiana I i II. Stoją od lewej: Anna Pawliczek, Ewa Kubica, Jadwiga Reguła, Janina Dudek, Danuta Manderla, Marian Króliczek, Stefan Bobrzyk, Henryka Walkowicz, Anna Czajka.

Dyspozytorzy ruchu kopalni i metanometrii. Stoją od lewej: Janusz Kiermaszek, Tomasz Mika, Jerzy Hibner, Grzegorz Świerczek, Krzysztof Krakowczyk, Piotr Machecki.

Dozór kopalnianej stacji sejsmologicznej. Stoją od lewej: Jarosław Franiczek, Damian Grychnik, Tadeusz Kabza, Piotr Ostrzolek, Piotr Kaleta, Zbigniew Szurman.

Dyspozytorzy Zakładu Przeróbczego. Od lewej: Katarzyna Skolarczyk, Tomasz Kostyszak, Norbert Rycka.

Dozór Zakładu Przeróbczego. Klęczą od lewej: Mirosław Mandera, Piotr Sebastian, Ryszard Majwald, Andrzej Klawe, Józef Franciczek. Stoją od lewej: Ryszard Gwóźdź, Henryk Stanek, Jerzy Szweda, Janusz Urbańczyk, Krystian Riedel, Adam Matuszek, Katarzyna Skolarczyk, Krzysztof Musioł, Tadeusz Mikeska, Norbert Rycka.

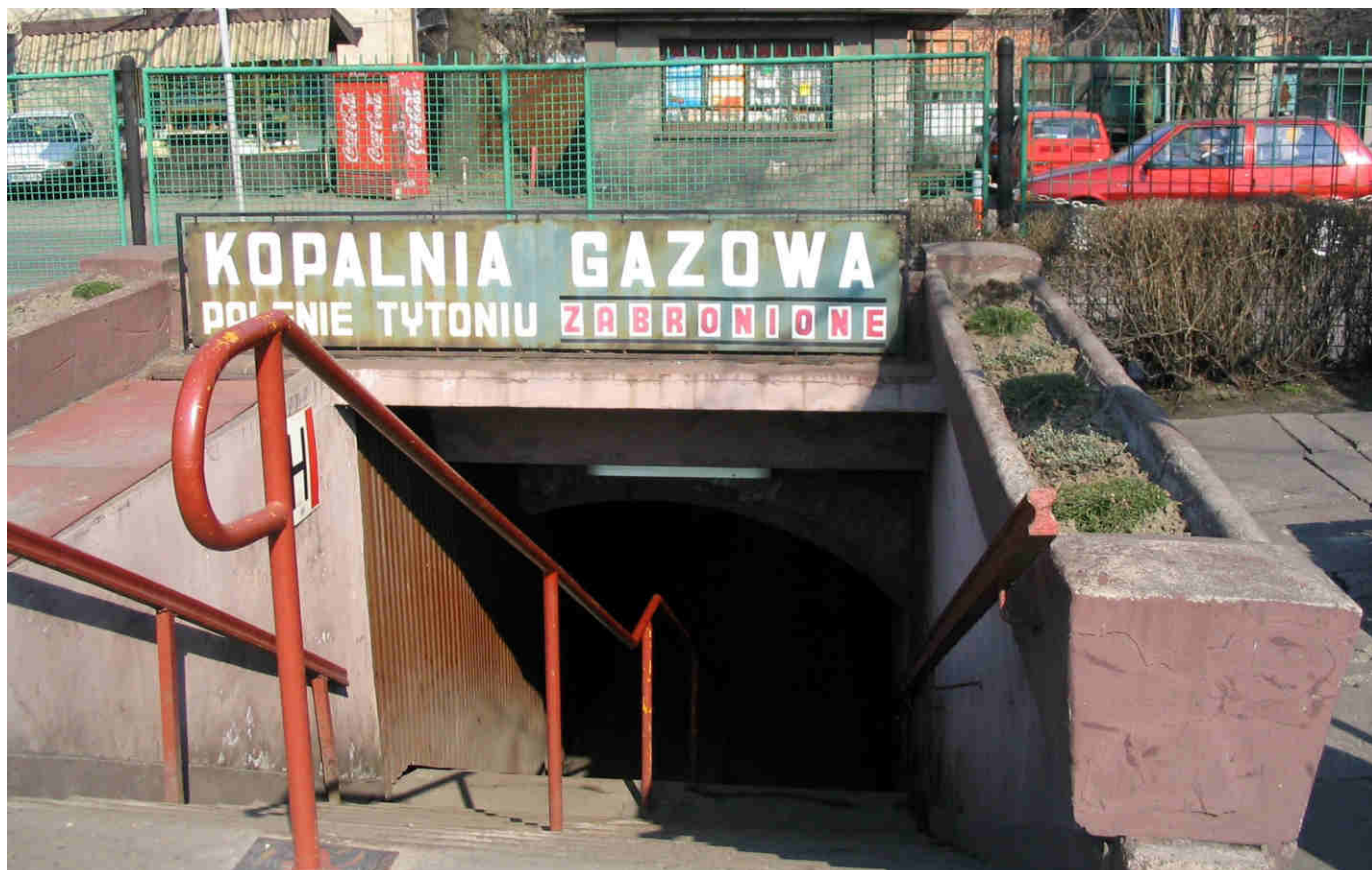
Dozór wyższy kopalni, zm. I i zm. II. Pierwszy rząd od lewej: Adam Martynus, Zbigniew Szurman, Piotr Molitor, Piotr Kaleta, Witold Praszelik, Eugeniusz Weiner. Drugi rząd od lewej: Marian Włodarz, Walter Bizoń, Andrzej Mielančzyk, Piotr Polak, Marek Wiczorek, Mirosław Tatura, Ryszard Ciešlik, Mariusz Foltys. Trzeci rząd od lewej: Tomasz Plura, Piotr Procek, Leszek Górka, Krzysztof Mruzek, Krzysztof Piejak, Jan Duźniak, Tadeusz Kabza. Czwarty rząd od lewej: Zbigniew Szurek, Eugeniusz Mołdrzyk, Adam Ciuberek, Marcin Kościuk, Henryk Gomułka, Leszek Tatarczyk.

Dozór średni kopalni, zm. I i zm. II.

Napis na wejściu do kopalni informuje, że działa ona w strukturach Kompanii Węglowej SA jako KWK Rydułtowy - Anna, Ruch II Anna.

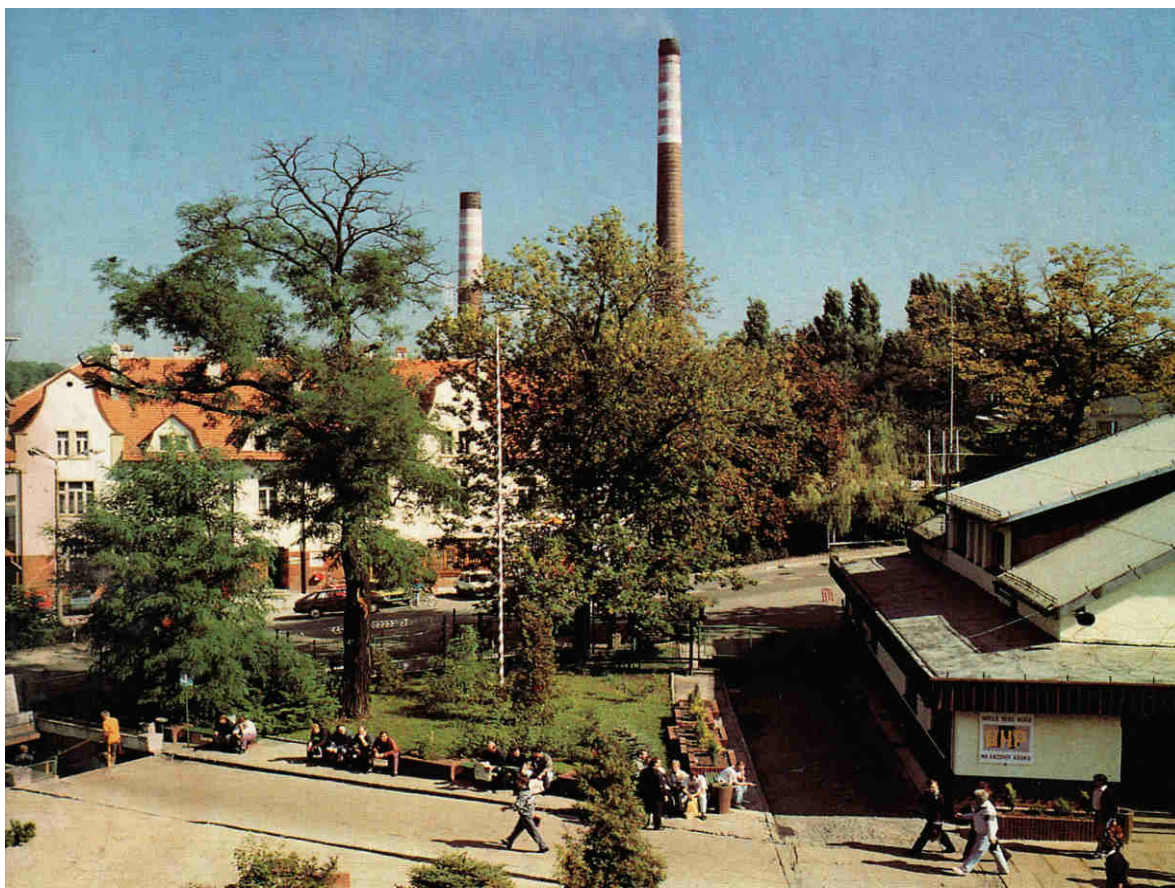
W 1910 roku wybudowano murowany tunel pod główną drogą. W ten sposób połączono dla ruchu pieszego całość zakładu.

Główny budynek administracyjny został wybudowany w 1900 roku. Obecnie jest opuszczony i wystawiony do sprzedaży.

W 1911 roku oddano do użytku łaźnię urzędniczą. Z tyłu hala sportowa, a obecnie pomieszczenia działu szkoleniowego i BHP.

Brama wjazdowa na część administracyjną kopalni. Po prawej budynek markowni a na wprost Kasyno.

Dawny budynek Kasyna. Obecnie siedziba wielu związków zawodowych kopalni.

Budynek markowni, działów zatrudnienia, meldunkowego i socjalnego.

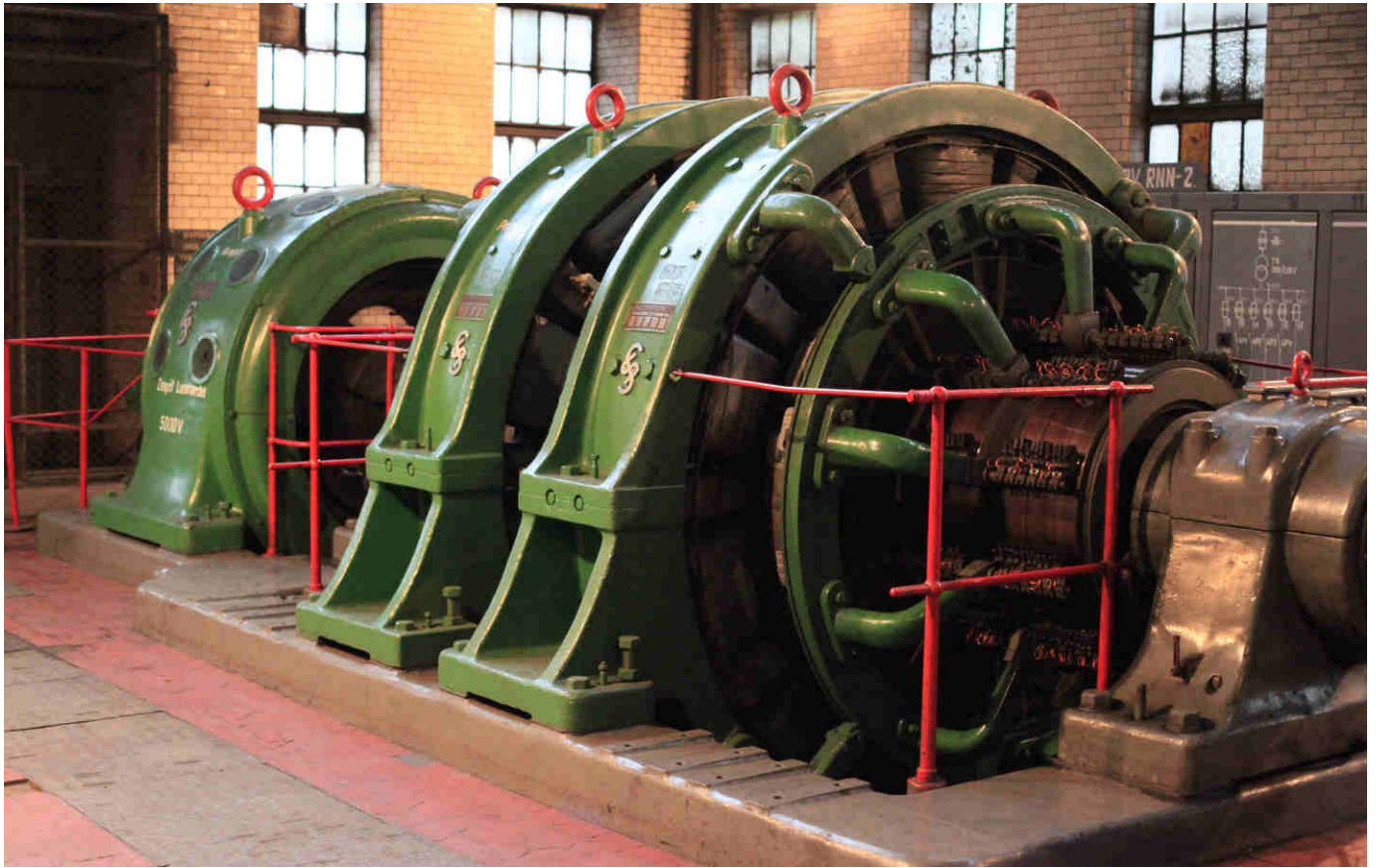
Budynek stacji ratowniczej.

*W 1919 roku wybudowano płuczkę i sortownię przy szybie Rudolf (obecnie Chrobry I).
W czasach PRL-u przeprowadzono gruntowną modernizację.*

W 1918 roku został wybudowany magazyn główny.

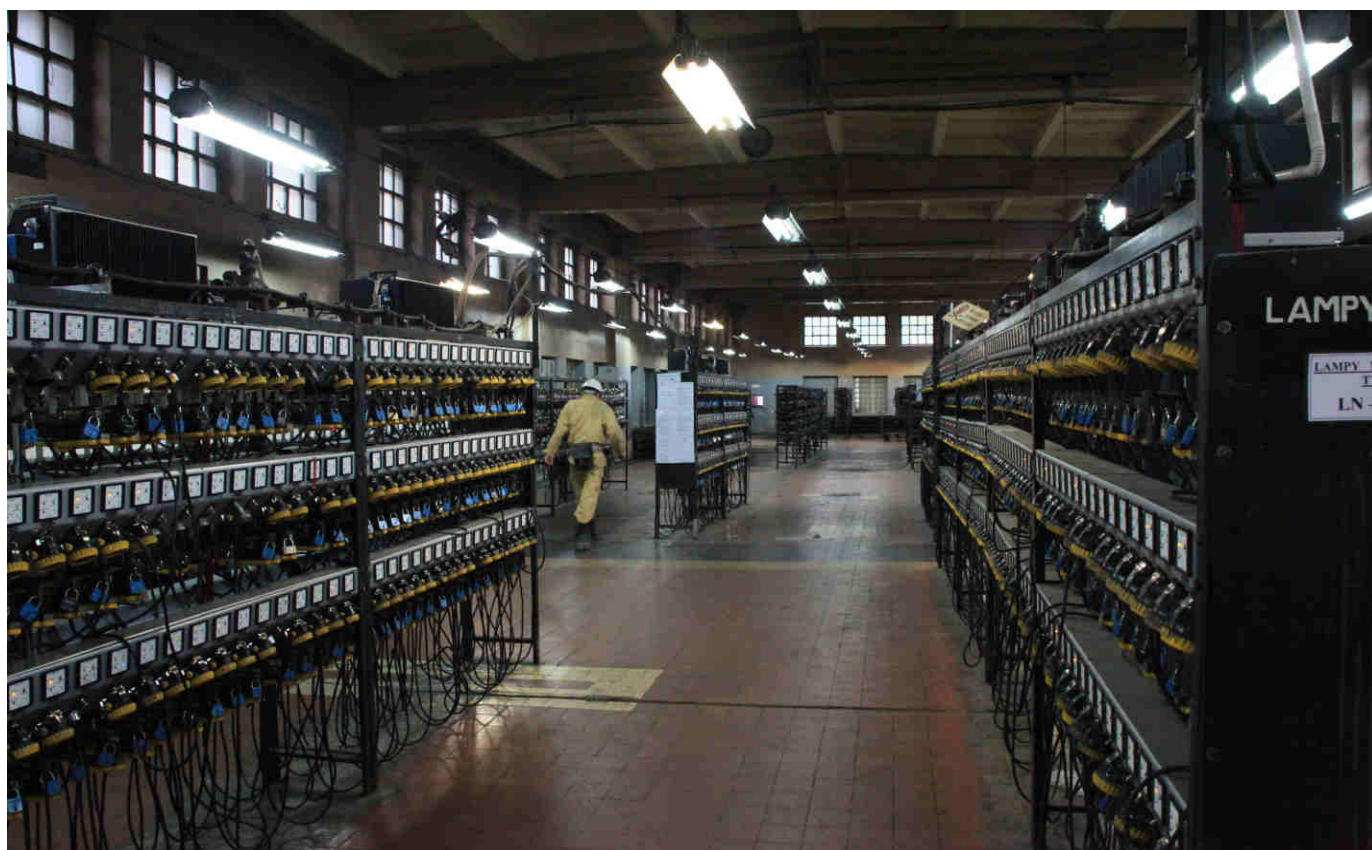
Przetwornica maszyny wyciągowej szybu Chrobry I.

Maszyna wyciągowa szybu Chrobry I wschód.

Maszyna wyciągowa szybu Chrobry I zachód.

Wnętrze lampowni, lipiec 2010 roku.

Taśmociąg z płuczki na zwalę węgla.

Osadniki Dorra zakładu przeróbczego.

Budynek wentylatorów głównych szybu Ryszard. Zdjęcie z lipca 2010 roku.

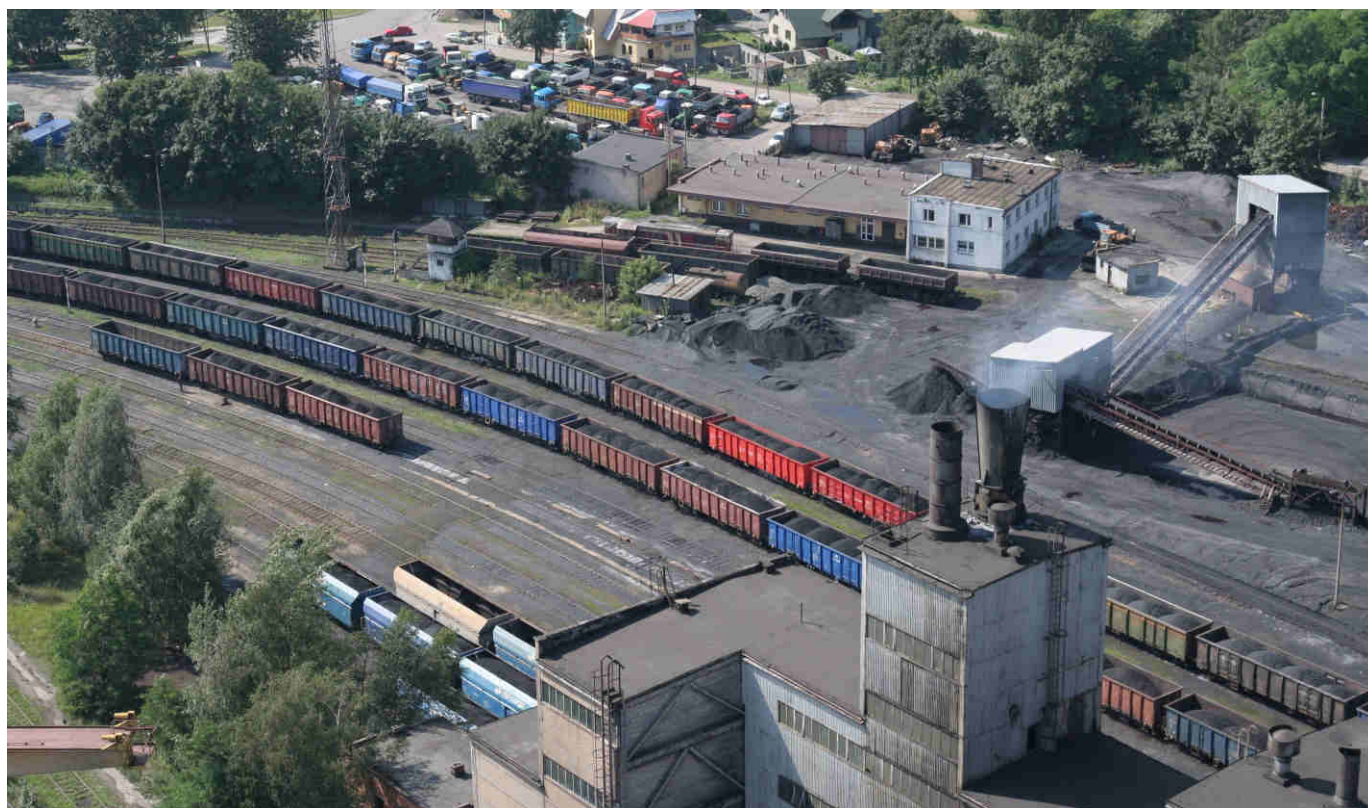
W marcu 2010 roku zburzono dawny Dom Górnika.

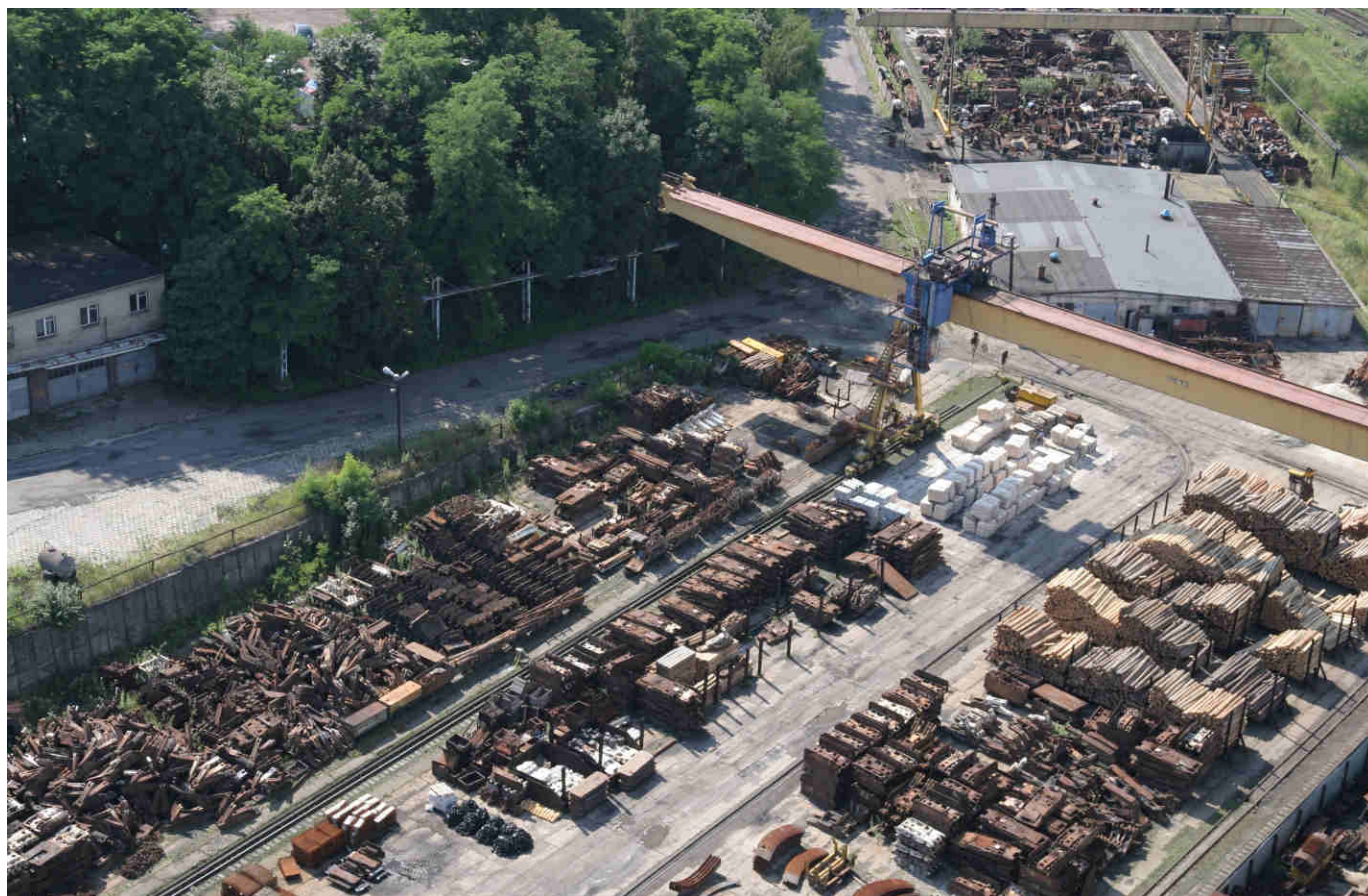
Budynki administracyjne kopalni Anna, stan obecny.

Współczesny krajobraz na zabudowania kopalni oraz osiedle Kościuszki, 2009 rok.

Widok na bocznice kolejową oraz plac załadunkowy węgla i flotu. W 1970 roku zakończono rozbudowę dworca kopalnianego wraz z budynkiem stacyjnym.

Na pierwszym planie magazyn pod dużą suwnicą z tyłu magazyn pod małą suwnicą.

Współczesny krajobraz okolic szymbów Chrobry I, Chrobry II i kominów Elektrociepłowni.

Bocznic kolejowa, z tyłu budynek sortowni i płuczki.

Widok na bocznicę kolejową oraz plac załadunkowy węgla i flotu. W 1970 roku zakończono rozbudowę dworca kopalnianego wraz z budynkiem stacyjnym.

Na pierwszym planie magazyn pod dużą suwnicą z tyłu magazyn pod małą suwnicą.

Oddział maszynowy MMUD II-3. Klęczy: Marek Barteczko (sztygar oddziałowy). Pierwszy rząd od lewej: Tadeusz Czepczor, Dariusz Chlapek (sztygar zmianowy), Marek Huba (sztygar zmianowy), Wienczysław Zdancewicz, Tadeusz Karpiński (sztygar zmianowy), Marcin Kościuk (nadsztygar), Wojciech Myśliwiec. Drugi rząd od lewej: Krzysztof Bartłomiejczyk, Andrzej Pipek, Jan Krasek. Trzeci rząd od lewej: Marian Bugła, Sebastian Tkocz, Henryk Wallach, Piotr Fert, Alojzy Cieślik, Bogdan Sanecznik, Leszek Kubica, Wacław Błaszczok.

Oddział wentylacji i pyłowy. Klęczą od lewej: Wodecki Roman (sztygar zmianowy), Jędrzejek Leszek, Kapuścik Waldemar, Laskowski Piotr, Rowiński Jacek (sztygar zmianowy), Grela Ireneusz. Drugi rząd od lewej: Wyżgół Jan, Jureczko Daniel, Klima Marian (sztygar oddziałowy WPM II), Boratyński Adam, Izba Mirosław, Witkowski Grzegorz, Mitko Franciszek, Machecki Rafał, Cichecki Rafał, Wierzbica Mirosław, Gomułka Zbigniew, Drzeniek Czesław, Burek Marek, Matyjas Zbigniew (sztygar zmianowy), Glenc Zenon (sztygar zmianowy). Trzeci rząd od lewej: Czerny Waldemar, Stacherczak Dawid, Pietrasz Ryszard, Klima Dawid, Czogała Tadeusz, Sorek Wojciech. Czwarty rząd od lewej: Moskwa Bogdan, Gęsty Bronisław, Sorek Ireneusz, Stawinoga Adam, Małek Adam, Sobeczko Wilhelm, Keler Czesław, Huwer Damian, Żymelka Miłosz, Halfar Jerzy, Świerzy Szymon, Hajduczek Jerzy, Góralczyk Michał, Mika Tadeusz, Wala Dawid, Tulec Jacek.

Oddział GRP II-2. Pierwszy rząd od lewej: Górecki Grzegorz, Bugla Mateusz, Wandzel Piotr (nadgórnika), Woźniak Mieczysław, Baszton Piotr (sztygar oddziałowy), Zygar Krystian. Drugi rząd od lewej: Kufka Wojciech, Adamicki Norbert, Balon Andrzej, Jęczmionka Piotr, Wojak Ireneusz, Konieczny Michał, Gawron Grzegorz, Raducha Mirosław, Fojcik Grzegorz. Trzeci rząd od lewej: Sowa Mirosław, Granieczny Grzegorz, Łukasik Dariusz, Ferdyan Marek, Jakubit Janusz, Herzog Andrzej, Kretek Marian, Zuzok Krzysztof. Czwarty rząd od lewej: Łuczak Arkadiusz, Piątek Andrzej, Jęczmionka Rufin, Krosny Zdzisław, Peczka Sebastian.

Oddział MEMW II. Od lewej siedzą: Dariusz Gelny (sztygar zmianowy), Mirosław Rusek (sztygar oddziałowy), Krzysztof Mruzek (nadsztygar), Adam Ciuberek (nadsztygar). Stoją od lewej: Adam Michalek, Tadeusz Popardowski, Hubert Drobny, Adam Fira, Ryszard Porwol, Jarosław Grzonka. Drugi rząd od lewej: Jarosław Kunicki, Gabriel Mężyk, Henryk Konsik, Rafał Szwan (sztygar zmianowy).

Uzupełnienie do książki
Kopalnia ANNA na dawnej i współczesnej fotografii 1832 - 2004

Odział wentylacji - metaniarze. Wyżgol Jan, Jendrzejek Leszek, Stacherczak Dawid, Piątek Wojciech, Burek Marek, Zdziebłowski Tomasz.

Dział BHP i szkolenia. Tytko Jacek, Kuczaty Sylwester, Sulski Krzysztof, Jasita Jarosław, Rudek Sonia, Kupka Maria.

Zmiana wydobywcza GII-1. Klęczą od lewej: Wróblewski Marek, Piotr Matuszek, Zbigniew Godoj, Sławomir Szusto, Kozłowski Stanisław. Stoją od lewej: Mirosław Rajman, Ireneusz Koścień, Beniamin Wojtek, Marek Miller, Dariusz Kowacz, Michał Dzierżawa, Zbigniew Tomiczek (przodowy), Piotr Hajduczek (sztygar zmianowy). Ostatni rząd od lewej: Adam Knura, Jerzy Hibner, Ireneusz Karnówka

Zmiana wydobywcza GII-2. Klęczą od lewej: Arkadiusz Rojek, Józef Nawrat, Marian Gembarowski, Jan Bugła, Paweł Moneta (przodowy), Tadeusz Czekała. Pierwszy rząd od lewej 1 rząd: Grzegorz Anderski, Jarosław Mierzejewski, Marek Pieczka, Władysław Król, Jarosław Radło, Paweł Kobylarz, Andrzej Ryszka (KRG). Drugi rząd od lewej 2 rząd: Jacek Koczy, Aleksander Kolek, Hubert Cyranek, Piotr Konieczny, Walter Maindok.

Zmiana wydobywcza GII-1. Klęczą od lewej: Andrzej Duda, Tadeusz Kołodziej (przodowy), Piotr Woźniak. Pierwszy rząd od lewej: Bogusław Gęborys, Adam Musioł, Krystian Strzelezyk, Józef Białas, Jan Opic (szytgar zmianowy), Andrzej Ryszka (KRG). Drugi rząd od lewej: Wiesław Szabrański, Zbigniew Sekuła, Krystian Grzybek, Krzysztof Baranowski.

Zmiana wydobywcza GII-1. Klęczą od lewej: Henryk Orłowski, Seweryn Kanafek, Konrad Kabut, Marian Walach, Jan Niedbala. Pierwszy rząd od lewej: Ireneusz Salamon (szytgar oddziałowy), Józef Jozzko, Marek Kaźmierczak, Marek Janosz, Tomasz Gosek, Ernest Machowski, Józef Kaim, Andrzej Ryszka (KRG). Drugi rząd od lewej: Henryk Gorzalniki, Norbert Śmiały, Damian Kuźnik, Roman Świerczek, Adam Wrona, Artur Michna, Marek Ferdyan (szytgar zmianowy).

Zmiana konserwacyjna GII-1. Stoją od lewej: Ireneusz Salamon (sztygar oddziałowy), Piotr Durdyń, Marek Franiczek, Marcin Piesiur, Jacek Trzaskalik, Lach Arkadiusz, Andrzej Nabrdalik, Roman Grela, Dariusz Suponik, Tadeusz Granieczny, Leszek Kubica, Antoni Bargiel, Rajman Henryk, Franiczek Bogdan, Piotr Piasecki, Robert Nowak, Dariusz Talik, Sebastian Bargiel, Piotr Skatula, Robert Fibic, Jacek Halfar, Andrzej Polak, Andrzej Toman (sztygar zmianowy).

Zmiana konserwacyjna GII-2. Pierwszy rząd od lewej: Wacław Błaszczok, Dariusz Czajka (sztygar oddziałowy) Ireneusz Szuba, Dariusz Gawryszuk, Marek Thiel, Tadeusz Skórecki. Drugi rząd od lewej: Andrzej Grela, Edward Mądry, Piotr Musioł, Hubert Kosorz, Józef Radwan, Łukasz Odelga, Bernard Plura. Trzeci rząd od lewej Marek Mielanęczyk, Andrzej Kłosok, Sylwester Grzybek, Janusz Gulec, Andrzej Christof.

Zmiana wydobywcza GII-1. Pierwszy rząd od lewej: Piotr Mazur (sztygar zmianowy) Adam Zając, Jan Grabowski, Rajmund Błaszczok, Zbigniew Wojak, Janusz Konsek. Drugi rząd od lewej: Stanisław Krawczyk, Andrzej Polnik, Adam Piechaczek, Jan Krzychala.

Zmiana wydobywcza GII-1. Klęczą od lewej: Dariusz Mucha, Janusz Wichtowski (przodowy) Jerzy Opyd. Pierwszy rząd od lewej: Tomasz Hoinkis, Marek Bargiel, Zbigniew Kotonowski, Andrzej Jończyk, Arkadiusz Szymiczek. Drugi rząd od lewej: Dariusz Tytko, Stanisław Pytlík, Piotr Bojanowski (sztygar zmianowy) Kazimierz Milota, Arkadiusz Skórecki, Józef Gawelek, Dariusz Myrdzio, Robert Ryman. Trzeci rząd od lewej: Zbigniew Foltys, Józef Gilga (sztygar zmianowy) Grzegorz Zacha, Grzegorz Szryt, Grzegorz Halfar, Tomasz Kirszniak, Paweł Zieliński.

Dział strzelniczy. Pierwszy rząd od lewej: Janik Jarosław, Musioł Jan, Hercog Michał, Wieczorek Mariusz, Molitor Piotr, (nadsztygar ds. techniki strzałowej). Drugi rząd od lewej: Panic Marek, Kameczyk Jan, Dziadek Mirosław, Anderski Ryszard. Trzeci rząd od lewej: Krzyżak Michał, Odelga Zbigniew, Smykała Dariusz, Odelga Krzysztof

Dział mierniczo geologiczny. Pierwszy rząd: Zdyb Wiesław, Rut Andrzej, Sarnecki Krzysztof, Cieślik Ryszard. Drugi rząd: Tatarczyk Leszek, Żukowski Wiesław, Duźniak Jan, Czajka Zbigniew, Fojcik Eugeniusz.

Izba opatrunkowa. Czajka Ilona, Tytko Urszula, Kubica Bogusława, Kubatko Danuta, Glodek Brygida, Tytko Jacek, Kuczaty Sylwester.

Oddział wierceń otworów i tapan. Pierwszy rząd od lewej: Zawiliński Józef, Szafraniec Grzegorz, Szurman Zbigniew, Mańka Ireneusz, Pietruszka Jerzy, Głębica Roman. Drugi rząd od lewej: Sobeczko Krzysztof, Ostrzołek Piotr, Kaleta Piotr, Grychnik Damian, Myszak Dariusz, Mikeska Marian. Trzeci rząd od lewej: Adamczyk Piotr, Gigoń Krzysztof, Kaźmierczak Robert, Dziedzioch Hubert.

Oddział łączności. Pierwszy rząd od lewej: Marcin Piszczek, Danuta Frysz, Alina Górską, Jarosław Przybyła. Drugi rząd od lewej: Czesław Szarowski, Roman Palka (sztygar zmianowy), Grzegorz Wieczorek. Trzeci rząd od lewej: Norbert Brzezny, Mirosław Krupa, Mariusz Szymura (sztygar oddziałowy), Jarosław Prusowski (sztygar zmianowy), Grzegorz Gęsty (sztygar zmianowy).

Zakład przeróbczy. Klęczą od lewej: Andrzej Komor, Eugeniusz Adamczyk, Józef Makoś, Adam Iksal, Mariusz Polak. Stoją od lewej: Hubert Miczajka, Andrzej Klawe (sztygar oddz. JMW II-3), Henryk Stanek (nadsztygar), Tadeusz Mikeska (sztygar zmianowy), Henryk Kasperek (dozorca), Ewa Achtełik, Krzysztof Musioł (sztygar oddz. JMW II-1), Ewa Parzych (inspektor), Zbigniew Tytko (starszy inspektor), Maria Płońska, Krystyna Tworzewska, Krzysztof Krakowczyk (sztygar zmianowy), Stanisław Grim, Stefania Czachura (inspektor), Piotr Sebastian (kierownik ZP).

Oddział szybowy. Pierwszy rząd od lewej: Marcin Wilczok (nadsztygar), Henryk Milota, Tomasz Tatura, Grzegorz Hink, Ireneusz Zygmunt, Leon Świerczek, Marek Wiktorin, Jacek Elias, Tomasz Kościelniak, Damian Pieta. Drugi rząd od lewej: Tomasz Molenda (sztygar oddziałowy) Zbigniew Kwaśnica (główny mechanik), Ireneusz Pogoda (sztygar zmianowy) Artur Szymiczek, Dariusz Sala, Aleksander Sowa, Andrzej Kozuch, Stanisław Pogoda, Sławomir Karnówka, Andrzej Stroj, Józef Myśliwiec, Sebastian Mańka, Andrzej Myśliwiec, Grzegorz Czuchowski, Krzysztof Kurzeja, Mirosław Homel (nadsztygar), Jan Blokesz (nadsztygar). Trzeci rząd od lewej: Janusz Milion, Piotr Kozok, Bogdan Domes, Łukasz Lemiesz, Zbigniew Szmelich, Henryk Rzodeczko, Wojciech Perec, Adam Kłosek.

Oddział MEUD-3. Pierwszy rząd od lewej: Piotr Smandek (sztygar oddziałowy) Janusz Kasaraba, Krzysztof Kornas, Wojciech Łach (sztygar zmianowy) Zbigniew Kasza (sztygar zmianowy) Andrzej Konieczny, Romuald Cupok, Krzysztof Wincierz (sztygar zmianowy). Drugi rząd od lewej siedzą: Adam Szymiczek, Lesław Kałuża, Tomasz Mucha, Michał Tremel, Janusz Kandzióra, Zbigniew Kruczek, Józef Bedrunka, Damian Miensopust, Krzysztof Kameczyk. Trzeci rząd od lewej stoją i siedzą: Sebastian Sitek (sztygar zmianowy) Andrzej Nicz, Witold Bizoń (sztygar zmianowy) Michał Zajęc, Tomasz Mazur, Michał Kozdamba, Teodor Fojcik, Roman Jendrzeczyk, Wiesław Polit, Mariusz Twardzik, Damian Buczek, Leszek Derleta, Brunon Botorek, Rajmund Kaszny, Dariusz Glenc, Romuald Kabut, Michał Mietła (sztygar zmianowy) Marcin Kowol (sztygar zmianowy) Andrzej Garbas, Jacek Krasek (sztygar zmianowy). Czwarty rząd od lewej: Sebastian Wolny, Adam Nachlik, Krzysztof Nabrdalik, Adam Durczok, Mirosław Kędzia, Andrzej Siemieniec, Mariusz Górecki, Dariusz Klimek, Dariusz Michalik.

Oddział maszynowy MMUD II-1. Pierwszy rząd od lewej: Mirosław Niestrój (sztygar zmianowy), Stefan Grzenia, Arkadiusz Gatnar (sztygar oddziałowy), Krzysztof Pompa, Mariusz Biskup, Krystian Bugla, Janusz Nawrat. Drugi rząd od lewej: Bogdan Katryniok (sztygar zmianowy), Roman Miland, Marek Piela, Piotr Bezuch, Andrzej Burek. Trzeci rząd: Marian Gładysz, Andrzej Klon, Mirosław Bizoń.

Oddział odstawy głównej MMDO II. Pierwszy rząd od lewej: Janusz Sekuła (dozorca), Krzysztof Błaszczok, Roman Szymiczek (sztygar oddziałowy). Drugi rząd od lewej: Jacek Mrozek, Arkadiusz Żymelka, Konrad Mika, Henryk Malczak. Trzeci rząd od lewej: Arkadiusz Szczepanek, Andrzej Maniura.

Współczesny krajobraz okolic szymbów Chrobry I, Chrobry II i kominów Elektrociepłowni.

Łącznica kolejowa, z tyłu budynek sortowni i płuczki.

Nadejdzie dzień, kiedy zamkną wrota szybu na kłódkę i zgaszą światło na zawsze.

“KOPALNIA ANNA na dawnej i współczesnej fotografii” to bogato ilustrowana pozycja mówiąca o przeszłości naszej kopalni.

Podział na rozdziały zaplanowany został w taki sposób, by można było stopniowo „odkrywać” poszczególne etapy powstawania i rozwoju zakładu.

W albumie zainteresowani znajdą podstawowe informacje, najważniejsze daty oraz wiele ciekawostek związanych z funkcjonowaniem kopalni ANNA. Książka przybliży czytelnikowi prawie 180-letnią historię kopalni.

Mam nadzieję, że niniejsze opracowanie rozbudzi zainteresowanie jej przeszłością i przyczyni się do utrwalenia pamięci po kopalni, z którą związane były losy naszych dziadków, ojców i nas samych.

Bogusław Kołodziej

Bogusław Kołodziej

KOPALNIA ANNA NA DAWNEJ I WSPÓŁCZESNEJ FOTOGRAFII 1832-2004

Bogusław Kołodziej

KOPALNIA ANNA

na dawnej i współczesnej fotografii
1832 - 2004

*Dawnym i obecnym pracownikom
poświęcam*

Pszów 2010